Læresetninger fra Kirkens præsidenter

Ezra Taft Benson

LÆRESETNINGER FRA KIRKENS PRESIDENTER

EZRA TAFT BENSON

Utgitt av
Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige
Salt Lake City, Utah

Bøker i serien *Læresetninger fra Kirkens presidenter*

Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith (artikkelnummer 36481 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – Brigham Young (35554 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – John Taylor (35969 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – Wilford Woodruff (36315 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – Lorenzo Snow (36787 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph F. Smith (35744 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – Heber J. Grant (35970 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – George Albert Smith (36786 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – David O. McKay (36492 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Fielding Smith (36907 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – Harold B. Lee (35892 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball (36500 170)
Læresetninger fra Kirkens presidenter – Ezra Taft Benson (08860 170)

Du kan kjøpe disse bøkene på ditt lokale distribusjonssenter eller på store.lds.org. Bøkene er også tilgjengelige på LDS.org og på mobilapplikasjonen Gospel Library.

Vi vil verdsette å få kommentarer og forslag til denne boken. Send dem til Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024 USA.

E-post: cur-development@ldschurch.org

Oppgi navn, adresse, menighet og stav. Pass på å oppgi bokens tittel. Gi så dine kommentarer og forslag angående bokens sterke sider og om mulige forbedringer.

© 2014 Intellectual Reserve, Inc.
Med enerett
Printed in the United States of America
Engelsk original godkjent: 3\11
Godkjent for oversettelse: 3\11
Oversettelse av *Teachings of Presidents of the Church: Ezra Taft Benson*
Norwegian
08860 170

Innhold

Innledning V
Historisk sammendrag IX
Ezra Taft Bensons liv og virke 1
1 Det store bud – elsk Herren 37
2 Be alltid 45
3 Valgfrihet, et evig prinsipp 57
4 Vi kan leve lykkelig i vanskelige tider 67
5 Prinsipper for sann omvendelse 75
6 Jesus Kristus, vår Frelser og Forløser 89
7 Joseph Smith, et redskap i Herrens hender 101
8 Ordets kraft 113
9 Mormons bok – sluttstenen i vår religion 125
10 Vi må oversvømme jorden og vårt liv med Mormons bok 135
11 Følg den levende profet 145
12 Søk Ånden i alt du gjør 155
13 Herrens hus gir uvurderlige velsignelser 165
14 Ekteskap og familie – forordnet av Gud 177
15 Fedre og mødres hellige kall 189
16 De eldre i Kirken 201
17 Hold kyskhetsloven 215
18 Vær på vakt mot stolthet 229
19 Lederskap 241
20 "Fø mine lam" 251
21 Prinsipper for timelig og åndelig velferd 261
22 Bring evangeliet ut til verden 275
23 "Styrk dine staver" 285
24 Et liv med Kristus som midtpunkt 295
Liste over fotografier og bilder 305
Emneoversikt 307

Innledning

Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum har innført *Læresetninger fra Kirkens presidenter* for å hjelpe deg å komme nærmere din himmelske Fader og fordype din forståelse av Jesu Kristi gjengitte evangelium. Etter hvert som Kirken utgir flere bøker i denne serien, vil medlemmene bygge opp en samling oppslagsbøker i evangeliet til bruk i hjemmet. Bøkene i denne serien er utarbeidet med tanke på både personlig studium og søndagens undervisning. De kan også hjelpe deg å forberede andre leksjoner eller taler og besvare spørsmål om Kirkens lære.

Denne boken inneholder president Ezra Taft Bensons læresetninger, som var Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges president fra 10. november 1985 til 30. mai 1994.

Personlig studium

Søk Den hellige ånds inspirasjon ved hjelp av bønn når du studerer president Ezra Taft Bensons læresetninger. Spørsmålene på slutten av hvert kapittel vil hjelpe deg å overveie, forstå og anvende president Bensons læresetninger. Følgende forslag kan også hjelpe deg:

- Skriv ned tanker og følelser som kommer til deg fra Den hellige ånd mens du studerer.
- Understrek sitater du ønsker å huske. Vurder å lære disse sitatene utenat eller notere dem i Skriftene ved siden av relevante vers.
- Les et kapittel eller sitat mer enn én gang, slik at du kan forstå det enda dypere.
- Tenk over spørsmål som de følgende: Hvordan øker president Bensons læresetninger min forståelse av evangeliets prinsipper? Hva ønsker Herren at jeg skal lære av disse læresetningene?
- Fortell familiemedlemmer og venner om det du lærer.

- Tenk over hvordan læresetningene i denne boken kan hjelpe deg med personlige utfordringer og bekymringer.

Hvordan undervise fra denne boken

Denne boken er utarbeidet til bruk både hjemme og i kirken. Følgende retningslinjer kan hjelpe deg å undervise fra boken.

Forbered deg til å undervise

Søk Den hellige ånds veiledning mens du forbereder deg til å undervise. Studer ydmykt det tildelte kapitlet for å forsikre deg om at du forstår president Bensons læresetninger. Du vil undervise med større oppriktighet og kraft når hans ord har påvirket deg personlig (se L&p 11:21).

Hvis du skal holde en leksjon i Det melkisedekske prestedømme eller Hjelpeforeningen, skulle du ikke legge denne boken til side eller forberede en leksjon fra annet materiale. Ta bønnen til hjelp, og velg ut de læresetningene fra det aktuelle kapitlet som vil være til størst hjelp for dem du underviser. Noen kapitler inneholder mer materiale enn dere vil kunne gjennomgå i klasseperioden.

Oppfordre klassemedlemmene til å studere kapitlet før leksjonen og ha med seg boken. Når de gjør det, vil de være bedre forberedt til å delta i diskusjoner og oppbygge hverandre.

Når du forbereder deg til å undervise, skulle du vie spesiell oppmerksomhet til "Forslag til studium og undervisning" på slutten av hvert kapittel. Under denne overskriften vil du finne spørsmål, relevante skriftsteder og hjelp til ditt studium eller undervisning. Spørsmålene og relaterte skriftsteder korrelerer spesielt med kapitlet der de finnes. Studiehjelpemidler og hjelp til undervisningen kan veilede deg i alle dine anstrengelser for å lære og etterleve evangeliet og å hjelpe andre å gjøre det samme.

Presenter kapitlet

Når du presenterer kapitlet, og gjennom hele leksjonen, skulle du prøve å skape en atmosfære hvor Ånden kan røre ved elevenes hjerte og forstand. For å komme i gang med leksjonen, hjelper du

elevene å fokusere på kapitlets læresetninger. Du kan gjerne bruke ett eller flere av følgende forslag:

- Les og snakk om det som står under "Fra Ezra Taft Bensons liv" i begynnelsen av kapitlet.
- Snakk om et bilde eller et skriftsted fra kapitlet.
- Syng en passende salme sammen.
- Fortell kort noe du selv har opplevd som angår temaet.

Oppmuntre til diskusjon om president Bensons læresetninger

Når du underviser fra denne boken, bør du innby andre til å dele sine tanker, stille spørsmål og undervise hverandre. Når de deltar aktivt, vil de være bedre forberedt til å lære og motta personlig åpenbaring. La gode diskusjoner få fortsette istedenfor å prøve å dekke alle læresetningene. For å oppmuntre til diskusjon kan du bruke spørsmålene på slutten av hvert kapittel. Du kan også formulere dine egne spørsmål som er spesielt tilpasset dem du underviser.

Følgende alternativer kan gi deg flere ideer:

- Be deltagerne fortelle hva de har lært under sitt personlige studium av kapitlet. Det kan være lurt å kontakte noen få deltagere i løpet av uken og be dem forberede seg på å fortelle hva de har lært.
- Gi deltagerne i oppdrag å lese utvalgte spørsmål på slutten av kapitlet (enten hver for seg eller i små grupper). Be dem se etter læresetninger i kapitlet som er relevante for spørsmålene. Be dem deretter dele sine tanker og oppfatninger med hverandre.
- Les noen av president Bensons læresetninger i kapitlet sammen. Be deltagerne fortelle om eksempler fra Skriftene og sin egen erfaring som illustrerer disse læresetningene.
- Be klassens medlemmer velge en del og lese den hver for seg. Be dem som har lest den samme delen, om å gå sammen i grupper på to eller tre for å snakke om hva de har lært.

Oppmuntre til å dele med andre og anvende

President Bensons læresetninger vil bli mest meningsfylte for dem som deler dem med andre og anvender dem på seg selv. Du kan gjerne bruke ett eller flere av følgende forslag:

- Spør deltagerne hvordan de kan anvende president Bensons læresetninger i sitt ansvar i hjemmet og i Kirken. Du kan for eksempel hjelpe dem å grunne på og diskutere hvordan de kan anvende hans læresetninger som ektemenn, hustruer, foreldre, sønner, døtre, hjemmelærere eller besøkende lærerinner.
- Oppfordre deltagerne til å dele noen av president Bensons læresetninger med familiemedlemmer og venner.
- Oppfordre deltagerne til å anvende det de har lært, og utveksle erfaringer i begynnelsen av neste klasseperiode.

Rund av diskusjonen

Oppsummer kort leksjonen, eller be en eller to deltagere om å gjøre det. Bær vitnesbyrd om læresetningene dere har snakket om. Du kan også gjerne oppfordre andre til å bære vitnesbyrd.

Informasjon om kildene som siteres i boken

Læresetningene i denne boken er direkte sitater fra president Ezra Taft Bensons taler, artikler, bøker, brev og dagbøker. I sitater fra publiserte kilder er tegnsetting, rettskrivning, store bokstaver og avsnittinndeling i de opprinnelige kildene beholdt hvis det ikke har vært nødvendig å foreta redaksjonelle eller typografiske endringer for å gjøre det mer lesbart. Av denne grunn vil du kunne oppdage mindre uoverensstemmelser i teksten. Pronomener som brukes om Guddommen, er for eksempel skrevet med liten forbokstav i noen sitater og med stor i andre.

Dessuten brukte president Benson ofte ord som *menn, mann* eller *menneskeheten* om alle mennesker, både menn og kvinner. Han brukte ofte pronomenene *han, hans* og *ham* selv om det var snakk om begge kjønn. Dette var vanlig i språket på hans tid. Tross forskjellene mellom disse språkreglene og språket i vår tid, gjelder president Bensons læresetninger både kvinner og menn.

Historisk sammendrag

Følgende kronologiske oversikt gir en kort historisk bakgrunn for president Ezra Taft Bensons læresetninger i denne boken.

4. august 1899	Født i nærheten av Whitney, Idaho, sønn av George Taft Benson jr. og Sara Dunkley Benson.
1912 til 1913	Påtar seg mange oppgaver hjemme mens hans far er på misjon i det nordlige USA.
1914 til 1919	Studerer og blir uteksaminert fra Oneida Stake Academy i Preston, Idaho.
1918	Kalt som assisterende speiderleder (leder for unge menn) i sin menighet i Whitney.
1920	Møter Flora Smith Amussen, sin fremtidige hustru.
1921	Studerer ved Utah Agricultural College (nå Utah State University) i Logan, Utah.
13. juli 1921	Ordinert til eldste av sin far.
15. juli 1921 til 2. november 1923	Utfører en heltidsmisjon i Den britiske misjon.
25. august 1924 til juni 1926	Flora utfører en heltidsmisjon på Hawaii.
Høsten 1924	Går sammen med sin bror Orval om å kjøpe familiegården i Whitney.
Våren 1926	Blir uteksaminert fra Brigham Young University.
10. september 1926	Gifter seg med Flora i Salt Lake tempel.

September 1926 til juni 1927	Studerer ved Iowa State College of Agriculture and Mechanical Arts (nå Iowa State University of Science and Technology), og blir uteksaminert med mastergrad i landbruksøkonomi.
Juni 1927	Flytter tilbake til familiegården i Whitney.
1929	Takker ja til stillingen som fylkeskonsulent for landbruk i Franklin County, Idaho. Forlater gården og flytter til Preston, Idaho, ikke så langt unna.
1930 til 1939	Ansatt som landbruksøkonom og -spesialist ved en avdeling av University of Idaho.
Januar 1935 til november 1938	Er førsterådgiver i stavspresidentskapet i Boise stav.
November 1938 til mars 1939	Er president for Boise stav.
1939 til 1943	Arbeider som utøvende sekretær for Farmernes nasjonale samvirkeråd i Washington, DC. Bor sammen med sin familie i Bethesda, Maryland.
Juni 1940	Kalt som president for Washington stav i Washington, DC.
26. juli 1943	Kalt som medlem av De tolv apostlers quorum.
7. oktober 1943	Ordinert til apostel og beskikket som medlem av De tolv apostlers quorum av president Heber J. Grant.
Januar 1946 til desember 1946	Er president for Den europeiske misjon, og bidrar til å bringe timelig og åndelig hjelp til siste-dagers-hellige etter ødeleggelsene under 2. verdenskrig.
16. juli 1946	Innvier Finland for evangeliets forkynnelse.
Januar 1953 til januar 1961	Arbeider som USAs landbruksminister under ledelse av president Dwight D. Eisenhower.

Januar 1964 til september 1965	Er igjen president for Den europeiske misjon.
10. november 1966	Gjeninnvier Italia for evangeliets forkynnelse.
14. april 1969	Innvier Singapore for evangeliets forkynnelse.
26. oktober 1969	Innvier Indonesia for evangeliets forkynnelse.
30. desember 1973	Beskikkes som president for De tolv apostlers quorum.
10. november 1985	Beskikkes som president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.
24. oktober 1986	Innvier Denver Colorado tempel.
28. august 1987	Innvier Frankfurt Tyskland tempel. (Ni templer ble innviet mens han var Kirkens president.)
2. oktober 1988	Holder sin siste tale på generalkonferansen personlig. (Etter oktober 1988 hindret hans skrøpelige fysiske helse ham i å tale på generalkonferansen. Hans rådgivere i Det første presidentskap leste taler på hans vegne eller siterte budskap han hadde fremført i tidligere taler.)
14. august 1992	Sørger over sin hustru Floras død.
30. mai 1994	Dør i sitt hjem i Salt Lake City, Utah, ca to måneder før sin 95. fødselsdag.

Ezra Taft Benson som spedbarn, 1900

Ezra Taft Bensons liv og virke

Reisende på motorveien mellom Logan, Utah og Whitney, Idaho ble vitne til noe uvanlig den 4. juni 1994. De så mennesker som sto oppstilt langs deler av den 39 kilometer lange strekningen. Dagen etter forklarte eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum hvorfor folk hadde samlet seg der. De hadde ventet på en begravelseskortesje som fraktet president Ezra Taft Bensons legeme til kirkegården i hjembyen etter minnehøytideligheten i Salt Lake City, Utah. Eldste Hales beskrev situasjonen:

"Kortesjens kjøretur til Whitney, Idaho var en rørende hyllest til en Guds profet.

Det var en hyllest av medlemmer av Kirken da de stilte seg opp langs motorveien og sto på overganger langs veien. Noen var kledd i sine beste søndagsklær på en lørdag ettermiddag. Andre stoppet bilen av respekt og sto ærbødig mens de ventet på at profeten skulle passere. Bønder sto på jordene sine med hatten over hjertet. Trolig enda mer betydningsfullt var det at de unge guttene tok av seg baseball-luene sine og holdt dem over hjertet. Flagg vinket farvel idet profeten kom forbi. Det var skilt med teksten: 'Vi elsker president Benson.' På andre sto det: 'Les Mormons bok.'"[1]

Dette uttrykket av hengivenhet var virkelig en hyllest, men den var mer enn det. Den var synlig bevis på at menneskers liv hadde blitt forandret fordi de hadde fulgt rådene fra en profet. Og de som samlet seg langs motorveien, representerte mange flere. Fra Ezra Taft Benson ble født i nærheten Whitney, Idaho, og til hans jordiske levninger ble gravlagt der, var han et redskap i Herrens hender, reiste over hele verden og hjalp millioner å komme til Kristus.

Lærdommer fra familiens gård

4. august 1899 tok Sarah Dunkley Benson og George Taft Benson jr. imot sitt førstefødte barn. De kalte ham Ezra Taft Benson,

etter hans oldefar, eldste Ezra T. Benson, som hadde vært medlem av De tolv apostlers quorum.

Ezra ble født i det to rom store gårdshuset som hans far hadde bygget året før. Forløsningen var lang og vanskelig, og legen trodde ikke det 5300 gram store barnet ville overleve. Men barnets bestemødre var av en annen oppfatning. De fylte to gryter med vann – én varm og den andre kald – og dyppet barnebarnet vekselvis i hver gryte til han begynte å gråte.

Unge Ezra Taft Benson, ofte kalt "T" av familiemedlemmer og venner, hadde en meningsfylt barndom på gården som omga huset der han ble født. President Gordon B. Hinckley, som virket sammen med president Benson i nesten 33 år i De tolv apostlers quorum og Det første presidentskap, fortalte om lærdommene unge Ezra fikk:

"Han var bondegutt i enhver forstand, en solbrent gutt i kjeledress som i svært tidlig alder ble kjent med innhøstningsloven: 'Det et menneske sår, det skal han også høste' (Galaterne 6:7).

Han lærte i disse magre årene at uten hardt arbeid vokser ingenting annet enn ugress. Det må arbeid til, uopphørlig og konstant, om vi skal kunne høste. Det var pløying om høsten og pløying om våren – det svettedryppende arbeidet med å gå i en fure hele dagen lang bak et forspann av sterke hester. Den gangen ble det brukt håndplog, og det var nødvendig at man hele tiden holdt i håndtakene, som vred seg og ristet mens den skarpe plogspissen skar opp jorden og vendte den pent og ryddig. Etter en dag med dette var en gutt utmattet og sov godt. Men morgenen kom veldig fort.

Åkeren trengte harven, igjen trukket med hest, for å knuse klumpene og forberede en grobunn. Plantingen var en krevende og meget anstrengende oppgave. Og så var det vanning. Familien Bensons gård lå i tørrlandet, som ble forløst ved vanningens magi. Vannet måtte passes på, ikke bare om dagen, men gjennom hele natten. Det var ingen elektriske lommelykter eller propanlykter. Det var bare parafinlykter som ga en svak og sykelig gul glød. Det var viktig at vannet kom til enden av raden. Det var en lærdom man aldri kunne glemme.

Jeg kan se for meg den lille gutten, med spaden over skulderen, som gikk gjennom grøftene og åkrene for å bringe livgivende fuktighet til den tørre jorden.

Snart var tiden inne til å slå høy, det ene jordet etter det andre. Forspannet ble spent for slåmaskinen, gutten klatret opp i det gamle stålsetet, og sigden fløy frem og tilbake og slo en halvannen-meters skåre mens forspannet gikk fremover. Med fluer og mygg, med støv og stekende hete, var det hardt arbeid. Høyet måtte så rakes og deretter kastes med høygaffel opp i såter til tørking. Det var viktig å gjøre ting til rett tid. Når høyet var tilstrekkelig tørket, ble det kastet opp på en høyvogn med et stort, flatt lasteplan. Ved låven løftet en hestedrevet lossebom høyet fra vognen for å danne en enorm stabel. Det var ingen høyballer på den tiden, og det var heller ingen mekaniske lastere. Det var bare høygafler og muskler.

Ikke rart at han fikk en solid beinbygning og en sterk kropp. De av oss som kjente ham i hans senere år, kommenterte ofte størrelsen på håndleddene hans. Den robuste helsen som hans barndom hadde dannet grunnlaget for, var en av de store velsignelsene i hans liv. Helt til de siste få årene var han en mann med enorm energi.

Gjennom sitt modne liv, med en kontaktflate som inkluderte presidenter og konger, glemte han aldri sine guttedager på gården. Han mistet aldri sin arbeidsevne. Han mistet aldri viljen til å stå opp ved daggry og jobbe til langt på natt.

Men det var mer enn gode arbeidsvaner som kom fra det barndomshjemmet. Det var en viss styrke som kom fra jorden. Det var en konstant påminnelse om det som ble sagt til Adam og Eva da de ble drevet ut av hagen: 'I ditt ansikts sved skal du ete ditt brød, inntil du vender tilbake til jorden' (1 Mosebok 3:19). Selvhjulpenhetens ånd ble innprentet i dem som arbeidet med jorden. Det var ingen offentlige landbruksprogrammer den gangen, ingen subsidier av noe slag. Årstidenes luner måtte aksepteres. Harde kuldeperioder, uvær i tide og utide, vind og tørke ble akseptert som en del av livet som det ikke fantes noen forsikring mot. Lagring for dårligere tider var en nødvendighet, ellers ville det bli hungersnød. Den eneste konstante ressursen mot livets farer var bønn til vår evige, kjærlige Fader, universets allmektige Gud.

Det var mye bønn i det lille hjemmet i Whitney, Idaho. Det var familiebønn, morgen og kveld, hvor det ble uttrykt takknemlighet for livet med dets utfordringer og muligheter, og hvor det ble oppsendt bønner om styrke til å utføre dagens arbeid. De trengende ble husket, og når familien reiste seg fra sine knær, fikk ofte moren, som var Hjelpeforeningens president, vognen lastet for å dele ut mat til dem som trengte det, med hennes eldste sønn som sjåfør. Disse lærdommene ble aldri glemt."[2]

Lærdommer fra trofaste foreldre

Disse lærdommene om hardt arbeid, samhold i familien, tjeneste og etterlevelse av evangeliet begynte å bli forsterket en dag da 12 år gamle Ezras foreldre kom hjem fra et møte i kirken med uventede nyheter. President Benson fortalte senere:

"Mens far kjørte hesten hjemover, åpnet mor posten, og til deres overraskelse var det et brev fra postboks B i Salt Lake City – et kall til å reise på misjon. Ingen spurte om man var rede, villig eller skikket. Biskopen skulle vite slikt, og biskopen var bestefar George T. Benson, min farfar.

Både mor og far gråt da de kjørte inn på tunet – noe vi aldri hadde sett i vår familie. Vi stimlet sammen rundt vognen – vi var syv den gangen – og spurte dem hva som var i veien.

De sa: 'Alt er vel.'

'Hvorfor gråter dere da?' spurte vi.

'Kom inn i stuen, så skal vi forklare det.'

Vi samlet oss rundt den gamle sofaen i stuen, og far fortalte oss om misjonskallet. Mor sa: 'Vi er stolte over at far betraktes som verdig til å reise på misjon. Vi gråt litt fordi det betyr to års adskillelse. Dere vet jo at deres far og jeg aldri har vært fra hverandre mer enn to netter av gangen siden vi giftet oss – og det var da far hadde dratt opp i dalen etter tømmer, gjerdestaur og ved.'"[3]

Med sin far på misjon, påtok Ezra seg mye av ansvaret for å drive familiegården. Han "gjorde en manns arbeid, selv om han bare var en gutt", fortalte hans søster Margaret senere. "Han tok fars plass i

nesten to år."[4] Under Sarahs ledelse arbeidet Ezra og hans søsken sammen, de ba sammen, og de leste brev fra sin far sammen. 75 år senere reflekterte president Benson over de velsignelser som kom til hans familie fordi hans far var på misjon:

"Jeg antar at noen i verden vil si at det at han takket ja til det kallet, var bevis for at han egentlig ikke elsket sin familie. Å forlate syv barn og en gravid hustru hjemme alene i to år, hvordan kunne det være ekte kjærlighet?

Men far hadde et større perspektiv på kjærlighet. Han visste at 'alle ting samvirker til gode for dem som elsker Gud' (Romerne 8:28). Han visste at det beste han kunne gjøre for familien sin var å adlyde Gud.

Selv om vi savnet ham voldsomt i løpet av de årene, og selv om hans fravær ga familien mange utfordringer, viste hans fravær seg å være en kjærlighetsgave. Far reiste på misjon, og etterlot mor hjemme med syv barn. (Det åttende ble født fire måneder etter at han kom til misjonsmarken.) Men det kom en god følelse for misjonærarbeid inn i hjemmet som aldri ble borte. Det var ikke uten offer. Far måtte selge den gamle tørrgården for å finansiere sin misjon. Han måtte la et ektepar flytte inn i en del av vårt hjem for å ta seg av avlingene, og han overlot til sine sønner og sin hustru å ta seg av høyonner, beitemark og en liten flokk med melkekyr.

Brevene fra far var virkelig en velsignelse for familien. For oss barn syntes de å komme fra den andre siden av jorden, men de var bare fra Springfield, Massachusetts og Chicago, Illinois og Cedar Rapids og Marshalltown, Iowa. Ja, på grunn av fars misjon, kom det en god følelse for misjonærarbeid inn i hjemmet som aldri ble borte.

Senere vokste familien til elleve barn – syv sønner og fire døtre. Alle syv sønnene dro på misjon, noen av dem på to eller tre misjoner. Senere reiste to døtre og deres ektemenn på heltidsmisjon. De to andre søstrene, begge enker – den ene mor til åtte og den andre mor til ti – var misjonærledsagere i Birmingham, England.

Det er en arv som stadig velsigner familien Benson selv i tredje og fjerde generasjon. Var ikke dette i sannhet en kjærlighetsgave?"[5]

Tjeneste i Kirken som ung mann

Inspirert av sine foreldres eksempel og motivert av sitt eget ønske om å bidra til å bygge opp Herrens rike på jorden, tok Ezra Taft Benson entusiastisk imot kall til å tjene. Da han var 19 år gammel, ba hans biskop, som også var hans bestefar, ham om å tjenestegjøre som en av de voksne lederne for 24 unge menn i menigheten. De unge mennene deltok i Boy Scouts of America, og Ezra var assisterende speiderleder.

I dette kallet var en av Ezras mange oppgaver å hjelpe de unge mennene å synge i kor. Under hans ledelse vant de unge mennene en konkurranse med kor fra andre menigheter i staven, og kvalifiserte seg dermed til en regional konkurranse. For å motivere dem til å øve og gjøre sitt beste, lovet Ezra dem at dersom de vant den regionale konkurransen, ville han ta dem med på fottur over fjellet til en innsjø. Planen fungerte – de unge mennene fra Whitney vant.

"Vi begynte å planlegge turen," fortalte president Benson, "og under møtet rakte en liten 12-åring opp hånden og sa svært formelt: '… Jeg vil gjerne komme med et forslag' … Jeg sa: 'Greit, hva da?' Han sa: 'Jeg foreslår at vi ikke bryr oss med kammer og børster på denne turen, at vi alle klipper oss kort.'"

Til slutt gikk alle de unge mennene med på å klippe seg kort før turen. De ble mer begeistret for ideen da en av dem foreslo at speiderlederne også skulle klippe håret. President Benson sa videre:

"To speiderledere satte seg i barberstolen mens barbereren svært frydefullt feiet over hvert hode med maskinen. Da han nærmet seg slutten av jobben, sa han: 'Hvis dere vil la meg barbere hodet deres, ville jeg gjøre det gratis.' Og så begynte vi på turen – 24 gutter med kortklippet hår og to speiderledere med glattbarbert hode."

En gang han reflekterte over sine erfaringer med de unge mennene i menigheten, sa president Benson: "En av gledene ved å jobbe med gutter, er at du får lønnen underveis. Du får anledning til å iaktta resultatene av ditt lederskap daglig mens du jobber med dem i årenes løp, og se dem vokse til trofaste menn som ivrig aksepterer sine utfordringer og ansvarsoppgaver. Den slags tilfredsstillelse kan ikke kjøpes for penger. Den må fortjenes ved tjeneste

og trofasthet. Hvor stort det er å kunne bidra, om enn i liten grad, til å utvikle gutter til menn, ekte menn."[6]

President Benson glemte aldri disse unge mennene, og han forsøkte å holde kontakten med dem. Mange år etter denne fotturen besøkte han Whitney menighet som medlem av De tolv apostlers quorum, og snakket med en liten gruppe av dem. De kunne fortelle ham at 22 av de 24 hadde holdt seg trofaste i Kirken. De hadde mistet kontakten med de to andre. President Benson fant til slutt de to mennene, hjalp dem tilbake til aktivitet i Kirken, og utførte deres tempelbeseglinger.[7]

På frierføtter til Flora

Høsten 1920 dro Ezra til Logan, Utah, ca 40 km fra Whitney, for å innskrive seg ved Utah Agricultural College (nå Utah State University). Han var sammen med noen venner da en ung kvinne fanget oppmerksomheten hans. Han fortalte senere:

"Vi sto utenfor melkebua da en ung kvinne – svært tiltrekkende – kjørte forbi i sin lille bil på vei til meieriet for å kjøpe melk." Da guttene vinket til henne, vinket hun tilbake. Jeg spurte: 'Hvem er den jenta?' De svarte: 'Det er Flora Amussen.'

Jeg sa til dem: 'Jeg har på følelsen at jeg kommer til å gifte meg med henne.'"

Ezras venner lo av erklæringen hans og sa: "Hun er altfor populær for en bondegutt." Men han lot seg ikke skremme. "Det gjør det desto mer interessant," svarte han.

Ikke lenge etter denne samtalen møttes Flora og Ezra for første gang i Whitney, der hun hadde blitt invitert til å bo hos en av Ezras fettere. Og ikke lenge etter inviterte Ezra henne til en dans. Hun takket ja, og andre stevnemøter førte til det de senere kalte en "herlig oppvartningsperiode". Oppvartningen ble imidlertid avbrutt – og på mange måter forbedret – da Ezra ble kalt som heltidsmisjonær i Den britiske misjon.

Som forberedelse til Ezras misjon, snakket han og Flora om sitt forhold. De ønsket at vennskapet skulle fortsette, men de var også klar over at Ezra måtte være en hengiven misjonær. "Før jeg dro,

Flora Amussen før hun giftet seg med Ezra Taft Benson

hadde Flora og jeg besluttet å skrive [brev] bare én gang i måneden," sa han. "Vi besluttet også at brevene våre skulle handle om oppmuntring, tillit og nyheter. Vi gjorde nettopp det."[8]

To misjonærer

Den britiske misjon, som hadde vært fruktbar mark for tidlige siste-dagers-hellige misjonærer, var annerledes for eldste Benson og hans ledsagere. Motstandere på de britiske øyer, heriblant noen geistlige, hadde vekket utbredt hat overfor siste-dagers-hellige, blant annet ved å publisere artikler, romaner, skuespill og filmer som var negative til Kirken. Eldste Benson ble utvilsomt lei seg på grunn av folks bitre følelser med hensyn til det gjengitte evangelium, men han lot ikke slike prøvelser svekke sin tro. Faktisk skrev han i sin dagbok om noen lokale ungdommer som hånet ham og hans ledsagere ved å rope "mormoner!" Hans uuttalte reaksjon var: "Herren være lovet for at det er det jeg er."[9]

I tillegg til å dele evangeliet med dem som ikke var medlem av Kirken, var eldste Benson prestedømsleder og sekretær blant de siste-dagers-hellige i Storbritannia. Disse varierte tjenestemulighetene førte til gode opplevelser, i sterk kontrast til de vanskelighetene han ofte sto overfor. Eldste Benson døpte og bekreftet noen, og han hjalp mange flere å komme nærmere Herren. Han fortalte for eksempel om en gang da han, på et ekstraordinært møte organisert av trofaste medlemmer av Kirken, ble ledet av Ånden til å tale på en måte som bidro til at medlemmenes venner fikk et vitnesbyrd om at Joseph Smith var en Guds profet.[10] Han skrev at han og en ledsager en gang ga en prestedømsvelsignelse til en alvorlig syk kvinne som ble frisk ca 10 minutter senere.[11] Han frydet seg da han, som sekretær, fant hellige som fantes i Kirkens opptegnelser, men som hadde vært tapt for lokale ledere.[12] Han fikk verdifull lederopplæring da han virket under ledelse av to misjonspresidenter som også var medlemmer av De tolv apostlers quorum: Eldste Orson F. Whitney og David O. McKay.

Eldste Benson var takknemlig for Herrens beskyttelse når han forkynte evangeliet. En kveld ble han og hans ledsager omringet av en mobb som truet med å kaste dem i elven. Han ba stille om hjelp. Han fortalte senere at "en stor og sterk fremmed presset seg frem til han sto ved siden av meg. Han så meg rett i øynene og sa med sterk og klar stemme: 'Unge mann, jeg tror på hvert eneste ord du har sagt i kveld.' Da han snakket, åpnet det seg en liten sirkel rundt meg. For meg var dette et direkte svar på bønn. Så dukket en britisk bobby [politimann] opp."[13]

Når eldste Benson ikke aktivt tjente andre, "holdt han seg i gang ved å 'sluke Mormons bok', spesielt misjonæropplevelsene til Mosiahs sønner."[14] Han fikk også trøst og støtte gjennom brev hjemmefra, som han sa han "leste om og om igjen". En gang han tenkte tilbake på sin misjon, sa han: "Mor og far utøste sitt hjerte til meg i brev, og var en stor kilde til styrke for meg som ung mann. Floras [brev] var åndelige og oppmuntrende, aldri sentimentale. Jeg tror dette økte min kjærlighet og takknemlighet til henne mer enn noe annet."[15]

Eldste Benson ble avløst fra sin heltidsmisjon 2. november 1923. Han nølte med å dra, og sa at det å ta farvel med de "kjære,

gode hellige" i Storbritannia var "den vanskeligste delen av [hans] misjon".[16] Likevel var han tilfreds ved tanken på å bli gjenforent med sin familie, og han gledet seg til å se Flora.

Flora gledet seg også til å se Ezra. Men hun gjorde mer enn bare å se frem til å tilbringe tid med ham. Hun gledet seg virkelig – til fremtiden og mulighetene sammen med ham. Helt siden hun var tenåring hadde hun hevdet at hun "ønsket å gifte seg med en gårdbruker",[17] og hun var fornøyd med Ezras tilsynelatende ønske om å bosette seg på familiegården i Whitney, Idaho. Hun følte imidlertid at han trengte å fullføre sin utdannelse først. Hun sa senere: "[Jeg] ba og fastet om at Herren måtte hjelpe meg å vite hvordan jeg kunne hjelpe ham å være til størst mulig tjeneste for sine medmennesker. Tanken slo meg at hvis biskopen mente jeg var verdig, [ville han] kalle meg på misjon. Kirken kom først for Ezra, så jeg visste at han ikke ville ha noe imot det."[18]

Ezra ble overrasket da hun, etter at han og Flora hadde begynt å gå på stevnemøter igjen, fortalte ham at hun hadde takket ja til et kall til å reise på misjon til Hawaii. Hun ble beskikket 25. august 1924, og hun dro neste dag. Like etter at hun dro, skrev Ezra i dagboken sin: "Vi var begge glade fordi vi følte fremtiden hadde mye i vente for oss, og at denne adskillelsen vil bli kompensert for oss senere. Det er imidlertid vanskelig å se sine håp knust. Men selv om vi noen ganger gråt en skvett på grunn av det, ble vi beroliget av Ham som fortalte oss at det ville være til vårt beste."[19]

Det var virkelig til vårt beste. Flora var, ifølge hennes misjonspresident, "en meget god og energisk misjonær"[20] som viet "hjerte og sjel, tid og talenter til Herrens verk".[21] Hun førte tilsyn med Primærorganisasjonen i noen områder av misjonen, underviste barn på en barneskole, arbeidet i templet og deltok i innsatsen for å styrke lokale siste-dagers-hellige. I en periode var hun til og med misjonærledsager til sin mor som var enke, Barbara Amussen, som ble kalt på en kortere misjon. Sammen møtte dette mor-datter-paret en mann som hadde sluttet seg til Kirken i USA mange år tidligere på grunn av innsatsen til Floras far, Carl Amussen. Konvertitten hadde siden kommet bort fra aktivitet i Kirken, men Flora og hennes mor gjenopptok kontakten med ham og hjalp ham tilbake til Kirken.[22]

Mens Flora var borte, holdt Ezra seg opptatt. Han og hans bror Orval kjøpte familiegården og fortsatte sin utdannelse. I en periode studerte Ezra ved Brigham Young University i Provo, Utah, mens Orval bodde i Whitney for å ta seg av gården. De ble enige om at når Ezra var ferdig med utdannelsen, skulle han komme tilbake til gården mens Orval reiste på misjon og fullførte sin utdannelse. Ezra var fast bestemt på å fullføre sine studier ved BYU raskt, og hadde en ambisiøs timeplan. Han deltok også på sosiale tilstelninger ved universitetet, blant annet danser, fester og teateroppsetninger.

Selv om Ezra ble kåret til "BYUs mest populære mann" i sitt siste år på skolen, klarte ingen å ta hans oppmerksomhet bort fra Flora. Han sa senere at da hun avsluttet sin misjon i juni 1926, var han "ivrig" etter å treffe henne, selv om han insisterte på at han ikke hadde "ventet" på at hun skulle komme tilbake.[23] Han ble uteksaminert med laud bare noen måneder før hun kom hjem.

Livet sammen begynner

En måned etter at Flora kom hjem fra sin misjon, bekjentgjorde hun og Ezra sin forlovelse. Enkelte fortsatte å stille spørsmål ved Floras dømmekraft. De kunne ikke forstå hvorfor en som var så begavet, velstående og populær, ville ta til takke med en bondegutt. Men hun fortsatte å si at hun "alltid [hadde] ønsket å gifte seg med en gårdbruker".[24] Ezra "var praktisk, fornuftig og solid", sa hun. Dessuten, sa hun: "Var han snill med foreldrene sine, og jeg visste at hvis han respekterte dem, ville han respektere meg."[25] Hun erkjente at han var "en uslepen diamant", og hun sa: "Jeg kommer til å gjøre alt jeg kan for å hjelpe ham å bli kjent som en god mann, ikke bare i dette lille lokalsamfunnet, men jeg vil at hele verden skal kjenne ham."[26]

Flora og Ezra ble beseglet i Salt Lake tempel 10. september 1926 av eldste Orson F. Whitney i De tolv apostlers quorum. Den eneste festligheten etter bryllupet var en frokost for familie og venner. Etter frokosten dro det nye paret umiddelbart i sin T-Ford til Ames, Iowa, der Ezra hadde kommet inn på et mastergradsstudium i landbruksøkonomi ved Iowa State College of Agriculture and Mechanical Arts (nå Iowa State University of Science and Technology).

Mye av turen gikk på grusveier og gjennom tynt befolkede områder. Underveis tilbragte de åtte netter i et lekkende telt. Da de kom frem til Ames, leide de en leilighet ett kvartal fra universitetet. Leiligheten var liten, og familien Benson delte plassen med en stor kakerlakk-familie, men Ezra sa at "det snart så ut som det koseligste lille hjemmet man noensinne kunne forestille seg".[27] Ezra viet seg igjen til sin utdannelse. Mindre enn et år senere, etter utallige timer med studier, forelesninger og skriving, ble han uteksaminert med mastergrad. Ekteparet, som nå ventet sitt første barn, dro hjem til familiegården i Whitney.

Balansegang mellom yrkesmuligheter og kall i Kirken

Da familien Benson kom tilbake til Whitney, engasjerte Ezra seg fullt ut i den daglige driften av gården, som omfattet melking av kyr, avl av griser og kyllinger, og dyrking av sukkerroer, korn, alfalfa og andre avlinger. Orval ble kalt på heltidsmisjon til Danmark.

Mindre enn to år senere tilbød lokale myndigheter Ezra stillingen som fylkeskonsulent for landbruk. Med Floras oppmuntring takket Ezra ja til stillingen, selv om det innebar å forlate gården og flytte til den nærliggende byen Preston. Han leide en lokal bonde til å drive gården frem til Orval kom hjem.

Ezras nye oppgaver omfattet rådgivning til lokale bønder om saker som påvirket deres produktivitet. Mer enn noe følte han at bøndene trengte bedre markedsføringsferdigheter – noe som ble stadig viktigere etter utbruddet av den store depresjonen, og noe han, med sin utdannelse i landbruksøkonomi, var i stand til å hjelpe med. Han oppfordret bøndene til å delta i bøndenes samarbeidsorganisasjoner, noe som ville hjelpe dem å redusere kostnadene og få de beste prisene på arbeidskraft.[28]

Ezras evner som landbruksleder førte til andre arbeidsmuligheter. Fra 1930 til 1939 jobbet han som landbruksøkonom og -spesialist ved University of Idahos avdeling i Boise, Idaho, delstatshovedstaden. Disse oppgavene ble avbrutt mellom august 1936 og juni 1937, da familien Benson flyttet til California så Ezra kunne studere landbruksøkonomi ved University of California i Berkeley.

Ezra Taft Benson da han ble uteksaminert fra Brigham Young University i 1926

Selv med tunge ansvarsoppgaver på jobb og hjemme, hadde Ezra og Flora Benson alltid tid til tjeneste i Kirken. I Whitney, Preston og Boise ble de kalt til å undervise og lede ungdom.[29] De utførte disse kallene med entusiasme, i tro på at "de unge er vår fremtid".[30] Ezra fikk også anledning til å hjelpe til med det lokale misjonærarbeidet.[31] I Boise ble Ezra kalt som rådgiver i et stavspresidentskap. Han fortsatte til og med i den stillingen mens han og hans familie bodde i California. Boise stav vokste raskt, og i november 1938 delte eldste Melvin J. Ballard i De tolv apostlers quorum staven inn i tre staver. Ezra Taft Benson ble kalt som en av stavspresidentene.

I januar 1939 ble Ezra overrasket over å bli tilbudt stillingen som utøvende sekretær for Farmernes nasjonale samvirkeråd i Washington, DC. Han rådførte seg med Flora om denne muligheten. Fordi han var blitt beskikket som stavspresident bare to måneder tidligere, kontaktet han også Det første presidentskap for å be om deres råd. De oppfordret ham til å ta imot stillingen, så han og hans

familie tok farvel med sine venner i Boise i mars 1939 og flyttet til Bethesda, Maryland, nær Washington, DC. I juni 1940 ble han kalt som stavspresident igjen, denne gangen i den nyorganiserte Washington stav i Washington, DC.

En kjærlig, forenet familie

Ezra og Flora Benson husket alltid den evige betydningen av sitt forhold til hverandre og sine barn, sine aldrende foreldre og sine søsken. Deres vektlegging av å ha en forenet familie var mer enn en plikt. De var oppriktig glad i hverandre, og de ønsket å være sammen – i dette livet og i evigheten.

Ezras mange oppgaver i forbindelse med kall i Kirken og hans yrke førte ham ofte bort fra hjemmet. Noen ganger understreket de små barnas uttrykk denne kjensgjerningen. Da han skulle på et møte i Kirken en søndag, sa for eksempel datteren Barbara: "Ha det, pappa. Og kom tilbake og besøk oss en gang."[32] Det var en utfordring for Flora å oppdra deres seks barn når hennes mann var borte så ofte, og hun innrømmet at hun av og til følte seg "ensom og litt motløs".[33] Ikke desto mindre elsket hun sine oppgaver som hustru og mor, og hun var glad for sin manns hengivenhet til Herren og familien. I et brev til Ezra skrev hun: "Som vanlig har dagene virket som måneder siden du dro … [Men] hvis alle mennesker… elsket og etterlevde sin religion slik du gjør, ville det være svært lite sorg [og] lidelse … Du er alltid så hengiven til din familie og til enhver tid rede til å hjelpe andre i nød."[34]

Ezra viste alltid denne hengivenheten når han var hjemme. Han tok seg tid til å le og leke sammen med sine seks barn, til å lytte til dem, til å be om deres mening om viktige saker, til å undervise dem i evangeliet, til å hjelpe til med husarbeid og til å tilbringe tid sammen med hver av dem på tomannshånd. Barna fant trøst og styrke i foreldrenes samstemte kjærlighet til dem. (Fordi familien var så viktig for Ezra Taft Benson, inneholder denne boken to kapitler med hans læresetninger om emnet. Disse kapitlene, med tittelen "Ekteskap og familie – forordnet av Gud" og "Fedres og mødres hellige kall", inneholder noe av det barna i familien Benson har fortalt om sitt kjærlige barndomshjem.)

Kallet som apostel

Sommeren 1943 forlot Ezra Maryland sammen med sønnen Reed for å reise rundt til flere jordbrukskooperativer i California, som en del av sitt ansvar i Farmernes nasjonale samvirkeråd. Han planla også å møte Kirkens ledere i Salt Lake City og besøke familiemedlemmer i Idaho.

Den 26. juli, etter å ha oppnådd målet med turen, vendte de tilbake til Salt Lake City før de dro hjem. De fikk vite at president David O. McKay, som Ezra hadde møtt mindre enn to uker tidligere, hadde vært på leting etter ham. Ezra ringte president McKay, som fortalte ham at president Heber J. Grant, som da var Kirkens president, ønsket å møte ham. Ezra og Reed ble kjørt til president Grants sommerbolig noen få minutter fra sentrum av Salt Lake City. Da de kom frem, "ble Ezra straks vist inn på president Grants soveværelse, der den aldrende profeten hvilte. Presidenten ba Ezra lukke døren. Ezra gikk så bort til ham og satte seg på en stol ved siden av sengen. President Grant tok Ezras høyre hånd i begge sine, og med tårefylte øyne sa han helt enkelt: 'Bror Benson, av hele mitt hjerte gratulerer jeg deg og ber om at Guds velsignelse må hvile over deg. Du har blitt valgt som yngste medlem av De tolv apostlers råd.'"[35]

I dagboken sin fortalte Ezra følgende om opplevelsen:

"Bekjentgjørelsen virket ufattelig og overveldende … I flere minutter klarte [jeg] bare å si: 'Å, president Grant, det kan ikke være mulig!', noe jeg må ha gjentatt flere ganger før jeg var i stand til å samle tankene mine nok til å fatte hva som hadde skjedd … Han holdt meg i hånden lenge mens vi begge gråt … Vi var alene sammen i mer enn en time, og i mye av den tiden holdt vi hverandre fast i hendene. Selv om [han var] svak, var hans sinn klart og våkent, og hans gode, vennlige og ydmyke ånd gjorde sterkt inntrykk på meg mens han syntes å se helt inn i min sjel.

Jeg følte meg så ytterst svak og uverdig at jeg satte dobbelt pris på hans trøstende og beroligende ord som fulgte. Han sa blant annet: 'Herren har sin måte å foredle menn på som kalles til ledende stillinger.' Da jeg i min svakhet ble i stand til å si at jeg elsket Kirken, sa han: 'Vi vet det, og Herren ønsker menn som vil gi alt for hans verk.'[36]

De tolv apostlers quorum en gang mellom oktober 1950 og april 1951. Stående, fra venstre mot høyre: Delbert L. Stapley; Henry D. Moyle; Matthew Cowley; Mark E. Petersen; Harold B. Lee; Ezra Taft Benson; Spencer W. Kimball. Sittende, fra venstre mot høyre: John A. Widtsoe; Stephen L. Richards; David O. McKay, president for De tolvs quorum; Joseph Fielding Smith, fungerende president; Joseph F. Merrill; Albert E. Bowen.

Etter denne samtalen ble Ezra og Reed kjørt til president McKays hjem. På vei dit sa ikke Ezra noe til president Grant om hva som hadde hendt, og Reed spurte ikke. Da de kom hjem til familien McKay, fortalte president McKay Reed hva som hadde skjedd. Da omfavnet Ezra og Reed hverandre.

Ezra var urolig den kvelden idet han og Reed tok fatt på togreisen hjem. Dagen etter ringte han Flora og fortalte henne om sitt kall som apostel. "Hun sa hvor fantastisk hun følte det var, og uttrykte sin fulle tillit til at jeg kunne klare det," fortalte han. "Det var betryggende å snakke med henne. Hun har alltid hatt mer tro på meg enn jeg selv har hatt."[37]

I løpet av de neste ukene organiserte Ezra og Flora flyttingen til Utah, og Ezra gjorde alt han kunne for at overgangen for hans etterfølger ved Farmernes nasjonale samvirkeråd skulle bli så myk som

mulig. Han og Spencer W. Kimball ble oppholdt som medlemmer av De tolv apostlers quorum 1. oktober 1943, og de ble ordinert til apostler 7. oktober. Eldste Kimball ble ordinert først.

Dermed begynte eldste Ezra Taft Bensons tjenestegjerning som et av de "spesielle vitner om Kristi navn i hele verden" (L&p 107:23).

Utdeling av mat, klær og håp i Europa etter krigen

Den 22. desember 1945 sammenkalte president George Albert Smith, Kirkens president den gangen, et spesielt møte for Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum. Han sa at Det første presidentskap hadde følt seg inspirert til å sende en apostel for å presidere over Den europeiske misjon og føre tilsyn med Kirkens innsats der. Den 2. verdenskrig hadde endt tidligere det året, og mange europeiske nasjoner begynte så vidt å komme seg på fote etter krigens utbredte og overveldende ødeleggelser. Det første presidentskap følte at eldste Ezra Taft Benson var den rette mann til oppgaven.

Denne nyheten kom som et "stort sjokk" på eldste Benson, som var det nyeste og yngste medlemmet av quorumet. I likhet med hans fars misjonskall 34 år tidligere, ville dette oppdraget kreve at han måtte være borte fra sin unge familie. Det første presidentskap kunne ikke si hvor lenge han ville være borte. Han forsikret dem imidlertid om at hans hustru og barn ville støtte ham, og han uttrykte sin helhjertede villighet til å tjene.[38] Senere beskrev han oppdraget han hadde påtatt seg:

"Omfanget av det virket overveldende. De [Det første presidentskap] ga oss instruksjoner på fire punkter: 1) å ivareta Kirkens åndelige anliggender i Europa, 2) å arbeide for å gjøre mat, klær og sengetøy tilgjengelig for våre lidende medlemmer i alle deler av Europa, 3) å lede omorganiseringen av de forskjellige misjonene i Europa, og 4) å gjøre det mulig for misjonærer å vende tilbake til disse landene."[39] President Smith ga ham imidlertid dette betryggende løftet: "Jeg er ikke det minste bekymret for deg. Du vil være like trygg der som noe annet sted i verden så fremt du tar vare på deg selv, og du vil være i stand til å utføre et stort arbeide."[40]

Eldste Benson beskrev opplevelsen slik da han fortalte nyheten til sin hustru og sine barn: "I en god og betydningsfull samtale med

min hustru, helliget ved tårer, uttrykte Flora sin kjærlige takknemlighet og forsikret meg om sin helhjertede støtte. Under middagen fortalte jeg det til barna, som var overrasket, interessert og fullstendig lojale."[41]

Da eldste Benson og hans ledsager Frederick W. Babbel kom til Europa, ble de bedrøvet over sykdommen, fattigdommen og ødeleggelsene de så overalt rundt seg. I et brev til Flora fortalte for eksempel eldste Benson om mødre som var takknemlige for å motta en gave bestående av såpe, nål og tråd, og en appelsin. De hadde ikke sett denslags på mange år. Eldste Benson kunne se at på grunn av de magre rasjonene de hadde fått i det siste, hadde de "sultet seg for å prøve å gi mer til sine barn, som de gode mødrene de var".[42] Han fortalte om Kirkens møter i "utbombede bygninger" og i "nesten stummende mørke".[43] Han fortalte om flyktninger – "fattige, uønskede sjeler… fordrevet fra sine en gang lykkelige hjem til ukjente steder".[44] Han fortalte også om mirakler blant krigens dystre følger.

Ett mirakel var tydelig blant siste-dagers-hellige i hele Europa. På veien dit lurte eldste Benson på hvordan de hellige ville ta imot ham. "Ville de være fulle av bitterhet? Ville de føle hat? Ville de ha gått lei av Kirken?" Han ble inspirert av det han så:

"Mens jeg så inn i deres oppadvendte ansikter, bleke, tynne, mange av disse hellige kledd i filler, noen av dem barbent, kunne jeg se troens lys i deres øyne mens de bar vitnesbyrd om at dette siste-dagers-verket var av Gud, og uttrykte sin takknemlighet for Herrens velsignelser…

Vi fant ut at våre medlemmer hadde holdt det gående på en forunderlig måte. Deres tro var sterk, deres hengivenhet større og deres lojalitet uovertruffen. Vi fant svært lite, om noen, bitterhet og fortvilelse. Det var et fellesskap og et brorskap som hadde strakt seg fra den ene misjonen til den neste, og når vi reiste videre, ba de hellige oss om å overbringe deres hilsener til deres brødre og søstre i andre land, selv om deres nasjoner hadde vært i krig bare noen få måneder før." Selv flyktningene "sang Sions sanger med… glød" og "knelte sammen i bønn morgen og kveld og bar vitnesbyrd… om evangeliets velsignelser".[45]

Et annet mirakel var hvor sterkt Kirkens velferdsprogram var. Dette arbeidet, som hadde begynt mindre enn 10 år tidligere, reddet livet til mange siste-dagers-hellige i Europa. De hellige var velsignet fordi de hadde omfavnet velferdsprinsippet selv. De hjalp hverandre i sin nød, og delte på mat, klær og andre forsyninger, og de anla til og med hager i utbombede bygninger. De ble også velsignet fordi siste-dagers-hellige fra andre deler av verden bidro med varer for å hjelpe dem – ca 2000 tonn med forsyninger. Eldste Benson fortalte om ledere av Kirken som gråt ved synet av grunnleggende matvarer som de kunne fordele til lokale medlemmer, og sa han at han sto foran forsamlinger der det ble anslått at 80 prosent av alle klærne de hadde på seg, hadde blitt sendt gjennom velferdsprogrammet.[46] I en generalkonferansetale han holdt kort tid etter at han kom hjem, sa han: "Mine brødre og søstre, trenger dere ytterligere bevis for behovet for dette programmet og inspirasjonen bak det? … Jeg sier dere at Gud leder dette programmet. Det er inspirert!"[47]

Eldste Benson og bror Babbel opplevde et annet gjentagende mirakel da Herren åpnet veien så de kunne reise gjennom de krigsherjede landene i Europa. Gang på gang ba eldste Benson militære offiserer om tillatelse til å dra inn i bestemte områder for å møte de hellige og distribuere varer. Gang på gang fikk han i bunn og grunn samme svar fra disse lederne og andre: "Vet du ikke at det har vært krig her? Ingen sivile reisende får lov til å komme inn." Og gang på gang, etter at han så disse lederne i øynene og rolig forklarte sin oppgave, fikk han og bror Babbel lov til å reise rundt og gjøre det Herren hadde sendt dem for å gjøre.[48]

Etter ca 11 måneder ble eldste Benson erstattet av eldste Alma Sonne, en assistent til De tolv som tjenestegjorde i Europa sammen med sin hustru Leona. Bror Babbel ble igjen for å bistå Sonnes. Fra eldste Benson forlot Salt Lake City 29. januar 1946 til han kom hjem 13. desember 1946, hadde han reist til sammen nesten 100 000 kilometer. Eldste Benson følte at oppdraget hadde gått bra, men var snar til å si: "Jeg vet hvorfor vårt arbeid lyktes så godt. Aldri på noe tidspunkt har jeg følt at det ville være mulig for meg eller mine kolleger å utføre oppdraget vi ble tildelt, uten Den allmektiges veiledende kraft."[49] Oppdragets suksess kunne sees i Kirkens styrke i europeiske land som var nyorganiserte og voksende. Det kunne

Eldste Benson, th, inspiserer velferdsforsyninger i Bergen, Norge

også sees i de enkelte medlemmers liv – for eksempel en mann som en gang kom bort til president Thomas S. Monson mange år senere under et møte i Zwickau, Tyskland. Han ba president Monson om å hilse til Ezra Taft Benson. Så utbrøt han: "Han reddet livet mitt. Han ga meg mat å spise og klær å gå med. Han ga meg håp. Gud velsigne ham!"[50]

Patriotisme, statsmannsegenskaper og tjeneste i USAs regjering

Da eldste Benson var borte hjemmefra, ble han minnet på noe han hadde verdsatt siden sin ungdom: sitt statsborgerskap i USA. Av sin far, George Taft Benson jr., hadde han lært å elske sitt fedreland og prinsippene det hadde blitt grunnlagt på. Han hadde lært at USAs grunnlov – dokumentet som styrte landets lover – hadde blitt utarbeidet av inspirerte menn. Han verdsatte stemmerett, og han husket alltid en samtale han hadde med sin far etter et valg. George hadde offentlig støttet en bestemt kandidat, og han hadde til og med bedt for denne mannen i familiebønner. Da George fikk vite at hans kandidat hadde tapt valget, hørte Ezra ham be for

mannen som hadde vunnet. Ezra spurte sin far hvorfor han ba for en kandidat som han ikke hadde ønsket i utgangspunktet. "Gutten min," svarte George: "Jeg tror han trenger våre bønner enda mer enn min kandidat ville ha gjort."[51]

I april 1948 holdt eldste Benson sin første av mange generalkonferansetaler med fokus på USAs "profetiske oppgave" og viktigheten av frihet. Han vitnet om at Herren hadde forberedt USA "som frihetens vugge" slik at evangeliet kunne bli gjengitt der.[52] "Vi er tilhengere av Fredsfyrsten," sa han nær slutten av sin tale, "og vi skulle på nytt vie vårt liv til å spre sannhet og rettferdighet og bevare… frihet."[53] I påfølgende taler omtalte han USA som "Herrens hovedbase i disse siste dager".[54]

Eldste Benson advarte mot trusler mot frihet i USA og resten av verden. Han talte ofte kraftfullt mot "menneskeskapte styreformer som bygger på tvang, noe som er i strid med evige prinsipper".[55] Han advarte også mot andre innflytelser som truet frihet, herunder umoralsk underholdning, mangel på respekt for sabbaten, selvtilfredshet og falsk lære.[56] Han oppfordret siste-dagers-hellige over hele verden til å bruke sin innflytelse til å bidra til at kloke og gode mennesker blir valgt til offentlige verv.[57] Han erklærte: "Evangeliets forkynnelse kan bare gjøres effektivt i en atmosfære av frihet. Ja, vi sier alle at vi elsker frihet. Men det er ikke nok. Vi må beskytte og ivareta det vi elsker. Vi må redde friheten."[58]

24. november 1952 ble eldste Bensons sterke ord om patriotisme satt på prøve da han ble bedt om å tjene sitt land. Han hadde reist til New York City på invitasjon fra Dwight D. Eisenhower, som nettopp hadde blitt valgt til president i USA. Den nyvalgte president Eisenhower vurderte eldste Benson som medlem av sin regjering – med andre ord, til å være en av hans øverste rådgivere – i stillingen som USAs landbruksminister. Eldste Benson følte seg beæret av oppmerksomheten. "Men," sa han senere, "jeg ønsket ikke jobben … Ingen ved sine fulle fem, sa jeg til meg selv, ville ønske å være landbruksminister i en tid som denne … Jeg visste noe om hva stillingen innebar: de opprivende konfliktene, det intense presset, de sammenfiltrede problemene…

Men det var ikke bare problemene og belastningen som bekymret meg. Det er noe vi alle opplever. I likhet med mange

amerikanere, var jeg motvillig til å engasjere meg aktivt i politikken. Visst ønsket jeg å se menn med høye idealer og god karakter bli valgt og utnevnt til å lede regjeringen, men det var noe helt annet enn å kaste meg uti det selv…

Ikke minst var jeg mer enn fornøyd med det arbeidet jeg allerede gjorde som en av De tolvs råd … Jeg hverken ønsket eller aktet å forandre på noe."[59]

Før han dro for å møte påtroppende president Eisenhower, hadde eldste Benson søkt råd fra president David O. McKay, Kirkens president den gangen. President McKay hadde fortalt ham: "Bror Benson, jeg er ikke i tvil. Hvis anledningen byr seg i riktig ånd, syns jeg du skal si ja."[60] Dette direkte rådet, kombinert med eldste Bensons grunnleggende ønske om å "kjempe effektivt for [sine] trosoppfatninger som amerikaner", forårsaket det han kalte en "indre debatt".[61]

Da Eisenhower og eldste Benson møttes for første gang, tok det ikke lang tid før den nyvalgte presidenten tilbød eldste Benson stillingen som landbruksminister. Eldste Benson nevnte umiddelbart grunner til at han kanskje ikke var rett mann til stillingen, men påtroppende president Eisenhower ga seg ikke. Han sa: "Vi har en jobb å gjøre. For å være ærlig, hadde jeg ikke lyst til å bli president da presset begynte å stige. *Men man kan ikke avslå å tjene Amerika*. Jeg vil ha deg på laget mitt, og du kan ikke si nei."[62]

"Det gjorde susen," fortalte eldste Benson. Vilkårene i president McKays råd hadde blitt oppfylt. Selv om jeg følte at jeg allerede hadde fått en større ære av min kirke enn regjeringsmakt kunne gi, og det fortalte jeg ham, påtok jeg meg ansvaret ved å bli landbruksminister for ikke mindre enn to år – hvis han ønsket meg så lenge."[63]

Umiddelbart etter at han takket ja til stillingen, ledsaget eldste Benson påtroppende president Eisenhower til en pressekonferanse, hvor utnevnelsen ble bekjentgjort for nasjonen. Så snart konferansen var over, vendte han tilbake til hotellet sitt. Han ringte Flora og fortalte henne at påtroppende president Eisenhower hadde bedt ham om å tjene, og at han hadde takket ja.

Hun svarte: "Det visste jeg at han ville. Og jeg visste at du ville takke ja."

Han forklarte: "Det vil innebære et enormt ansvar – og svært mange problemer for oss begge."

"Jeg vet det," sa hun, "men det ser ut til å være Guds vilje."[64]

Som eldste Benson hadde forventet, ble hans virke som landbruksminister en stormende opplevelse for ham og hans familie. Men han insisterte på at han ikke prøvde "å vinne en popularitetskonkurranse" – at han bare ønsket å "hjelpe landbruket og hjelpe Amerika"[65] – og han fulgte dette personlige løftet: "Det er god strategi å forsvare det som er riktig, selv om det er upopulært. Kanskje jeg burde si, særlig når det er upopulært."[66] Det var bra for ham at han ikke var opptatt av popularitet. Selv om han var stødig og trofast mot sin overbevisning, svingte hans popularitet blant politikere og borgere drastisk. Til tider ønsket folk å få ham sparket fra sin stilling som landbruksminister.[67] Andre ganger ble det antydet at han ville være et godt valg som USAs visepresident.[68]

Selv i sin rolle som leder i regjeringen, var eldste Benson åpen om sine kristne idealer, sitt vitnesbyrd om det gjengitte evangelium og sin hengivenhet til Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Når han ledet et møte med sine kolleger i Landbruksdepartementet, ble møtet innledet med bønn.[69] Han sendte president Eisenhower sitater fra Mormons bok som profeterte om USAs fremtid, og presidenten sa senere at han hadde lest dem "med største interesse".[70] Han ga også eksemplarer av Mormons bok til mange andre verdensledere.[71] I 1954 ba Edward R. Murrow, en fremtredende nyhetsreporter på amerikansk TV, eldste Benson om tillatelse til å lage et innslag om familien Benson og sende det på et TV-program kalt "Person to Person", som gikk på fredagskvelder. Eldste og søster Benson sa først nei, men gikk senere med på det etter å ha lyttet til sin sønn Reed, som så invitasjonen som en flott misjonæranledning. Den 24. september 1954 så mennesker over hele landet en direkteoverført, ikke innøvd familiens hjemmeaften i familien Bensons hjem. Murrow fikk mer fanpost som følge av dette programmet enn han hadde fått etter noe annet. Folk fra hele landet og fra ulike religiøse bakgrunner skrev for takke familien Benson for deres lysende eksempel.[72]

Eldste Benson tas i ed som USAs landbruksminister av høyesterettsjustitiarius Fred M. Vinson, med president Dwight D. Eisenhower som tilskuer

Eldste Benson var landbruksminister i åtte år, hele den perioden president Eisenhower ledet USA. President McKay sa at eldste Bensons arbeid "for alltid vil bli stående til heder for Kirken og nasjonen".[73] Eldste Benson så tilbake på disse årene i det nasjonale rampelyset og sa: "Jeg elsker dette fantastiske landet. Det har vært en ære å få lov til å tjene."[74] Han sa også: "Hvis jeg kunne gjøre det om igjen, ville jeg ha gjort omtrent det samme."[75] Idet han så frem til sitt videre virke som apostel, sa han: "Nå kan [jeg] vie min tid til det eneste jeg liker bedre enn landbruk."[76]

Selv om eldste Bensons tjeneste i regjeringen tok slutt i 1961, fortsatte hans kjærlighet til sitt land og frihetens prinsipp. I mange av sine generalkonferansetaler fokuserte han på disse emnene. Han omtalte USA som "et land jeg elsker av hele mitt hjerte".[77] Han sa også: "Jeg verdsetter patriotisme og kjærlighet til eget land i alle land."[78] Idet han rådet alle siste-dagers-hellige til å elske sitt land, sa han: "Patriotisme er mer enn flaggvifting og frimodige ord. Det er måten vi reagerer på når det gjelder offentlige saker. La oss igjen vie oss

som patrioter i den sanneste forstand."[79] "I motsetning til den politiske opportunist, verdsetter den sanne statsmann prinsipper fremfor popularitet og arbeider for å skape popularitet for de politiske prinsipper som er kloke og rettferdige."[80]

Et spesielt vitne om Kristi navn

Som en Herren Jesu Kristi apostel, adlød eldste Ezra Taft Benson befalingen om å "gå ut i all verden og [forkynne] evangeliet for all skapningen" (Markus 16:15) og å "åpne døren ved å forkynne Jesu Kristi evangelium" (L&p 107:35). Han tjenestegjorde i mange deler av verden, idet han reiste rundt i misjoner og underviste folket.

Han elsket det privilegium det var å møte siste-dagers-hellige. I en generalkonferansetale sa han: "Jeg har noen ganger sagt til min hustru når jeg har kommet hjem fra et besøk i stavene, at jeg ikke vet nøyaktig hvordan det vil bli i himmelen, men jeg kunne ikke be om noe bedre der enn å ha gleden av å omgås den type menn og kvinner jeg møter i ledelsen i staver og menigheter i Sion og i verdens misjoner. Vi er virkelig rikt velsignet."[81] I en annen tale sa han: "Det finnes virkelig brorskap og fellesskap i Kirken. Det er noe svært mektig, ganske uhåndgripelig, men svært reelt. Jeg føler det, og det samme gjør mine medarbeidere, når vi reiser gjennom Sions staver og menigheter og verdens misjoner … Vi får alltid denne følelsen av fellesskap og brorskap. Det er noe av det fine som følger med medlemskap i Kirken og Guds rike."[82]

Eldste Benson elsket også å bære sitt vitnesbyrd om Frelseren for mennesker av en annen tro. I 1959 reiste han for eksempel sammen med søster Benson og fire medlemmer av USAs landbruksdepartement på en rundreise til syv land, heriblant Sovjetunionen. Selv om han var der i kraft av sin stilling som landbruksminister, rørte hans apostoliske vitnesbyrd ved mange hjerter. Han fortalte:

"På vei til flyplassen [vår] siste kveld i Moskva, nevnte jeg… for en av våre guider min skuffelse over at vi ikke hadde fått anledning til å besøke en kirke i Russland. Han sa noen ord til sjåføren, bilen svingte rundt midt i gaten, og vi stoppet til slutt ved en gammel stukkaturbygning i en mørk og smal brosteinsbelagt sidegate ikke langt fra Den røde plass. Dette var Baptistkirken.

Det var en regnfull, ubehagelig oktoberkveld med et påtagelig kuldedrag i luften. Men da vi kom inn i kirken, fant vi den fylt. Det sto folk i gangen, i inngangspartiet og til og med på gaten. Hver søndag, tirsdag og torsdag, fikk vi høre, kom det tilsvarende folkemengder.

Jeg så på disse menneskenes ansikter. Mange var middelaldrende og eldre, men overraskende mange var unge. Omtrent fire av fem var kvinner, de fleste av dem med skaut på hodet. Vi ble vist inn til et sted ved siden av prekestolen…

Presten sa noen få ord, og deretter lød en akkord eller to fra orgelet, og hele forsamlingen sang en salme. Å høre 1000 til 1500 stemmer der ble en av de mest gripende opplevelsene i hele mitt liv. I vår felles tro som kristne, strakte de seg ut til oss med et budskap om imøtekommenhet som bygget bro over alle forskjeller i språk, styreform og historie. Og mens jeg forsøkte å gjenvinne balansen etter denne følelsesladede opplevelsen, spurte presten meg, gjennom en tolk som sto der, om jeg ville tale til forsamlingen.

Jeg måtte kjempe hardt et øyeblikk for å få tilstrekkelig kontroll over mine følelser til å si ja. Så sa jeg blant annet: 'Det var veldig snilt å be meg om å tale til dere.

Jeg overbringer hilsener fra mange millioner medlemmer av Kirken i USA og rundt om i verden.' Og plutselig var det den mest naturlige ting i verden å tale til disse medkristne om de helligste sannheter mennesker kjenner til.

Vår himmelske Fader er ikke langt borte. Han kan være svært nær oss. Gud lever. Jeg vet at han lever. Han er vår Fader. Jesus Kristus, verdens Forløser, våker over denne jorden. Han vil lede alle ting. Vær ikke redde, hold hans bud, elsk hverandre, be om fred, og alt vil bli bra.'

Mens hver setning ble oversatt for forsamlingen, så jeg kvinnene ta frem sine lommetørklær og begynte, som en iakttager sa det, å 'vinke med dem som en mor byr sin eneste sønn farvel for godt'. De nikket energisk med hodet mens de ropte ja, ja, ja! Da la jeg for første gang merke til at selv galleriet var fylt, og mange sto langs veggene. Jeg så ned på en gammel kvinne foran meg, med hodet dekket av et enkelt, gammelt skaut, og med et sjal om skuldrene.

Hun hadde et fredelig ansiktsuttrykk preget av tro. Jeg talte direkte til henne.

'Dette livet er bare en del av evigheten. Vi levde før vi kom hit som Guds åndebarn. Vi vil leve igjen når vi forlater dette liv. Kristus brøt dødens bånd og oppsto. Vi skal alle oppstå.

Jeg har sterk tro på bønn. Jeg vet at det er mulig å strekke seg ut og få tilgang til den usynlige kraft som gir oss styrke og er et ankerfeste i nødens stund.' For hver setning jeg uttalte, nikket den gamle kvinnen samtykkende. Og selv om hun var gammel, skrøpelig og rynkete, var denne kvinnen vakker i sin hengivenhet.

Jeg husker ikke alt jeg sa, men jeg husker at jeg følte meg oppbygget og inspirert av de henførte ansiktene til disse mennene og kvinnene som så standhaftig viste sin tro på den Gud de tjente og elsket.

Til slutt sa jeg: 'Jeg gir dere mitt vitnesbyrd som en som har tjenestegjort i Kirken i mange år, om at sannheten vil bestå. Tiden er på sannhetens side. Måtte Gud velsigne og bevare dere hele deres liv. Dette ber jeg om i Jesu Kristi navn. Amen.'

Slik avsluttet jeg denne improviserte lille talen, fordi jeg ikke klarte å si mer, og satte meg ned. Hele forsamlingen sang så en favorittsalme fra min barndom: 'Gud vær med deg til vi ses igjen'. Vi forlot kirken mens de sang, og da vi gikk gjennom midtgangen, vinket de med lommetørklær som avskjed – det virket som om alle 1500 vinket til oss idet vi dro.

Det har vært mitt privilegium å tale til mange kirkeforsamlinger i alle deler av verden, men virkningen av denne opplevelsen er nesten ubeskrivelig. Jeg kommer aldri til å glemme den kvelden så lenge jeg lever.

Jeg har sjelden, om noen gang, følt menneskehetens enhet og menneskehjertets uslukkelige lengsel etter frihet så intenst som akkurat da…

Jeg kom [hjem] fast bestemt på å fortelle denne historien ofte – fordi den viser hvordan frihetens ånd, brorskapets ånd og religionens ånd lever videre til tross for alle anstrengelser for å ødelegge dem."[83]

President for De tolv apostlers quorum

Den 26. desember 1973 fikk eldste Benson den uventede nyheten om at Kirkens president, Harold B. Lee, brått hadde gått bort. Etter president Lees bortgang inntok rådgiverne i Det første presidentskap sine plasser i De tolvs quorum. Fire dager senere ble Spencer W. Kimball beskikket som Kirkens president, og Ezra Taft Benson ble beskikket som president for De tolv apostlers quorum. Med dette ansvaret påtok president Benson seg ytterligere administrative oppgaver. Han presiderte under ukentlige quorumsmøter og koordinerte sine brødres arbeid, herunder deres ansvar for å lede stavskonferanser og misjonsrundreiser, og for å kalle stavspatriarker. Han hadde også tilsynsansvar overfor andre generalautoriteter. Administrasjonspersonale tok seg av kontoroppgaver for å hjelpe ham og hans brødre å organisere arbeidet.[84]

I et møte med De tolvs quorum uttrykte president Benson sine tanker om å være deres president: "Jeg har vært svært engstelig og bekymret for dette store ansvaret. Jeg har ikke vært redd, for jeg vet at vi ikke kan mislykkes i dette arbeidet… hvis vi gjør vårt beste. Jeg vet at Herren vil oppholde oss, men det gir meg stor bekymring å bli kalt til å lede en gruppe menn som dere – spesielle vitner om vår Herre Jesus Kristus."[85]

President Benson kombinerte denne ydmykheten med karakteristisk frimodighet og hardt arbeid. Han delegerte ofte ansvar til andre slik at de skulle få anledninger til å tjene. Han forventet det beste av dem han ledet, akkurat som han forventet det beste av seg selv. Men selv om han forlangte mye, var han vennlig. Han lyttet til sine brødres synspunkter og inviterte til åpen diskusjon på quorumsmøtene. Eldstene Boyd K. Packer, Russell M. Nelson og Dallin H. Oaks, som var de nyeste medlemmene av De tolvs quorum under hans ledelse, sa at han alltid oppmuntret dem til å komme med synspunkter, selv om de var forskjellige fra hans.[86]

Medlemmene av De tolv apostlers quorum så at president Bensons lederskap var basert på uforanderlige prinsipper. Han sa for eksempel ofte: "Husk, brødre, at i dette arbeidet er det Ånden som teller."[87] Og han hadde én målestokk for alle quorumets beslutninger: "Hva er best for riket?" Eldste Mark E. Petersen, som virket

sammen med ham i De tolvs quorum, sa: "Svaret på det spørsmålet har vært den avgjørende faktor i enhver viktig sak som har blitt fremlagt for president Ezra Taft Benson gjennom hele hans liv."[88]

Kirkens president

President Spencer W. Kimball døde 5. november 1985 etter lengre tids sykdom. Kirkens ledelse hvilte nå på De tolv apostlers quorum, med president Ezra Taft Benson som deres president og seniormedlem. Fem dager senere, under et høytidelig og ærbødig møte i De tolv apostlers quorum i Salt Lake tempel, ble president Benson beskikket som Kirkens president. Han ble inspirert til å be president Gordon B. Hinckley om å virke som hans førsterådgiver i Det første presidentskap, og til å be president Thomas S. Monson om å virke som hans annenrådgiver.

President Benson hadde kjent til president Kimballs dårlige helse, men han hadde håpet at hans venns fysiske styrke ville bli fornyet. "Dette er en dag jeg ikke har forventet," fortalte president Benson på pressekonferansen kort tid etter at han hadde blitt beskikket som Kirkens president. "Min hustru Flora og jeg har bedt kontinuerlig om at president Kimballs dager måtte bli forlenget på denne jord og at et nytt mirakel måtte bli utført på hans vegne. Nå som Herren har talt, vil vi gjøre vårt beste, under hans ledelse og veiledning, for å fremme verket på jorden."[89]

På sin første generalkonferanse som Kirkens president, fortalte president Benson hva som ville være hans primære fokus for å bringe Herrens verk fremover. "I vår tid," sa han, "har Herren åpenbart behovet for å legge fornyet vekt på Mormons bok."[90]

Som medlem av De tolvs quorum hadde president Benson gjentatte ganger forkynt om viktigheten av Mormons bok.[91] Som Kirkens president viet han emnet enda større oppmerksomhet. Han erklærte at "hele Kirken [var] under fordømmelse" fordi de siste-dagershellige ikke studerte Mormons bok nok eller ga tilstrekkelig akt på dens lære. Han sa: Mormons bok har ikke vært, og er fortsatt ikke, det sentrale i vårt studium, i vår undervisning i familien, i vår forkynnelse og i vårt misjonærarbeide. Dette må vi omvende oss fra."[92] Han siterte ofte profeten Joseph Smiths erklæring om at mennesker

"ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok",[93] og han utdypet dette løftet. "Det finnes en kraft i boken," sa han, "som vil begynne å tilflyte deres liv i samme øyeblikk som dere begynner på et seriøst studium av den."[94] Han oppfordret de siste-dagers-hellige til å "oversvømme jorden og [sitt] liv med Mormons bok".[95]

Over hele verden fulgte siste-dagers-hellige dette rådet fra sin profet. Som følge av dette ble de styrket, både individuelt og kollektivt.[96] President Howard W. Hunter sa: Kan noen generasjon, også de som ennå ikke er født, se tilbake på president Ezra Taft Bensons administrasjon uten straks å tenke på hans kjærlighet til Mormons bok? Trolig har ingen av Kirkens presidenter siden profeten Joseph Smith gjort mer for å forkynne Mormons boks sannheter, for å gjøre den til et daglig studiekurs for alle Kirkens medlemmer og for å 'oversvømme' jorden med den."[97]

Nært forbundet med president Bensons vitnesbyrd om Mormons bok, var hans vitnesbyrd om Jesus Kristus. På en tid da mange avviste "Frelserens guddommelighet", hevdet han at "denne guddommelig inspirerte bok er en sluttsten når det gjelder å bære vitnesbyrd for verden om at Jesus er Kristus".[98] Siden han ble ordinert til apostel i 1943, hadde president Benson virket flittig som et vitne om at Frelseren virkelig lever. Som Kirkens president vitnet han om Jesus Kristus og hans forsoning med fornyet kraft og alvor. Han formante de hellige til å bli "ledet av Kristus" og "oppslukt av Kristus"[99] og å "leve et liv med Kristus som midtpunkt".[100] Om Frelseren sa han: "Jeg elsker ham av hele min sjel."[101]

President Benson underviste også om andre emner med alvor og kraft. Han advarte mot farene ved stolthet. Han vitnet om familiens evige betydning. Han underviste prinsippene tro og omvendelse og understreket behovet for trofast misjonærarbeid.

Selv om han ikke talte om USA like ofte som han hadde gjort tidligere i sin tjenestegjerning, markerte han 200-årsdagen for undertegnelsen av USAs grunnlov ved å tale om emnet på Kirkens generalkonferanse i oktober 1987. Og han fortsatte å fremheve behovet for frihet og sann patriotisme i hele verden. På slutten av 1980-tallet og begynnelsen av 1990-tallet gledet han seg over nyheten om at Berlinmuren hadde falt, og at innbyggerne i Russland og

President Benson og hans rådgivere i Det første presidentskap: President Gordon B. Hinckley (venstre) og president Thomas S. Monson (høyre)

Øst-Europa fikk større frihet, med regjeringer som var mer åpne for religionsutøvelse.[102]

President Benson holdt en rekke taler til bestemte grupper av Kirkens medlemmer. Fra og med april 1986 forberedte han taler rettet mot unge menn, unge kvinner, mødre, hjemmelærere, fedre, enslige voksne menn, enslige voksne kvinner, barn og eldre. Som president Howard W. Hunter sa: "Han snakket med alle og hadde omtanke for alle. Han talte til Kirkens kvinner og til mennene. Han talte til de eldre. Han talte til dem som var enslige, til ungdom, og han elsket å tale til Kirkens barn. Han ga storartede, personlige råd til alle medlemmer, uansett hva deres personlige omstendigheter var. Disse talene vil fortsette å oppbygge oss og lede oss når vi reflekterer over dem i mange år fremover."[103]

President Benson gråt da han fikk brev fra en familie som hadde blitt påvirket av en av disse talene. I brevet forklarte en ung far at han og hans hustru hadde sett generalkonferansen på TV. Deres tre år gamle sønn lekte i et rom i nærheten, hvor konferansen kunne høres på radioen. Etter å ha hørt president Bensons budskap til barn, gikk mor og far inn på rommet der sønnen lekte. Den lille

gutten "refererte begeistret: 'Den mannen på radioen sa at selv om vi gjør feil, vår himmelske Fader er glad i oss likevel.' Dette enkle utsagnet," sa faren, "har gjort et varig og meningsfylt inntrykk på vår unge sønn. Jeg kan fortsatt spørre ham i dag hva president Benson sa, og få det samme entusiastiske svaret. Det er betryggende for ham å vite at han har en god og kjærlig Fader i himmelen."[104]

Kort tid etter generalkonferansen i oktober 1988 ble president Benson rammet av et slag som gjorde det umulig for ham å tale offentlig. Han deltok på generalkonferanser og andre offentlige samlinger en stund. På konferansene i 1989 leste rådgiverne hans taler som han hadde forberedt. Fra og med 1990 formidlet rådgiverne hans kjærlighet til de hellige og siterte fra hans tidligere taler. Generalkonferansen i april 1991 var den siste han deltok på. Fra da av var han fysisk ute av stand til å gjøre mer enn å se på overføringen på TV.[105]

President Gordon B. Hinckley fortalte: "Slik man kunne forvente, begynte kroppen hans å skrante med alderen. Han kunne ikke gå slik han en gang gikk. Han kunne ikke snakke slik han en gang snakket. Det gikk gradvis nedover, men han var fortsatt Herrens utvalgte profet så lenge han levde."[106] President Hinckley og president Thomas S. Monson ledet Kirken med den myndighet president Benson delegerte til dem, men Kirken gjennomførte aldri nye initiativer uten president Bensons viten og vilje.[107]

Mens president Benson ble svakere fysisk, skrantet også Floras helse, og hun døde 14. august 1992. Mindre enn to år senere, 30. mai 1994, sluttet han seg til henne, og hans jordiske levninger ble gravlagt ved siden av hennes i deres kjære Whitney. Under president Bensons begravelse fortalte president Monson: "Ved en anledning sa han til meg: 'Bror Monson, husk at uansett hva noen andre måtte foreslå, så ønsker jeg å bli gravlagt i Whitney, Idaho.' President Benson, vi oppfyller dette ønsket i dag. Hans legeme vil dra hjem til Whitney, men hans evige ånd har dratt hjem til Gud. Han fryder seg utvilsomt sammen med sin familie, sine venner og sin egen elskede Flora…

Bondegutten som ble Guds profet, har vendt hjem. Gud velsigne hans minne."[108]

Noter

1. Robert D. Hales, "A Testimony of Prophets," 5. juni 1994, speeches.byu.edu; se også Twila Van Leer, "Church Leader Buried beside Wife, Cache Pays Tribute as Cortege Passes," *Deseret News,* 5. juni 1994.
2. Gordon B. Hinckley, "Farewell to a Prophet," *Ensign,* juli 1994, 37-38.
3. Ezra Taft Benson, "Mesterens guddommelige karakteregenskaper," *Lys over Norge,* jan. 1987, 37.
4. Margaret Benson Keller, i Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 34.
5. Ezra Taft Benson, "Mesterens guddommelige karakteregenskaper," 37.
6. Ezra Taft Benson, "Scouting Builds Men," *New Era,* feb. 1975, 15-16.
7. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 44.
8. Se "After 60 Years 'Still in Love,'" *Church News,* 14. sep. 1986, 4, 10.
9. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 58.
10. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 55; se også kapittel 7 i denne boken.
11. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 59.
12. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 59.
13. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 62.
14. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography,* 59.
15. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 53.
16. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 63.
17. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 75.
18. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 79.
19. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 79.
20. Eugene J. Neff, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 84.
21. Eugene J. Neff, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 87.
22. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 87.
23. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 87.
24. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 96.
25. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 88.
26. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 89.
27. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 92.
28. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 85-89.
29. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 99-100, 101, 115.
30. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 115.
31. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 100.
32. Barbara Benson Walker, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 130.
33. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 121.
34. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 121.
35. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography,* 174; med sitater fra Ezra Taft Bensons personlige dagbok, 26. juli 1943.
36. Ezra Taft Bensons personlige dagbok, 26. juli 1943; sitert i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 174-75; rettskrivning standardisert.
37. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 176.
38. Se Ezra Taft Benson, *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson* (1989), 7.
39. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1947, 152-53.
40. George Albert Smith, i *A Labor of Love,* 7.
41. Ezra Taft Benson, *A Labor of Love,* 7-8.
42. Ezra Taft Benson, *A Labor of Love,* 120.
43. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1947, 154.
44. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1947, 155.
45. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1947, 153-55.
46. Se Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1947, 155-56.
47. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1947, 156.
48. Se Frederick W. Babbel, *On Wings of Faith* (1972), 28-33, 46-47, 106-8, 111-12, 122, 131-34, 136, 154.
49. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1947, 152.

50. Thomas S. Monson, "President Ezra Taft Benson – A Giant among Men," *Ensign,* juli 1994, 36.
51. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 37.
52. Se Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1948, 83.
53. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1948, 86.
54. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1962, 104.
55. Se Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1948, 85.
56. Se Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1962, 104-5.
57. Se Ezra Taft Benson, i Conference Report, okt. 1954, 121.
58. Ezra Taft Benson, i Conference Report, okt. 1962, 19.
59. Ezra Taft Benson, *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower* (1962), 3-4.
60. David O. McKay, i *Cross Fire,* 5.
61. Ezra Taft Benson, *Cross Fire,* 10.
62. Dwight D. Eisenhower, i *Cross Fire,* 12.
63. Ezra Taft Benson, *Cross Fire,* 12.
64. Ezra Taft Benson, *Cross Fire,* 13.
65. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 355.
66. Ezra Taft Benson, i Sheri Dew, "President Ezra Taft Benson: Confidence in the Lord," *New Era,* aug. 1989, 36.
67. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 313, 345.
68. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 331.
69. Se kapittel 2 i denne boken.
70. Dwight D. Eisenhower, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 292.
71. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 292.
72. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 297-99.
73. David O. McKay, i *Cross Fire,* 519.
74. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1961, 113.
75. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 358.
76. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 355.
77. Ezra Taft Benson, "A Witness and a Warning," *Ensign,* nov. 1979, 31.
78. Ezra Taft Benson, "The Constitution – *A* Glorious Standard, *Ensign,* mai 1976, 91.
79. Ezra Taft Benson, i Conference Report, april 1960, 99.
80. Ezra Taft Benson, i Conference Report, okt. 1968, 17.
81. Ezra Taft Benson, i Conference Report, okt. 1948, 98.
82. Ezra Taft Benson, i Conference Report, okt. 1950, 143-44.
83. Ezra Taft Benson, *Cross Fire,* 485-88.
84. Se Francis M. Gibbons, *Statesman, Patriot, Prophet of God,* 270-71.
85. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 430-31.
86. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 429-30.
87. Ezra Taft Benson, i Thomas S. Monson, "En fremtidsrettet plan – et verdifullt løfte," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 64.
88. Mark E. Petersen, "President Ezra Taft Benson," *Ensign,* jan. 1986, 2-3.
89. Ezra Taft Benson, i *Church News,* 17. nov. 1985, 3.
90. Ezra Taft Benson, "Et hellig ansvar," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 79.
91. Se for eksempel "The Book of Mormon Is the Word of God," *Ensign,* mai 1975, 63-65; "A New Witness for Christ," *Ensign,* nov. 1984, 6-8; se også *Ezra Taft Benson: A Biography,* 491-93.
92. Ezra Taft Benson, "Rens karet innvendig," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 5.
93. Joseph Smith, sitert i innledningen til Mormons bok.
94. Ezra Taft Benson, "Mormons bok – sluttstenen i vår religion," *Lys over Norge,* jan. 1987, 3.
95. Ezra Taft Benson: "Vær på vakt mot stolthet," *Lys over Norge,* juli 1989, 3.
96. Se kapittel 10 i denne boken.
97. Howard W. Hunter, "A Strong and Mighty Man," *Ensign,* juli 1994, 42.
98. Ezra Taft Benson, "Mormons bok – sluttstenen i vår religion," 4, 5.
99. Ezra Taft Benson, "Født av Gud," *Lys over Norge,* okt. 1989, 2.
100. Ezra Taft Benson, "Kom til Kristus," *Lys over Norge,* jan. 1988, 77.
101. Ezra Taft Benson, "Jesus Kristus – vår Frelser og Forløser," *Lys over Norge,* des. 1990, 4.

102. Se Russell M. Nelson, "Drama on the European Stage," *Ensign,* des. 1991, 16.
103. Howard W. Hunter, "A Strong and Mighty Man," 42.
104. Thomas S. Monson, "Herren velsigne deg," *Lys over Norge,* jan. 1992, 101.
105. Se Francis M. Gibbons, *Statesman, Patriot, Prophet of God,* 315.
106. Gordon B. Hinckley, "Farewell to a Prophet," 40.
107. Se Francis M. Gibbons, *Statesman, Patriot, Prophet of God,* 317-18.
108. Thomas S. Monson, "President Ezra Taft Benson – A Giant among Men," *Ensign,* juli 1994, 36.

Slik Frelseren underviste den rike unge mannen, viser vi vår kjærlighet til Herren når vi hjelper andre mennesker (se Matteus 19:16-21).

Det store bud – elsk Herren

"Når vi setter Gud først, faller alt annet inn på sin rette plass, eller det glir ut av vårt liv."

Fra Ezra Taft Bensons liv

President Ezra Taft Bensons liv gjenspeilte hans kjærlighet til Herren og hans urokkelige beslutning om å etterleve evangeliet. En slektning sa en gang: "For Ezra og familien hans er religion en komplett livsstil – noe som skal etterleves syv dager i uken. Den får førsteprioritet når beslutninger skal tas."[1]

Folk utenfor familien Benson la også merke til president Bensons kjærlighet til Herren. I 1939, da president Benson ble stavspresident, ble han invitert til Washington, D.C. for å møte lederne i Farmernes nasjonale samvirkeråd. "Etter å ha sett ham og spurt ham ut, tilbød styret ham stillingen som organisasjonens utøvende sekretær. … Selv om han ble begeistret over dette uoppfordrede budet på hans tjenester, ønsket han ikke å takke ja. Slik han forsto det, ville jobben innebære lobbyvirksomhet ved hjelp av cocktailfester, noe som ikke ville være forenlig med hans religion.

'Herr Benson,' svarte dommer John D. Miller, gruppens leder: 'Det var derfor vi valgte deg. Vi vet hva slags normer du har.' Med full forsikring fra styret om at de ikke ville forvente at han skulle løse jordbruksproblemer over cocktailglass, aksepterte han med glede stillingen, men først etter samråd med Det første presidentskap og sin hustru."[2]

President Benson sa at vi tilkjennegir vår kjærlighet til Herren ved vår villighet til å gjøre Herrens vilje. Han sa: "Jeg skulle ønske at enhver siste-dagers-hellig kunne si og mene det av hele sitt hjerte: 'Jeg går hvor du leder meg hen. Jeg sier det du vil jeg skal si. Jeg vil være deg til behag' [se *Salmer,* nr. 165]. Hvis vi alle kunne gjøre det,

ville vi være sikre på å oppnå den største lykke her og opphøyelse i det celestiale rike siden."[3]

I en tale på generalkonferansen i april 1988 – talen som dette kapitlet er basert på – fokuserte president Benson på det største og første bud: å elske Gud. Om denne talen sa eldste Francis M. Gibbons i De sytti: "Alt som president Ezra Taft Benson arbeidet for, alt det han sto for og alt det han håpet på – for seg selv, for sin familie og for Kirken, – er nedfelt i denne talen."[4]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Det største og første bud er å elske Herren.

Livets store prøve er lydighet mot Gud. "Vi vil prøve dem ved dette," sa Herren, "for å se om de vil gjøre alt som Herren deres Gud befaler dem" (Abraham 3:25).

Livets store oppgave er å lære Herrens vilje og deretter gjøre den.

Det store bud i livet er å elske Herren.

"Kom til Kristus," formaner Moroni i sitt avsluttede vitnesbyrd, "[og elsk] Gud av hele deres makt, sinn og styrke" (Moroni 10:32).

Dette er altså det største og første bud: "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din fornuft og av all din makt" (Markus 12:30; se også Matteus 22:37; 5 Mosebok 6:5; Lukas 10:27; Moroni 10:32; L&p 59:5).

Det er den rene kjærlighet, eller nestekjærlighet, som Mormons bok vitner om er det største av alt – som aldri svikter, som varer evig, som alle mennesker burde ha, og som de er ingenting uten (se Moroni 7:44-47; 2 Nephi 26:30).

"Derfor, mine elskede brødre," ber Moroni inntrengende, "be til Faderen med all hjertets iver om å bli fylt med denne kjærlighet som han har skjenket alle som er sanne etterfølgere av hans Sønn Jesus Kristus, så dere kan bli Guds sønner, så vi, når han viser seg, skal være lik ham" (Moroni 7:48).

I de avsluttende beretningene om både jaredittene og nephittene, skriver Moroni at også menneskene skal ha denne Kristi rene kjærlighet, som kalles nestekjærlighet. De kan ikke arve det stedet som

Kristus har beredt i sin Faders hus, og heller ikke kan de bli frelst i Guds rike (se Ether 12:34; Moroni 10:21).

Frukten som Lehi spiste av i sitt syn og som fylte hans sjel med umåtelig stor glede og som var det mest ettertraktelsesverdige av alt, var Guds kjærlighet.[5]

Når jeg tenker på nestekjærlighet… tenker jeg på min far og den dagen han ble kalt på misjon [se side 4-6 i denne boken]. Jeg antar at noen i verden vil si at det at han takket ja til det kallet, var bevis på at han egentlig ikke elsket sin familie. Å forlate syv barn og en gravid hustru hjemme alene i to år, hvordan kunne det være ekte kjærlighet? Men far hadde et større perspektiv på kjærlighet. Han visste at "alle ting samvirker til gode for dem som elsker Gud" (Romerne 8:28). Han visste at det beste han kunne gjøre for familien sin, var å adlyde Gud.[6]

Å elske Gud av hele ditt hjerte, sjel, sinn og styrke er altoppslukende og altomfattende. Det er ingen lunken innsats. Det er fullstendig forpliktelse av alt vi er og står for – fysisk, mentalt, følelsesmessig og åndelig – til å elske Herren.

Bredden, dybden og høyden i denne Guds kjærlighet strekker seg til alle sider av livet. Enten våre ønsker er åndelige eller timelige, skulle de ha sin rot i kjærlighet til Herren. Våre tanker og kjærlige følelser skulle konsentreres om Herren. "La alle dine tanker være rettet mot Herren," sa Alma, " ja, la alltid ditt hjertes ønsker være hos Herren" (Alma 37:36).[7]

2

Vi viser vår kjærlighet til Gud når vi setter ham først i vårt liv.

Hvorfor satte Gud det første bud først? Fordi han visste at hvis vi virkelig elsket ham, ville vi ønske å holde alle hans andre bud. "For dette er kjærligheten til Gud," sier Johannes, "at vi holder hans bud" (1 Johannes 5:3; se også 2 Johannes 1:6).

Vi må sette Gud foran alt annet i vårt liv. Han må komme først, akkurat som han sier i det første av sine ti bud: "Du skal ikke ha andre guder foruten meg" (2 Mosebok 20:3).

Josef i Egypt var villig til å gå i fengsel i stedet for å fornekte sin lojalitet til Gud.

Når vi setter Gud først, faller alt annet inn på sin rette plass, eller det glir ut av vårt liv. Vår kjærlighet til Herren vil bestemme fordringene på vår kjærlighet, kravene på vår tid, interessene vi arbeider videre med, samt våre prioriteringer.

Vi skulle sette Gud foran *alle andre*.

Da Josef var i Egypt, hva kom først i hans liv – Gud, jobben eller Potifars hustru? Da hun forsøkte å forføre ham, svarte Josef: "Hvordan skulle jeg da gjøre denne store ondskap og synde mot Gud?" (1 Mosebok 39:9).

Josef ble satt i fengsel fordi han satte Gud først. Hvis vi sto overfor et lignende valg, hvor ville vi ha vår første lojalitet? Kan vi sette Gud foran sikkerhet, fred, lidenskaper, rikdom og menneskers ære?

Da Josef ble tvunget til å velge, var han mer opptatt av å behage Gud enn å behage sin arbeidsgivers hustru. Når vi må velge, er vi mer opptatt av å behage Gud enn sjefen, læreren, naboen eller kjæresten?

Herren sa: "Den som elsker far eller mor mer enn meg, er meg ikke verd. Den som elsker sønn eller datter mer enn meg, er meg ikke verd" (Matteus 10:37). En av de vanskeligste prøvene av alle er når du må velge mellom å behage Gud eller å behage noen du elsker eller respekterer – ikke minst et familiemedlem.

Nephi sto overfor denne prøven og håndterte det godt da hans gode far midlertidig knurret mot Herren (se 1 Nephi 16:18-25). Job beholdt sin integritet overfor Herren selv om hans hustru ba ham forbanne Gud og dø (se Job 2:9-10).

Skriftstedet lyder: "Du skal hedre din far og din mor" (2 Mosebok 20:12; se også Mosiah 13:20). Noen ganger må man velge å hedre vår himmelske Fader fremfor en jordisk far.

Vi skulle gi Gud, våre ånders Fader, den høyeste prioritet i vårt liv. Han har som far, førsterett på vår evige velferd, foran alle andre bånd som måtte binde oss her eller siden.

Gud, vår Fader, Jesus, vår eldre bror og vår Forløser, og Den hellige ånd, Vitnet, de er fullkomne. De kjenner oss best og elsker oss mest, og vil ikke la noe være ugjort for vår evige velferd. Burde vi ikke elske dem for det og hedre dem først?

Det finnes trofaste medlemmer som sluttet seg til Kirken på tross av protester fra deres jordiske slektninger. Ved å sette Gud først ble mange av dem senere redskaper til å lede disse sine kjære inn i Guds rike.

Jesus sa: "Jeg gjør alltid det som er til behag for [Gud]" (Johannes 8:29).

Hvordan står det til i vårt hjem? Bestreber vi oss på å sette Herren først og behage ham?

Fedre, ville det glede Herren om det var daglig familiebønn og skriftlesning i ditt hjem? Og hva med å ha ukentlige hjemmeaftener og fra tid til annen å ha tid på tomannshånd med deres hustru og hvert enkelt barn? Og hvis deres barn midlertidig kom på avveie, tror du det ville glede Herren og at han vil belønne deres innsats hvis dere fortsatte å leve et eksemplarisk liv, konsekvent ba og ofte fastet for dette barnet, og stadig hadde navnet på denne sønnen eller datteren på tempelets bønneliste?

Dere mødre, som har et spesielt ansvar for god oppdragelse av Sions ungdom, setter dere ikke Gud først når dere hedrer deres guddommelige kall? … Våre mødre setter Gud først når de utfører sin viktigste misjon i sitt eget hjem.

Barn, ber dere for deres foreldre? Forsøker dere å støtte dem i deres edle bestrebelser? De vil gjøre feil, akkurat som dere, men de har en guddommelig misjon å utføre i sitt liv. Vil dere hjelpe dem å gjøre det? Vil dere føye ære til deres navn og gi dem trøst og støtte i deres eldre år?

Hvis en eller annen ønsker å gifte seg med deg utenfor templet, hvem vil du da gjøre ditt ytterste for å behage – Gud eller et menneske? Hvis du insisterer på et tempelekteskap, da vil du behage Herren og du vil velsigne den annen part. Hvorfor? Fordi vedkommende enten vil bli verdig til å reise til templet – noe som ville være en velsignelse – eller gå sin vei – noe som også kan være en velsignelse – for ingen av dere skulle ønske å dra i fremmed åk med vantro (se 2 Korinterbrev 6:14).

Du skulle gjøre deg verdig til å reise til templet. Da vil du vite at det ikke finnes noen som er god nok til at du kan gifte deg med ham eller henne utenfor templet. Hvis slike personer er så gode, vil de selv sette seg i en slik tilstand at de også kan gifte seg i templet.[8]

3

Når vi velger å sette Gud først i livet vårt, kommer hans velsignelser i overflod.

Menn og kvinner som overlater sitt liv til Gud, vil oppdage at han kan gjøre langt mer ut av deres liv enn de selv kan. Han vil gi dem større glede, utvide deres syn, gjøre deres sinn levende, styrke deres muskler, oppløfte deres ånd, mangfoldiggjøre deres velsignelser, gi dem flere muligheter, trøste deres sjel, gi dem venner og gi dem fred. Den som vil miste sitt liv i Guds tjeneste, vil finne evig liv.[9]

Gud ba Abraham om å ofre Isak. Hvis Abraham hadde elsket Isak høyere enn Gud, ville han da ha samtykket? Slik Herren tilkjennegir i Lære og pakter, sitter både Abraham og Isak nå som guder (se L&p 132:37). De var villige til å ofre eller bli ofret, alt ettersom Gud krevde. De har dypere kjærlighet og respekt for hverandre fordi begge var villige til å sette Gud først.

Mormons bok lærer oss at 'det må nødvendigvis være en motsetning i alle ting' (2 Nephi 2:11) – og det er det. Motsetning gir valgmuligheter, og valgmuligheter gir konsekvenser – gode eller dårlige.

Mormons bok forklarer at menneskene "er fri til å velge frihet og evig liv gjennom alle menneskers store Mellommann, eller til å velge fangenskap og død ifølge djevelens fangenskap og makt" (2 Nephi 2:27).

Gud elsker oss, og djevelen hater oss. Gud ønsker at vi skal ha en fylde av glede som han har. Djevelen ønsker at vi skal være ulykkelige, slik som han er. Gud gir oss bud for å velsigne oss. Djevelen vil ha oss til å bryte disse budene for å forbanne oss.

Hver dag velger vi til stadighet ved våre ønsker, våre tanker og våre handlinger om vi ønsker å bli velsignet eller forbannet, bli lykkelige eller ulykkelige. En av livets prøvelser er at vi vanligvis ikke umiddelbart mottar den fulle velsignelse for rettferdighet eller den fulle forbannelse for ugudelighet. At den vil komme er sikkert, men det er ofte en ventetid, slik tilfellet var med Job og Josef.

I mellomtiden tror de ugudelige at de slipper unna med noe. Mormons bok forteller oss at de ugudelige "finner… glede ved sine gjerninger en tid, [men] snart kommer enden, og de blir hugget ned og kastet på ilden, hvorfra ingen vei fører tilbake" (3 Nephi 27:11).

I løpet av denne prøvetiden må de rettferdige fortsette å elske Gud, stole på hans løfter, være tålmodige og være trygge på, som dikteren sa, at "den som gjør Guds arbeid, vil få Guds lønn"…

Jeg vitner om at Guds lønn er den beste betaling som denne verden eller noen annen verden vet om. Og den kommer bare i fullt mål til dem som elsker Herren og setter ham først.

Livets store prøve er lydighet mot Gud.

Livets store oppgave er å lære Herrens vilje og deretter gjøre den.

Det store bud i livet er: "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din fornuft og av all din makt" (Markus 12:30).

Måtte Gud velsigne oss så vi klarer å sette det første bud først, og at vi dermed kan høste fred i dette liv og evig liv med en fylde av glede i livet som kommer.[10]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- I kapittel 1 underviser president Benson om "det største og første bud" (Matteus 22:38). Hvorfor tror du dette budet skulle komme først for oss? Hvilken innsikt får du av måten president Benson forbandt nestekjærlighet med dette budet på?
- Hva betyr det for deg å "sette Gud først"? (Du finner noen eksempler i del 2.) Når har du sett at "alt annet [faller] inn på sin rette plass, eller det glir ut av vårt liv" når vi setter Gud først?
- Grunn på president Bensons løfter til dem "som overlater sitt liv til Gud" (del 3). Hvilke eksempler har du sett på at folk overlater sitt liv til Gud? På hvilke måter gjorde Gud dem bedre enn de kunne ha blitt på egen hånd?

Aktuelle skriftsteder

Josva 24:14-15; Matteus 6:33; 7:21; Johannes 14:15, 21-24; 17:3; 1 Korinterbrev 2:9; 1 Nephi 3:7; Moroni 10:32

Hjelp til undervisningen

"Pass på at du ikke tror du er den 'virkelige læreren'. Det er et alvorlig feilgrep … Vær forsiktig så du ikke kommer i veien. En lærers viktigste rolle er å berede veien så folk vil få åndelig erfaring med Herren" (Gene R. Cook, sitert i *Undervisning, intet større kall* [1999], 41).

Noter

1. *Descendants of the George T. Benson jr. Family* (1968), s.
2. Merlo J. Pusey, "Ezra Taft Benson: A Living Witness for Christ," *Improvement Era,* april 1956, 269.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 344.
4. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 313.
5. I Conference Report, april 1988, 3; se også *Ensign,* mai 1988, 4.
6. "Mesterens guddommelige karakteregenskaper," *Lys over Norge,* jan. 1987, 37.
7. I Conference Report, april 1988, 3; se også *Ensign,* mai 1988, 4.
8. I Conference Report, april 1988, 3-5; se også *Ensign,* mai 1988, 4-6.
9. "Jesus Kristus – gaver og forventninger," *Lys over Norge,* des. 1987, 3.
10. I Conference Report, april 1988, 5-6; se også *Ensign,* mai 1988, 6; linje fra et dikt av Denis A. McCarthy som sitert i Ralph S. Cushman, *The Message of Stewardship* (1922), 191.

Be alltid

"Jeg vil ydmykt oppfordre alle… til å holde nær kontakt med vår Fader i himmelen gjennom bønn."

Fra Ezra Taft Bensons liv

"Gjennom hele mitt liv har rådet om å stole på bønn blitt verdsatt høyere enn nesten alle andre råd jeg har mottatt," sa president Ezra Taft Benson. "Det har blitt en integrert del av meg, et anker, en konstant kilde til styrke og grunnlaget for min kunnskap om det guddommelige.

'Husk at uansett hva du gjør eller hvor du er, er du aldri alene,' var min fars vennskapelige råd til meg som gutt. 'Vår himmelske Fader er alltid nær. Du kan strekke deg ut og motta hans hjelp ved hjelp av bønn.' Jeg har opplevd at dette rådet er sant. Takk Gud for vi kan strekke oss ut og få tilgang til den usynlige kraft som intet menneske kan gjøre sitt beste uten."[1]

President Benson fulgte dette rådet på alle områder av livet. Da han ble oppnevnt som USAs landbruksminister, valgte han "ydmykt og omhyggelig" en gruppe menn å arbeide sammen med, idet han "ba Gud om å gi [ham] dømmekraft".[2] På deres første møte spurte han "om noen hadde noe imot at møtene deres ble åpnet med bønn. Ingen hadde noen innvendinger. Dermed begynte en praksis som [han] fortsatte med i åtte år. Han inviterte alle medarbeidere til å bytte på å holde åpningsbønnen."[3] Hans medarbeidere begynte å verdsette denne praksisen, selv om de kanskje syntes det var ubehagelig i starten. En medarbeider fortalte senere at noen av mennene ikke hadde bedt høyt siden de var barn. "Vi stammet og famlet etter ord," sa han. "Men sjefen [president Benson] viste aldri at han la merke til det. Og etter et par forsøk følte alle seg trygge. Har det hjulpet? Vel, jeg vil si at når man innleder et møte på den måten, står

"Hvis vi vil gå videre i hellighet – øke i velvilje hos Gud – kan ingenting erstatte bønn."

ikke lenger folk steilt på sine meninger. Man kommer ganske raskt til enighet om hva som *burde* gjøres i enhver situasjon."[4]

President Bensons brødre i Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum fikk også nytte av hans store tro på bønn. President Gordon B. Hinckley, som var president Bensons førsterådgiver i Det første presidentskap, sa:

"Jeg har knelt sammen med ham og hørt ham be.

Hans bønner var alltid interessante. Nesten uten unntak besto de for det meste av takksigelser. Han ba om svært lite. Han uttrykte takknemlighet for veldig mye.

Han takket Herren for livet, for familien, for evangeliet, for tro, for sollys og regn, naturens gaver og menneskenes frihetselskende instinkter. Han takket Herren for venner og medarbeidere. Han uttrykte kjærlighet til Frelseren og takknemlighet for hans sonoffer. Han takket Herren for anledningen til å tjene folket."[5]

President Benson og hans hustru Flora skapte et hjem der alle ba, hver for seg og i fellesskap. Deres sønn Mark sa: "Når pappa knelte ned for å be, hadde han ikke hastverk. Det lå mening bak ordene hans. Det var ingen tvil om at han kommuniserte med vår Fader i himmelen."[6] President og søster Benson lærte sine barn å be om personlig veiledning og styrke, og også å be for hverandre. En venn av familien så en gang virkningen av denne undervisningen da hun deltok på et møte under generalkonferansen sammen med familien Benson. Hun skrev:

"En aprildag… oppdaget jeg en kilde til en av generalautoritetenes styrke.

Jeg satt sammen med de seks barna til eldste Ezra Taft Benson. Jeg hadde delt rom med et av dem mens vi gikk på college. Min interesse økte da president [David O.] McKay reiste seg og bekjentgjorde neste taler. Ærbødig så jeg at eldste Benson, som jeg ennå ikke hadde truffet, gikk frem til mikrofonen. Han var en stor mann, godt over en meter og åtti. Han… var internasjonalt kjent som USAs landbruksminister og et spesielt vitne for Herren, en mann som virket rolig og sikker, en som hadde talt til forsamlinger over hele verden. Plutselig var det en hånd som rørte ved armen min. En liten jente lente seg mot meg og hvisket inntrengende: 'Be for pappa.'

Noe forundret tenkte jeg: 'Denne beskjeden blir sendt nedover raden, og jeg må sende den videre. Skal jeg si: "Be for eldste Benson"? Skal jeg si: "Du må be for din far"?' Jeg følte at det var nødvendig å handle raskt, og lente meg over og hvisket ganske enkelt: 'Be for pappa.'

Jeg så at det ble hvisket videre langs raden til søster Bensons plass. Hun hadde allerede bøyd hodet…

Etter hvert som årene har gått, har generalkonferanser kommet og gått, og hver gang president Benson har reist seg for å tale, har jeg tenkt: "Hans barn, som bor spredt omkring over hele kontinentet, er nå forenet i bønn for sin far.'"[7]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Jesus Kristus sa at vi skulle be alltid.

Under sitt jordiske virke lærte Jesus oss et mønster for bønn:

"Slik skal dere da be: Fader vår, du som er i himmelen! Helliget vorde ditt navn.

Komme ditt rike. Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden.

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere.

Og led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde. For ditt er riket og makten og æren i evighet. Amen." (Matteus 6:9-13.)

Han sa videre "at de alltid skulle be og ikke bli trette". (Lukas 18:1.)

"Våk og be," sa han, "for at dere ikke må komme i fristelse!" (Matteus 26:41.)

I denne evangelieutdeling formante han: "Be alltid så den onde ikke får makt over dere og fjerner dere fra deres stilling." (L&p 93:49)

Frelseren erklærte til Joseph Smith: "Ved intet krenker mennesket Gud mer, og mot ingen er hans vrede mer opptent, enn mot dem som ikke anerkjenner hans hånd i alle ting og ikke holder hans bud." (L&p 59:21)

Vi har denne instruksjonen fra vår oppstandne Herre da han virket blant nephittene på [den] vestlige halvkule: "Dere må alltid våke og be så dere ikke blir fristet av djevelen og blir ført bort av ham som fanger…

Dere må alltid våke og be så dere ikke kommer i fristelse, for Satan ønsker å ha dere så han kan sikte dere som hvete.

Derfor må dere alltid be til Faderen i mitt navn.

Og hva som helst dere ber Faderen om i mitt navn som er riktig, med tro på at dere skal få det, se, det skal bli gitt dere." (3 Nephi 18:15, 18-20.)[8]

Hvis vi vil gå videre i hellighet – øke i velvilje hos Gud – kan ingenting erstatte bønn. Derfor ber jeg dere innstendig om å gi bønn – daglig bønn – lønnlig bønn – en fremtredende plass i deres liv. La det ikke gå en dag uten. Samfunn med Den allmektige har vært en kilde til styrke, inspirasjon og opplysning for menn og kvinner gjennom verdens historie som har bidratt positivt til enkeltpersoners og nasjoners fremtid.[9]

2

Familier som ber sammen, blir velsignet med sterkere bånd av kjærlighet og himmelsk fred.

Herren tilkjennegir at det er foreldrenes ansvar å lære sine barn å be [se L&p 68:28]. Dette betyr ikke bare lønnlige bønner. Jeg er sikker på at det betyr å undervise ved eksempel gjennom familiebønn. Vi trenger den helliggjørende innflytelsen som kommer av hengivenhet i hjemmet – bønn som familie.[10]

Som familier trenger vi å knele i familiebønn, kveld og morgen. Bare noen få ord i tillegg til å velsigne maten, som er i ferd med å bli sedvane noen steder, er ikke nok. Vi trenger å gå ned på våre knær i bønn og takknemlighet.[11]

Bønn har vært og er et stadig tilstedeværende anker for styrke og en kilde til veiledning i våre familieaktiviteter. Jeg husker at jeg knelte ved sengen til våre små barn, hjalp dem med bønn i deres yngre år, og at jeg senere så eldre brødre og søstre hjelpe de yngre. Vi hadde familiebønn kveld og morgen, hvor barna fikk anledning til å lede, og vi hadde spesielle bønner for å møte spesielle

"Vi trenger den helliggjørende innflytelsen som kommer av… bønn som familie."

problemer. Vi ba for eksempel i familiebønnene for barn med oppgaver i [Kirken] … Vi ba om hjelp når et av barna sto overfor en vanskelig eksamen på videregående skole. Vi ba spesielt for medlemmer av familien [som var] langt borte … Denne spesielle omtalen av ting som var viktige for oss i våre familiebønner, ga trygghet, forvissning og styrke til medlemmer av familien som sto overfor vanskelige problemer og oppgaver.[12]

Dagens uoverensstemmelser og irritasjonsmomenter smelter bort når familier kommer frem sammen for himmelens trone. Samholdet styrkes. Kjærlighetens og hengivenhetens bånd forsterkes og himmelens fred senker seg.

I slike hjem oppsendes lønnlige bønner kveld og morgenen av husstandens medlemmer. Den enkeltes og familiens problemer møtes med frimodighet etter å ha nedkalt himmelens gunst. Unge

mennesker som deltar i en slik familieandakt, får sitt hjerte frigjort fra onde hensikter når de går ut om kvelden for å ha det moro. Disse [unge] vil være den bremsende innflytelsen i gruppen når fristelser oppstår. Foreldre som omgir barna med den foredlende innflytelse av daglig hengivenhet, gjør sitt bidrag til hjemmets beskyttelse.[13]

3

Vi kan forbedre vår kommunikasjon med vår himmelske Fader.

Her er fem fremgangsmåter for å forbedre vår kommunikasjon med vår himmelske Fader:

1. *Vi skulle be ofte.* Vi skulle være alene med vår himmelske Fader minst to eller tre ganger hver dag – "morgen, middag og aften", som skriftstedet forteller oss. (Alma 34:21.) I tillegg blir vi oppfordret til å be alltid. (Se 2 Nephi 32:9; L&p 88:126.) Dette betyr at vårt hjerte stadig skulle være fylt og stadig oppløftet i bønn til vår himmelske Fader. (Se Alma 34:27.)

2. *Vi skulle finne et passende sted hvor vi kan meditere og be.* Vi blir formant til at dette skulle være "i [vårt] lønnkammer og på hemmelige steder og ute i villmarken". (Alma 34:26.) Med andre ord, skulle det være fritt for distraksjoner, i lønndom. (Se 3 Nephi 13:5-6.)

3. *Vi skulle forberede oss til bønn.* Hvis vi ikke har lyst til å be, skulle vi be til vi får lyst til å be. Vi skulle være ydmyke. (Se L&p 112:10.) Vi skulle be om tilgivelse og barmhjertighet. (Se Alma 34:17-18.) Vi må tilgi enhver som vi har vonde følelser overfor. (Se Markus 11:25.) Likevel advarer Skriftene og sier at våre bønner vil være forgjeves hvis vi "viser bort de trengende og de nakne og ikke besøker de syke og plagede og gir av [våre] midler". (Alma 34:28.)

4. *Våre bønner skulle være meningsfylte og relevante.* Vi skulle unngå å bruke de samme frasene i hver bønn. Vi ville alle bli fornærmet hvis en venn sa de samme ordene til oss hver dag, betraktet samtalen som et ork og knapt kunne vente til den var ferdig før han eller hun slo på fjernsynet og glemte oss…

Hva skulle vi be om? Vi skulle be angående vårt arbeid, om beskyttelse mot våre fiender og djevelen, om vår egen og andres velferd. Vi skulle søke råd hos Herren angående alle våre beslutninger og aktiviteter. (Se Alma 37:36-37.) Vi skulle være takknemlige nok til å takke for alt vi har. (Se L&p 59:21.) Vi skulle anerkjenne hans hånd i alle ting. Utakknemlighet er en av våre store synder.

Herren har erklært følgende i nyere tids åpenbaring: "Og den som mottar alle ting med takknemlighet, skal bli forherliget, og jordiske ting skal han få i tillegg, ja, ett hundre fold, ja, mer." (L&p 78:19)

Vi skulle be om det vi trenger, og være påpasselige så vi ikke ber om ting som kan være til skade for oss. (Se Jakobs brev 4:3.) Vi skulle be om styrke til å overvinne våre problemer. (Se Alma 31:31-33.) Vi skulle be for Kirkens president, generalautoritetene, vår stavspresident, vår biskop, vår quorumspresident, våre hjemmelærere, våre familiemedlemmer og våre samfunnsledere. Andre ting kan foreslås, men med Den hellige ånds hjelp vil vi vite hva vi skulle be om. (Se Romerne 8:26-27.)

5. *Når vi har bedt om noe, har vi et ansvar for å bidra til at det skal bli oppfylt*. Vi skulle lytte. Kanskje Herren ønsker å gi oss råd mens vi er på våre knær.[14]

4

Gud er oppmerksom på oss og rede til å besvare våre bønner når vi setter vår lit til ham og gjør det rette.

Det er kraft i bønn. Alt er mulig ved hjelp av bønn. Det var ved bønn at himlene ble åpnet i denne evangelieutdeling. Bønnen til en fjorten år gammel gutt i Den hellige lund åpnet en ny evangelieutdeling, og førte til et syn av Faderen og Sønnen, da de viste seg som herliggjorte himmelske personer for den unge gutten Joseph [se Joseph Smith – Historie 1:11-17].[15]

Det er mitt vitnesbyrd, mine brødre og søstre og venner, at Gud hører og besvarer bønner. Det har jeg har aldri tvilt på. Fra barndommen av, på min mors fang der jeg først lærte å be, som ung mann i tenårene, som misjonær i fremmede land, som far, som leder i Kirken, som embedsmann, vet jeg uten tvil at det er mulig for menn og kvinner å strekke seg ut i ydmykhet og bønn og få

tilgang til denne usynlige kraft – å få bønner besvart. Man står ikke alene, eller man behøver i det minste ikke stå alene. Bønn vil åpne dører. Bønn vil fjerne hindringer. Bønn vil lette press. Bønn vil gi indre fred og trøst i tider med press og stress og vanskeligheter. Takk Gud for bønn.[16]

Selv under prøvelser og angst er det mulig å komme nærmere Herren, føle hans innflytelse og hans oppholdende kraft – at man aldri er alene, hvis man bare vil ydmyke seg for Den allmektige. Jeg er takknemlig for dette vitnesbyrdet, for denne vissheten.[17]

Av personlig erfaring kjenner jeg effekten og kraften i bønn…

I 1946 fikk jeg i oppdrag av president George Albert Smith å reise til det krigsherjede Europa og gjenopprette våre misjoner fra Norge til Syd-Afrika, og å organisere et program for distribusjon av velferdsforsyninger.

Vi etablerte hovedkvarter i London. Vi gjorde deretter foreløpige avtaler med de militære på kontinentet. En av de første menn jeg ønsket å møte, var sjefen for de amerikanske styrkene i Europa. Han var stasjonert i Frankfurt, Tyskland.

Da vi kom til Frankfurt, gikk min ledsager og jeg inn for å få en avtale med generalen. Administrasjonsoffiseren sa: "Mine herrer, det vil ikke være mulig å få møte generalen på minst tre dager. Han er veldig opptatt, og kalenderen hans er full av avtaler."

Jeg sa: "Det er svært viktig at vi får snakke med ham, og vi kan ikke vente så lenge. Vi skal være i Berlin i morgen."

Han sa: "Beklager."

Vi forlot bygningen, gikk ut i bilen, tok av oss hattene og forenet oss bønn. Vi gikk så inn i bygningen igjen og fant en annen offiser ved avtaleposten. Før det hadde gått femten minutter, var vi sammen med generalen. Vi hadde bedt om at vi ville få møte ham og gjøre inntrykk på ham, vel vitende om at alle hjelpeforsyninger fra enhver kilde på det daværende tidspunkt måtte overlates til de militære for distribusjon. Vårt mål, slik vi forklarte det for generalen, var å distribuere våre egne forsyninger til våre egne medlemmer gjennom våre egne kanaler, og samtidig donere forsyninger for å brødfø barn generelt.

Vi forklarte velferdsprogrammet og hvordan det ble drevet. Til slutt sa han: "Vel, mine herrer, dere kan samle inn deres forsyninger, og når de er innsamlet, er kanskje retningslinjene endret." Vi sa: "General, våre forsyninger er allerede samlet inn. Det er de alltid. Innen 24 timer fra vi sender telegram til Kirkens første presidentskap i Salt Lake City, vil billass med forsyninger være på vei til Tyskland. Vi har mange lagerhus fylt med basisvarer."

Han sa: "Jeg har aldri hørt om et så fremsynt folk." Hans hjerte ble rørt slik vi hadde bedt om at det ville bli. Før vi forlot kontoret hans, hadde vi en skriftlig fullmakt til å foreta vår egen distribusjon til våre egne medlemmer gjennom våre egne kanaler.

Det tilfredsstiller sjelen å vite at Gud er oppmerksom på oss og rede til å svare når vi setter vår lit til ham og gjør det rette. Det er ingen plass for frykt blant menn og kvinner som setter sin lit til Den allmektige, som ikke nøler med å ydmyke seg for å søke guddommelig veiledning gjennom bønn. Selv om forfølgelse oppstår og tilbakeslag kommer, kan vi finne trygghet i bønn, for Gud taler fred til sjelen. Denne fred og ro er livets største velsignelse.

Som gutt i Det aronske prestedømme lærte jeg dette lille diktet om bønn. Jeg har husket det siden:

Jeg vet ikke hva som skjer i lønn,
men dette vet jeg, Gud svarer bønn.
Jeg vet han har gitt sitt ord,
om at bønner høres og setter varig spor,
de besvares i Hans egen tid,
så jeg ber og handler med flid.
Jeg vet ikke om Gud svarer min bønn
slik jeg forestilte meg i lønn,
men jeg legger den hos min Far
hvis visdom alltid gir rett svar,
han vil enten mitt ønske hedre,
eller sende et svar som er mye bedre.

… Jeg bærer vitnesbyrd for dere, mine kjære brødre og søstre, om at Gud lever. Han er ikke død … Jeg vitner om at det finnes en Gud i himmelen som hører og besvarer bønn. Jeg vet at dette er sant. Jeg vil ydmykt oppfordre alle… til å holde nær kontakt med

Eldste Ezra Taft Benson og hans ledsagere ba om veiledning da de organiserte hjelpearbeid i Europa etter 2. verdenskrig.

vår Fader i himmelen gjennom bønn. Aldri før i denne evangelieutdeling har det vært større behov for bønn. Jeg ber inderlig om at vi alltid må sette vår lit til vår himmelske Fader og samvittighetsfullt forsøke å forbedre vår kommunikasjon med ham.[18]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa at vi ikke skulle la det gå en dag uten personlig bønn (del 1). Hvordan har du blitt velsignet som følge av personlig bønn?
- I del 2 nevner president Benson flere velsignelser som kommer til familier som regelmessig ber sammen. Når har du sett familiebønn føre til disse velsignelsene? Hva kan vi gjøre for å gi prioritet til familiebønn?
- Overvei president Bensons fem forslag i del 3. Hvordan kan hvert av disse forslagene hjelpe oss å "forbedre vår kommunikasjon

med vår himmelske Fader"? Tenk over hva du vil gjøre for å følge dette rådet.

- Hvordan kan president Bensons ord i del 4 hjelpe en som tviler på bønnens kraft? Hvilket vitnesbyrd kan du føye til president Bensons?

Aktuelle skriftsteder

Jakobs brev 1:5-6; Enos 1:1-8; 3 Nephi 14:7-8; L&p 10:5; 19:38; 88:63

Studiehjelpemidler

Et prinsipp er en sannhet som veileder våre beslutninger og handlinger. "Spør deg selv mens du leser: 'Hvilket prinsipp i evangeliet blir undervist i dette skriftstedet? Hvordan kan jeg anvende det på meg selv?'" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 17).

Noter

1. "Prayer," *Ensign,* mai 1977, 32.
2. *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower* (1962), 31.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 268.
4. Sitert i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 268.
5. Gordon B. Hinckley, "Farewell to a Prophet," *Ensign,* juli 1994, 40.
6. Sitert i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 140.
7. Elaine S. McKay, "Pray for Dad," *New Era,* juni 1975, 33.
8. "Pray Always," *Ensign,* feb. 1990, 2.
9. I Conference Report, april 1966, 131.
10. I Conference Report, okt. 1947, 24.
11. I Conference Report, okt. 1950, 147.
12. "Family Joys," *New Era,* jan. 1973, 4.
13. I Conference Report, april 1949, 197-98.
14. "Pray Always," 2, 4.
15. I Conference Report, okt. 1956, 108.
16. I Conference Report, okt. 1956, 104.
17. I Conference Report, april 1953, 39.
18. "Prayer," 33-34; dikt med tittelen "Prayer" av Eliza M. Hickok, som sitert fra *Best Loved Religious Poems,* red. James Gilchrist Lawson (1933), 160.

Valgfrihet, et evig prinsipp

"Handlefrihet er gitt oss alle til å ta viktige avgjørelser som vil ha innvirkning på vår frelse. Disse avgjørelsene påvirker vår lykke i evigheten."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Ettersom han bodde og arbeidet på en gård, lærte Ezra Taft Benson om konsekvensene av gode beslutninger. Han fortalte: "Jeg vokste opp i den tro at villighet og evne til å arbeide er grunnleggende for et godt jordbruk. Hardt, intelligent arbeide er det som skal til. Bruk det, og du har store muligheter til å gjøre det bra."[1] I ung alder lærte Ezra at han og hans familie ville ha mer å spise hvis de valgte å ta vare på kjøkkenhagen sin. Han lærte at hvis han ønsket at familien skulle ha fremgang med sin melkeproduksjon, måtte han bestemme seg for å stå opp tidlig hver dag for å melke kyrne.[2] Han så at når han bestemte seg for å arbeide hardt, hyret andre bønder ham til å luke rødbetene sine og lesse høyet sitt.[3] Han så at prøvelser også kommer til de trofaste, men han så også at enkeltpersoner og familier kunne bestemme seg for å reagere på prøvelser på en måte som ville hjelpe dem å være lykkelig og fremgangsrike.[4]

For unge Ezra Taft Benson kunne noen konsekvenser av gode beslutninger måles i melkespann, i lastebiler med høy og i god lønn for en dags hardt arbeid. Andre var vanskeligere å måle, men mer varige. Ved å iaktta sine foreldre så han for eksempel den glede, fred og styrke som kommer når familiemedlemmer velger å være trofaste mot hverandre og mot Herren.[5] Han lærte at innhøstningsloven – "det et menneske sår, det skal han også høste" (Galaterne 6:7) – gjelder både åndelige aktiviteter og fysisk arbeid.

Med denne erfaringen som fundament, minnet president Ezra Taft Benson ofte siste-dagers-hellige og andre på viktigheten av handlefrihet – frihet "til å velge hvilken kurs de ville følge".[6] Hans

Den førjordiske Jesus Kristus fulgte vår himmelske Faders frelsesplan, som bevarte vår valgfrihet.

undervisning om handlefrihetens prinsipp omfattet mer enn bare en påminnelse om å "velge mellom rett og galt".[7] Han snakket om handlefrihet som evnen til å "ta viktige avgjørelser som vil ha innvirkning på vår frelse", og som "påvirker vår lykke i evigheten".[8] Han oppfordret siste-dagers-hellige og andre til å bruke sin handlefrihet til å "handle på egen hånd", uten å vente på å bli befalt i alle ting.[9] Handlefrihetens prinsipp, sa han, "går som en rød tråd gjennom hele Herrens evangelieplan til velsignelse for hans barn."[10]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Handlefrihet – frihet til å velge – er et gudommelig gitt, evig prinsipp.

Jeg vitner om at vi er åndebarn av en kjærlig Gud, vår himmelske Fader (se Apostlenes gjerninger 17:29; 1 Nephi 17:36). Han har en stor frelsesplan der hans barn kan bli fullkommengjort slik han er, og kan nyte en fylde av glede som den han nyter. (Se 1 Nephi 10:18; 2 Nephi 2:25; Alma 24:14; 34:9; 3 Nephi 12:48; 28:10.)

Jeg vitner om at i vår førjordiske tilstand ble vår eldre bror i ånden, Jesus Kristus, vår forutordinerte Frelser i Faderens frelsesplan. (Se Mosiah 4:6-7; Alma 34:9.) Han er vår frelses høvding og det eneste middel ved hvilket vi kan vende tilbake til vår Fader i himmelen og oppnå denne fylden av glede. (Se Hebreerne 2:10; Mosiah 3:17; Alma 38:9.)

Jeg vitner om at Lucifer også var i rådet i himmelen. Han søkte å ødelegge menneskets handlefrihet. Han gjorde opprør. (Se Moses 4:3.) Det var en krig i himmelen, og en tredjedel av himmelens hærskarer ble kastet ned på jorden og nektet et legeme. (Se Johannes åpenbaring 12:7-9; L&p 29:36-37.) Lucifer er all rettferdighets fiende og ønsker å gjøre hele menneskeheten ulykkelig. (Se 2 Nephi 2:18, 27; Mosiah 4:14.)[11]

Det sentrale spørsmål i det førjordiske råd var: Skal Guds barn få uhindret frihet til å velge hvilken kurs de vil følge, enten den er god eller ond, eller skal de bli tvunget til å være lydige? Kristus og alle som fulgte ham, sto for det som først ble fremlagt – valgfrihet. Satan sto for det sistnevnte – tvang og makt.[12]

Skriftene gjør det klart at det var en stor strid i himmelen, en kamp om frihetens prinsipp, retten til å velge. (Se Moses 4:1-4; L&p 29:36-38; 76:25-27; Johannes åpenbaring 12:7-9.)[13]

Striden som begynte i himmelen på grunn av dette spørsmålet, er ennå ikke over. Konflikten fortsetter på jordelivets slagmark.[14]

Frihet til å velge er et Gud-gitt, evig prinsipp. Den store plan for frihet er evangeliets plan. Det finnes ingen tvang ved det, ingen makt, ingen trusler. En mann er fri til å ta imot evangeliet eller avvise det. Han kan ta imot det og deretter nekte å etterleve det, eller han kan ta imot det og etterleve det fullt ut. Men Gud vil aldri tvinge oss til å etterleve evangeliet. Han vil bruke overtalelse gjennom sine tjenere. Han vil kalle på oss og han vil lede oss, og han vil overtale oss og oppmuntre oss, og han vil velsigne oss når vi følger ham, men han vil aldri tvinge menneskesinnet. (Se *Salmer,* 1985, nr. 132.)[15]

2

Dette livet er en tid med prøvelser der vi er frie til å velge mellom godt og ondt.

Abraham ble vist vår himmelske Faders åndebarn før de kom til jorden. Han ble også vist jordens skapelse, og Herren sa til ham: "Og vi vil prøve dem ved dette for å se om de vil gjøre alt hva Herren deres Gud befaler dem." (Abraham 3:25.) I denne guddommelige uttalelsen er også retten til å velge nedfelt.[16]

Dette livet er en prøvetid – en prøvetid hvor du og jeg viser vår væremåte, en prøvetid som har evige konsekvenser for hver enkelt av oss. Og dette er vår tid – akkurat som hver generasjon har hatt sin – til å lære våre plikter og til å gjøre dem.[17]

Det er riktig at Herren misliker ugudelighet. Det er også sant at han ønsker at det ikke skulle forekomme. Det er sant at han vil hjelpe dem som motarbeider den. Men at han i det hele tatt lar ugudelighet få skje gjennom sine barn her i jordelivet, er bevis for at han har gitt dem deres frihet til å velge, samtidig som den gir ham et grunnlag for deres endelige dom.[18]

Det finnes ingen ondskap som ikke [Jesus Kristus] kan stanse. Alle ting er i hans hender. Denne jorden er hans rettmessige

herredømme. Likevel tillater han ondskap slik at vi kan gjøre valg mellom godt og ondt.[19]

Livet er en prøvetid i menneskets evige tilværelse, der han er gitt… retten til å velge mellom riktig og galt … På disse valgene følger store konsekvenser, ikke bare i dette liv, men ikke minst i livet som kommer. Det finnes grenser som Satan ikke kan bryte. Innenfor disse grensene har han nå lov til å tilby et urettferdig alternativ til Guds rettferdige prinsipper, og dermed kan menneskene velge mellom godt og ondt og bestemme sin stilling i det neste liv.[20]

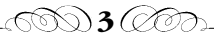

Vi bruker vår handlefrihet til å ta avgjørelser som avgjør vår lykke nå og i evigheten.

Gud elsker dere, likesom han elsker alle og enhver av sine barn, og hans ønske, mål og herlighet er å få dere tilbake, rene og ubesmittet, når dere har vist dere verdige til en evighet med glede i hans nærhet.

Deres Fader i himmelen er oppmerksom på dere. Han har gitt dere bud som skal veilede og disiplinere dere. Han har også gitt dere handlefrihet – frihet til å velge – "for å se om [dere] vil gjøre alt hva [han] befaler". (Abraham 3:25.) Hans rike her på jorden er godt organisert, og deres ledere har viet seg til å hjelpe dere. Måtte dere vite at dere alltid har vår kjærlighet, omtanke og våre bønner.

Satan er også oppmerksom på dere. Han er fast bestemt på å ødelegge dere. Han vil ikke disiplinere dere med bud og befalinger, men han tilbyr i stedet frihet til å 'gjøre hva dere vil' … Satans program er 'spill nå og betal senere'. Han forsøker å gjøre alle mennesker ulykkelige likesom han selv er [se 2 Nephi 2:27]. Herrens program er lykke nå og evig glede gjennom å etterleve evangeliet.[21]

Vi er frie til å velge, men vi er ikke frie til å forandre konsekvensene av disse valgene.[22]

Det ville jo være en liten prøve på tro hvis vi fikk vår fulle belønning umiddelbart for hver gode gjerning, eller umiddelbar gjengjeldelse for enhver synd. Men det er ingen tvil om at det til slutt vil finne sted et oppgjør for begge deler.[23]

Selv om et menneske midlertidig kan finne glede i synd, blir det endelige resultatet sorg. "Ugudelighet har aldri vært lykke." (Alma 41:10.) Synd fører til at vi får et uharmonisk forhold til Gud, og den gjør Ånden nedstemt. Derfor gjør man klokt i å granske seg selv for å se til at man er i harmoni med alle Guds lover. Alle lover som vi overholder, gir oss en spesiell velsignelse, mens alle lover som vi bryter, gir oss en spesiell belastning. De som er nedtynget av fortvilelse, skulle komme til Herren, for hans åk er gagnlig og hans byrde er lett. (Se Matteus 11:28-30.)[24]

Det som har størst innflytelse i noens liv, er avgjørelsene de tar. Selv om en av Guds største gaver til menneskene er… retten til å velge, så har han også gitt menneskene ansvaret for disse valgene … Vi velger selv om vi skal gå i retning av suksess eller fiasko. Ikke bare kan vi velge våre endelige mål, men vi kan også, i mange tilfeller, selv bestemme hvordan vi skal nå disse målene, og vår flid eller mangel derav, vil avgjøre hvor raskt vi kan nå dem. Dette krever den enkeltes anstrengelse, og vil ikke finne sted uten motstand eller konflikt.[25]

Menneskehetens og hele sivilisasjonens fremtid avhenger av hvorvidt menneskene vil bruke sin… handlefrihet til å styre seg selv eller ignorere evige lover på egen risiko, og høste konsekvensene. De virkelige problemene i dag er derfor ikke økonomiske eller politiske. De er åndelige – noe som betyr at man må lære å tilpasse seg de lover Gud har gitt til menneskeheten.[26]

Handlefrihet er gitt oss alle til å ta viktige avgjørelser som vil ha innvirkning på vår frelse. Disse avgjørelsene påvirker vår lykke i evigheten.[27]

Våre avgjørelser har gjort oss til det vi er. Vår evige skjebne vil bli bestemt av de avgjørelsene vi ennå kommer til å ta.[28]

4

Viktige avgjørelser krever vår ydmyke innsats.

Hvis vi skal ta gode, Kristus-lignende avgjørelser, må vi først og fremst leve slik at vi kan strekke oss ut og utnytte den usynlige kraft som ingen kan ta sine beste avgjørelser uten.

En av denne tidsalders største avgjørelser, var da den unge Joseph Smith bestemte seg for å følge formaningen i Jakobs brev: "Om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud – for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse – og så skal han få den. Men han må be i tro, uten å tvile. For den som tviler, ligner en bølge på havet, som drives og kastes av vinden." (Jakobs brev 1:5-6.)

Millioner av menneskers frelse i evangelieutdelingen i tidenes fylde avhenger av den avgjørelsen! Vi må huske at enkeltpersoner spiller en rolle og at avgjørelsene de tar kan ha stor innflytelse på andre.[29]

Herren sa: "Bank på, så skal det lukkes opp for dere" (3 Nephi 14:7; Matteus 7:7). Med andre ord, det krever innsats fra vår side.[30]

Gode avgjørelser kommer ofte som resultat av arbeid, strev og bønnfylt innsats. Herrens svar på Oliver Cowderys ineffektive innsats understreker dette: "Men se, jeg sier deg at du må tenke det ut i ditt sinn, så må du adspørre meg om det er riktig, og hvis det er riktig, vil jeg forårsake en brennende følelse i ditt bryst, derfor skal du føle at det er riktig." (L&p 9:8)

La oss derfor begynne med å si at det å oppriktig søke vår Fader i himmelen, i tro på at han vil besvare våre bønner, er et betryggende utgangspunkt … Herren vil ikke hente vann fra en tørr brønn, så vi må gjøre vår del. Noen ganger kan det kreve store mengder energi, studium og langmodighet å komme frem til en riktig avgjørelse.[31]

Ved spesielt utslagsgivende avgjørelser, kan faste i kombinasjon med bønn gi stor åndelig innsikt.[32]

5

Vi bestemmer selv hvordan vi skal handle, og Herren forventer at vi gjør gode ting av egen fri vilje.

I 1831 sa Herren dette til sin kirke:

"For se, det er ikke tjenlig at jeg befaler i alle ting, for den som må befales i alle ting, er en doven og ikke en klok tjener, derfor får han ingen lønn.

Sannelig sier jeg, menneskene skulle arbeide ivrig for en god sak, og gjøre mange ting av egen fri vilje og tilveiebringe mye rettferdighet.

Herren ønsker at vi skal bruke vår handlefrihet til å "arbeide ivrig for en god sak" (L&p 58:27).

For de har kraften i seg til å handle som de vil, og hvis menneskene gjør godt, skal de på ingen måte miste sin lønn.

Men den som ikke gjør noe før han blir befalt, og mottar et bud med et tvilende hjerte og er sen til å holde det, er fordømt." (L&p 58:26-29.)

Herrens hensikter – de store målene – er fortsatt de samme: frelse og opphøyelse av hans barn.

Vanligvis gir Herren oss de store overblikk over det som skal utrettes, og noen retningslinjer å følge, men han forventer at vi skal utarbeide det meste av detaljene og metodene. Metoder og fremgangsmåter utvikles vanligvis gjennom studium og bønn og ved å leve slik at vi kan motta og følge Åndens tilskyndelser. Mindre åndelig utviklede mennesker, som de som levde på Mose tid, måtte befales i alle ting. I dag ser de åndelig våkne på målene, sjekker retningslinjene som er fastsatt av Herren og hans profeter, og handler deretter ydmykt – uten å bli befalt "i alle ting". Denne holdningen forbereder menneskene for guddommelighet…

Noen ganger venter Herren håpefullt på at hans barn skal handle på egenhånd, og når de ikke gjør det, mister de den store belønningen, og Herren vil enten droppe hele saken og la dem ta konsekvensene, eller han må gi dem alt, mer detaljert. Jeg er redd for at jo mer detaljert han må gi oss det, dess mindre blir vår belønning.[33]

Vi skulle "arbeide ivrig" for gode saker og etterlate oss verden som et bedre sted fordi vi har levd i den.[34]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- På hvilke måter har du sett at "krigen som begynte i himmelen… ennå ikke [er] over"? (Se del 1.) Hva kan vi gjøre for å fortsette å stå for handlefrihetens prinsipp?
- Folk lurer ofte på hvorfor Gud lar det onde eksistere i verden. Hvordan kan president Bensons læresetninger i del 2 hjelpe deg å svare på dette spørsmålet?
- Hva kan vi gjøre for å hjelpe barn og unge å forstå sannhetene i del 3? Hva kan vi gjøre for å hjelpe barn og unge å forstå virkningen av de avgjørelser de tar?
- Overvei president Bensons råd om å ta "gode, Kristus-lignende avgjørelser" (del 4). Hva har du lært om å kombinere bønn med flittig innsats for å ta avgjørelser?
- Hva vil det si for deg å "arbeide ivrig for en god sak"? Hvordan forandrer livet ditt seg når du gjør gode ting "av egen fri vilje" istedenfor å vente til du blir befalt? (Se del 5.)

Aktuelle skriftsteder

5 Mosebok 11:26-28; Josva 24:15; 2 Nephi 2:14-16; Alma 42:2-4; Helaman 14:30-31; L&p 29:39-45; 101:78

Hjelp til undervisningen

Diskusjoner i små grupper kan "gi mange anledning til å delta i en leksjon. Personer som i alminnelighet nøler med å delta, kan komme med ideer i små grupper som de ellers ikke ville ha gitt uttrykk for foran hele klassen" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 179).

Noter

1. Sitert i Gene Allred Sessions, *Latter-day Patriots* (1975), 77-78.
2. Se Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 18-19, 34.
3. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 40-41.
4. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 19-20.
5. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 17, 22, 25-26, 29-31, 34-37.
6. "The Constitution – A Glorious Standard," *Ensign,* sep. 1987, 6.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1975), 402.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 24.
9. Se Conference Report, april 1965, 122.
10. I Conference Report, okt. 1966, 121.
11. "Jeg vitner," *Lys over Norge,* jan. 1989, 74.
12. "The Constitution – A Glorious Standard," 6.
13. I Conference Report, okt. 1966, 121.
14. "The Constitution – A Glorious Standard," 6.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 82.
16. *So Shall Ye Reap* (1960), 221.
17. I Conference Report, april 1967, 59.
18. *Strength for the Battle: En tale holdt av Ezra Taft Benson på et møte i New England om Gud, familie og fedreland* (1966), 14-15.
19. *Come unto Christ* (1983), 132.
20. *God, Family, Country,* 402.
21. "A Message to the Rising Generation," *Ensign,* nov. 1977, 30.
22. *Come unto Christ,* 40.
23. *God, Family, Country,* 326.
24. "Bli ikke fortvilet," *Lys over Norge,* mars. 1987, 2.
25. *God, Family, Country,* 145.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 83-84.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 24.
28. *God, Family, Country,* 143.
29. *God, Family, Country,* 144.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 451.
31. *God, Family, Country,* 149.
32. *God, Family, Country,* 152.
33. I Conference Report, april 1965, 121-22.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 676-77.

Vi kan leve lykkelig i vanskelige tider

"Lykke her og nå består av fritt, kjærlig og med glede å erkjenne Guds vilje for oss – og å gjøre det på alle måter og i alle ting, store og små."

Fra Ezra Taft Bensons liv

En av president Ezra Taft Bensons tidlige oppdrag som apostel, var å bidra til å bringe nødhjelp til de hellige i Europa etter 2. verdenskrig. På reise i Tyskland møtte han trofaste mennesker som var i stand til å heve seg over ødeleggelsene rundt seg. Han skrev i dagboken sin:

"I dag så jeg den verste ødeleggelsen jeg har vært vitne til… Da jeg kjørte gjennom gatene [i Berlin] og gikk gjennom noen som var ufremkommelige med bil, så jeg… halvt utsultede kvinner betale ublu priser for potetskrell… Jeg så gamle menn og kvinner med små økser som ivrig gravde i trestubber og røtter i et forsøk på å skaffe litt brensel, for så å slepe det med seg hjem på hva som helst som ville rulle – fra to små hjul fra det som en gang var en barnevogn, til små vogner – som trekkdyr.

Senere møtte jeg i et iskaldt auditorium i tredje etasje av en utbombet gate, 480 kalde, nesten utsultede, men trofaste sistedagers-hellige på et konferansemøte. Det var inspirerende å se troens lys… Det fantes ikke bitterhet eller sinne, bare gode følelser og uttrykk for tro på evangeliet."[1]

"Ikke et eneste medlem klaget over sine omstendigheter, til tross for at noen var i de siste stadiene av hungersnød rett foran øynene våre…

Våre hellige… er fulle av håp, mot og tro, og overalt ser de muntert fremover med uttrykk for den dypeste tro på evangeliet

President Ezra Taft Benson var et eksempel på å leve med glede.

og glede over sitt medlemskap i Kirken. Det var en av de største tilkjennegivelser vi noensinne har sett av evangeliets virkelige frukter i menn og kvinners liv."[2]

President Benson så også eksempler på håp og optimisme i nærheten av sitt hjem, hvor mange av de andre bøndene holdt motet oppe selv om de sto overfor alvorlige vanskeligheter. Han sa:

"Jeg deltok på et møte i nærheten av Bancroft, Idaho … Vi hadde hatt et flott møte, og da det var over, hilste jeg på noen av de fantastiske bøndene som var der, og blant dem var det en mann ved navn bror Yost, og jeg sa: 'Bror Yost, hvordan går det på gården?' Bror Yost sa: 'Å, det går greit, bror Benson, men jeg er ca 20 000 dollar verre stilt enn jeg var for tre dager siden.' Jeg spurte: 'Hva er i veien – frost igjen?' Han svarte: 'Ja, den rammet den modne hveten, og du vet hva det betyr.' Han sa: 'Vi starter skurtreskerne i morgen, men alt er i orden. Vi har fortsatt litt hvete i siloen, og vi har i det minste en del av vårt årsforbruk lagt til side. Vi kommer ikke til å sulte, og det vil komme en ny avling.' Da vi forlot ham, sa jeg til min hustru: 'For en fantastisk innstilling.'

Vi kjørte videre ned til Logan [en by i Utah, ca 130 kilometer fra Bancroft]. Vi hadde barna med oss, og vi stoppet ved en kolonialforretning i Main Street for å kjøpe noen kjeks til de minste. Og hvem andre møtte jeg på fortauet enn bror Yost. Jeg sa: 'Hva gjør du her nede?' Han sa: 'Bror Benson, det er vår dag til å dra til templet.' Og jeg sa: Tilbakeslag legger visst ingen demper på humøret? Da ga han meg en uforglemmelig lærdom. Han sa: 'Bror Benson, når tilbakeslag kommer, trenger vi templet desto mer.'"[3]

President Bensons egne reaksjoner på motgang oppmuntret dem som kjente ham, akkurat som andre helliges eksempel styrket ham. Eldste Neal A. Maxwell i De tolv apostlers quorum beskrev president Benson som en som "følger nøye med på det som skjer rundt seg, og alltid viser et livsmot og en munterhet som vi gjør lurt i å legge merke til. Den slags livsmot," sa eldste Maxwell, "kommer ikke av å ignorere det som foregår rundt oss, men av å legge merke til det og likevel se forbi det til løftene som har å gjøre med hvordan riket til slutt vil seire."[4]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Med tro på vår himmelske Fader kan vi ha håp for fremtiden, optimisme i våre nåværende oppgaver, og indre fred.

Vi vil alle oppleve skuffelser og motløshet – det er en del av livet. Men hvis vi har tro, vil våre tilbakeslag bare vare et øyeblikk, og fremgang vil komme av det som kan synes som nederlag. Vår himmelske Fader kan utrette mirakler gjennom hver enkelt av oss om vi bare vil sette vår lit til ham.[5]

Det er en stor velsignelse å ha en indre fred, å ha en visshet, å ha en ånd av fred og indre ro i tider med strid og kamp, i tider med sorg og tilbakeslag. Det tilfredsstiller sjelen å vite at Gud står ved roret, at han er oppmerksom på sine barn, og at vi med fullstendig trygghet kan sette vår lit til ham.[6]

Bønn – vedvarende bønn – kan sette oss i kontakt med Gud, vår beste kilde til trøst og råd. "Be alltid så du kan seire." (L&p 10:5) "Men mens jeg av alle krefter påkalte Gud for å be ham befri meg," var den unge Joseph Smiths beskrivelse av den metoden han brukte i Den hellige lund for å hindre motstanderen i å ødelegge ham. (JS – H 1:16.)[7]

Uten tro på vår himmelske Fader kan vi ikke lykkes. Tro gir oss innblikk i hva som kan skje, håp for fremtiden og optimisme i våre nåværende oppgaver. Der hvor det er tro, trenger vi ikke tvile på at arbeidet til slutt vil lykkes.[8]

Av alle mennesker, skulle vi som siste-dagers-hellige være de mest optimistiske og de minst pessimistiske. For selv om vi vet at "fred skal bli tatt bort fra jorden, og djevelen skal ha makt over sitt eget herredømme", er vi også forsikret om at "Herren [skal] ha makt over sine hellige, og skal regjere i deres midte". (L&p 1:35-36.)

Med vissheten om at Kirken skal forbli intakt og at Gud skal lede den gjennom vanskelige tider fremover, blir det vårt personlige ansvar å se til at hver av oss holder seg trofast mot Kirken og dens lære. "Den som forblir standhaftig og ikke overvinnes, skal bli frelst." (JS – M 1:11.)[9]

2

Lykke må fortjenes fra dag til dag, men det er verdt anstrengelsen.

Vi har ingen grunn til virkelig bekymring. Etterlev evangeliet, hold budene. Hold dine bønner kveld og morgen i ditt hjem. Følg Kirkens normer. Prøv å leve rolig og muntert … Lykke må fortjenes fra dag til dag. Men det er verdt anstrengelsen.[10]

Da George A. Smith var svært syk, fikk han besøk av sin fetter, profeten Joseph Smith. Den syke mannen fortalte: "Han [profeten] sa at jeg aldri skulle miste motet, uansett hvilke vanskeligheter jeg opplevde. Om jeg skulle synke ned i den dypeste avgrunn i Nova Scotia med Rocky Mountains over meg, måtte jeg ikke miste motet, men stå på, utøve tro og være ved godt mot, så skulle jeg komme seirende ut av det"…

Til tider er du rett og slett nødt til å holde ut i rettferdighet og være mer utholdende enn djevelen inntil hans depressive ånd forlater deg. Som Herren sa til profeten Joseph Smith: "Din motgang og dine lidelser skal kun vare et øyeblikk,

og så, hvis du trofast holder det ut, skal Gud opphøye deg i det høye." (L&p 121:7-8.)

Ved å fortsette å gjøre godt, selv om du er omgitt av en sky av depresjon, vil du til slutt komme seirende ut i solskinnet. Til og med vår Herre Jesus Kristus, da han opplevde den største prøve ved at Faderen midlertidig overlot ham til seg selv under korsfestelsen, fortsatte å utføre sitt arbeid for menneskenes barn, og kort tid senere ble han forherliget og mottok en fylde av glede. Mens du gjennomgår din prøvelse, kan du huske dine tidligere seire og telle de velsignelsene du har, med et sikkert håp om enda større velsignelser i fremtiden hvis du er trofast. Du kan også ha en sikker kunnskap om at når tiden er inne, vil Gud tørke bort hver tåre, og at "det som intet øye har sett og intet øre hørt, og det som ikke oppkom i noe menneskes hjerte, det har Gud beredt for dem som elsker ham". (1 Korinterbrev 2:9.)[11]

Vær munter i alt du gjør. Vær glad. Lev lykkelig. Lev entusiastisk, vel vitende om at Gud ikke dveler i tungsinn og melankoli, men i lys og kjærlighet.[12]

"Å leve lykkelig er å vokse i åndelig styrke i retning av fullkommenhet."

3

Vår himmelske Fader vil at vi skal være lykkelige, og han vil velsigne oss når vi følger hans vilje for oss.

"Mennesket er til for å kunne ha glede" (2 Nephi 2:25). Vår himmelske Fader ønsker at vi skal være lykkelige. Han forventer at vi skal være lykkelige. Men det finnes ingen lykke i å oppgi våre normer. Det finnes ingen lykke når du ikke klarer å leve i samsvar med din overbevisning, ifølge det som du vet er riktig. Det er så lett å gjøre det til en vane å ta litt lett på enkelte ting. Det er så lett å gjøre det til en vane å finne feil eller kritisere, og ha forbehold i vårt hjerte om visse ting i Kirken. Det er så lett for oss å bli litt bitre, og deretter dvele ved det, og bli triste og gå rundt med et trist ansikt. En trist ansikt har aldri vunnet et slag, hverken i krig eller i kjærlighet.[13]

Forstår vi at lykke her og nå består av fritt, kjærlig og med glede å erkjenne Guds vilje for oss – og å gjøre den på alle måter og i alle ting, store og små? Å leve fullkomment er å leve lykkelig. Å leve lykkelig er å vokse i åndelig styrke i retning av fullkommenhet. Enhver handling som utføres i samsvar med Guds vilje, er en del av denne veksten. La oss ikke dele opp vårt liv. La oss forene oss og forakte fiktive æresbevisninger og berømmelser som ikke har Guds anerkjennelse. La oss huske at den virkelige kilden til vår styrke og lykke er uavhengig av mennesker og omstendigheter.[14]

Vi må lære, og lære på nytt, at bare ved å ta imot og etterleve kjærlighetens evangelium slik det ble forkynt av Mesteren, og bare ved å gjøre hans vilje, kan vi bryte båndene av uvitenhet og tvil som binder oss. Vi må lære denne enkle, strålende sannhet, slik at vi kan oppleve Åndens edle gleder nå og for evig. Vi må glemme oss selv for å gjøre hans vilje. Vi må sette ham først i livet. Ja, våre velsignelser mangfoldiggjøres når vi deler hans kjærlighet med vår neste.[15]

"Brødre," sa Paulus, "ett gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak og strekker meg ut etter det som er foran,

og jager mot målet, til den seierspris som Gud har kalt oss til der ovenfra i Kristus Jesus." (Filipperne 3:13-14.)

La ditt sinn være fylt med mål om å være som Herren, og du vil fortrenge deprimerende tanker når du ivrig søker å kjenne ham og gjøre hans vilje. "La dette sinn være i dere," sa Paulus. (Filipperne 2:5.) "Se hen til meg i enhver tanke," sa Jesus. (L&p 6:36) Og hva vil følge hvis vi gjør det? "Den som har et grunnfestet sinn, ham lar du alltid ha fred." (Jesaja 26:3.)[16]

Vi vil aldri være alene hvis vi lever slik vi skulle, for vår Fader vil alltid være med oss for å velsigne oss. Han ønsker at vi skal lykkes. Han ønsker at vi skal være lykkelige. Han ønsker at vi skal oppnå de gode målene vi setter oss. Han vil gjøre sin del hvis vi gjør vår del.[17]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- Hvorfor tror du at tro på Gud gir oss "håp for fremtiden, og optimisme i våre nåværende oppgaver"? Hvilke råd fra del 1 kan du dele med noen som lengter etter indre fred? Hvorfor ville du velge disse ordene?
- Når du leser gjennom del 2, kan du reflektere over en gang da du trengte å "holde ut i rettferdighet" i motgang. Tenk over hva du har oppnådd på grunn av den erfaringen. Hvordan hjelper Herren oss når vi er villige til trofast å utholde prøvelser?
- Kan du nevne noen erfaringer som har hjulpet deg å vite at vår himmelske Fader ønsker at du skal være lykkelig og ha fremgang? Hvorfor tror du "lykke her og nå består av… å erkjenne Guds vilje for oss"? (Se del 3.)

Aktuelle skriftsteder

Matteus 11:28-30; Johannes 14:27; 16:33; Galaterne 5:22; Mosiah 2:41; Moroni 9:25-26; L&p 101:11-16

Studiehjelpemidler

"Skaff deg oversikt, enten ved å lese boken, kapitlet eller skriftstedet raskt eller ved å lese om igjen kapitteloverskrifter. Søk å forstå innhold og bakgrunn" (*Forkynn mitt evangelium* [2004], 23). Vurder å lese et kapittel eller sitat mer enn én gang, slik at du kan forstå det enda dypere. Hvis du gjør det, kan du finne dyp innsikt.

Noter

1. *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson* (1989), 64, 65.
2. *A Labor of Love,* 65.
3. "Receive All Things with Thankfulness," *New Era,* nov. 1976, 7-8.
4. Neal A. Maxwell, *Wherefore, Ye Must Press Forward* (1977), 69.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 68.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 68.
7. "Bli ikke fortvilet," *Lys over Norge,* mars. 1987, 2.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 67.
9. "Do Not Despair," 2.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 342.
11. "Do Not Despair," 4-5; uttalelsen av Joseph Smith finnes i *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 235.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 339.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 361.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 339.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 360.
16. "Do Not Despair," 5.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 385.

Prinsipper for sann omvendelse

"For dem som betaler prisen som kreves av sann omvendelse, er løftet sikkert. Dere kan bli rene igjen. Fortvilelsen kan løftes bort. Tilgivelsens gode fred vil strømme til dere."

Fra Ezra Taft Bensons liv

I sin første generalkonferansetale som Kirkens president, uttalte president Ezra Taft Benson: Idet jeg har søkt veiledning fra Herren, har jeg fått bekreftet i mitt sinn og hjerte Herrens erklæring i disse siste dager om ikke å tale 'om annet enn omvendelse til denne generasjon'. (L&p 6:9; 11:9.) Dette har vært et tema for hver av profetene i de siste dager."[1]

Allerede før han ble kalt som Kirkens president, gjorde president Benson omvendelse til et viktig tema i sin tjenestegjerning. Han hadde blitt rådet til å gjøre det av George Albert Smith, president for De tolv apostlers quorum på den tiden. I et brev han skrev ikke lenge etter at president Benson ble kalt som apostel, sa president Smith: "Din oppgave fra nå av er å finne måter og metoder for å spre sannheten og advare dem du kommer i kontakt med på en så vennlig måte som mulig, og si at omvendelse vil være det eneste universalmiddel mot denne verdens onder."[2]

President Benson var trofast mot denne befalingen da han forkynte evangeliet i hele verden. Han forkynte at "det er bedre å forberede og forebygge, enn å reparere og omvende seg".[3] Men han sa også at "vi trenger alle å omvende oss".[4] Han la vekt på den "mektige forandring" i hjertet forbundet med omvendelse (se Alma 5:12-14), og forklarte Frelserens rolle i å tilveiebringe en slik forandring:

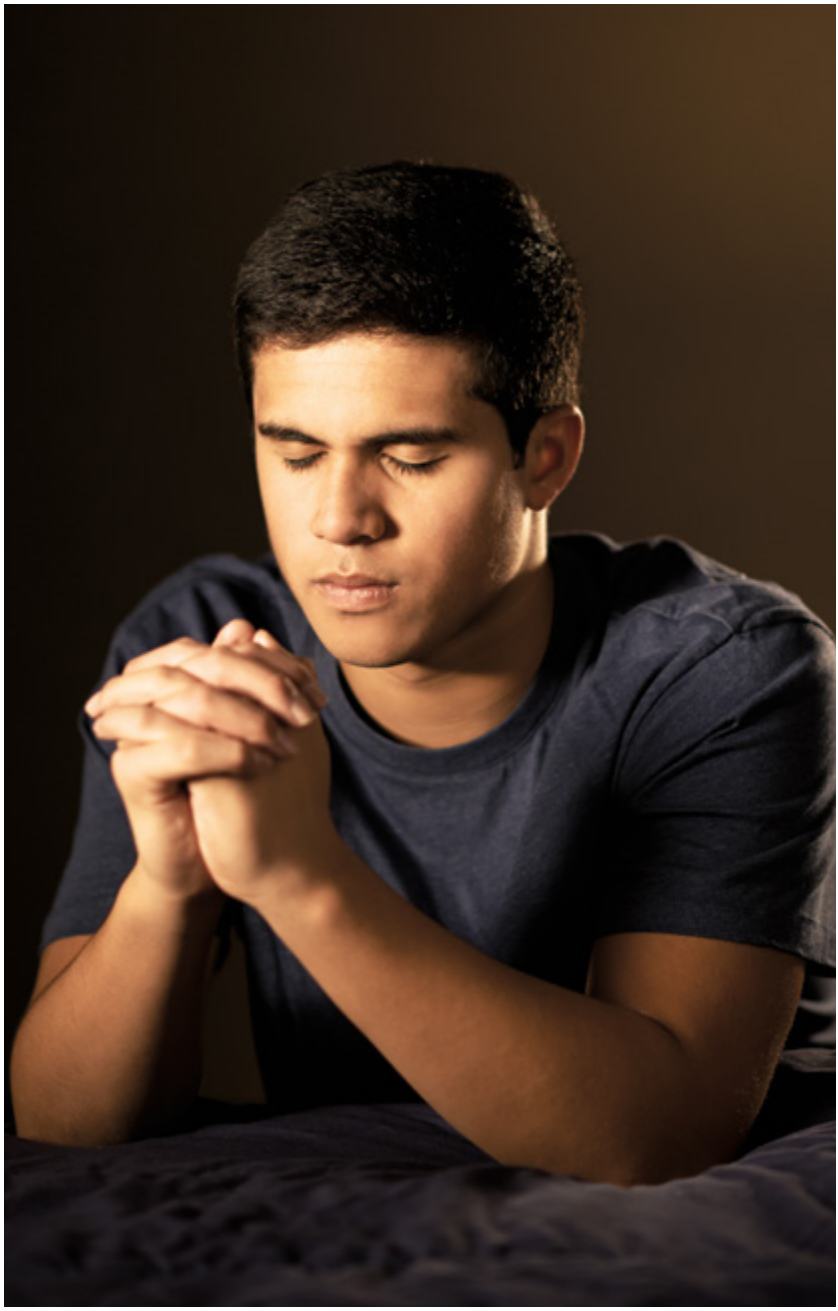

Herren sa: "Min nåde er tilstrekkelig for alle mennesker som ydmyker seg for meg" (Ether 12:27).

"Herren arbeider innenfra. Verden arbeider fra utsiden og inn. Verden vil hente mennesker bort fra slummen. Kristus tar slummen ut av mennesker, og så går de selv bort fra slummen. Verden former mennesker ved å forandre deres omgivelser. Kristus forandrer mennesker, som så forandrer sine omgivelser. Verden former menneskets oppførsel, men Kristus kan forandre menneskets natur…

Ja, Kristus forandrer mennesker, og forandrede mennesker kan forandre verden."[5]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

For virkelig å omvende oss, må vi først innse at evangeliets plan er lykkens plan.

I begrepets vanlige forstand, betyr *medlemskap i Kirken* at en person har sitt navn offisielt registrert i Kirkens medlemsopptegnelser…

Men Herren definerer et medlem av hans rike på en helt annen måte. I 1828 sa han følgende gjennom profeten Joseph Smith: "Se, dette er min lære: Enhver som omvender seg og kommer til meg, *er min kirke*" (L&p 10:67; uthevelse tilføyd.) For Ham hvis kirke dette er, innebærer medlemskap langt mer enn bare å være et registrert medlem.

Jeg ønsker derfor å fremsette viktige prinsipper som vi må forstå og anvende hvis vi virkelig skal omvende oss og komme til Herren.

Et av Satans mest brukte bedrag er forestillingen om at Guds bud er til for å begrense frihet og lykke. Spesielt unge mennesker føler noen ganger at Herrens normer er som gjerder og lenker, som hindrer dem i å delta i de aktiviteter som synes mest fornøyelige i livet. Men det stikk motsatte er tilfellet. Evangeliets plan er *den eneste* plan som kan gi menneskene en fylde av glede. Dette er det første prinsippet jeg ønsker å understreke. Evangeliets prinsipper er fremgangsmåten og retningslinjene som vil hjelpe oss å finne ekte lykke og glede.

Forståelsen av dette konseptet fikk salmisten til å utbryte: "Å, hvor høyt jeg elsker din lov! … Dine bud gjør meg visere enn mine fiender … Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti …

Jeg har fått dine vitnesbyrd i evig eie, for de er mitt hjertes glede." (Salmene 119:97-98, 105, 111.)

Hvis vi virkelig ønsker å omvende oss og komme til Ham, slik at vi kan kalles medlemmer av hans Kirke, må vi først og fremst forstå denne evige sannhet – evangeliets plan *er* lykkens plan. *Ugudelighet har aldri og vil aldri* bringe oss lykke [se Alma 41:10]. Brudd på Guds lover medfører bare elendighet, trelldom og mørke.[6]

2

Tro på Jesus Kristus kommer forut for sann omvendelse.

Et annet konsept som er viktig for vår forståelse, er forholdet mellom omvendelse og prinsippet tro. Omvendelse er evangeliets andre grunnprinsipp. Det første er at vi må ha tro på den Herre Jesus Kristus. Hvorfor? Hvorfor må tro på Herren komme forut for sann omvendelse?

For å besvare dette spørsmålet, må vi forstå noe om Mesterens sonoffer. Lehi sa at "intet kjød kan bo i Guds nærhet uten at det skjer ved Den Hellige Messias fortjeneste, barmhjertighet og nåde". (2 Nephi 2:8.) Selv den mest rettferdige og rettskafne mann kan ikke frelse seg selv utelukkende ved egne meritter, for, som apostelen Paulus forteller oss: "Alle har syndet og står uten ære for Gud." (Romerne 3:23.)

Om det ikke var for Frelserens fullkomne, syndfrie liv, som han frivillig la ned for oss, kunne det ikke være noen syndsforlatelse.

Omvendelse innebærer derfor noe mer enn bare å forandre sin oppførsel. Mange menn og kvinner i verden legger stor viljestyrke og selvbeherskelse for dagen når det gjelder å få bukt med dårlige vaner og kjødets svakheter. Men samtidig enser de ikke Mesteren, ja, av og til forkaster de ham åpenlyst. En slik forandring av oppførsel, selv om den går i positiv retning, er ikke sann omvendelse.

Tro på vår Herre Jesus Kristus er grunnvollen som oppriktig og meningsfylt omvendelse må bygges på. Hvis vi virkelig ønsker å ta bort synden, må vi først se hen til ham som er opphav til vår frelse.[7]

3

Omvendelse fra synd innebærer en mektig forandring i hjertet.

Det tredje viktige prinsippet for oss å forstå hvis vi vil være sanne medlemmer av Kirken, er at omvendelse innebærer ikke bare en endring av handlinger, men en forandring i hjertet.

Da kong Benjamin avsluttet sin bemerkelsesverdige tale i Zarahemlas land, ropte hele folket med én røst og sa at de trodde på det han hadde sagt. De visste med sikkerhet at hans løfter om forløsning var sanne, for de sa: "Den Allmektige Herres Ånd… har bevirket en stor forandring i oss – eller i våre hjerter [og legg merke til dette] – så vi ikke har lyst til å gjøre ondt mer, men til stadig å gjøre godt." (Mosiah 5:2.)[8]

Kan et menneskes hjerte forandres? Klart det kan! Det skjer hver dag i Kirkens store misjonærarbeid. Det er ett av de mest utbredte av Kristi mirakler i nyere tid. Hvis det ikke har skjedd med deg, skulle det gjøre det.

Vår Herre fortalte Nikodemus at "uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike" (Johannes 3:3)…

Alma sier: "Og Herren sa til meg: Bli ikke forundret over at hele menneskeheten, ja, menn og kvinner, alle nasjoner, slekter, tungemål og folk, må bli født på ny, ja, født av Gud, og bli forandret fra sin kjødelige og falne tilstand til en rettferdig tilstand og bli forløst av Gud og bli hans sønner og døtre.

Og på denne måten blir de nye skapninger, og hvis de ikke gjør dette, kan de på ingen måte arve Guds rike." (Mosiah 27:25-26)…

Alma kapittel 4 beskriver en periode i nephittenes historie da Kirkens fremgang "opphørte". (Alma 4:10.) Alma møtte denne utfordringen ved å fratre stillingen som overdommer "og [ofre] seg helt for det høye prestedømme i Guds hellige orden", som var hans ansvar. (Alma 4:20.)

Han gikk ut med "sitt rene vitnesbyrd" mot folket (Alma 4:19), og i Alma kapittel 5 stiller han over førti avgjørende spørsmål. Han talte oppriktig til Kirkens medlemmer og spurte: "Nå spør jeg dere, mine brødre i kirken: Er dere blitt åndelig født av Gud? Har dere fått hans

Ved omvendelse opplevde Alma den yngre en mirakuløs forandring i hjertet.

bilde i deres ansikter? Har dere erfart denne mektige forandring i deres hjerter?" (Alma 5:14.)

Han fortsatte: "Hvis dere har erfart en forandring i hjertet, og hvis dere har følt en trang til å synge den forløsende kjærlighets sang, vil jeg spørre dere: Har dere denne følelsen nå?" (Alma 5:26.)

Ville ikke Kirkens fremgang i dag øke dramatisk med et økende antall åndelig gjenfødte medlemmer? Kan du forestille deg hva som ville skje i våre hjem? Kan du forestille deg hva som ville skje med et økende antall eksemplarer av Mormons bok i hendene på et økende antall misjonærer som vet hvordan man bruker den, og som har blitt født av Gud? Når dette skjer, vil vi få den rike innhøstingen av sjeler som Herren har lovet. Det var den Alma som var "født av Gud", som reiste ut som misjonær og kunne formidle ordet på en slik måte at mange andre også ble født av Gud. (Se Alma 36:23-26.)[9]

Når denne store forandring er skjedd med oss, og den tilveiebringes kun gjennom tro på Jesus Kristus og ved at Ånden virker på oss, da er det som om vi er blitt et nytt menneske. Derfor blir

denne forandring sammenlignet med en ny fødsel. Tusener av dere har erfart denne forandring. Dere har vendt ryggen til et liv i synd, av og til dyp og frastøtende synd, men ved å anvende Kristi blod på dere, har dere blitt rene. Dere føler ingen trang til å vende tilbake til deres gamle liv. Dere er blitt et nytt menneske. Det er dette som menes med en forandring i hjertet.[10]

Bedrøvelse etter Guds sinn fører til sann omvendelse.

Det fjerde konseptet jeg ønsker å understreke, er det Skriftene kaller "bedrøvelse etter Guds sinn" for våre synder. Det er ikke uvanlig å finne menn og kvinner i verden som angrer på de gale tingene de gjør. Iblant er dette fordi deres handlinger påfører dem selv eller noen de er glad i, stor sorg og elendighet. Iblant blir de bedrøvet fordi de blir oppdaget og straffet for sine handlinger. Slike verdslige følelser er ikke det samme som "bedrøvelse etter Guds sinn"…

I den nephittiske nasjons siste tid sa Mormon om sitt folk: "Deres sorg førte ikke til omvendelse på grunn av Guds godhet, men den var snarere de fordømtes sorg fordi Herren ikke alltid ville tillate dem å glede seg i synd.

Og de kom ikke til Jesus med et sønderknust hjerte og en angrende ånd, men de forbannet Gud og ønsket å dø." (Mormon 2:13-14.)

På den østlige halvkule arbeidet apostelen Paulus blant folket i Korint. Etter rapporter om alvorlige problemer blant de hellige, herunder umoral (se 1 Korinterbrev 5:1), skrev Paulus et skarpt brev til irettesettelse. Folket svarte med riktig innstilling, og problemene ble tydeligvis rettet opp, for i sitt andre brev til dem skrev Paulus: "Jeg gleder meg nå, ikke over at dere fikk sorg, men fordi dere ble bedrøvet til omvendelse. For den sorg som kom over dere, var av Gud…

For bedrøvelsen etter Guds sinn virker omvendelse til frelse, som ingen angrer. Men verdens bedrøvelse virker død." (2 Korinterbrev 7:9-10.)

I begge disse skriftstedene er bedrøvelse etter Guds sinn definert som en sorg som bringer oss til omvendelse.

Bedrøvelse etter Guds sinn er en Åndens gave. Det er en dyp erkjennelse av at våre handlinger har krenket vår Fader og vår Gud. Det er en klar og tydelig bevissthet om at vår adferd har påført Frelseren, som var uten synd, den største av alle, kvaler og lidelser. Våre synder fikk ham til å blø fra hver pore. Denne meget reelle mentale og åndelige smerten er det Skriftene omtaler som å ha "et sønderknust hjerte og en angrende ånd". (Se 3 Nephi 9:20; Moroni 6:2; L&p 20:37; 59:8; Salmene 34:18; 51:17; Jesaja 57:15.) En slik ånd er en absolutt forutsetning for sann omvendelse.[11]

5

Vår himmelske Fader og Jesus Kristus ønsker at vi skal forandre vårt liv, og de vil hjelpe oss.

Det neste prinsippet jeg ønsker å drøfte, er dette: Ingen er mer ivrig etter å se oss forandre vårt liv enn Faderen og Frelseren. I Johannes åpenbaring finnes en sterk og dyp oppfordring fra Frelseren. Han sier: "Jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham." (Johannes åpenbaring 3:20.) Legg merke til at han ikke sier: "Jeg står for døren og venter på at du skal banke på." Han kaller, gjør tegn og ber om at vi ganske enkelt vil åpne vårt hjerte og slippe ham inn.

I Moronis store tale om tro er prinsippet enda tydeligere forklart. Herren fortalte ham: "Hvis menneskene kommer til meg, vil jeg vise dem deres svakhet. Jeg gir menneskene svakhet så de kan være ydmyke, og min nåde er tilstrekkelig for alle mennesker." Det spiller ingen rolle hva som er vår mangel eller vår svakhet eller vår utilstrekkelighet. Hans gaver og krefter er tilstrekkelige til å overvinne dem alle.

Moroni fortsetter med Herrens ord: "Min nåde er tilstrekkelig for alle mennesker som ydmyker seg for meg, for hvis de ydmyker seg for meg og har tro på meg, *da vil jeg la det svake bli til styrke for dem*." (Ether 12:27; uthevelse tilføyd.)

Hvilket løfte fra Herren! Selve kilden til våre vanskeligheter kan endres, formes og gjøres om til en styrke og en kraftkilde. Dette løftet blir gjentatt i en eller annen form i mange andre skriftsteder.

Jesaja sa: "Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke." (Jesaja 40:29.) Paulus ble fortalt av Herren: "Min nåde er nok for deg, for min kraft fullendes i skrøpelighet." (2 Korinterbrev 12:9.) I Lære og pakter leser vi: "Den som skjelver under min makt, skal gjøres sterk og skal frembringe lovprisningens og visdommens frukter." (L&p 52:17; se også 1 Nephi 17:3; 2 Nephi 3:13; L&p 1:28; 133:58-59.)[12]

En av Satans mest effektive strategier overfor dem han har lokket inn i synd, er å hviske i ørene deres at de ikke er verdige til å be. Han vil fortelle deg at vår himmelske Fader er så misfornøyd med deg at han aldri vil høre dine bønner. Dette er en løgn, og han sier det for å bedra oss. Syndens makt er stor. Hvis vi skal frigjøre oss fra den, spesielt alvorlig synd, må vi ha en kraft som er større enn oss selv.

Ingen er mer ivrig etter å hjelpe deg å flykte fra synd enn din himmelske Fader. Gå til ham. Vedstå deg din synd, bekjenn din skam og din skyld, og be så ham om hjelp. Han kan hjelpe deg å seire.[13]

Brødre og søstre, vi må bringe våre synder frem for Herren i ydmyk og sorgfull omvendelse. Vi må bønnfalle ham om styrke til å overvinne dem. Løftene er sikre. Han vil komme oss til unnsetning. Vi vil finne styrke til å forandre vårt liv.[14]

6

Vi må ikke miste håpet når vi søker å bli Kristus lik.

Det sjette og siste poenget jeg ønsker å understreke ved omvendelsesprosessen, er at vi må være forsiktige når vi søker å bli mer og mer Gud-lignende, så vi ikke blir motløse og mister håpet. Å bli Kristus lik er noe vi må arbeide med hele livet, og svært ofte innebærer det en vekst og forandring som finner sted langsomt, nesten umerkelig. I Skriftene finner vi bemerkelsesverdige beretninger om menn hvis liv ble forandret på en dramatisk måte, ja, så å si på et øyeblikk: Alma den yngre, Paulus på veien til Damaskus, Enos som ba til langt på natt, kong Lamoni. Slike forbausende eksempler på kraft til å forandre selv dem som er sunket dypt ned i synd, gir oss tillit til at forsoningen kan nå frem, selv til dem som er bunnløst fortvilet.

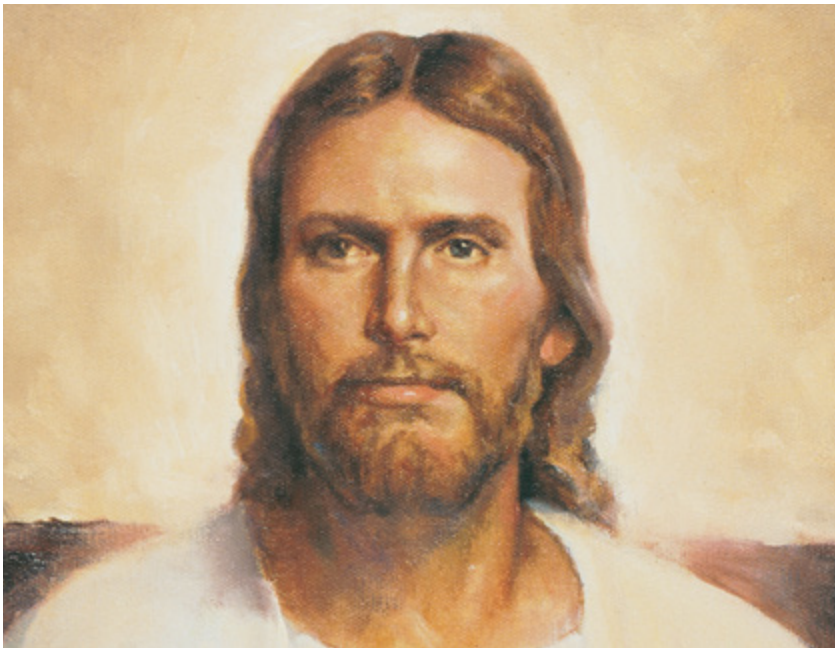

"Sann omvendelse er basert på og kommer av tro på vår Herre Jesus Kristus. Det finnes ingen annen måte."

Men vi må være forsiktige når vi omtaler disse bemerkelsesverdige eksemplene. Selv om de er virkelige og gjør inntrykk, er de snarere unntaket enn regelen. For enhver Paulus, enhver Enos og enhver kong Lamoni finnes det hundrevis og tusenvis av mennesker som omvendelsesprosessen foregår adskillig mer stillferdig og umerkelig for. Dag for dag kommer de nærmere Herren, uten egentlig å merke at de bygger opp et Gud-lignende liv. De lever et stillferdig liv og er gode, tjenestevillige og ansvarsbevisste. De er som lamanittene, som Herren sa "ble døpt med ild og med Den Hellige Ånd – *men de visste det ikke*". (3 Nephi 9:20; uthevelse tilføyd.)

Vi må ikke miste håpet. Håp er et anker for menneskenes sjeler. Satan vil at vi skal kaste fra oss dette ankeret. På denne måten kan han bringe oss til motløshet og overgivelse. Men vi må ikke miste håpet. Herren er fornøyd med enhver anstrengelse vi gjør, selv den minste daglige anstrengelse hvor vi gjør vårt beste for å bli mer lik ham. Selv om vi kan se at vi har langt å gå på veien til fullkommenhet, må vi ikke gi opp håpet.[15]

For dem som betaler prisen som kreves av sann omvendelse, er løftet sikkert. Dere kan bli rene igjen. Fortvilelsen kan løftes bort. Tilgivelsens gode fred vil strømme til dere.

Herrens ord gjennom Jesaja er sikre: "Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlagen, skal de bli som den hvite ull" (Jesaja 1:18).

I denne evangelieutdeling har Herren uttalt seg like tydelig da han sa: "Se, den som har omvendt seg fra sine synder er tilgitt, for jeg Herren, kommer dem ikke mer i hu" (L&p 58:42).[16]

Jeg håper vi ikke vil leve i fortiden. De som lever i fortiden, har ikke mye til fremtid. Vi har en klar tendens til å beklage oss over våre tap, over avgjørelser vi har tatt som vi i ettertid tenker sannsynligvis var gale. Vi har en klar tendens til å føle dårlig med hensyn til de omstendigheter som omgir oss, og vi tenker kanskje de kunne ha vært bedre om vi hadde tatt en annen avgjørelse. Vi kan ha nytte av fortidens erfaringer. Men la oss ikke bruke vår tid på å bekymre oss over avgjørelser som er tatt, feil som er begått. La oss leve i øyeblikket og i fremtiden.[17]

Mine kjære brødre og søstre, når vi ønsker å kvalifisere oss til å være medlemmer av Kristi kirke – medlemmer i den forstand som han bruker begrepet, medlemmer som har omvendt seg og kommet til ham – la oss huske disse seks prinsippene. For det første: Evangeliet er Herrens plan for lykke, og omvendelse er til for å gi oss glede. For det annet: Sann omvendelse er basert på og kommer av tro på vår Herre Jesus Kristus. Det finnes ingen annen måte. For det tredje: Sann omvendelse innebærer en forandring i hjertet, ikke bare en forandring i adferd. For det fjerde: En del av denne mektige forandring i hjertet er å føle bedrøvelse etter Guds sinn for våre synder. Det er dette som menes med et sønderknust hjerte og en angrende ånd. For det femte: Guds gaver er tilstrekkelige til å hjelpe oss å overvinne enhver synd og svakhet hvis vi bare vil søke hjelp fra ham. Til slutt må vi huske at omvendelse som regel ikke innebærer oppsiktsvekkende eller dramatiske endringer, men snarere er en trinnvis, jevn og stabil bevegelse i retning av guddommelighet.

Hvis vi vil prøve å innlemme disse prinsippene i vårt liv og anvende dem daglig, vil vi kvalifisere oss til å være mer enn registrerte medlemmer i Jesu Kristi Kirke. Som sanne medlemmer, har vi krav på hans løfte: "Alle som er av min kirke og forblir trofaste i min kirke inntil enden, dem vil jeg grunnfeste på min klippe, og helvetes porter skal ikke få makt over dem." (L&p 10:69)

Jeg ber om at vi alle må oppnå dette løftet for oss selv.[18]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa at for virkelig å omvende oss, må vi først innse at "evangeliets plan er *planen* for lykke", og at ugudelighet "*aldri vil* bringe oss lykke" (del 1). Hvorfor tror du at denne forståelsen er viktig i omvendelsesprosessen?
- I våre anstrengelser for å omvende oss, hvorfor er det ikke nok med en endring av adferd? (Se del 2.) Hvorfor tror du vi må se hen til Jesus Kristus for virkelig å omvende oss?
- På hvilke måter har du opplevd en "mektig forandring i hjertet", som forklart i del 3? Hva kan vi gjøre for å hjelpe andre å oppleve denne forandringen?
- På hvilke måter er "bedrøvelse etter Guds sinn" annerledes enn den anger noen føler når de har gjort noe galt? (Se del 4.) Hvordan kan en mor eller far eller biskop bruke læren i del 4 til å hjelpe noen som trenger å omvende seg?
- Hvilke læresetninger synes du er spesielt betryggende når du leser gjennom del 5? Hvorfor er disse læresetningene betryggende for deg?
- Idet han vitnet om kraften i Frelserens forsoning, sa president Benson: "Vi må ikke miste håpet" (del 6). Hvilke sannheter om forsoningen finner du i del 6 som gir deg håp?

Aktuelle skriftsteder

Lukas 15:11-32; Mosiah 4:10-12; 26:30-31; Alma 34:17-18; 3 Nephi 27:19-20; L&p 18:10-16; 19:15-19

Hjelp til undervisningen

"Din viktigste oppgave skulle være å hjelpe andre å lære evangeliet, ikke å gi en imponerende presentasjon. Dette omfatter å gi elevene anledninger til å undervise hverandre" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 64).

Noter

1. "Rens karet innvendig," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 5.
2. I Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 184.
3. "The Law of Chastity," *New Era,* jan. 1988, 6.
4. I Conference Report, april 1955, 47.
5. "Født av Gud," *Lys over Norge,* okt. 1989, 2.
6. "En stor forandring i våre hjerter," *Lys over Norge,* mars 1990, 2.
7. "En stor forandring i våre hjerter," 2.
8. "En stor forandring i våre hjerter," 2, 4.
9. "Født av Gud," 2, 4.
10. "En stor forandring i våre hjerter," 4.
11. "En stor forandring i våre hjerter," 4.
12. "En stor forandring i våre hjerter," 4-5.
13. "The Law of Chastity," 7.
14. "En stor forandring i våre hjerter," 5.
15. "En stor forandring i våre hjerter," 5.
16. "The Law of Chastity," 7.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 387.
18. "En stor forandring i våre hjerter," 5.

"Ingen begivenhet kan være viktigere for enkeltpersoner eller nasjoner enn Mesterens oppstandelse."

KAPITTEL 6

Jesus Kristus, vår Frelser og Forløser

"Vi erklærer at Jesus Kristus er guddommelig. Vi ser hen til ham som den eneste kilde til vår frelse."

Fra Ezra Taft Bensons liv

"Jeg kan ikke huske en tid da jeg ikke trodde på Jesus Kristus," sa president Ezra Taft Benson. "Det virker som om det at han levde, døde og oppsto, alltid har vært en del av meg. Jeg ble oppdratt i et hjem av trofaste foreldre som oppriktig trodde på og vitnet om Kristus, noe jeg er dypt takknemlig for."[1]

Dette vitnesbyrdet om Jesus Kristus var grunnlaget for president Bensons liv. Det formet hans prioriteringer, veiledet hans beslutninger og hjalp ham gjennom prøvelser. Det ga perspektiv på hensikten med jordelivet, og tillit til det, det evige livs løfter og velsignelser.

I løpet av sin tjenestegjerning som apostel og som et spesielt vitne om Jesus Kristus, bar president Benson ofte vitnesbyrd om Frelseren. Han visste at "spørsmålet noen ganger stilles: 'Er mormoner kristne?' " og vitnet:

"Vi erklærer at Jesus Kristus er guddommelig. Vi ser hen til ham som den eneste kilde til vår frelse. Vi gjør vårt ytterste for å etterleve hans læresetninger, og vi ser frem til den tid da han skal komme tilbake til denne jord og styre og regjere som kongers Konge og herrers Herre. Med ordene til en profet i Mormons bok sier vi… 'Det [gis ikke] noe annet navn, heller ingen annen vei eller noe annet middel hvorved frelse kan komme til menneskenes barn, enn i og gjennom Den Allmektige Herre Kristi navn' (Mosiah 3:17)."[2]

President Bensons erklæringer om Jesu Kristi guddommelighet var ofte knyttet til Mormons bok.[3] "Gjennom Mormons bok har Gud i vår tid gitt oss håndgripelig bevis på at Jesus er Kristus," sa han.[4]

Han sa at Mormons boks "store misjon" er å overbevise menneskene om denne sannheten.[5] "Over halvparten av alle versene i Mormons bok henviser til vår Herre," sa han. Han er gitt over hundre forskjellige navn i Mormons bok. De har en spesiell betydning når det gjelder å beskrive hans guddommelige natur."[6]

President Bensons vitnesbyrd om Frelseren viste hvilken personlig nærhet han følte til ham:

"Jeg elsker ham av hele min sjel.

Jeg vitner ydmykt om at han er den samme kjærlige, medfølende Herre i dag som da han vandret på de støvete veiene i Palestina. Han står sine tjenere på jorden nær. Han bryr seg om og elsker hver og en av oss i dag. Det kan du være sikker på.

Han lever i dag som vår Herre, vår Mester, vår Frelser, vår Forløser og vår Gud.

Måtte Gud velsigne oss alle med å tro på ham, med å ta imot ham, med å tilbe ham, med fullt ut å stole på ham og med å følge ham."[7]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

På grunn av hans uendelige kjærlighet til oss, forløste Jesus Kristus oss fra fysisk og åndelig død.

Ingen annen enkelt innflytelse har hatt så stor innvirkning på denne jord som Jesu Kristi liv. Vi kan ikke forestille oss vårt liv uten hans læresetninger. Uten ham ville vi være hjelpeløse i en luftspeiling av tro og tilbedelse med utgangspunkt i frykt og mørke hvor det sanselige og materialistiske råder. Vi er langt unna målet han satte for oss, men vi må aldri miste det av syne, og heller ikke må vi glemme at vår store klatring mot lyset, mot fullkommenhet, ikke ville være mulig uten hans undervisning, hans liv, hans død og hans oppstandelse.[8]

For å ha noe mål av takknemlighet for det [Jesus Kristus] gjorde for oss, må vi huske disse viktige sannheter:

Jesus kom til jorden for å gjøre vår Faders vilje.

Han kom med en forutviten om at han skulle bære byrden av alle våre synder.

Han visste at han ville bli løftet opp på korset.

Han ble født til å bli alle menneskers Frelser og Forløser.

Fordi han var Guds Sønn og var i besittelse av Guds kraft, var han *i stand til* å utføre sin misjon.

Fordi han elsker oss, var han *villig* til å utføre sin misjon.

Ingen dødelig skapning hadde makt eller evne til å forløse alle andre kjødelige mennesker fra deres fortapte og falne tilstand. Heller ikke kunne noen annen frivillig bøte med sitt liv og derved tilveiebringe en altomfattende oppstandelse for alle andre mennesker.

Bare Jesus Kristus var i stand til og villig til å utføre en slik forløsende kjærlighetshandling.[9]

Jesus Kristus… kom til jorden på et forutbestemt tidspunkt gjennom en kongelig fødselsrett som bevarte hans guddommelighet. I hans natur var det en kombinasjon av hans jordiske mors menneskelige egenskaper og hans evige Faders guddommelige egenskaper og krefter.

Hans unike avstamning gjorde ham til arving til den ærefulle tittelen – Guds enbårne Sønn i kjødet. Som Guds Sønn arvet han krefter og intelligens som intet menneske noensinne har hatt hverken før eller siden. Han var bokstavelig talt Immanuel, som betyr "Gud med oss". (Se Jesaja 7:14; Matteus 1:23.)

Selv om han var Guds Sønn sendt til jorden, krevde Faderens guddommelige plan at Jesus ble utsatt for alle jordelivets vanskeligheter og prøvelser. Dermed ble han gjenstand for "fristelser… sult, tørst og utmattelse". (Mosiah 3:7.)

For å kvalifisere som *Forløser* av alle vår Faders barn, måtte Jesus være fullkomment lydig mot alle Guds lover. Fordi han underkastet seg Faderens vilje, vokste han "fra nåde til nåde inntil han mottok en fylde" av Faderens kraft. Dermed hadde han "all makt, både i himmel og på jord". (L&p 93:13, 17.)[10]

Fordi [Jesus] var Gud – Guds Sønn – kunne han bære vekten og byrden av andre menneskers synder. Jesaja profeterte [om] vår

"Ingen annen enkelt innflytelse har hatt så stor innvirkning på denne jord som Jesu Kristi liv."

Frelsers villighet til å gjøre dette med disse ord: "Sannelig våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret … Han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom." (Jesaja 53:4-5.)

Denne hellige, uselviske handlingen av å frivillig påta seg alle andre menneskers synder, er forsoningen. Hvordan *én* kunne bære *alles* synder er utenfor jordiske menneskers fatteevne. Men ett vet jeg: Han påtok seg alles synder, og gjorde det av sin uendelige kjærlighet til hver enkelt av oss. Han har sagt: "For se, jeg, Gud, har lidd dette for alle for at de ikke skulle lide, hvis de ville omvende seg… Men hvis de ikke vil omvende seg, må de lide likesom jeg. Hvilken lidelse fikk meg, ja, Gud, den største av alle, til å skjelve av smerte og til å blø fra hver pore og lide, både på legeme og ånd, og ønske at jeg ikke måtte drikke den bitre kalk, og vike tilbake." (L&p 19:16, 18.)

På tross av denne uutholdelig ildprøven, tok han kalken og drakk. Han led alle menneskers smerter så vi skulle slippe å lide. Han holdt ut ydmykelsen og fornærmelsene fra sine forfølgere uten klage eller gjengjeldelse. Han utholdt piskingen og deretter vanæren ved den brutale henrettelsen – korset.[11]

I Getsemane og på Golgata utarbeidet [Jesus] den altomfattende og evige forsoning. Det var den største enkeltstående kjærlighetshandling i den nedtegnede historie. Så fulgte hans død og oppstandelse.

Slik ble han vår Forløser – han forløste oss alle fra fysisk død, og forløste dem av oss fra åndelig død som vil rette oss etter evangeliets lover og ordinanser.[12]

Vi vil kanskje aldri i jordelivet fatte eller begripe *hvordan* han gjorde det han gjorde, men vi må forstå *hvorfor* han gjorde det han gjorde.

Alt han gjorde, kom av hans uselviske, uendelige kjærlighet til oss.[13]

2

Jesus Kristus kom frem fra graven, og han lever i dag som en oppstanden person.

De største hendelsene i historien er de som påvirker flest mennesker i lengst tid. Ifølge denne standarden kan ingen begivenhet være viktigere for enkeltpersoner eller nasjoner enn Mesterens oppstandelse.

Hver eneste sjel som har levd og dødd på jorden, vil med sikkerhet gjenoppstå, og dette er utvilsomt noe man burde gjøre grundige forberedelser for. En strålende oppstandelse skulle være målet for hver mann og kvinne, for oppstandelsen vil bli en realitet.

Ingenting er mer fullstendig universelt enn oppstandelsen. Alle levende vesener vil stå opp fra de døde. "For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus." (1 Korinterbrev 15:22.)

Skriftene forteller oss at på den tredje dagen etter Jesu korsfestelse var det et stort jordskjelv. Steinen ble rullet tilbake fra døren til graven. Da noen kvinner som var blant de mest hengivne av hans

tilhengere, kom til stedet med krydder, "fant de ikke Herren Jesu legeme".

Engler viste seg for dem og sa: "Hvorfor søker dere den levende blant de døde? Han er ikke her, han er oppstått!" (Lukas 24:3-6.) Ingenting i historien kan sammenlignes med denne dramatiske bekjentgjørelsen: "Han er ikke her, han er oppstått!"

Det faktum at vår Herre er oppstanden, er basert på vitnesbyrd fra *mange* troverdige vitner. Den oppstandne Herre viste seg for flere kvinner, for de to disiplene på veien til Emmaus, for Peter, for apostlene, og "deretter", som Paulus rapporterte, "ble han sett av mer enn fem hundre brødre på én gang … Men sist av alle ble han òg sett av [Paulus]." (1 Korinterbrev 15:6, 8)…

Som ett av hans vitner i de siste dager, vitner jeg om at han lever i dag. Han er en oppstanden person. Han er vår Frelser, vår Herre, selveste Guds Sønn. Jeg vitner om at han vil komme igjen som vår herliggjorte, oppstandne Herre. Den dagen er ikke langt borte. For alle som tar imot ham som Frelser og Herre, betyr hans bokstavelige oppstandelse at livet ikke slutter ved døden, for han lovet: "For jeg lever, og dere skal leve." (Johannes 14:19.)[14]

Han alene hadde kraften til å oppstå. Den tredje dagen etter at han ble begravet, kom han frem fra graven i live og viste seg for mange … Som et av [hans] spesielle vitner som er kalt til dette i dag, vitner jeg om at han lever. Han lever med et oppstandent legeme. Det finnes ingen sannhet eller kjensgjerning som jeg er sikrere på, enn sannheten om vår Herres faktiske oppstandelse.[15]

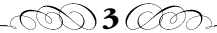

Vi må være tapre i vårt vitnesbyrd om Jesus Kristus.

En høyst uvurderlig velsignelse som er tilgjengelig for alle medlemmer av Kirken, er et vitnesbyrd om Jesu Kristi guddommelighet og hans Kirke. Et vitnesbyrd er en av de få eiendelene vi kan ta med oss når vi forlater dette livet.

Å ha et vitnesbyrd om Jesus er å ha kunnskap gjennom Den hellige ånd om Jesu Kristi guddommelige misjon.

Et vitnesbyrd om Jesus er å kjenne det guddommelige ved vår Herres fødsel – at han virkelig er den *Enbårne* Sønn i kjødet.

Et vitnesbyrd om Jesus er å vite at Han var den lovede Messias, og at Han, mens han levde som fremmed blant menneskene, utførte mange mektige mirakler.

Et vitnesbyrd om Jesus er å vite at lovene som Han foreskrev som sin lære, er sanne, og deretter overholde disse lovene og ordinansene.

Å ha et vitnesbyrd om Jesus er å vite at Han frivillig påtok seg alle menneskers synder i Getsemane, noe som fikk ham til å lide på både kropp og ånd og til å blø fra hver pore. Alt dette gjorde Han for at vi ikke skulle behøve å lide hvis vi ville omvende oss. (Se L&p 19:16, 18.)

Å ha et vitnesbyrd om Jesus er å vite at Han kom frem seirende fra graven med et fysisk, oppstandent legeme. Og fordi Han lever, skal hele menneskeheten også leve.

Å ha et vitnesbyrd om Jesus er å vite at Gud Faderen og Jesus Kristus virkelig viste seg for profeten Joseph Smith for å etablere en ny utdeling av Hans evangelium, slik at frelse kunne forkynnes for alle folkeslag før han kommer.

Å ha et vitnesbyrd om Jesus er å vite at Kirken som Han opprettet i tidenes midte og gjenopprettet i nyere tid, er, slik Herren har erklært, "den eneste sanne og levende kirke på hele jordens overflate." (L&p 1:30)

Å ha et slikt vitnesbyrd er avgjørende. Men det er enda viktigere å være tapre i vårt vitnesbyrd.

Et vitnesbyrd om Jesus betyr at vi aksepterer Jesu Kristi guddommelige misjon, mottar hans evangelium og gjør Hans gjerninger. Det betyr også at vi aksepterer Joseph Smiths og hans etterfølgeres profetiske misjon og følger deres råd. Jesus sa: "Enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme." (L&p 1:38)

Om dem som til slutt vil motta det celestiale rikes velsignelser, sa Herren til Joseph Smith:

"Det er de som mottok Jesu vitnesbyrd og trodde på hans navn og ble døpt i likhet med hans begravelse, idet de ble begravet i vannet i hans navn, og dette ifølge det bud som han har gitt." (L&p 76:51)

Dette er de som er tapre i vitnesbyrdet om Jesus, og som ifølge Herrens erklæring, vil "seire ved tro og bli beseglet ved forjettelsens Hellige Ånd som Faderen utgyter over alle dem som er rettferdige og sanne". (L&p 76:53)[16]

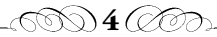

Tro på Jesus Kristus innebærer å stole fullstendig på ham og følge hans læresetninger.

Vår religions grunnleggende prinsipp er tro på den Herre Jesus Kristus. Hvorfor er det hensiktsmessig å konsentrere vår tillit, vårt håp og vår tro om én enkelt skikkelse? Hvorfor er tro på Ham så nødvendig for å få fred i sinnet i dette liv og håp i den kommende verden?

Våre svar på disse spørsmålene avgjør om vi møter fremtiden med mot, håp og optimisme, eller med frykt, angst og pessimisme.

Mitt budskap og vitnesbyrd er følgende: Bare Jesus Kristus har de unike kvalifikasjoner som skal til for å gi oss det håp, den tillit og den styrke vi trenger for å overvinne verden og heve oss over vår menneskelige utilstrekkelighet. For å gjøre dette, må vi sette vår lit til ham og etterleve hans lover og læresetninger…

Tro på ham er mer enn bare å erkjenne at han lever. Det er mer enn bare å hevde at man tror.

Tro på Jesus Kristus vil si at vi stoler fullt og fast på ham. Som Gud har han ubegrenset stor makt, intelligens og kjærlighet. Det finnes ikke noe menneskelig problem som ligger utenfor hans evne å løse. Fordi han har underkastet seg alle ting (se L&p 122:8), vet han hvordan han skal hjelpe oss til å heve oss over våre daglige problemer.

Tro på ham betyr å tro at selv om vi ikke forstår alle ting, gjør han det. Derfor må vi se hen til ham "i enhver tanke" og ikke tvile eller frykte. (L&p 6:36)

Tro på ham betyr å stole på at han har all makt over alle mennesker og alle nasjoner. Det finnes ingen ondskap som ikke han kan stanse. Alle ting er i hans hender. Denne jorden er hans rettmessige herredømme. Likevel tillater han ondskap, slik at vi kan gjøre valg mellom godt og ondt.

"Følg meg" (Markus 1:17).

Hans evangelium er det fullkomne botemiddel for alle menneskelige problemer og samfunnsonder.

Men hans evangelium er bare effektivt når det anvendes i vårt liv. Derfor må vi "[nyte] Kristi ord, for se, Kristi ord vil fortelle [oss] alt [vi] skal gjøre." (2 Nephi 32:3.)

Med mindre vi *gjør* hans lære, viser vi ikke tro på ham.

Tenk hvor annerledes verden ville være hvis hele menneskeheten ville gjøre som han sa: "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand … Du skal elske din neste som deg selv." (Matteus 22:37, 39.)

Hva er så svaret på spørsmålet: "Hva skal vi gjøre med de problemer og dilemmaer som enkeltmennesker, lokalsamfunn og nasjoner står overfor i dag?" Her er hans enkle resept:

"Tro på Gud, tro at han er til og at han skapte alle ting, både i himmel og på jord. Tro at han har *all* visdom og *all* makt både i

himmel og på jord. Tro at mennesket ikke fatter alt som Herren fatter…

Tro at dere må omvende dere fra deres synder og forsake dem og ydmyke dere for Gud, og be i hjertets oppriktighet om at han må tilgi dere. Og hvis dere tror alt dette, *se til at dere gjør det.*" (Mosiah 4:9-10; uthevelse tilføyd.)[17]

5

Vi blir mest velsignet og lykkelige når vi gjør vårt ytterste for å være som Jesus Kristus.

En av hensiktene med dette livet er at vi skal bli prøvet for å se om vi "vil gjøre alt hva Herren" vår Gud befaler oss. (Abraham 3:25.) Kort sagt, skulle vi lære Herrens vilje og gjøre den. Vi skulle følge Jesu Kristi mønster og bli som ham.

Det viktigste spørsmålet i livet skulle være det samme som et Paulus stilte: "Herre, hva vil du at jeg skal gjøre?" (Apostlenes gjerninger 9:6)…

Vi trenger flere menn og kvinner som følger Kristus, som alltid vil huske ham, som vil holde hans bud som han har gitt dem. Den beste målestokk på fremgang er å se hvor godt vi til enhver tid kan følge i hans fotspor.[18]

Noen… er villige til å dø for sin tro, men de er ikke villige til fullt ut å leve for den. Kristus både levde og døde for oss. Gjennom hans forsoning og ved å gå i hans fotspor, kan vi få den største gaven av alle – evig liv, som er den slags liv som den store Evige – vår Fader i himmelen lever.

Kristus stilte spørsmålet: "Hva slags menn burde dere være?" Han svarte med å si at vi burde være slik han er. (3 Nephi 27:27.)

Det menneske er størst og lykkeligst som former sitt liv etter Kristi mønster. Dette har intet å gjøre med jordisk rikdom, makt eller prestisje. Den eneste virkelige prøve på storhet, velsignelse og glede, er hvor nær et liv kan komme opp til å være Mesteren, Jesus Kristus, lik. Han er den rette vei, hele sannheten og det rikholdige liv.

Det konstante og mest tilbakevendende spørsmål i vårt sinn, som berører enhver tanke og handling i vårt liv, skulle være: "Herre, hva

vil du at jeg skal gjøre?" (Apostlenes gjerninger 9:6.) Svaret på dette spørsmålet kommer kun gjennom Kristi lys og Den hellige ånd. De som lever slik at de er fylt med begge deler, er heldig stilt…

Tatt i betraktning alt som [Jesus Kristus] har gjort og gjør for oss, er det noe vi kan gi ham til gjengjeld.

Kristi store gave til oss var hans liv og offer. Skulle ikke det da være vår lille gave til ham – vårt liv og offer, ikke bare nå, men i fremtiden?[19]

[De] som blir ledet av Kristus, vil bli oppslukt av Kristus … Deres vilje blir oppslukt av hans vilje. (Se Johannes 5:30.) De gjør alltid det som er til behag for Herren. (Se Johannes 8:29.) Ikke bare ville de dø for Herren, men enda viktigere er det at de ønsker å leve for ham.

Når man kommer inn i deres hjem, viser bildene på veggene, bøkene i hyllene, musikken i luften og deres ord og handlinger at de er kristne. De står som vitner for Gud til alle tider og i alle ting, og på alle steder. (Se Mosiah 18:9.) De tenker på Kristus, og de ser hen til ham i enhver tanke. (Se L&p 6:36.) De har Kristus i sitt hjerte og har evig kjærlighet og hengivenhet til ham. (Se Alma 37:36.)

Så godt som hver uke tar de del i nadverden og vitner på nytt overfor sin evige Fader at de er villige til å påta seg hans Sønns navn, alltid minnes ham og holde hans bud. (Se Moroni 4:3.)

Slik det er uttrykt i Mormons bok, "[nyter de] Kristi ord" (2 Nephi 32:3), de "taler om Kristus" (2 Nephi 25:26), de gleder seg i Kristus (2 Nephi 25:26), de er "levendegjort i Kristus" (2 Nephi 25:25), og de "fryder [seg i sin] Jesus" (se 2 Nephi 33:6). Kort sagt, de glemmer seg selv i Herren, og finner evig liv. (Se Lukas 17:33.)[20]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa at selv om vi kanskje ikke helt forstår *hvordan* Frelseren utførte forsoningen, kan vi forstå *hvorfor* han gjorde det (se del 1). På hvilke måter påvirker denne forståelsen ditt liv?

- Når du studerer del 2, kan du tenke på virkningen av Frelserens oppstandelse. Hvordan påvirker hans oppstandelse ditt liv?
- Hvorfor tror du et vitnesbyrd om Jesus Kristus er "en høyst uvurderlig velsignelse"? (Se del 3.) Hva betyr det for deg å være tapper i ditt vitnesbyrd om Frelseren?
- Grunn på president Bensons ord om tro på Jesus Kristus (se del 4). På hvilke måter går denne beskrivelsen av troen på Kristus utover "bare å erkjenne at han lever"?
- President Benson sa at de som blir "ledet av Kristus", er villige til å "dø for Herren, men enda viktigere er det at de ønsker å leve for ham" (del 5). Hva betyr det for deg å leve for Frelseren?

Aktuelle skriftsteder

Johannes 10:17-18; 2 Nephi 9:20-24; 31:20-21; Mosiah 16:6-11; 3 Nephi 27:20-22; Moroni 7:33; L&p 19:1-3, 16-19; 76:22-24; 3. trosartikkel

Studiehjelpemidler

"Når du føler gleden som følger av å forstå evangeliet, vil du ønske å anvende det du lærer. Gå inn for å leve i samsvar med din forståelse. Det vil styrke din tro og kunnskap og ditt vitnesbyrd" (*Forkynn mitt evangelium* [2004], 19).

Noter

1. "The Meaning of Easter," *Ensign,* april 1992, 2.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 10.
3. Se "Kom til Kristus," *Lys over Norge,* jan. 1988, 77; "Jeg vitner," *Lys over Norge,* jan. 1989, 74.
4. "Jeg vitner," 74.
5. "Kom til Kristus," 77; se også "Født av Gud," *Lys over Norge,* okt. 1989, 2.
6. "Kom til Kristus," 77.
7. "Jesus Kristus, vår Frelser og Forløser," *Lys over Norge,* des. 1990, 4.
8. "Life Is Eternal," *Ensign,* aug. 1991, 4.
9. "Jesus Kristus, vår Frelser og Forløser," 10.
10. "Jesus Kristus, vår Frelser og Forløser," 10.
11. "Jesus Kristus, vår Frelser, vår Gud," *Lys over Norge,* des. 1991, 2, 4.
12. "Keeping Christ in Christmas," *Ensign,* des. 1993, 4.
13. "Jesus Kristus, vår Frelser og Forløser," 10.
14. "The Meaning of Easter," 2, 4.
15. "Jesus Kristus, vår Frelser, vår Gud," 2.
16. "Valiant in the Testimony of Jesus," *Ensign,* feb. 1987, 2.
17. "Jesus Kristus, vår Frelser og Forløser," 10.
18. "I hans fotspor," *Lys over Norge,* feb. 1989, 3.
19. "Jesus Kristus – gaver og forventninger," *Lys over Norge,* des. 1987, 5.
20. "Født av Gud," 4-5.

Joseph Smith, et redskap i Herrens hender

"Joseph Smith, profeten i de siste dager, var et redskap i Herrens hender til å åpne en ny evangelieutdeling, den siste og største av alle evangelieutdelinger."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Da eldste Ezra Taft Benson var heltidsmisjonær i England på begynnelsen av 1920-tallet, opplevde han og hans ledsagere det han kalte "stor motstand mot Kirken". Han fortalte senere:

"Aviser, blader, til og med bevegelige bilder [film] med et negativt budskap om Kirken, fantes over hele Storbritannia." Fordi motstanden var så stor, ble noen former for misjonærarbeid, som å holde gatemøter og dele ut brosjyrer, avviklet. "Men oppe i Nord-England hvor vi arbeidet," sa han, "hadde vi en gruppe mennesker ute i South Shields gren som var svært trofaste og svært hengivne og svært lojale, og de hadde invitert min ledsager og meg til å komme og tale på nadverdsmøtet. De sa: 'Mange av våre naboer tror ikke på de løgnene som trykkes. Hvis dere vil komme, skal vi fylle det lille møtehuset.'

Så vi takket ja til invitasjonen, og vi begynte å forberede oss, og jeg begynte å studere om frafallet. Det var et emne jeg likte, og jeg tenkte de trengte det, og jeg arbeidet og jeg studerte, og jeg tenkte jeg kunne tale i femten minutter om emnet.

"Vi dro til det lille møtehuset, og det var fullt. Alle var glade. Etter åpningen talte min ledsager, og så talte jeg med en frihet jeg aldri hadde følt i hele mitt liv. Og da jeg satte meg ned og så på klokken, hadde jeg talt i 25 minutter, og jeg hadde ikke nevnt frafallet, jeg hadde ikke engang tenkt på frafallet. Jeg hadde talt om Joseph Smith, og jeg hadde vitnet om at han var en Guds profet, og at jeg

Budskapet om Det første syn var "ment for alle vår Faders barn som lever på jorden".

visste det. Jeg fortalte om fremkomsten av Mormons bok som et nytt vitne om Kristus, og jeg hadde båret vitnesbyrd. Da jeg skjønte hva som hadde skjedd, kunne jeg ikke holde tårene tilbake.

På slutten av møtet kom mange av de hellige frem og uttrykte sin takknemlighet for at noe hadde blitt sagt om Joseph Smith. De sa: 'Flere av våre naboer har sagt: "Vi kan akseptere alt ved Kirken unntatt Joseph Smith."' Og så kom noen av de samme naboene bort og sa: 'Vi er nå klare. Vi er klare i kveld. Vi har mottatt et vitnesbyrd om at Joseph Smith er en Guds profet.'"[1]

President Benson fortsatte å finne anledninger gjennom hele sitt liv til å bære sitt vitnesbyrd om Joseph Smiths kall. Da han var USAs landbruksminister, inviterte for eksempel en radiostasjon ham til å velge et favorittskriftsted som skulle leses på luften, og han valgte en del av Joseph Smith – Historie i Den kostelige perle.[2]

Fremfor alt bar han jevnlig et sikkert og sterkt vitnesbyrd om sine medhellige. "Joseph Smith var en levende Guds profet," erklærte han, "en av de største profeter som noensinne har levd på jorden. Han var redskap i Guds hånd til å innlede en stor evangelieutdeling, den største noensinne, og den siste av alle som forberedelse til Mesterens annet komme."[3]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Joseph Smiths første syn var den største hendelsen i denne verden siden Jesu Kristi oppstandelse.

Som ung mann var Joseph Smith en sannhetssøker. Forvirring blant eksisterende kirkesamfunn ledet ham til å spørre Gud hvilket av dem som var sant. Som svar på den bønnen, hevdet han at han så en strålende lysstøtte. Dette er hans ord:

"Da lyset hvilte på meg, så jeg to personer hvis glans og herlighet overgår enhver beskrivelse, stående over meg i luften. En av dem talte til meg, kalte meg ved navn og sa idet han pekte på den annen: *Dette er min elskede Sønn. Hør ham!*" (JS – H 1:17.)

Joseph spurte den andre personen, som var Jesus Kristus, hvilket av de kristne trossamfunnene som var riktig. Han ble fortalt at han ikke måtte slutte seg til noen av dem, at ingen var riktige.[4]

Når Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus kommer til jorden, slik de gjorde i 1820 da de viste seg for den unge profeten Joseph Smith, er ikke det noe som bare angår en håndfull mennesker. Det er et budskap og en åpenbaring som er ment for alle vår Faders barn som lever på jorden. Det var den største begivenhet som noen gang har funnet sted i verden siden Guds Sønns oppstandelse. Noen ganger tror jeg vi er så nær det at vi ikke fullt ut forstår betydningen og viktigheten og omfanget av det.[5]

Profeten Joseph Smiths første syn er en grunnleggende læresetning i Kirken.[6]

Den mest åpenbare sannhet som fremkom av profetens opplevelse i 1820, var at Gud lever, og den kjensgjerning at Jesus Kristus virkelig sto opp fra de døde. Han så dem som adskilte, herliggjorte personer som talte til ham som en mann taler til en annen.[7]

Jeg er ydmykt takknemlig for den kunnskap jeg har om at Gud Faderen og hans Sønn, Jesus Kristus, som herliggjorte personer, igjen har kommet til denne jord i vår tid, i denne evangelieutdeling, at de virkelig viste seg for den unge profeten … Dette var den mest strålende tilkjennegivelse av Gud Faderen og Sønnen som vi har en opptegnelse om.[8]

2

I samsvar med profetier i Det nye testamente, mottok Joseph Smith ny åpenbaring og englebesøk.

Det er allment forstått at troen til medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige hviler på påstanden om at Joseph Smith er en Guds profet, og også at han erklærte at fremkomsten av Mormons bok var et resultat av englebesøk han mottok i årene 1823 til 1827.

Når de hører denne påstanden, hevder noen at det virker absurd at engler ville besøke jorden i vår tid.

Bibelen inneholder vitnesbyrd om at Gud ledet sin kirke på jorden i over fire tusen år ved åpenbaring, og når nødvendig, ved himmelsk betjening.

I sin beskrivelse av forholdene i de siste dager under opptakten til Jesu Kristi annet komme, profeterte Johannes i Det nye

testamente at før Frelserens tilbakekomst, ville verden få en advarsel om at timen for Guds dom var nær. Denne advarselen ville komme ved at en engel fra himmelen skulle erklære "et evig evangelium". Hør hans ord:

"Jeg så en annen engel, som fløy under det høyeste av himmelen. Han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk.

Og han sa med høy røst: Frykt Gud og gi ham ære! For timen for hans dom er kommet. Tilbe ham som skapte himmelen og jorden, havet og vannkildene!" (Johannes åpenbaring 14:6-7.)

Hvis man aksepterer Johannes åpenbarerens vitnesbyrd, skulle ny åpenbaring og besøk av et himmelsk sendebud til jorden forventes.

Vårt høytidelige vitnesbyrd er at dette himmelske sendebud viste seg for profeten Joseph Smith på begynnelsen av 1800-tallet. Denne kunngjøringen om at en engel fra Gud viste seg for en profet i vår tid, er helt i tråd med profetiene i Det nye testamente, og burde derfor være av interesse for alle oppriktige sannhetssøkere.[9]

Om kvelden 21. september 1823 viste en engel seg for profeten Joseph Smith. Engelens navn var Moroni. Han var den siste av en lang rekke oldtidsprofeter i to store sivilisasjoner som bodde… på det amerikanske kontinent for mange hundre år siden.[10]

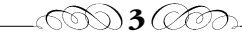

Mormons bok er det mest unike bevis på Joseph Smiths kall som profet.

Det mest unike bevis til støtte for Joseph Smiths påstand om å være en talsmann for den allmektige Gud, var utgivelsen av en skriftlig opptegnelse, Mormons bok.

Mormons bok er en opptegnelse om oldtidens innbyggere på det amerikanske kontinent, og forteller om Jesu Kristi besøk og tjenestegjerning blant innbyggerne på dette kontinent etter sin himmelfart i Jerusalem. Den viktigste hensikten med opptegnelsen er å overbevise en senere generasjon om at Jesus er Kristus, Guds Sønn. Mormons bok utgjør derfor et ytterligere vitne, sammen med Bibelen, om Jesu Kristi guddommelighet.

Moroni kom til Joseph Smith som oppfyllelse av profeti.

Joseph Smith mottok denne gamle opptegnelsen av et himmelsk sendebud, akkurat slik Johannes profeterte. Denne engelen viste seg for ham og tilkjennegjorde hvor opptegnelser fra oldtiden som var gravert på metallplater og nedgravd i en steinkiste, befant seg. Da tiden var inne, mottok den unge profeten platene og de midler som de skulle bli oversatt ved. Boken ble deretter utgitt til verden som kanoniserte skrifter.

I samsvar med Johannes vitnesbyrd, inneholder boken dessuten "det evige evangelium". Det blir nå forkynt av våre misjonærer til verden.

Vi inviterer deg til å prøve gyldigheten av vårt vitnesbyrd om Mormons boks opprinnelse. Du kan gjøre dette ved å lese den og spørre vår himmelske Fader om disse tingene er sanne. Jeg lover deg at hvis du er oppriktig, vil du motta en bekreftelse på at den er sann ved Den hellige ånd. Millioner vitner med sindighet og oppriktighet at de vet at den er fra Gud.[11]

Hvis Mormons bok er sann, da er Jesus Kristus, Joseph Smith var hans profet, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er sann, og den blir i dag ledet av en profet som mottar åpenbaring.[12]

4

Gud gjenopprettet sitt rike på jorden gjennom profeten Joseph Smith.

Kristne kirkesamfunn over hele verden har bedt i århundrer om at Guds rike må komme [se Matteus 6:10]. Vi erklærer oppriktig og offentlig: dagen har nå kommet![13]

En fjorten år gammel gutts bønn i Den hellige lund innledet en ny evangelieutdeling.[14]

Gud har igjen opprettet sitt rike på jorden som oppfyllelse av profeti…

… Joseph Smith ble kalt av Gud til å gjenopprette dette rike – Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Jeg vitner om at han utførte dette arbeidet, at han la grunnlaget og at han overlot til Kirken de nøkler og den myndighet som skulle til for å videreføre det store siste-dagers verk som han innledet under ledelse av Den allmektige Gud.[15]

Andre personer viste seg også for Joseph Smith, deriblant døperen Johannes og Peter, Jakob og Johannes, som ordinerte ham med myndighet til å handle i Guds navn (se JS – H 1:68-72; L&p 27:5-13). Kirken og Guds rike ble gjenopprettet i disse siste dager, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, med alle gaver, rettigheter, myndighet, læresetninger, embedsmenn og velsignelser som fantes i den tidligere kirke. (Se L&p 65; 115:3-4.)[16]

Profeten Joseph ble befalt å gå frem som et redskap i Guds hender og organisere Kirken, samt å publisere Mormons bok, hentet fra de hellige opptegnelsene, til verden som et ytterligere vitnesbyrd om Jesu Kristi guddommelighet…

Denne gjengivelsen av evangeliet, lys og sannhet tilbakeført, er ment å være til nytte og velsignelse for alle Guds barn. Og derfor reiser våre misjonærer ydmykt og takknemlig ut i verden for å forkynne at det har vært et frafall fra sannheten, men at himmelen på

grunn av Guds godhet igjen har blitt åpnet og evangeliet åpenbart til menneskene gjennom Joseph Smith, Profeten.[17]

5

Joseph Smith var lojal og trofast inntil døden.

Parallelt med den tidlige utviklingen av Kirken, rådet en ånd av motstand og forfølgelse. Uansett hvor det lille "sennepsfrø" ble sådd, ble det gjort forsøk på å hindre dets vekst.[18]

Den fjorten år gamle gutten sto trofast mot verden. Gud kjente sin sønn da han ble valgt. Han visste at han ville være lojal og trofast inntil døden.[19]

Noen behandlet [Joseph Smiths] vitnesbyrd med stor forakt og begynte å spre falske rykter og egge til forfølgelse mot ham. I likhet med apostelen Paulus i oldtiden, ville ikke den unge profeten avsverge sitt vitnesbyrd, men forsvarte sin påstand med disse ordene:

"Jeg hadde hatt et syn, det visste jeg, og jeg visste også at Gud visste det, og jeg kunne ikke fornekte det, ei heller våget jeg å gjøre så. Jeg visste i det minste at ved å gjøre så, ville jeg krenke Gud og komme under fordømmelse." (JS – H 1:25.)[20]

Profeten Joseph Smith gikk frivillig i døden. Han beseglet sitt vitnesbyrd med sitt liv – sitt eget blod. På den skjebnesvangre dagen i Nauvoo, Illinois, mens han så seg tilbake på sin by og folket som han elsket, på vei til Carthage fengsel og sin martyrdød, erklærte han: "Dette er det peneste sted og det beste folk under himlene. Lite vet de om de prøvelser som venter dem" [*History of the Church,* 6:554].

Senere sa profeten følelsesladet, men rolig og tappert: "Jeg går som et lam til slaktebenken, men jeg er rolig som en sommermorgen. Min samvittighet er ren for Gud og alle mennesker. Hvis de tar mitt liv, skal jeg dø som en uskyldig mann, og mitt blod skal rope fra jorden om hevn. Da skal det bli sagt om meg: 'Han ble myrdet med koldt blod'" [*History of the Church,* 6:555].[21]

På denne måten avsluttet profeten Joseph Smith sitt jordiske liv og oppfylte den jordiske delen av sin guddommelig forordnede misjon. Han understreket at denne jordiske misjon ikke ville være

over før den var fullstendig utført. I likhet med Frelserens misjon, "lammet som var slaktet før verdens grunnleggelse" [se Johannes åpenbaring 13:8], ble Joseph i sannhet forutordinert til sin store misjon.[22]

6

Joseph Smith står i dag i spissen for denne siste og største av alle evangelieutdelinger.

Jeg vet at Joseph Smith, selv om han ble drept som martyr for sannheten, fortsatt lever, og at han som leder av denne evangelieutdeling – den største av alle evangelieutdelinger – vil fortsette i denne stilling i all evighet.[23]

Joseph Smiths budskap – Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges budskap, mormonismens budskap – er det viktigste budskap i denne verden. Og profeten Joseph Smith, som lever i dag, fortsetter å ha en viktig rolle i å veilede det her på jorden.[24]

For å få et innblikk i viktigheten av profetens jordiske tjenestegjerning, må vi se den i et evig perspektiv. Han var blant "de edle og store" som Abraham beskrev som følger:

"Nå hadde Herren vist meg, Abraham, de intelligenser som var organisert før verden ble til, og blant alle disse var det mange av de edle og store.

Og Gud så disse sjeler at de var gode, og han sto midt iblant dem, og han sa: Disse vil jeg gjøre til mine fyrster; for han sto blant dem som var ånder, og han så at de var gode, og han sa til meg: Abraham, du er en av dem, du var utvalgt før du ble født." (Abraham 3:22-23.)

Slik var det også med Joseph Smith. Han var også der. Han satt også i rådet sammen med de edle og store. I kraft av sin fremtredende og betydningsfulle stilling deltok han utvilsomt i planleggingen og gjennomføringen av Herrens store verk for "å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv" og frelse alle vår Faders barn [se Moses 1:39]. Hans tjenestegjerning hadde hatt, og skulle få, innflytelse på alle som hadde kommet til jorden, alle som da levde på jorden og de mange millioner som ennå ikke var født.

Profeten Joseph Smith gjorde denne evige kjensgjerning klar med disse ordene: "Enhver som har et kall til å betjene denne verdens innbyggere, ble utpekt til denne oppgaven i det store råd i himmelen før denne verden ble til. Jeg går ut fra at jeg ble utpekt til dette selvsamme embede i dette store råd. Det vitnesbyrd jeg ønsker, er at jeg er Guds tjener og at dette er hans folk" [se *History of the Church,* 6:364]…

Den viktigste aktiviteten i denne verden eller i den kommende verden er direkte relatert til Joseph Smiths arbeid og misjon – den forutordinerte, Guds profet. Dette arbeidet er menneskenes frelse og evig liv. I denne store hensikt ble denne jorden skapt, Guds profeter kalles, himmelske sendebud utsendes, og ved hellige og viktige anledninger vil til og med Gud, vår alles Fader, nedlate seg til å komme til jorden og presentere sin elskede Sønn.

Profeten Joseph Smith var ikke bare "en av de edle og store", men han viet, og fortsetter å vie, oppmerksomhet til viktige saker her på jorden den dag i dag fra det høye. For i Herrens øyne, denne verdens Gud under Faderen, er alt en eneste stor og evig plan, hvor profeten Joseph spiller en viktig rolle – alt sammen gjennom Guds evige prestedømme og myndighet.[25]

Jeg vitner om at Joseph Smith var og er en Guds profet, en av de virkelig store profeter gjennom tidene, en mann som var forutordinert, en mann med karakter, en mann med mot, en mann med dyp åndelighet, en Gud-lignende Herrens profet, en virkelig edel og stor mann for all tid.[26]

Ja, Joseph Smith, profeten i de siste dager, var et redskap i Herrens hender til å åpne en ny evangelieutdeling, den siste og største av alle evangelieutdelinger.[27]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- Hvorfor tror du Josephs Smiths første syn var "den største begivenhet… siden Guds Sønns oppstandelse"? (Se del 1.) På hvilke måter har denne hendelsen påvirket ditt liv?
- Hvordan hjelper det deg å vite at åpenbareren Johannes profeterte om Moronis besøk til Joseph Smith? (Se del 2.)

- President Benson sa at Mormons bok er "det mest enestående bevis" på at Joseph Smith er en profet (se del 3). Hvordan har ditt studium av Mormons bok påvirket ditt vitnesbyrd om Joseph Smiths misjon?
- Grunn på president Bensons vitnesbyrd i del 4. Hva er noen velsignelser som har kommet til deg og din familie på grunn av evangeliets gjengivelse?
- Hva lærer du av del 5 om å takle forfølgelse? Hva kan vi lære av Joseph Smiths eksempel som vil hjelpe oss når noen utfordrer vårt vitnesbyrd?
- Om Joseph Smiths forutordinasjon sa president Benson: "Hans tjenestegjerning hadde hatt, og skulle få, innflytelse på alle som hadde kommet til jorden, alle som da levde på jorden og de mange millioner som ennå ikke var født" (del 6). Hvordan har Joseph Smiths misjon påvirket alle som har levd på jorden? Hvordan har den påvirket deg personlig?

Aktuelle skriftsteder

Jesaja 29:13-14; 2 Nephi 3:3-15; 3 Nephi 21:9-11; L&p 5:9-10; 135; Joseph Smith – Historie

Hjelp til undervisningen

"Be deltagerne fortelle hva de har lært under sitt personlige studium av kapitlet. Det kan være lurt å kontakte noen få deltagere i løpet av uken og be dem forberede seg på å fortelle hva de har lært" (side vii i denne boken).

Noter

1. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 206, 207.
2. Se Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 292.
3. I Conference Report, april 1961, 114.
4. "Joseph Smith: Prophet to Our Generation," *Ensign,* nov. 1981, 61-62.
5. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 57.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 101.
7. *Come unto Christ* (1983), 74.
8. I Conference Report, april 1958, 60.
9. "Joseph Smith: Prophet to Our Generation," 61.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 46.
11. "Joseph Smith: Prophet to Our Generation," 61.
12. "Mormons bok er Guds ord," *Lys over Norge,* mai 1988, 6.
13. "May the Kingdom of God Go Forth," *Ensign,* mai 1978, 34.
14. I Conference Report, okt. 1956, 108.
15. "A Message to the World," *Ensign,* nov. 1975, 34.
16. "Jeg vitner," *Lys over Norge,* jan. 1989, 74.
17. I Conference Report, okt. 1949, 27, 28.
18. *Come unto Christ,* 81.

19. *God, Family, Country,* 38.
20. "Joseph Smith: Prophet to Our Generation," 62.
21. *God, Family, Country,* 37-38.
22. *God, Family, Country,* 29.
23. "A Message to the World," 34.
24. *God, Family, Country,* 40-41.
25. *God, Family, Country,* 30-31.
26. *God, Family, Country,* 37.
27. *God, Family, Country,* 39.

KAPITTEL 8

Ordets kraft

"Guds ord, slik det finnes i Skriftene, i levende profeters ord og i personlig åpenbaring, har makt til å styrke de hellige og ruste dem med Ånden slik at de kan motstå ondskap, holde fast ved det gode og finne glede i dette liv."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Da president Thomas S. Monson var president Ezra Taft Bensons førsterådgiver i Det første presidentskap, sa han: "President Benson forstår raskt saker som han blir gjort oppmerksom på. Han behøver ikke å overveie en sak lenge før han finner inspirasjon fra Herren som hjelper ham å ta en avgjørelse. Gitt Kirkens ekspansive natur over hele verden, og med det mangfold av saker som blir fremlagt for Det første presidentskap, er denne evnen til å skjære gjennom detaljer og komme til sakens kjerne, avgjørende for å gjennomføre Kirkens administrative arbeid."[1]

Den 4. april 1986, i forbindelse med hans første generalkonferanse som Kirkens president, presiderte president Benson over et spesielt møte for prestedømsledere. Brødrene som var tilstede, så hans evne til å "skjære gjennom detaljer og komme til sakens kjerne". Da han talte til forsamlingen, nevnte han mange av de utfordringene som siste-dagers-hellige opplevde – slik som fristelser, strid i familien og vanskeligheter med å holde budene og utføre plikter i Kirken – og han fortalte om det han så som løsningen på disse utfordringene.

President Benson holdt bare en del av sin tale på dette prestedømmets lederskapsmøte, så han ba om at hele talen måtte bli tatt med i konferansenummeret av Kirkens tidsskrifter. Dette kapitlet inneholder denne talen i sin helhet. Selv om president Benson

President Ezra Taft Benson vitnet ofte om kraften i Guds ord.

rettet sin tale til prestedømsledere, underviste han i prinsipper som gjelder for alle medlemmer av Kirken.

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Når vi møter de store utfordringene i vår tid, må vi holde fast ved Guds ord.

Mine kjære brødre, det er et betagende syn å skue ut over denne forsamling av prestedømsledere og vite hvor mange tusener av hellige dere betjener og hvor stor hengivenhet og trofasthet dere til sammen representerer! Det finnes ingen annen forsamling noe annet sted i verden i dag som møtes i den samme rettferdige hensikt som denne gruppe, heller ikke finnes det noen annen gruppe – politisk, religiøs eller militær – som innehar den makt som dere her i kveld er i besittelse av.

Vi lever i en tid med store utfordringer. Vi lever i de dager Herren talte om da han sa: "Fred skal bli borttatt fra jorden, og djevelen skal ha makt over sitt eget herredømme." (L&p 1:35) Vi lever i den tid som Johannes åpenbareren forutså da "dragen ble vred på kvinnen, og drog av sted for å føre krig mot de andre av hennes ætt, mot dem som holder Guds bud og har Jesu vitnesbyrd". (Johannes åpenbaring 12:17.) Dragen er Satan. Kvinnen representerer Jesu Kristi Kirke. Satan fører krig mot Kirkens medlemmer som har vitnesbyrd og som forsøker å holde budene. Og selv om mange av våre medlemmer forblir trofaste og sterke, er det noen som vakler. Noen faller. Noen oppfyller Johannes profeti om at noen hellige skulle overvinnes i krigen med Satan. (Se Johannes åpenbaring 13:7.)

Profeten Lehi så også vår tid i sin store drøm om livets tre. Han så at mange mennesker ville vandre om som blinde i mørkets tåke, som symboliserer djevelens fristelser. (Se 1 Nephi 12:17.) Han så noen som kom inn "på forbudte stier", andre som druknet i urene elver og atter andre som begynte å vandre på "fremmede veier". (1 Nephi 8:28, 32.) Når vi leser om hvordan narkotikaens forbannelse sprer seg, eller om den fordervelige flommen av pornografi og

umoral, er det da noen av oss som tviler på at dette er de forbudte stier og dype vann som Lehi beskrev?

Ikke alle som Lehi så forsvinne, var av verden. Noen hadde kommet frem til treet og spist av frukten. Med andre ord, det er medlemmer av Kirken i dag som er blant de sjeler som Lehi så gikk tapt.

Apostelen Paulus så også vår tid. Han beskrev den som en tid da blasfemi, uærlighet, grusomhet, unaturlig kjærlighet, stolthet og nytelsessyke ville florere. (Se 2 Timoteus 3:1-7.) Han advarte også og sa at "onde mennesker og slike som kverver synet på folk, går frem til det verre. De fører vill og farer selv vill". (2 Timoteus 3:13.)

Slike forferdelige forutsigelser av fordums profeter ville ha vært årsak til stor frykt og mismot dersom ikke de samme profeter samtidig hadde tilbudt løsningen. I deres inspirerte råd kan vi finne svaret på vår tidsalders åndelige kriser.

I sin drøm så Lehi en jernstang som førte gjennom mørkets tåke. Han så at hvis menneskene ville holde seg fast i denne stangen, kunne de unngå elvens dyp, holde seg borte fra forbudte stier, slutte å vandre på de fremmede veier som fører til ødeleggelse. Senere forklarte hans sønn Nephi det symbolske ved jernstangen. Da Laman og Lemuel spurte: "Hva betyr jernstangen?" svarte Nephi: "Den var Guds ord, og [legg merke til dette løftet] *alle som ville lytte til Guds ord og holde fast ved det, skulle aldri gå til grunne. Heller ikke kunne motstanderens fristelser og brennende piler overmanne dem, gjøre dem blinde eller lede dem bort til fortapelse.*" (1 Nephi 15:23-24; uthevelse tilføyd.) Ikke bare vil Guds ord føre oss til den frukt som er mer ønskverdig enn alle andre frukter, men i Guds ord og gjennom det kan vi hente kraft til å motstå fristelse, kraft til å forpurre Satans og hans utsendingers verk.

Paulus budskap er det samme som Lehis. Etter å ha skildret fremtidens fryktelige ondskap – fremtid for ham, men nåtid for oss! – sa han til Timoteus: "Bli du i det du har lært…

Og helt fra barndommen av kjenner du De hellige skrifter, *som kan gjøre deg vis til frelse.*" (2 Timoteus 3:14-15; uthevelse tilføyd.)

Mine kjære brødre, dette er et svar på vår tids store utfordringer. Guds ord, slik det finnes i Skriftene, i levende profeters ord og i personlig åpenbaring, har makt til å styrke de hellige og ruste dem

med Ånden slik at de kan motstå ondskap, holde fast ved det gode og finne glede i dette liv.[2]

2

Når de enkelte medlemmer og familier fordyper seg i Skriftene, vil andre aspekter av aktivitet i Kirken følge automatisk.

Nå sier vi til dere prestedømsledere, se hen til det profetiske råd fra Lehi og Paulus og andre som dem. Idette råd vil dere finne løsningen på de utfordringer dere møter i deres bestrebelser på å holde deres flokker trygge for de "glupende ulver" som omgir dem. (Se Matteus 7:15; Apostlenes gjerninger 20:29.) Vi vet at også dere føler stor uro for medlemmene i deres menigheter og staver og bruker mye tid og anstrengelse på deres vegne. Det er en hel del vi ber om fra dere som er valgt til ledere. Vi legger mange byrder på deres skuldre. Dere blir bedt om å holde Kirkens programmer i virksomhet, intervjue og råde medlemmene, påse at stavenes og menighetenes økonomi blir skikkelig ivaretatt, forestå velferdsprosjekter, oppføre bygninger og engasjere dere i en mengde andre tidkrevende aktiviteter.

Selv om ingen av disse aktiviteter kan overses og legges til side, er ikke de det viktigste dere kan gjøre for dem dere tjener. Ide senere år har vi igjen og igjen gitt dere råd om at visse aktiviteter gir større åndelige gevinster enn andre. Så tidlig som i 1970 sa president Harold B. Lee til regionalrepresentantene:

"Vi er overbevist om at våre medlemmer hungrer etter evangeliet, ufortynnet og med dets rikelige sannheter og innsikt … Det er noen som ser ut til å ha glemt at det mektigste våpen Herren har gitt oss mot alt ondt, er som han selv har erklært, frelsens tydelige, enkle læresetninger slik de finnes i Skriftene." (I Seminar for regionalrepresentanter, 1. okt. 1970, s. 6.)

I et budskap fra Det første presidentskap i 1976, sa president [Spencer W. Kimball]:

"Jeg er overbevist om at hver enkelt av oss på et eller annet tidspunkt i vårt liv selv må oppdage Skriftene – og ikke bare oppdage den én gang, men oppdage den på ny, om og om igjen…

Store velsignelser kommer "når de enkelte medlemmer og familier fordyper seg i Skriftene".

Herren spøker ikke med oss når han gir oss alt dette, for 'hver den som mye er gitt, av ham skal mye kreves'. (Lukas 12:48.) Når vi har adgang til disse tingene, er vi ansvarlige for dem. Vi må studere Skriftene ifølge Herrens bud (se 3 Nephi 23:1-5), og vi må la den lede vårt liv og våre barns liv." (*Ensign,* sep. 1976, s. 4-5.)

I april 1982 talte eldste Bruce R. McConkie til regionalrepresentantene om den prioritet Skriftene skulle ha i vårt arbeide. Han sa: "Vi er så opptatt av programmer, statistikker og trender, av eiendommer, tomter og mammon og av å nå mål som vil belyse vårt fremragende arbeide, at vi har forsømt viktigere deler av loven … Uansett hvor talentfull man er når det gjelder administrasjon, uansett hvor veltalende man kan uttrykke sine synspunkter, uansett hvor lærd man måtte være i det som er av verden – så vil man bli nektet den Åndens stille hvisken som man kunne ha fått, med mindre

man betaler den pris som består av studium, meditasjon og bønn angående Skriftene." (I Seminar for regionalrepresentanter, 2. april 1982, s. 1-2.)

Samme dag talte eldste Boyd K. Packer til stavspresidenter og regionalrepresentanter. Han sa: "Bygninger og budsjetter, rapporter, programmer og fremgangsmåter er svært viktige. Men i og for seg har de ikke den nødvendige åndelige næring, og vil ikke oppnå det Herren har gitt oss i oppdrag å gjøre … Det som er rett, det som har sann åndelig næring, finnes i Skriftene." (I Møte med stavspresidenter og regionalrepresentanter, 2. april 1982, s. 1-2.)

Jeg gir min tilslutning til disse vise og inspirerte brødre og sier til dere at noe av det viktigste dere kan gjøre som prestedømsledere, er å fordype dere i Skriftene. Gransk dem flittig. Nyt Kristi ord. Tilegn dere læresetningene. Lær å beherske de prinsippene som finnes i dem. Det er lite annet av det dere gjør som vil gi større utbytte i deres kall. Det finnes få andre måter hvorpå dere kan hente større inspirasjon i deres tjeneste.

Men enda så verdifullt det er, er det ikke tilstrekkelig alene. Dere må også tøye deres anstrengelser for å stimulere til et meningsfylt studium av Skriftene blant Kirkens medlemmer. Ofte gjør vi store anstrengelser for å øke aktivitetsnivået i våre staver. Vi arbeider flittig for å heve det prosentvise fremmøtet på nadverdsmøtene. Vi arbeider for å få en høyere prosent av unge menn som reiser på misjon. Vi strever for å få flere til å gifte seg i templet. Alt dette er prisverdige anstrengelser som er viktige for rikets vekst. Men når de enkelte medlemmer og familier fordyper seg i Skriftene regelmessig og vedvarende, vil disse andre aktivitetsområdene følge automatisk. Vitnesbyrd vil vokse. Forpliktelser vil styrkes. Familier vil forsterkes. Personlig åpenbaring vil komme i rikelig monn.[3]

3

Når vi studerer Guds ord, får vi veiledning i vårt daglige liv, helbredelse av sjelen og styrke til å unngå bedrag og motstå fristelse.

Profeten Joseph Smith sa: "Jeg fortalte brødrene at Mormons bok var den mest korrekte av alle jordens bøker, sluttstenen i vår religion, og at *et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge*

dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok." (Innledningen til Mormons bok, uthevelse tilføyd.) Er det ikke dette vi ønsker for medlemmene i våre menigheter og staver? Ønsker vi ikke at de skal komme nærmere Gud? Så oppmuntre dem da på enhver mulig måte til å fordype seg i dette vidunderlige siste-dagers vitne om Kristus.

Dere må hjelpe de hellige til å forstå at studium og gransking av Skriftene ikke er en byrde som er pålagt dem av Herren, men en vidunderlig velsignelse og anledning. Legg merke til hva Herren selv har sagt om fordelene ved å studere hans ord. Til den store profet og leder Josva, sa han:

"Denne lovens bok skal ikke vike fra din munn. Du skal grunne på den dag og natt, så du akter vel på å gjøre etter alt det som står skrevet i den. *Da skal du ha lykke på dine veier, og da skal du gå klokt fram*." (Josva 1:8; uthevelse tilføyd.)

Herren lovet ikke Josva materiell rikdom og berømmelse, men at han ville ha fremgang i rettferdighet og at han ville lykkes i det som betyr mest i livet, nemlig vår søken etter å finne sann glede. (Se 2 Nephi 2:25.)

Har dere medlemmer i deres staver hvis liv er ødelagt av synd eller tragedie, som er fortvilet og uten håp? Har dere lengtet etter en mulighet til å nå frem til dem og lege deres sår og lindre deres lidende sjeler? Profeten Jakob tilbyr nettopp dette med sitt bemerkelsesverdige løfte: "Dere er kommet hit opp for å høre Guds behagelige ord, ja, *det ord som leger den sårede sjel*." (Jakobs bok 2:8; uthevelse tilføyd.)

I dag er verden full av forlokkende og fristende oppfatninger som kan føre selv de beste av våre medlemmer ut i villfarelse og bedrag. Studenter ved universitetene blir ofte så fylt av verdens lærdommer at de begynner å tvile på evangeliets lærdommer. På hvilken måte kan dere som prestedømsledere bidra til å styrke deres medlemmer mot slike bedragerske læresetninger? Frelseren ga svaret i sin store preken på Oljeberget, da han lovet: *"Og den som skatter mitt ord, skal ikke bli bedratt."* (JS – M 1:37; uthevelse tilføyd.)

Skriftene er fulle av lignende løfter om verdien av Guds ord. Har dere medlemmer som lengter etter ledelse og veiledning i sitt liv? Salmisten forteller oss: "Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på

min sti" (Salmene 119:105), og Nephi lover at hvis vi fryder oss over Kristi ord, "vil [de] fortelle dere alt dere skal gjøre". (2 Nephi 32:3.)

Finnes det medlemmer i deres flokk som har sunket dypt i synd og trenger å komme seg bort fra den? Helamans løfte er til dem: "Ja, vi ser at alle som vil, kan gripe Guds ord, som er levende og kraftig og skal rive i stykker all djevelens list og alle hans snarer og lumske planer." (Helaman 3:29.)

Rettferdig suksess, evne til å unngå bedrag og motstå fristelse, veiledning i vårt daglige liv, helbredelse av sjelen – dette er bare noen få av de løfter Herren har gitt til dem som vil ta til seg hans ord. Lover Herren noe han ikke vil oppfylle? Sannelig, hvis han sier at disse ting vil komme til oss hvis vi griper hans ord, da kan velsignelsene bli våre. Og hvis vi ikke gjør det, kan vi gå glipp av velsignelsene. Uansett hvor flittige vi måtte være på andre områder, kan visse velsignelser bare hentes i Skriftene, bare ved å komme til Herrens ord og fryde oss over det på veien gjennom mørkets tåke mot livets tre.[4]

4

Herrens ord er en verdifull gave, og vi må ikke ta lett på det.

Og hvis vi ignorerer det som Herren har gitt oss, kan vi miste nettopp den kraft og de velsignelser vi søker. l en høytidelig advarsel til de tidlige hellige sa Herren dette om Mormons bok: "Deres sinn har tidligere vært formørket på grunn av vantro, og fordi dere har behandlet lettsindig de ting som dere har mottatt –

denne forfengelighet og vantro har bragt hele kirken under fordømmelse.

Og denne fordømmelse hviler over Sions barn, ja, alle.

Og de skal forbli under denne fordømmelse inntil de omvender seg og husker den nye pakt, endog Mormons bok." (L&p 84:54-57.)

Å, mine brødre, la oss ikke behandle de ting lettvint som vi har mottatt fra Herrens hånd! Hans ord er en av de mest verdifulle gaver han har gitt oss. Jeg bønnfaller dere om å forplikte dere på ny til å studere Skriftene. Fordyp dere i dem daglig, slik at Åndens kraft kan være med dere i deres kall. Les dem i deres familier og lær

deres barn å elske og verdsette dem. Så kan dere be om Åndens veiledning og i samråd med andre søke enhver mulig anledning til å oppmuntre Kirkens medlemmer til å følge deres eksempel. Hvis dere gjør det, vil dere, som Alma, finne ut at "ordet [har] stor tilbøyelighet til å få folket til å gjøre det som [er] rettferdig – ja, det [har] større innvirkning på folkets sinn enn sverdet eller noe annet som [har] hendt dem". (Alma 31:5.)

I likhet med Alma, sier jeg dere: "Det [er] nødvendig at [dere] prøver Guds ords kraft" (Alma 31:5).[5]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- Overvei det President Benson sa var "et svar på vår tids store utfordringer" (del 1). På hvilke måter kan dette svaret hjelpe oss å møte de utfordringene vi står overfor?
- Gjennomgå resultatene som president Benson sa vil komme "når de enkelte medlemmer og familier fordyper seg i Skriftene regelmessig og vedvarende" (del 2). Hvorfor tror du skriftstudium fører til slike resultater?
- President Benson sa at skriftstudium er en velsignelse, ikke en belastning (se del 3). Hvilke velsignelser har du og din familie mottatt på grunn av skriftstudium? Hvilke råd kan du gi noen som føler at skriftstudium er en byrde?
- Hva er noen farer ved å ta lett på Guds ord? (Se del 4.) Hva kan vi gjøre for å vie Guds ord større oppmerksomhet?

Aktuelle skriftsteder

Apostlenes gjerninger 17:11; 2 Timoteus 3:16-17; 1 Nephi 19:23-24; Alma 32:21-43; L&p 18:33-36; 21:4-6; 68:1-4

Studiehjelpemidler

"Mange synes at morgenen er den beste tiden å studere på, etter en natts søvn … Andre foretrekker å studere i de stille timene etter at dagens arbeide og bekymringer er lagt til side … Kanskje er det viktigere enn tidspunktet at en regelmessig tid er avsatt for studium" (Howard W. Hunter, "Skriftstudium," *Lys over Norge,* mai 1980, 92).

Noter

1. Thomas S. Monson, i Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 487-88.
2. "Ordets makt," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 81
3. "Ordets makt," 81.
4. "Ordets makt," 81.
5. "Ordets makt," 81.

Profeten Joseph Smith sa at Mormons bok er "sluttstenen i vår religion".

Mormons bok – sluttstenen i vår religion

"Har vi ikke noe dypt i vårt hjerte som lengter etter å komme nærmere Gud? … I så fall vil Mormons bok hjelpe oss med dette i større grad enn noen annen bok."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Den 5. januar 1986 presiderte president Ezra Taft Benson ved en stavskonferanse i Annandale, Virginia – hans første stavskonferanse som Kirkens president. De siste-dagers-hellige som var tilstede, var "synlig beveget" da de lyttet til talen hans. "Han bar vitnesbyrd om kraften i Mormons bok til å forandre liv og bringe mennesker til Kristus." Han ga dem en "kraftfull utfordring om [å] studere denne boken med hellig skrift".[1]

Dette budskapet var ikke nytt i president Bensons tjenestegjerning. Som medlem av De tolv apostlers quorum hadde han ofte oppmuntret siste-dagers-hellige til å studere Mormons bok og følge dens lære.[2] Men som Kirkens president ble han inspirert til å understreke budskapet enda mer. Han sa: "Herren inspirerte sin tjener Lorenzo Snow til å legge fornyet vekt på tiendeprinsippet for å forløse Kirken fra økonomisk trelldom … Nå, i vår tid, har Herren åpenbart behovet for å legge fornyet vekt på Mormons bok."[3] President Benson vitnet om Mormons bok hvor han enn kom: på misjonærmøter, stavs- og regionalkonferanser, generalkonferanser og møter med generalautoriteter.[4]

I sin første generalkonferansetale som Kirkens president, fortalte president Benson en av grunnene til at dette budskapet er så presserende. "Med mindre vi leser Mormons bok og gir akt på dens læresetninger," advarte han, "har Herren sagt i kapittel 84 i Lære og pakter at hele Kirken er under fordømmelse: 'Og denne

fordømmelse hviler over Sions barn, ja, alle' [L&p 84:56]. Herren fortsetter: 'Og de skal forbli under denne fordømmelse inntil de omvender seg og husker den nye pakt, endog Mormons bok og de tidligere bud som jeg har gitt dem, ikke bare med ord, men ved å gjøre det som jeg har skrevet' [L&p 84:57]."[5]

Følgende sitater, alle fra taler president Benson holdt som Kirkens president, gir et utvalg av hans advarsler og løfter knyttet til Mormons bok:

"Vi må ikke bare *si* mer om Mormons bok, men vi må *gjøre* mer med den. Hvorfor? Herren svarer: 'Så de kan bære frukt som er deres Faders rike verdig, hvis ikke, vil en plage og straffedom bli utøst over Sions barn' [L&p 84:58]. Vi har følt denne plage og straffedom!

… Mormons bok har ikke vært, og er fortsatt ikke, det sentrale i vårt studium, i vår undervisning i familien, i vår forkynnelse og i vårt misjonærarbeide. Dette må vi omvende oss fra."[6]

"Vi har ikke brukt Mormons bok slik vi skulle. Våre hjem er ikke så sterke med mindre vi bruker den til å bringe våre barn til Kristus. Våre familier kan bli ødelagt av verdens trender og lære med mindre vi kan bruke boken til å avsløre og bekjempe løgner… Våre misjonærer er ikke så effektive med mindre de [underviser] ved hjelp av den. Konvertitter som er fundamentert på sosiale, etiske og kulturelle eller utdannelsesmessige prinsipper, vil ikke overleve i kampens hete med mindre røttene når ned til evangeliets fylde, slik vi finner det i Mormons bok. Våre klasser i Kirken er ikke så åndelig ladet hvis vi ikke holder den opp som en standard."[7]

"Jeg velsigner dere med økt forståelse av Mormons bok. Jeg lover dere at fra denne stund av vil Gud, hvis vi hver dag vil nippe til det som finnes på dens sider og følge dens forskrifter, utøse over alle Sions barn og Kirken en velsignelse som hittil har vært ukjent – og vi vil be Herren inntrengende om at han må begynne å lette på fordømmelsen – svøpen og dommen. Dette bærer jeg høytidelig vitnesbyrd om."[8]

"Jeg vet ikke riktig hvorfor Gud har bevart mitt liv til en så høy alder, men jeg vet dette: At for det nåværende har han åpenbart til meg at det nå er et absolutt behov for å spre Mormons bok på en

mirakuløs måte. Dere må hjelpe til med denne byrde og velsignelse som han har pålagt hele kirken, ja, alle Sions barn.

Moses fikk aldri se det lovede land. Joseph Smith fikk aldri se Sion forløst. Noen av oss får kanskje heller ikke oppleve dagen da Mormons bok oversvømmer jorden og Herren opphever sin forbannelse. (Se L&p 84:54-58.) Men om Gud vil, skal jeg bruke resten av mitt liv i dette strålende arbeidet."[9]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Mormons bok er sluttstenen i vår religion.

Hvor viktig er Mormons bok? Joseph Smith kalte den "sluttstenen i vår religion". (*History of the Church,* 4:461.) "Tar du bort Mormons bok og åpenbaringene," sa han, "hvor er vår religion? Vi har ingen." (*History of the Church,* 2:52.)[10]

En sluttsten er midtstenen i en bue. Den holder alle de andre stenene på plass, og hvis den fjernes, faller buen sammen

… Akkurat som buen faller sammen hvis sluttstenen fjernes, vil Kirken stå eller falle med om Mormons bok er sann. Kirkens fiender er fullstendig klar over dette. Derfor gjør de så store anstrengelser for å forsøke å motbevise Mormons bok, for hvis den kan komme i vanry, følger profeten Joseph Smith med i samme fallet. Det samme gjelder vårt krav på prestedømsnøkler, åpenbaring og den gjenopprettede kirke. Men på samme måte, hvis Mormons bok er sann – og millioner har nå vitnet om at de har Åndens vitnesbyrd om at den virkelig er sann – da må man godta gjenopprettelsen og alt som følger med den.[11]

Kanskje finnes det ikke noe som vitner tydeligere om hvor viktig denne bok med hellig skrift er, enn det Herren selv har sagt om den.

Med sin egen munn har han båret vitnesbyrd om (1) at den er sann (L&p 17:6), (2) at den inneholder sannheten og Hans ord (L&p 19:26), (3) at den ble oversatt ved kraft fra det høye (L&p 20:8), (4) at den inneholder fylden av Jesu Kristi evangelium (L&p 20:9; 42:12), (5) at den ble gitt ved inspirasjon og bekreftet ved englers

betjening (L&p 20:10), (6) at den beviser at Den hellige skrift er sann (L&p 20:11), og (7) at de som mottar den i tro, skal få evig liv (L&p 20:14).[12]

2

Mormons bok vitner om Jesus Kristus og bringer oss nærmere Gud.

Som det står på tittelsiden, er den viktigste hensikten med Mormons bok "å overbevise jøde og hedning om at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åpenbarer seg for alle nasjoner".

Den ærlige sannhetssøker kan få et vitnesbyrd om at Jesus er Kristus når han ved hjelp av bønn overveier de inspirerte ord i Mormons bok.[13]

Husker vi den nye pakt, Mormons bok? I Bibelen har vi Det gamle og Det nye testamente. Ordet *testamente* er den engelske (og norske) oversettelse av et gresk ord som også kan oversettes med *pakt*. Var det dette Herren mente da han kalte Mormons bok den "nye pakt"? Den er i sannhet et nytt testamente eller vitne om Jesus. Dette er en av grunnene til at vi nylig har tilføyd ordene "Et annet testamente om Jesus Kristus" til tittelen på Mormons bok…

Mormons bok er sluttstenen i vårt vitnesbyrd om Jesus Kristus, som selv er hjørnesten i alt vi gjør. Den bærer mektig og tydelig vitnesbyrd om at han lever. Til forskjell fra Bibelen, som har gått gjennom generasjoner med avskrivere, oversettere og korrupte svermere som foretok ulovlige forandringer i teksten, kom Mormons bok fra forfatter til leser gjennom én enkelt oversettelse. Derfor er dens vitnesbyrd om Mesteren tydelig, uoppblandet og fullt av kraft. Men den gjør enda mer. En stor del av den kristne verden i dag forkaster Frelseren som Guds Sønn. De setter spørsmålstegn ved hans mirakuløse fødsel, hans fullkomne liv og ved hans strålende oppstandelse. Mormons bok lærer oss med enkle og tydelige ord som ikke er til å misforstå, at alt dette er sant. Den gir også den mest fullstendige forklaring på læren om forsoningen. Denne guddommelig inspirerte bok er i sannhet en sluttsten når det gjelder å bære vitnesbyrd for verden om at Jesus er Kristus.[14]

Profeten Joseph Smith sa: "Jeg fortalte brødrene at Mormons bok var den mest korrekte av alle jordens bøker, sluttstenen i vår

I Mormons bok er vitnesbyrdet om Jesus Kristus "tydelig, uoppblandet og fullt av kraft".

religion, og at et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok" [*History of the Church,* 4:461] … Har vi ikke noe dypt i vårt hjerte som lengter etter å komme nærmere Gud, å bli ham mer lik i vår daglige gjerning, å føle hans nærhet til enhver tid? I så fall vil Mormons bok hjelpe oss med dette i større grad enn noen annen bok…

Vår kjære bror, president Marion G. Romney… som vet hvilken kraft som finnes i denne boken, vitnet om de velsignelser som kan bli dem til del som vil lese og studere Mormons bok. Han sa:

"Jeg er forvisset om at hvis foreldrene vil lese i Mormons bok regelmessig i hjemmet og be angående den, både for seg selv og sammen med barna, vil ånden i denne gode boken gjennomsyre hjemmet og alle som bor der. Ærbødigheten vil øke, gjensidig respekt og omtanke for hverandre vil vokse. Stridens ånd vil forsvinne. Foreldre vil veilede sine barn i større kjærlighet og visdom. Barn vil bli mer mottagelige for og lydige mot sine foreldres rettledning. Rettferdigheten vil øke. Tro, håp og kjærlighet – Kristi

rene kjærlighet – vil finnes i rikt monn i vårt hjem og vårt liv, og i kjølvannet følger fred, glede og lykke" (*Ensign,* mai 1980, s. 67).

Disse løfter – større kjærlighet og harmoni i hjemmet, større respekt mellom foreldre og barn, større åndelighet og rettferdighet – er ikke tomme løfter, men nøyaktig det profeten Joseph Smith mente da han sa at Mormons bok vil hjelpe oss å komme nærmere Gud.[15]

3

Mormons bok lærer oss sann lære, gjendriver falsk lære og avslører Kristi fiender.

Herren selv har sagt at Mormons bok inneholder "fylden av Jesu Kristi evangelium" (L&p 20:9). Det betyr ikke at den inneholder alle læresetninger og enhver lære som noen gang er blitt åpenbart. Men det betyr at vi i Mormons bok vil finne fylden av de læresetninger som er nødvendige for vår frelse. Og de forkynnes klart og enkelt, slik at selv barn kan lære veien til frelse og opphøyelse. Mormons bok tilbyr så mye som utvider vår forståelse av de frelsende læresetninger. Uten den ville mye av det som forkynnes i annen hellig skrift, på langt nær vært så tydelig og verdifullt.[16]

Når det gjelder å forkynne evangeliet, inneholder Mormons bok den klareste, mest konsise og fullstendige forklaring. Ingen annen opptegnelse kan sammenlignes med den. I hvilken opptegnelse får man en slik fullstendig forståelse av fallet, den fysiske og åndelige død, læren om forsoningen, læren om rettferdighet og barmhjertighet slik den angår forsoningen, og evangeliets prinsipper og ordinanser? Mormons bok inneholder den mest omfattende redegjørelse for disse grunnleggende læresetningene.[17]

Mormons bok… bekrefter og forklarer Bibelen. Den fjerner snublestenene, den gjengir mange klare og verdifulle ting. Vi vitner om at når de brukes sammen, gjendriver Bibelen og Mormons bok falske læresetninger, bilegger stridigheter og oppretter fred. (Se 2 Nephi 3:12.)[18]

Vi burde… lære Mormons bok å kjenne bedre enn noen annen bok. Ikke bare burde vi kjenne til bokens historie og trosfremmende beretninger; vi burde også forstå dens lære. Hvis vi gransker de læresetninger som Mormons bok inneholder, kan vi finne de

sannheter som vil avsløre og bekjempe mange av menneskenes falske teorier og feilaktige oppfatninger.

Jeg har sett at det i Kirken er forskjell i dømmekraft, innsikt, overbevisning og ånd mellom dem som kjenner og elsker Mormons bok, og dem som ikke gjør det. Denne boken er en stor sikt.[19]

Mormons bok avslører Kristi fiender. Den tilintetgjør falsk lære og avskaffer strid. (Se 2 Nephi 3:12.) Den styrker Kristi ydmyke disipler i kampen mot djevelens onde planer, metoder og dogmer i vår tid. De frafalne i Mormons bok har mye til felles med de frafalne i dag. I sin uendelige kunnskap formet Gud Mormons bok slik at vi skal kunne se det feilaktige og vite hvordan vi skal bekjempe falske pedagogiske, politiske, religiøse og filosofiske forestillinger i vår tid.[20]

4

Lære og pakter er bindeleddet mellom Mormons bok og det vedvarende gjenopprettelsens verk.

Jeg vil gjerne tale spesielt om Mormons bok og Lære og pakter. Disse to flotte bøkene med nyere hellig skrift er forbundet som åpenbaringer fra Israels Gud i den hensikt å samle og forberede hans folk for Herrens annet komme…

Til profeten Joseph Smith sa Herren: "Denne generasjon skal få mitt ord gjennom deg" (L&p 5:10). Mormons bok og Lære og pakter er ledd i oppfyllelsen av dette løftet. Sammen gir disse to storslagne verker med hellig skrift denne generasjon store velsignelser…

Begge disse to viktige bøker med hellig skrift i de siste dager bærer et mektig og veltalende vitnesbyrd om den Herre Jesus Kristus. Praktisk talt hver eneste side i både Mormons bok og Lære og pakter lærer oss om Mesteren – om hans store kjærlighet til sine barn og om hans sonoffer – og de lærer oss hvordan vi skal leve for å kunne vende tilbake til Ham og vår himmelske Fader.

Begge disse to store bøker med hellig skrift i de siste dager inneholder kunnskap og kraft som vil hjelpe oss å leve mer rettskaffent i en tid med stor ondskap og ugudelighet. De som omhyggelig og med en bønn i hjertet gransker sidene i disse bøkene, vil finne trøst, råd, veiledning og den skjulte kraft til å forbedre sitt liv.[21]

Lære og pakter er bindeleddet mellom Mormons bok og det vedvarende gjenopprettelsens verk ved profeten Joseph Smith og hans etterfølgere.

I Lære og pakter lærer vi om tempelarbeid, evige familier, herlighetsgradene, Kirkens organisasjon og mange andre av gjenopprettelsens store sannheter…

Mormons bok er "sluttstenen" i vår religion, og Lære og pakter er dekkstenen med fortsatt åpenbaring i de siste dager. Herren har satt sitt godkjenningsstempel både på sluttstenen og dekkstenen.[22]

Lære og pakter er en strålende bok med hellig skrift som er gitt direkte til vår generasjon. Den inneholder Herrens vilje for oss i disse siste dager som kommer forut for Kristi annet komme. Den inneholder mange sannheter og læresetninger som ikke er fullstendig åpenbart i andre skrifter. I likhet med Mormons bok, vil den styrke dem som nøye og ydmykt studerer fra dens sider.

Verdsetter vi, som hellige av Den Høyeste Gud, ordet han har bevart for oss til en så stor kostnad? Bruker vi disse bøkene med åpenbaringer i de siste dager til å velsigne vårt liv og motstå den ondes kraft? Det var derfor de ble gitt oss. Hvordan kan vi stå for Herren uten å bli fordømt hvis vi tar lettvint på dem og ikke gjør annet enn å la dem samle støv på hyllene våre?

Mine kjære brødre og søstre, jeg bærer høytidelig vitnesbyrd om at disse bøkene inneholder Herrens sinn og vilje for oss i disse dager med prøvelser og trengsel. De står sammen med Bibelen som vitner om Herren og hans verk. Disse bøkene inneholder Herrens røst til oss i disse siste dager. Måtte vi vende oss til dem av hele vårt hjerte og bruke dem på den måten Herren ønsker at de skal brukes.[23]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- Når du leser president Bensons læresetninger om at Mormons bok er sluttstenen i vår religion (se del 1), kan du reflektere over dens plass i ditt liv. Hva kan vi gjøre for at Mormons bok kan bli mer sentral i vår innsats for å etterleve evangeliet?

- President Benson sa at Mormons bok vitner om Jesus Kristus og bringer oss nærmere Gud (se del 2). Hva har du har lært om Frelseren når du har studert Mormons bok? Hvordan har Mormons bok bragt deg og din familie nærmere Gud?
- Hvorfor skulle vi "lære Mormons bok å kjenne bedre enn noen annen bok"? Hvordan har læresetningene i Mormons bok styrket deg mot "djevelens dogmer i vår tid"? (Se del 3.)
- På hvilke måter virker Mormons bok og Lære og pakter sammen for å styrke oss? (Se del 4.)

Aktuelle skriftsteder

Jesaja 29:9-18; 1 Nephi 13:35-41; 2 Nephi 25:23, 26; 29:6-9; L&p 1:17-29

Hjelp til undervisningen

"I de fleste leksjonsbøker er det oppgitt spørsmål for å innlede diskusjoner og holde dem i gang. Du kan bruke de spørsmålene i tillegg til å lage dine egne. Still spørsmål som krever at man tenker før man svarer, og hjelp den enkelte til virkelig å fordype seg i evangeliet" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 63).

Noter

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 489.
2. Se for eksempel "The Book of Mormon Is the Word of God," *Ensign,* mai 1975, 63-65; "A New Witness for Christ," *Ensign,* nov. 1984, 6-8; se også *Ezra Taft Benson: A Biography,* 491-93.
3. "A Sacred Responsibility," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 79; se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Lorenzo Snow* (2012), 157-60.
4. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 495.
5. "Rens karet innvendig," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 5.
6. "Rens karet innvendig," 5-6.
7. "Mormons bok er Guds ord," *Lys over Norge,* mai 1988, 6.
8. "Et hellig ansvar," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 79; kursiv fjernet fra originalen.
9. "Mormons bok skal oversvømme hele jorden," *Lys over Norge,* jan. 1989, 3.
10. "Et nytt vitne for Kristus," 6.
11. "Mormons bok – sluttstenen i vår religion," *Lys over Norge,* jan. 1987, 3.
12. "Mormons bok – sluttstenen i vår religion," 3.
13. "Kom til Kristus," *Lys over Norge,* jan. 1988, 77.
14. "Mormons bok – sluttstenen i vår religion," 4.
15. "Mormons bok – sluttstenen i vår religion," 4. President Marion G. Romney var rådgiver i Det første presidentskap fra juli 1972 til november 1985.
16. "Mormons bok – sluttstenen i vår religion," 4.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 56.
18. "Et nytt vitne for Kristus," 8.
19. "Jesus Kristus – gaver og forventninger," *Lys over Norge,* des. 1987, 5.
20. "Mormons bok er Guds ord," *Lys over Norge,* mai 1988, 6.
21. "Åpenbaringens gave i nyere tid," *Lys over Norge,* jan. 1987, 67.
22. "Mormons bok og Lære og pakter," *Lys over Norge,* juli 1987, 77.
23. "Åpenbaringens gave i nyere tid," 67.

Millioner har kommet til Kristus på grunn av sannhetene i den boken som Moroni overleverte til Joseph Smith.

Vi må oversvømme jorden og vårt liv med Mormons bok

"Det finnes en kraft i [Mormons bok] som vil begynne å tilflyte deres liv i samme øyeblikk som dere begynner på et seriøst studium av den."

Fra Ezra Taft Bensons liv

På generalkonferansen i april 1989 leste president Thomas S. Monson et budskap fra president Ezra Taft Benson til barna i Kirken. I dette budskapet sa president Benson:

"Jeg vet at dere leser Mormons bok, for jeg har mottatt hundrevis av personlige brev fra dere, hvor dere forteller meg at dere leser denne hellige boken. Det får meg til å gråte av glede når jeg hører dette…

Jeg blir så glad for å høre om deres kjærlighet til Mormons bok. *Jeg* elsker den også, og vår himmelske Fader ønsker at dere skal fortsette å lære av Mormons bok hver dag. Den er vår himmelske Faders spesielle gave til dere. Ved å følge dens lære, vil dere lære å gjøre vår himmelske Faders vilje."[1]

Over hele Kirken fulgte siste-dagers-hellige dette rådet fra sin profet. De følgende beretningene gir eksempler på de velsignelser som kom til dem som fulgte president Bensons oppfordring om å "oversvømme jorden og [sitt] liv med Mormons bok".[2]

"'Han kan ikke mene alvor!' tenkte Margo Merrill… første gang hun hørte president Ezra Taft Benson oppfordre foreldrene til å lese Mormons bok sammen med sine barn. 'Mine barn er bare seks, fem og to år gamle. Jeg vil bare kaste bort min tid og tålmodighet.'

Bror og søster Merrill bestemte seg for å prøve å lese Mormons bok sammen med barna likevel. Da de kom til historien om

Nephi og hans brukne bue, ble seks år gamle Melissa syk med lungebetennelse.

'Melissa tryglet meg om å la henne få gå på skolen, selv om hun var syk,' [sa] Margo. 'Hun sa at hvis hun ikke gikk, ville ikke venninnen Pamela – som er medlem av et annet kirkesamfunn – få vite hva som skjedde med Nephi. Så hulket Melissa og krøp sammen i armene mine. Jeg tørket tårene hennes og foreslo at hun kunne ringe Pamela og fortelle henne hva som hadde skjedd med Nephi.

Da jeg hørte Melissa fortelle i detalj beretningen om Nephis brukne bue, husket jeg mine tidligere tanker om å kaste bort min tid og tålmodighet med å lese Mormons bok for mine små barn. Jeg hadde virkelig undervurdert deres evne til å lære av Mormons bok!'"[3]

Howard J. McOmber II grunnet på president Bensons formaning om å oversvømme jorden med Mormons bok. Han undret: "Hvordan kan jeg gjøre et betydningsfullt bidrag til en slik flom?

"Så en kveld," sa bror McOmber, "mens jeg grunnet på dette problemet, innså jeg at jeg kunne gi hver enkelt som bodde i gaten min, anledning til å motta et eksemplar av Mormons bok.

Men det var et problem – de kjente meg. De visste om hunden min som bjeffet for ofte – og for tidlig om morgenen. De visste at hagen min ikke var den fineste i nabolaget. De kjente til mine mangler som nabo, og de ville sannsynligvis avvise meg.

Jeg bestemte meg for å ha tro og gjøre det uansett. Jeg ville tilby dem boken – selv om de kanskje ville kaste den eller la den samle støv på hyllene sine i årevis. Likevel tok jeg meg i å tenke negativt. Jeg hadde nesten overbevist meg selv om at det ikke kunne komme noe av min innsats.

Så husket jeg at jeg kjente naboene mine minst like godt som de kjente meg. Noen hadde fortalt tvilsomme vitser på det forrige møtet i velforeningen, og noen hadde drukket for mye på den forrige grillfesten. Noen syntes å ha liten mening med livet. Jeg lurte på hvordan jeg ville ha vært om jeg ikke var medlem av Kirken, eller hvis jeg aldri hadde hørt om Mormons bok. Det var ingen tvil om at denne boken kunne hjelpe dem som ville gi den en sjanse.

Så jeg kontaktet alle i gaten min og tilbød dem et eksemplar av Mormons bok – og alle takket meg! Det gikk så bra at jeg gikk til neste gate, fullførte mitt boligfelt og gikk deretter videre til neste boligfelt. Da jeg var ferdig, hadde jeg besøkt 104 hus og delt ut 40 bøker.

Det begynte å bli lettere å tilby eksemplarer av Mormons bok til bekjente.

Med tiden hadde jeg gitt alle 75 ansatte på jobben min et eksemplarer av Mormons bok. Av disse tok 23 misjonærdiskusjonene. Syv ble senere døpt, og fire av mine kollegers barn sluttet seg også til Kirken. Én mann tok to diskusjoner, for så å miste interessen for å undersøke Kirken. Syv måneder senere, etter at han hadde begynt i en stilling i et annet firma, ringte han for å fortelle meg at han hadde lest Mormons bok og hadde innsett at han følte Åndens rolige, fredelig innflytelse, akkurat som jeg hadde beskrevet den. Han tok snart resten av diskusjonene og ble døpt.

Jeg elsker Mormons bok. Jeg ser på den som Herrens visittkort, og jeg har blitt overrasket over hvor lett det er å starte en åndelig flom av den i personlig skala. Når vi gjør Herrens arbeid, får vi hans hjelp."[4]

Et annet medlem fortalte om den forvandling som fant sted i hans vitnesbyrd da han fulgte president Bensons råd om å lese Mormons bok: "Da president Benson utfordret oss til å lese Mormons bok, var jeg 15 år gammel. Jeg leste allerede trofast i Skriftene, men jeg fokuserte hovedsakelig på Det nye testamente. Men etter president Bensons oppfordring begynte jeg å studere Mormons bok hver dag. Det var et stort vendepunkt for meg. Det nye testamente hadde lært meg om Jesu Kristi jordiske virke, og jeg vil alltid være takknemlig for det. Men jeg trengte dybden som kom av et studium av Mormons bok. Mens Bibelen ga meg kunnskap om hva Jesus gjorde for folket i Det hellige land, ga Mormons bok meg en dypere forståelse av hva han har gjort for meg. Gjennom et studium av Mormons bok fikk jeg et vitnesbyrd om min Frelsers altomfattende forsoning. Og senere, da jeg opplevde kriser som prøvet min tro, vendte jeg meg til Mormons bok for å finne trøst og styrke. Nå lar jeg det aldri gå en dag uten å lese i Mormons bok."[5]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Mormons bok ble skrevet for oss.

Mormons bok… ble skrevet for vår tid. Nephittene hadde aldri denne boken. Det hadde heller ikke de fordums lamanitter. Den var ment for oss. Mormon skrev nær slutten av den nephittiske sivilisasjon. Under inspirasjon fra Gud, som ser alt fra begynnelsen, forkortet han opptegnelser som var ført over århundrer, og valgte ut de historier, taler og begivenheter som ville være til størst hjelp for oss.

Alle de største forfattere i Mormons bok vitnet om at de skrev for fremtidige generasjoner … Hvis de så vår tid og valgte ut det som ville være av størst verdi for oss, er da ikke det måten vi skulle studere Mormons bok på? Vi skulle stadig spørre oss selv: "Hvorfor inspirerte Herren Mormon (eller Moroni eller Alma) til å ta dette med i opptegnelsen? Hva kan jeg lære av dette som kan hjelpe meg i denne tid og epoke?"

Og vi har eksempel på eksempel på hvordan dette spørsmålet vil bli besvart. For eksempel finner vi i Mormons bok et mønster for forberedelse til det annet komme. En stor del av boken konsentreres om de få tiår rett før Kristus kom til Amerika. Ved å studere den tidsperioden omhyggelig, kan vi slutte oss til hvorfor enkelte ble utryddet i de forferdelige straffedommer som gikk forut for hans komme, og som fikk andre til å stå ved templet i landet Bountiful og stikke sine hender i sårene i hans hender og føtter.

Mormons bok lærer oss hvordan Kristi disipler lever i krigstid. I Mormons bok ser vi også de hemmelige forbunds onder fremstilt i en malende realisme som gir oss kuldegysninger. I Mormons bok finner vi leksjoner i hvordan vi skal takle forfølgelse og frafall. Vi lærer mye om hvordan vi skal utføre misjonærarbeid. Og mer enn noe annet ser vi i Mormons bok farene ved materialisme og det å legge vår elsk på det som hører verden til. Kan noen tvile på at denne boken var ment for oss, og at vi i den finner stor kraft, trøst og stor beskyttelse?[6]

2

Når vi studerer Mormons bok daglig, vil bokens kraft strømme inn i vårt liv.

Det er ikke bare det at Mormons bok lærer oss sannhet, selv om den virkelig gjør det. Det er ikke bare det at Mormons bok bærer vitnesbyrd om Kristus, selv om den virkelig gjør det også. Men det er noe mer. Det finnes en kraft i boken som vil begynne å tilflyte deres liv i samme øyeblikk som dere begynner på et seriøst studium av boken. Dere vil få større kraft til å motstå fristelse. Dere vil få kraft til å unngå å bli ført vill. Dere vil få kraft til å holde dere på den snevre og smale sti. Skriftene kalles "livets ord" (L&p 84:85), og ingen steder er det i større grad tilfelle enn i Mormons bok. Når dere begynner å hungre og tørste etter disse ord, vil dere finne mer og mer liv.[7]

Mennesker kan bedra hverandre, men Gud bedrar ikke mennesker. Derfor fremsetter Mormons bok den beste prøven for å finne ut om den er sann – nemlig å lese den og deretter spørre Gud om den er sann [se Moroni 10:4]…

Dette er altså den beste forsikring for de ærlige av hjertet – å vite ved personlig åpenbaring fra Gud at Mormons bok er sann. Millioner har utført denne prøven og vet, og stadig flere millioner vil komme til å vite.

Både ånd og legeme trenger konstant næring. Gårsdagens måltid er ikke nok til å dekke dagens behov. Derfor er det heller ikke nok om vi en sjelden gang leser "den mest korrekte av alle jordens bøker", som Joseph Smith kalte den. (*History of the Church,* 4:461.)

Ikke alle sannheter er av lik verdi, og heller ikke er alle skrifter av samme verdi. Hvilken bedre måte å ernære ånden på enn på enn ved at vi ofte nyter av boken som profeten Joseph Smith sa ville bringe en mann "nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok"? (*History of the Church,* 4:461.)[8]

Er evige konsekvenser avhengige av hvordan vi tar imot denne boken? Ja, enten til velsignelse eller til fordømmelse for oss.

Enhver siste-dagers-hellig skulle gjøre studiet av denne boken til et livslangt foretagende. Ellers setter han sin sjel i fare og forsømmer det som kunne gi hele hans liv åndelig og intellektuell enhet. Det

er forskjell på en konvertitt som bygger på Kristi klippe gjennom Mormons bok og holder fast i jernstangen, og en som ikke gjør det.[9]

Vi har et økende antall som er blitt overbevist gjennom Mormons bok om at Jesus er Kristus. Nå trenger vi et økende antall som vil bruke Mormons bok for å vise Kristus hengivenhet. Vi trenger å bli overbevist og hengivne

… Så, mine elskede brødre og søstre, la oss lese Mormons bok og bli overbevist om at Jesus er Kristus. La oss stadig lese Mormons bok om igjen så vi mer fullstendig kan komme til Kristus, føle hengivenhet overfor ham, la ham være det sentrale i vårt liv og gå helt opp i ham.

Vi møter motstanderen hver dag. Denne tids utfordringer kan konkurrere med alle i fortiden, og disse utfordringene vil bli større både åndelig og timelig. Vi må holde oss nær Kristus, vi må daglig påta oss hans navn, alltid minnes ham og holde hans bud.[10]

3

Vi må oversvømme jorden og vårt liv med Mormons bok.

Enhver av oss må få sitt eget vitnesbyrd om Mormons bok gjennom Den hellige ånd. Så skulle vårt vitnesbyrd i tillegg til Mormons bok deles med andre slik at de også kan få vite gjennom Den hellige ånd at den er sann.[11]

Kan du forestille deg hva som ville skje med et økende antall eksemplarer av Mormons bok i hendene på et økende antall misjonærer som vet hvordan man bruker den, og som har blitt født av Gud? Når dette skjer, vil vi få den rike innhøstingen av sjeler som Herren har lovet.[12]

Jeg har en overbevisning: Jo mer vi underviser og forkynner fra Mormons bok, jo mer vil vi behage Herren og jo større blir vår evne til å snakke. Ved å gjøre det, vil vi øke antall konvertitter betydelig, både innad i Kirken og blant dem vi misjonerer for … Vårt oppdrag er derfor å lære prinsippene i evangeliet som finnes i Bibelen og Mormons bok. "De skal være deres lærdommer slik de skal bli veiledet av Ånden" (L&p 42:13).[13]

Mormons bok er det redskap som Gud forberedte til å "fare frem over jorden likesom en flom for å samle [sine] utvalgte". (Moses

"Jeg ser for meg hvordan Mormons bok oversvømmer hele jorden."

7:62.) Denne hellige boken må bli mer sentral i vår forkynnelse, undervisning og i vårt misjonærarbeid

… I denne tidsalder med elektroniske media og massedistribusjon av det trykte ord, vil Gud holde oss ansvarlig hvis vi ikke nå sprer Mormons bok på en storslått måte.

Vi har Mormons bok, vi har medlemmene, vi har misjonærene, vi har ressursene, og verden har behovet. Nå er tiden inne!

Mine kjære brødre og søstre, vi forstår knapt den kraft som finnes i Mormons bok, heller ikke den guddommelige rolle den kommer til å spille, eller i hvilken utstrekning boken må utbres…

Jeg utfordrer oss alle til ydmykt å overveie hva vi personlig kan gjøre for å bringe dette nye vitne om Kristus i større grad inn i vårt eget liv og inn i en verden som så sårt trenger den.

Jeg kan se for meg beredte hjem, mottagelige klasser og talerstoler flammende av ånden i Mormons boks budskap.

Jeg kan se for meg hjemmelærere og besøkende lærerinner, funksjonærer i menighet og gren og misjonsledere i stav og misjon som gir vårt folk råd fra den mest korrekte av alle bøker på jorden – Mormons bok.

Jeg ser for meg kunstnere som henter store temaer og personer fra Mormons bok til film, drama, litteratur, musikk og malerier.

Jeg ser for meg tusenvis av misjonærer som reiser ut på misjonsmarken og kan utenat hundrevis av skriftsteder fra Mormons bok, slik at de kan dekke behovene i en åndelig utsultet verden.

Jeg ser for meg hvordan hele Kirken kommer nærmere Gud ved å etterleve læresetningene i Mormons bok.

Ja, jeg ser for meg hvordan Mormons bok oversvømmer jorden.[14]

Jeg vil berømme dere trofaste hellige som anstrenger dere for å oversvømme jorden og deres liv med Mormons bok. Ikke bare må vi gjøre mer for å utbre Mormons bok i stor målestokk, vi må også mer frimodig la denne bokens strålende budskap komme til uttrykk i vårt liv og over hele jorden.[15]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- I del 1 kan du gjennomgå president Bensons råd om hvordan du kan studere Mormons bok. Hvordan kan dette rådet hjelpe oss å takle utfordringer? Hva er noen skriftsteder i Mormons bok som er relevante for utfordringer vi står overfor?
- På hvilke måter har du sett oppfyllelsen av løftene som er nevnt i del 2? Hva kan vi gjøre for å dele Mormons bok med personer som trenger disse løftene i sitt liv?
- Hva tror du det betyr å "oversvømme jorden og [vårt] liv med Mormons bok"? (Du finner noen eksempler i del 3.)

Aktuelle skriftsteder

2 Nephi 27:22; Mormon 8:26-41; Moroni 1:4; 10:3-5; se også innledningen til Mormons bok

Studiehjelpemidler

Mens du leser, kan du "Strek[e] under og marker[e] ord eller uttrykk slik at du skiller mellom ideer i ett enkelt [skriftsted] … I margen skriver du skriftstedhenvisninger som tydeliggjør de skriftstedene du studerer" (*Forkynn mitt evangelium* [2004], 23).

Noter

1. "Til Kirkens barn," *Lys over Norge,* juli 1989, 76.
2. "Vær på vakt mot stolthet," *Lys over Norge,* juli 1989, 3.
3. LaRene Gaunt, "Does the Book of Mormon Count?" *Ensign,* juni 1991, 20.
4. Howard J. McOmber II, in "Finding Truth in the Book of Mormon," *Ensign,* jan. 1996, 10-11.
5. Navn ønskes ikke oppgitt, upublisert manuskript.
6. "Mormons bok – sluttstenen i vår religion," *Lys over Norge,* jan. 1987,-3.
7. "Mormons bok – sluttstenen i vår religion," 4.
8. "Et nytt vitne for Kristus," *Lys over Norge,* jan. 1984, 6.
9. "Mormons bok er Guds ord," *Lys over Norge,* mai 1988, 6.
10. "Kom til Kristus," *Lys over Norge,* jan. 1988, 77.
11. "Mormons bok og Lære og pakter," *Lys over Norge,* juli 1987, 77.
12. "Født av Gud," *Lys over Norge,* okt. 1989, 2.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 58.
14. "Mormons bok skal oversvømme hele jorden," *Lys over Norge,* jan. 1989, 3.
15. "Vær på vakt mot stolthet," 3.

I dag samles siste-dagers-hellige i Konferansesenteret og over hele verden for å lytte til den levende profet.

Følg den levende profet

"Den viktigste profet for oss, er han som lever i vår tid."

Fra Ezra Taft Bensons liv

En kveld da Ezra Taft Benson var 15 år gammel, satt han ved middagsbordet sammen med resten av familien og lyttet mens hans far leste et brev fra president Joseph F. Smith og hans rådgivere i Det første presidentskap. En del av brevet lød: "Vi tilråder og ber inntrengende om at man innfører en 'hjemmeaften' over hele Kirken, da fedre og mødre kan samle sine gutter og piker omkring seg i hjemmet og lære dem Herrens ord … Hvis de hellige følger dette rådet, lover vi at det vil føre til store velsignelser. Kjærligheten i hjemmet og lydigheten mot foreldrene vil øke. Det vil utvikle tro i hjertet til Israels ungdom, og de vil få kraft til å bekjempe den onde innflytelsen og fristelsene som omgir dem."[1]

President Benson fortalte senere: "Da [far] hadde lest hele brevet, sa han: 'Presidentskapet har talt, og dette er Herrens ord til oss!' Fra da av holdt vi flittig familiens hjemmeaften i mitt barndomshjem."[2]

Da president Benson fikk sin egen familie, videreførte han og hans hustru tradisjonen han hadde lært av sine foreldre. Han sa: "På grunn av denne erfaringen [i mine foreldres hjem] og erfaringen med familiekvelder i mitt eget hjem, kan jeg vitne om at store åndelige velsignelser kan komme av dette."[3]

I 1947 ba Det første presidentskap Kirkens medlemmer om å fornye sin innsats for å holde familiens hjemmeaften. President Benson, som da var medlem av De tolv apostlers quorum, understreket dette temaet i en generalkonferansetale. Han vitnet om familien som "en guddommelig institusjon",[4] og han minnet de hellige på de velsignelser som ville komme hvis de ville følge profetens råd om å styrke sin familie og holde hjemmeaften. Han vitnet: "Vår lykke både her og siden er forbundet med i hvilken

grad vi klarer å ivareta dette store ansvaret. Mine brødre og søstre, det fortjener vår ydmyke planlegging og oppmerksomhet, og jeg er trygg på at gode resultater vil følge, at stor glede og tilfredshet vil komme hvis vi gir akt på dette i likhet med alle andre råd som er gitt oss av Kirkens presidentskap."[5]

Etter å ha opplevd velsignelser som følge av å gi akt på Herrens utvalgte tjenere, oppfordret Ezra Taft Benson ofte siste-dagers-hellige til å ha blikket vendt mot den levende profet. Han vitnet frimodig om at hver Kirkens president han virket sammen med, var kalt av Gud.[6] Da president Spencer W. Kimball, som hadde blitt ordinert til apostel på samme dag som president Benson, holdt sin første tale som Kirkens president for en gruppe av Kirkens ledere, ga president Benson "uttrykk for det alle tilstedeværende følte da han sterkt beveget sa: 'President Kimball, gjennom alle år disse møtene har blitt holdt, har vi aldri hørt en slik tale som den du nettopp har holdt Det er i sannhet en profet i Israel.'"[7] Og da dette guddommelige kallet kom til president Benson etter at president Kimball døde, tok han imot det med ydmykhet og besluttsomhet. Han sa: "Min hustru Flora og jeg har bedt kontinuerlig om at president Kimballs dager måtte bli forlenget på denne jord og at et nytt mirakel måtte bli utført på hans vegne. Nå som Herren har talt, vil vi gjøre vårt beste, under hans ledelse og veiledning, for å fremme verket på jorden."[8]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Kirkens president er Herrens talerør på jorden.

Lær å ha blikket vendt mot profeten. Han er Herrens talerør og det eneste menneske som kan tale for Herren i dag. La hans inspirerte råd få forrang. La hans inspirerte ord være et grunnlag for å vurdere rådene fra alle lavere autoriteter. Lev deretter nær til Ånden, slik at du kan vite sannheten i alle ting.[9]

Herrens talerør og profet på jorden i dag fikk sin myndighet gjennom en linje av profeter som går tilbake til Joseph Smith, som ble ordinert av Peter, Jakob og Johannes, som ble ordinert av Kristus,

som var og er Kirkens leder, denne jordens Skaper, og den Gud som alle mennesker må stå til ansvar for.[10]

Denne Kirken blir ikke ledet ved menneskers visdom. Jeg vet det. Den allmektige Guds kraft og innflytelse leder hans Kirke.[11]

2

Den viktigste profet for oss er den levende profet.

Gud vet alt, kjenner enden fra begynnelsen av, og ingen mann blir president for Jesu Kristi kirke ved en tilfeldighet, blir i embedet på slump eller blir kalt hjem vilkårlig.

Den viktigste profet for oss, er han som lever i vår tid. Det er denne profeten som har vår tids instruksjoner fra Gud til oss. Guds åpenbaring til Adam ga ikke Noah instruksjon om hvordan han skulle bygge arken. Enhver generasjon har behov for oldtidsskriftene og den nye hellige skrift fra den levende profet. Derfor er det helt nødvendig å lese og fordype seg i de ferskeste inspirerte ord fra Herrens levende talerør. Det er derfor det er viktig at du har tilgang til og nøye leser hans ord…

Ha takk for profeten du sendte, du Herre, på denne vår dag [se *Salmer,* nr. 17].[12]

Vokt dere for dem som vil sette de døde profeter opp mot de levende profeter, for de levende profeter har alltid forrang.[13]

Enhver president har blitt unikt utvalgt for den tid og situasjon som verden og Kirken trengte. Alle var "dagens mann", slik vi har vært vitne til med president Spencer W. Kimball. Overvei det mirakel som denne forutordinasjon og forberedelse er! Selv om han ble kalt og gitt nøkler mange år før kappen falt på ham, var presidenten alltid rett mann på rett sted og rett tid. Dette mirakel alene er ett av tegnene på at Kirken er guddommelig.[14]

La meg spørre: Trenger vi en sann Herrens profet på jorden i dag? Trengte folket på Noahs tid en profet til å advare dem åndelig og timelig? Hvis noen hadde nektet å følge Noah, ville de ha blitt reddet fra flommen? Likevel forteller Bibelen oss at i de siste dager som vi lever i, vil folkets ugudelighet bli sammenlignbar med folkets ugudelighet på Noahs tid, da Gud renset jorden ved flom [se Matteus 24:37-39]. Tror du vi trenger en profet i dag til å advare

Som Kirkens president talte Ezra Taft Benson med stor kjærlighet og stort alvor.

oss og forberede oss til den rensing som Gud har lovet vil komme, denne gangen ved ild?[15]

Hvis vi ønsker å vite vår stilling overfor Herren, la oss spørre oss selv om vår stilling overfor hans jordiske leder – er vårt liv i harmoni med Herrens salvede – den levende profet – Kirkens president og med Det første presidentskap?[16]

3

Den levende profet forteller oss det vi trenger å vite, ikke nødvendigvis det vi ønsker å høre.

Et kjennetegn på en sann profet er at han erklærer et budskap fra Gud. Han unnskylder på ingen måte budskapet, og frykter heller ikke for de sosiale konsekvensene som kan føre til hån og forfølgelse.[17]

Det finnes noen som føler at deres jordiske kunnskap om et bestemt emne overgår den himmelske kunnskap som Gud gir sin profet om samme emne. De mener at profeten må ha samme

jordiske attester eller opplæring som de har, før de vil godta noe profeten har å si som kanskje motsier deres jordiske utdannelse. Hvor mye jordisk utdannelse hadde Joseph Smith? Likevel ga han åpenbaringer om alle slags emner … Vi oppfordrer til jordisk kunnskap på mange områder, men husk at hvis det noensinne er konflikt mellom jordisk kunnskap og profetens ord, kan du stå sammen med profeten og bli velsignet, og tiden vil vise at du har gjort det rette

… Profeten behøver ikke si: "Så sier Herren" for å gi oss hellig skrift.

Det finnes dem som kløver ord. De kan si at profeten har gitt oss råd, men at vi ikke er forpliktet til å følge det med mindre han sier det er en befaling. Men Herren sier om profeten: "Gi akt på alle de ord og befalinger som han skal gi dere." (L&p 21:4)

… Profeten forteller oss det vi trenger å vite, ikke alltid det vi ønsker å vite.

"Du har forkynt hårde ord til oss, mer enn vi er i stand til å bære," klaget Nephis brødre. Men Nephi svarte: "De skyldige [synes] at sannheten er hård, for den skjærer dem i hjertet." (1 Nephi 16:1-2.)

President Harold B. Lee sa:

"Dere vil kanskje ikke like det som kommer fra Kirkens autoritet. Det kan være i strid med deres politiske syn. Det kan gå på tvers av deres samfunnsoppfatning. Det kan virke inn på noe av deres sosiale liv … Deres og vår sikkerhet avhenger av hvorvidt vi følger … La oss ha blikket vendt mot Kirkens president." (Conference Report, oktober 1970, s. 152-153.)

Men det er den levende profet som virkelig gjør verden opprørt. "Til og med i Kirken," sa president Kimball, "er mange tilbøyelige til å pynte gravene til gårsdagens profeter og mentalt steine de levende." (*Instructor,* 95:257.)

Hvorfor? Fordi den levende profet tar for seg det vi trenger å vite nå, og verden foretrekker at profeter enten er døde eller passer sine egne saker…

Hvordan vi reagerer på ordene til en levende profet når han forteller oss hva vi trenger å vite, men helst ikke vil høre, er en prøve på vår trofasthet…

De lærde føler kanskje at profeten bare er inspirert når han er enig med dem, ellers sier bare profeten sin mening – uttaler seg som et menneske. De rike føler kanskje at de ikke har behov for å ta imot råd fra en uanselig profet…

… Profeten vil ikke nødvendigvis være populær i verden eller blant de verdslige.

Når en profet åpenbarer sannheten, splittes folket. De ærlige av hjertet gir akt på hans ord, mens de urettferdige enten ignorerer profeten eller kjemper mot ham. Når profeten påpeker verdens synder, ønsker de verdslige enten å lukke profetens munn eller å late som om profeten ikke fantes, istedenfor å omvende seg fra sine synder. Popularitet er aldri en prøve på sannhet. Mang en profet har blitt drept eller kastet ut. Jo nærmere vi kommer Herrens annet komme, kan vi forvente at etter hvert som verdens innbyggere blir stadig mer ugudelige, vil profeten bli stadig mindre populær blant dem.[18]

4

Vi vil bli velsignet når vi følger profeten.

For å hjelpe dere gjennom de avgjørende prøvene som ligger foran oss, skal jeg gi dere… en stor nøkkel som, hvis dere vil bruke den, vil krone dere med Guds herlighet og bringe dere til seier til tross for Satans raseri

… Som kirke synger vi salmen "Ha takk for profeten du sendte" [*Salmer,* nr. 17]. Her er den store nøkkel – følg profeten…

… Profeten er det eneste menneske som taler på vegne av Herren i alle ting.

I kapittel 132, vers 7 i Lære og pakter taler Herren om profeten – presidenten – og sier:

"Det er aldri mer enn én på jorden til enhver tid som denne myndighet og disse prestedømmets nøkler er overdratt til."

I kapittel 21, vers 4-6, sier Herren:

"Derfor skal dere, kirken, gi akt på alle de ord og befalinger som han skal gi dere etter hvert som han mottar dem og vandrer i all hellighet for meg,

For hans ord skal dere motta som om de kom fra min egen munn, i all tålmodighet og tro.

For ved å gjøre disse ting skal helvetes porter ikke få makt over dere." [19]

Profeten vil aldri føre Kirken på villspor.

President Wilford Woodruff sa: "Jeg sier til Israel: Herren vil aldri tillate meg eller noen annen mann som er president for denne Kirke, å lede dere på villspor. Det er ikke ifølge programmet. Det er ikke Guds vilje" [se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Wilford Woodruff* (2004), 199].

President Marion G. Romney forteller om noe som hendte ham:

"Jeg husker at jeg for mange år siden, da jeg var biskop, fikk president Heber J. Grant til å tale til menigheten. Etter møtet kjørte jeg ham hjem … Da han sto der ved siden av meg, la han armen om skulderen min og sa: 'Hold alltid blikket vendt mot Kirkens president, gutten min, og hvis han noensinne ber deg om å gjøre noe og det er galt, og du gjør det, vil Herren velsigne deg for det.' Så sa han med et glimt i øyet: 'Men du trenger ikke å bekymre deg for det. Herren vil aldri la sitt talerør lede folket på villspor.'" (Conference Report, oktober 1960, s. 78.)[20]

Det går en historie om hvordan Brigham Young, da han kjørte gjennom et lokalsamfunn, så en mann bygge et hus, og ganske enkelt fortalte ham at han måtte doble tykkelsen på veggene. Ettersom han trodde at president Young var en profet, endret mannen sine planer og doblet veggenes tykkelse. Kort tid etterpå ble denne byen rammet av en flom som førte til store ødeleggelser, men denne mannens vegger sto. Mens han la taket på huset sitt, hørte folk ham synge: "Ha takk for profeten du sendte!" [21]

Som medlemmer av Kirken må vi gjennom noen vanskelige prøvelser for å komme trygt hjem. Vi vil få anledning til å velge mellom motstridende råd. Det er derfor vi må lære – og jo tidligere vi lærer det, jo bedre er det – å holde blikket festet på profeten, Kirkens president.[22]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa: "Lær å følge med på profeten" (del 1). Hva betyr dette for deg?
- Hvorfor tror du den viktigste profeten for oss er Kirkens nåværende president? (Se del 2.) Hvilket råd har vi nylig mottatt fra den levende profet?
- Når du leser gjennom del 3, kan du reflektere over en gang du har fulgt profetens råd selv om du ikke helt har forstått det. Hva kan vi lære av slike erfaringer?
- Tenk på den "store nøkkel" som president Benson omtalte i del 4. Kan du nevne noen velsignelser du har mottatt når du har vært tro mot denne store nøkkel?

Aktuelle skriftsteder

2 Krønikebok 20:20; Amos 3:7; Efeserne 2:19-20; 4:11-15; L&p 1:14-16, 37-38; 107:91-92; 6. trosartikkel

Hjelp til undervisningen

"Vær ikke redd for stillhet. Folk trenger ofte tid til å tenke seg om og svare på spørsmål eller uttrykke hva de føler. Du kan stoppe opp etter å ha stilt et spørsmål, etter at noen har fortalt om en åndelig erfaring eller når en har vanskelig for å få uttrykt seg" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 67).

Noter

1. Joseph F. Smith, Anthon H. Lund og Charles W. Penrose, "Home Evening," *Improvement Era,* juni 1915, 733-34.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 528.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 528.
4. I Conference Report, okt. 1947, 23.
5. I Conference Report, okt. 1947, 27.
6. Se for eksempel Conference Report, okt. 1968, 17; Conference Report, april 1970, 127; *Ensign,* jan. 1973, 57; *Ensign,* nov. 1980, 34; *Ensign,* mai 1984, 8.
7. W. Grant Bangerter, "A Special Moment in Church History," *Ensign,* nov. 1977, 27.
8. Sitert i Don L. Searle, "President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church," *Ensign,* des. 1985, 5.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 134.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 132.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 132.
12. "Jesus Kristus – gaver og forventninger," *Lys over Norge,* des. 1987, 5.
13. "Fjorten grunnleggende prinsipper for å følge profeten," *Lys over Norge,* juni 1981, 3.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 142.
15. "Listen to a Prophet's Voice," *Ensign,* jan. 1973, 59.

16. "Fjorten grunnleggende prinsipper for å følge profeten," 8.
17. "Joseph Smith: Prophet to Our Generation," *Ensign,* nov. 1981, 61.
18. "Fjorten grunnleggende prinsipper for å følge profeten," 3-4, 6; kursiv fjernet fra originalen.
19. "Fjorten grunnleggende prinsipper for å følge profeten," 1-2; kursiv fjernet fra originalen.
20. "Fjorten grunnleggende prinsipper for å følge profeten," 3; kursiv fjernet fra originalen.
21. "Civic Standards for the Faithful Saints," *Ensign,* juli 1972, 61; se også Sidney Alvarus Hanks and Ephraim K. Hanks, *Scouting for the Mormons on the Great Frontier* [1948], 78-80.
22. I Conference Report, okt. 1966, 122.

"Hvordan mottar vi Ånden? 'Ved troens bønn,' sier Herren."

Søk Ånden i alt du gjør

"Vi må alltid være åpne og mottakelige for Den hellige ånds tilskyndelser i alle aspekter av vårt liv."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Når president Ezra Taft Benson talte til andre generalautoriteter om tjeneste i Kirken, sa han ofte: "Husk, brødre, at i dette arbeidet er det Ånden som teller."[1] Og når han og disse brødrene virket sammen, underviste han i dette prinsippet ved eksempel, og viste at Herren "er nær sine tjenere, ja i hviskeavstand".[2] Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum fortalte om en gang da han ledsaget president Benson til en stavskonferanse der en ny stavspresident skulle kalles:

"Etter bønn, intervjuer, studium og bønn igjen, spurte eldste Benson om jeg visste hvem som skulle bli den nye presidenten. Jeg sa at jeg ikke hadde mottatt den inspirasjonen ennå. Han så på meg lenge og svarte så at det hadde ikke han heller. Vi *ble* imidlertid inspirert til å be tre verdige prestedømsbærere tale på konferansen på møtet lørdag ettermiddag. Like etter at den tredje taleren hadde begynt, fortalte Ånden meg at han skulle bli den nye stavspresidenten. Jeg kikket bort på president Benson og så tårer strømme nedover kinnene hans. Åpenbaringen hadde blitt gitt til oss begge – men først etter at vi hadde fortsatt å søke vår himmelske Faders vilje samtidig som vi gikk fremad i tro."[3]

På begynnelsen av en konferanse for nye misjonspresidenter ga president Benson følgende råd:

"Jeg har sagt så mange ganger til mine brødre at Ånden er det viktigste enkeltelementet i dette arbeidet. Når du har Ånden med deg og foredler ditt kall, kan du utføre mirakler for Herren på

misjonsmarken. Uten Ånden vil du aldri lykkes *uansett* hvilke talenter og evner du har.

Dere vil motta utmerket undervisning de neste tre dagene. Håndbøker vil bli distribuert, ansvar og fremgangsmåter vil bli drøftet, retningslinjer vil bli analysert, og alt dette vil være svært nyttig for dere. Men den største hjelpen dere noensinne vil få som misjonspresident, vil ikke komme fra håndbøker eller leksjonsbøker. Deres største hjelp vil komme fra Herren selv når dere påkaller og trygler ham i ydmyk bønn. Når dere bringes ned på kne om og om igjen og ber ham om guddommelig hjelp til å lede misjonen, vil dere føle Ånden, dere vil få svar fra oven, deres misjon vil blomstre åndelig fordi dere setter deres lit til ham."[4]

President Benson ga dette rådet til alle medlemmer av Kirken, også små barn.[5] Han sa: "I dette arbeidet er det Ånden som teller – uansett hvor vi tjener. Jeg vet at jeg må stole på Ånden. La oss motta denne Ånden og være trofaste medlemmer av Kirken, trofaste barn og foreldre, effektive hjemmelærere, oppbyggende lærere, inspirerte ledere i menigheten og staven."[6]

Selv om president Benson underviste i denne sannheten offentlig og frimodig over hele verden, var hans primære innsats for å følge den privat og stillferdig. Det begynte hjemme, i samarbeid med hans hustru Flora. Floras halvsøster Julia Dalley besøkte en gang familien Benson, og hun skrev senere et brev til Flora hvor hun kommenterte familien Benson. "Hva kunne vel vært mer ideelt?" sa hun. "Jeg beundrer deres enkle levesett, men mest av alt ble jeg imponert over at Herrens ånd dvelte i deres hjem."[7]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Vi skulle gjøre vårt ytterste for stadig å bli ledsaget av Den hellige ånd alle vårt livs dager.

En sikker måte å finne ut om vi er på den rette og smale sti på, er om vi har Herrens ånd med oss.

Å ha Den hellige ånd gir visse frukter.

Apostelen Paulus sa at "Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet [og] avholdenhet". (Galaterne 5:22-23.)

Det viktigste vi har i livet, er Ånden. Jeg har alltid ment det. Vi må alltid være åpne og mottakelige for Den hellige ånds tilskyndelser i alle aspekter av vårt liv … Disse tilskyndelsene kommer oftest når vi ikke er under press av avtaler, og når vi ikke er oppslukt av hverdagens bekymringer.[8]

Åndelighet – å være på bølgelengde med Herrens ånd – er det største behovet vi alle har. Vi skulle gjøre vårt ytterste for stadig å bli ledsaget av Den hellige ånd alle vårt livs dager. Når vi har Ånden med oss, vil vi elske å tjene, vi vil elske Herren, og vi vil elske dem vi tjener sammen med og dem vi tjener.

Mange år etter at profeten Joseph Smith led martyrdøden, viste han seg for president Brigham Young. Hør hans budskap:

"Si til folket at de må være ydmyke og trofaste og passe på å bevare Herrens ånd, og den vil lede dem på rett vei. Vær varsomme med å avvise den stillferdige, lave røsten. Den vil lære dere hva dere skal gjøre og hvor dere skal gå. Den vil bringe rikets frukter. Si til brødrene at de må holde sitt hjerte åpent for overbevisning, så de, når Den hellige ånd kommer til dem, må være rede i sitt hjerte til å ta imot den"…

Dette siste-dagers-verk er åndelig. Det krever åndelighet å fatte det, elske det og skjelne det. Søk derfor Ånden i alt dere gjør. Ha Ånden med dere hele tiden. Det er vår utfordring.[9]

Vi lever i en svært ugudelig verden. Vi er omgitt av propaganda om at det onde er godt og det gode ondt. Falsk lære som påvirker oss, florerer. Nesten alt som er sunt, godt, rent, oppbyggende og vil styrke oss, blir utfordret som aldri før.

En grunn til at vi er på denne jord, er å lære å skjelne mellom sannhet og villfarelse. Denne dømmekraften kommer ved Den hellige ånd, ikke bare våre intellektuelle evner.

Når vi oppriktig og ærlig søker etter sannheten, blir dette vakre løftet oppfylt: "Gud skal ved sin Hellige Ånd – ja, ved Den Hellige Ånds usigelige gave – gi dere kunnskap." (Lære og pakter 121:26.)[10]

2

Hvis vi er ydmyke og følsomme, vil Herren tilskynde oss gjennom våre følelser.

Be vår himmelske Fader velsigne deg med sin Ånd til alle tider. Vi kaller ofte Ånden for Den hellige ånd … Den hellige ånd hjelper dere å velge det rette. Den hellige ånd vil beskytte dere mot det onde. Han hvisker til dere med en rolig, stillferdig røst at dere skal gjøre det rette. Når dere *gjør* godt, *føler* dere godt, og det er Den hellige ånd som taler til dere. Den hellige ånd er en vidunderlig ledsager. Han er *alltid* der for å hjelpe dere.[11]

Grunn på saker som du ikke forstår. Slik Herren befalte Oliver Cowdery: "Du må tenke det ut i ditt sinn, så må du adspørre meg om det er riktig, og hvis det er riktig, vil jeg forårsake en brennende følelse i ditt bryst, derfor skal du *føle* at det er riktig." (L&p 9:8, uthevelse tilføyd.)

La dere merke til den siste setningen? "Derfor skal du *føle* at det er riktig."

Vi hører som oftest Herrens ord i form av en følelse. Hvis vi er ydmyke og følsomme, vil Herren tilskynde oss gjennom våre følelser. Åndelige tilskyndelser beveger oss derfor iblant til stor glede, iblant til tårer. Mang en gang har jeg blitt svært følsom og beveget når jeg har blitt påvirket av Ånden.

Den hellige ånd forsterker våre følelser. Vi blir mer kjærlige og medfølende med hverandre. Vi blir roligere i våre relasjoner. Vi har større evne til å elske hverandre. Andre ønsker å være sammen med oss fordi vårt ansikt utstråler Åndens innflytelse. Vi er mer gudfryktige i vår karakter. På grunn av dette blir vi stadig mer følsomme for tilskyndelser fra Den hellige ånd og dermed i stand til å forstå åndelige ting klarere.[12]

3

Vi mottar Ånden ved oppriktig bønn og faste.

Hvordan mottar vi Ånden? "Ved troens bønn," sier Herren [L&p 42:14]. Derfor må vi be oppriktig og med ærlig hensikt. Vi må be om større tro og be om at Ånden må ledsage vår undervisning. Vi skulle be Herren om tilgivelse.

Våre bønner må oppsendes i den samme ånd og med den samme glød som bønnene til Enos i Mormons bok. De fleste er kjent med denne inspirerende historien, så jeg skal ikke gjenta bakgrunnen. Jeg ønsker bare å rette oppmerksomheten mot disse ordene. Enos vitnet: "Jeg vil fortelle dere om den kamp jeg hadde for Guds åsyn før jeg fikk forlatelse for mine synder." Han forklarte at denne kampen var med Gud. Legg merke til gløden i hans bønn:

"Min sjel hungret."

"Jeg knelte ned for min Skaper."

"[Jeg] påkalte ham i kraftig bønn for *min egen sjel*."

"Hele dagen lang påkalte jeg ham."

Så vitnet Enos: "Det kom en røst til meg og sa: Enos, dine synder er deg forlatt, og du skal bli velsignet … Derfor var min skyld tatt bort." Da han spurte Herren hvordan dette hadde gått til, svarte Herren ham: "På grunn av din tro på Kristus… din tro har *gjort deg ren*." (Enos 1:2, 4-8; uthevelse tilføyd.)

Enos ble åndelig helbredet. Gjennom sine mektige bønner til Gud, opplevde han det som de troende i alle evangelieutdelinger kan oppleve, opplever og må oppleve hvis de skal se Gud og bli fylt med hans ånd.[13]

Dersom du ønsker å føle ånden i ditt embede og din stilling… forsøk å faste en tid. Jeg mener ikke bare å hoppe over ett måltid for så å spise dobbelt så mye til neste måltid. Jeg mener at du skal faste oppriktig og be i denne perioden. Dette vil hjelpe deg mer med virkelig å føle deg på bølgelengde med ditt embede og din stilling og få Ånden til å virke gjennom deg enn noe annet jeg kjenner til.[14]

4

Daglig skriftstudium, herunder meditasjon over skriftsteder, innbyr Ånden.

Gransk Skriftene flittig i personlig studium hver dag. Daglig skriftstudium innbyr Ånden.[15]

Ta deg tid til å meditere. Meditasjon over et skriftsted – Jakobs brev 1:5 – ledet en ung gutt inn i et skogholt for å kommunisere

"Daglig skriftstudium innbyr Ånden."

med sin himmelske Fader. Det var det som åpnet himmelen i denne evangelieutdeling.

Meditasjon over et skriftsted fra Johannes i Det nye testamente frembragte den store åpenbaringen om de tre herlighetsgradene [se Johannes 5:29; L&p 76].

Meditasjon over et annet skriftsted fra Peters brev åpnet himmelen for president Joseph F. Smith, og han så åndeverdenen. Denne åpenbaringen, kjent som synet om de dødes forløsning, er nå en del av Lære og pakter [se 1 Peter 3:18-20; 4:6; L&p 138].

Grunn på betydningen av det ansvaret Herren har gitt oss. Herren har sagt: "La evighetens andektighet hvile over deres sinn." (L&p 43:34) Det kan dere ikke gjøre når deres sinn er opptatt med verdens bekymringer.

Les og studer Skriftene. Skriftene skulle studeres i hjemmet, og fedre og mødre skulle ta ledelsen og sette et eksempel. Skriftene er ment å skulle forstås ved Den hellige ånds kraft, for Herren har gitt dette løftet til sine trofaste og lydige: "Du kan kjenne mysteriene og det som gir fred." (L&p 42:61)

Følgende uttalelse av president Spencer W. Kimball illustrerer hvordan vi kan utvikle mer åndelighet i vårt liv:

"Jeg oppdager at når mitt forhold til Guddommen blir tilfeldig, og når det synes som om intet guddommelig øre hører og ingen guddommelig røst taler, er jeg langt, langt borte. Hvis jeg da fordyper meg i Skriftene, blir avstanden mindre og åndeligheten vender tilbake. Jeg oppdager at jeg elsker høyere dem som jeg må elske av hele mitt hjerte og mitt sinn og min styrke, og når jeg elsker dem høyere, er det lettere å følge deres veiledning"…

Det er et godt råd som jeg vet av erfaring er sant.

Jo bedre kjent du er med Skriftene, jo nærmere kommer du Herrens sinn og vilje, og jo nærmere kommer dere som mann og hustru og barn. Dere vil oppleve at ved å lese Skriftene vil evighetens sannheter hvile i deres sinn.[16]

Motstanderen vil ikke at skriftstudium skal finne sted i våre hjem, så han vil skape problemer hvis han kan. Men vi må fortsette.[17]

Vi kan ikke kjenne Gud og Jesus uten å studere om dem og deretter gjøre deres vilje. En slik kurs fører til ytterligere åpenbart kunnskap som, hvis vi adlyder den, til slutt vil lede oss til ytterligere sannheter. Hvis vi følger dette mønsteret, vil vi motta ytterligere lys og glede, som til slutt fører oss inn i Guds nærhet, hvor vi, sammen med ham, vil ha en fylde.[18]

5

Den hellige ånd vil bli hos oss når vi ærer, respekterer og adlyder Guds lover.

Vi har lært at Ånden ikke vil dvele i urene tabernakler [se Helaman 4:24]. Derfor er en av våre første prioriteringer å sørge for at vårt eget liv er i orden.[19]

La meg si noe om lydighet. Dere lærer nå å holde alle Herrens bud. Hvis dere gjør det, vil dere ha hans Ånd hos dere. Dere vil

føle godt for dere selv. Man kan ikke *gjøre* noe galt uten å *føle* seg skyldig. Det er umulig![20]

Det timelige løftet for lydighet [mot Visdomsordet] er: De "skal få helse i sin navle og marg i sine ben… [De] skal løpe og ikke bli trette, og skal gå og ikke bli matte." (L&p 89:18, 20.)

Jeg har imidlertid alltid ment at den største velsignelsen ved lydighet mot Visdomsordet og alle andre bud er åndelig.

Lytt til det åndelige løftet: "Alle hellige som husker å holde og etterleve det som her er sagt og vandrer i lydighet *mot budene* … skal finne visdom og kunnskapens store skatter, til og med skjulte skatter." (L&p 89:18, 19; uthevelse tilføyd.)

Noen har trodd at dette løftet bare var betinget av å holde Visdomsordet. Legg imidlertid merke til at vi må vandre i lydighet mot *alle* budene. Da vil vi motta konkrete åndelige løfter. Dette betyr at vi må adlyde tiendeloven, holde hviledagen hellig, holde oss moralsk rene og kyske og adlyde alle andre bud.

Hvis vi gjør alt dette, er løftet: De "skal finne visdom og kunnskapens store skatter, til og med skjulte skatter". (L&p 89:19)

Hvilken far og mor ville ikke ønske inspirasjon fra Herren til å oppdra sine barn? Jeg vitner om disse velsignelsene kan bli deres. Foreldre vil da ikke ønske, ved ulydighet, å hindre sine barn i å motta Herrens velsignelser. Alle fedre og mødre i Israel skulle kvalifisere seg for dette løftet.

Etterlevelse av Guds bud er en betingelse for å være verdig til å tre inn i Herrens hus. Der gis visdom og "kunnskapens store skatter" som angår vår lykke i dette liv og glede i all evighet…

Jeg tror ikke et medlem av Kirken kan ha et aktivt og levende vitnesbyrd om evangeliet uten å holde budene. Et vitnesbyrd er å motta stadig inspirasjon til å vite at verket er sant, ikke noe vi får bare én gang. Den hellige ånd vil være hos dem som hedrer, respekter og adlyder Guds lover. Og det er denne Ånd som gir inspirasjon til den enkelte. Jeg vitner ydmykt om at dette løftet er sant.[21]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa at Den hellige ånds tilskyndelser "kommer oftest når vi ikke er under press av avtaler, og når vi ikke er oppslukt av hverdagens bekymringer" (del 1). Hvordan kan vi være følsomme for Ånden også når vi opplever den slags press?
- President Benson sa: "Hvis vi er ydmyke og følsomme, vil Herren tilskynde oss gjennom våre følelser" (del 2). Hva har du lært om å gjenkjenne slike tilskyndelser?
- I del 3 oppfordrer president Benson oss til å følge Enos eksempel, slik det er nedtegnet i Mormons bok. Hva kan vi lære av Enos om å søke Ånden?
- Hva er forskjellen for deg mellom å lese Skriftene og å "meditere over et skriftsted?" (Se del 4.) Hvorfor tror du flittig, daglig skriftstudium hjelper oss å være åpne for tilskyndelser?
- President Benson sa: "Den hellige ånd vil være hos dem som ærer, respekter og adlyder Guds lover" (del 5). Hvorfor tror du at vår evne til å motta inspirasjon påvirkes av vår innsats for å holde budene?

Aktuelle skriftsteder

1 Nephi 10:17-19; 2 Nephi 4:15-16; Mosiah 2:36-37; L&p 8:2-3; 45:56-57; 76:5-10; 121:45-46

Studiehjelpemidler

"Vær svært oppmerksom på ideer som kommer til ditt sinn mens du studerer, og på følelser som oppstår i ditt hjerte" (*Forkynn mitt evangelium* [2004], 18). Vurder å skrive ned tilskyndelsene du mottar, selv om de ikke synes å være relatert til ordene du leser. De kan være nettopp det Herren ønsker å åpenbare for deg.

Noter

1. Sitert av Thomas S. Monson, "En fremtidsrettet plan – et verdifullt løfte," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 64.
2. "Seek the Spirit of the Lord," *Ensign,* april 1988, 5
3. Robert D. Hales, "Personlig åpenbaring – profetenes læresetninger og eksempler," *Liahona,* nov. 2007, 88.
4. "My Challenges to Mission Presidents," seminar for nye misjonspresidenter, 25. juni 1986.
5. Se "Til Kirkens barn," *Lys over Norge,* juli 1989, 76.
6. "Et hellig ansvar," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 79.

7. Julia Dalley, i Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1988), 128.
8. "Seek the Spirit of the Lord," 2.
9. "Seek the Spirit of the Lord," 5; uttalelsen av Brigham Young finnes i *Manuscript History of Brigham Young,* 23. feb. 1947, 2 bind, red. Elden Jay Watson (1968, 1971), 2:529.
10. *Come unto Christ* (1983), 22.
11. "Til Kirkens barn," 76.
12. "Seek the Spirit of the Lord," 4.
13. *Come unto Christ,* 92-93.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 331-32.
15. "My Challenges to Mission Presidents," seminar for nye misjonspresidenter, 25. juni 1986; kursiv fjernet fra originalen.
16. "Seek the Spirit of the Lord," 2, 4; uttalelsen av Spencer W. Kimball finnes i *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* (2006), 67.
17. "Et hellig ansvar," 79.
18. "I Hans fotspor," *Lys over Norge,* feb. 1989, 3.
19. *Come unto Christ,* 92.
20. "Preparing Yourselves for Missionary Service," *Ensign,* mai 1985, 36.
21. "A Principle with a Promise," *Ensign,* mai 1983, 54.

Herrens hus gir uvurderlige velsignelser

"Det er i templene at vi mottar Guds største velsignelser knyttet til evig liv. Templer er virkelig inngangsportene til himmelen."

Fra Ezra Taft Bensons liv

"Jeg er takknemlig til Herren for at mine tempelminner strekker seg bakover – helt til guttedagene," sa president Ezra Taft Benson. "Jeg husker så godt da jeg som liten gutt kom tilbake fra åkeren og nærmet meg det lille huset på farmen i Whitney, Idaho. Da kunne jeg høre min mor synge: 'Har på jorden jeg gjort noe godt i dag?' (*Salmer,* nr. 24.)

For mitt indre øye kan jeg fremdeles se henne for meg der hun står bøyd over strykebrettet med aviser på gulvet, i ferd med å stryke store lengder med hvitt stoff og med svettedråper på pannen. Når jeg spurte henne hva hun gjorde, sa hun: 'Dette er tempelkapper, gutten min. Din far og jeg skal til templet …'

Så satte hun det gamle strykejernet på ovnen, trakk en stol bort til min og fortalte meg om tempelarbeid – hvor viktig det er å kunne gå inn i templet og delta i de hellige ordinanser som utføres der. Hun uttrykte også sitt brennende håp om at hennes barn, barnebarn og oldebarn en dag ville få anledning til å glede seg over disse uvurderlige velsignelser.

Disse gode minnene om ånden i tempelarbeidet var en velsignelse i vårt lille hjem på gården … Disse minnene har vendt tilbake når jeg har forrettet ved vielsen til alle våre barn og barnebarn – min mors barnebarn og oldebarn – under Åndens innflytelse i Herrens hus.

Dette er utsøkte minner for meg."[1]

Los Angeles California tempel

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Templer er symboler på alt vi har kjært.

Templet er det nærmeste vi kommer himmelen på jorden.[2]

Templet vil være et lys for alle i området – et symbol på alt vi har kjært.[3]

Templet er en alltid tilstedeværende påminnelse om at Gud vil at familien skal være evig.[4]

[Templet er] et konstant, synlig symbol på at Gud ikke har latt menneskene famle i mørket. Det er et sted for åpenbaring. Selv om vi lever i en fallen verden – en ugudelig verden – er hellige steder utvalgt og innviet slik at verdige menn og kvinner kan lære himmelens orden og adlyde Guds vilje.[5]

[Templet er] et stående vitnesbyrd om at Guds kraft kan stagge ondskapens krefter i vår midte. Mange foreldre, både i og utenfor Kirken, er opptatt av beskyttelse mot et gjennomgripende skred av ugudelighet som truer med å sluke kristne prinsipper. Jeg er fullstendig enig i en uttalelse av president Harold B. Lee under 2. verdenskrig. Han sa: "Vi snakker om sikkerhet nå til dags, og likevel klarer vi ikke å forstå at… vi har stående det hellige tempel hvor vi kan finne symbolene som kan gi kraft til å redde denne nasjonen fra ødeleggelse."[6]

I et selskap på Beverly Hills Hilton hotell i Los Angeles, [California] hadde jeg blitt bedt av USAs president [som hans landbruksminister] om å ta imot presidenten for en av våre nyere republikker, presidenten for ca 88 millioner mennesker spredt ut over ca 3000 øyer, en nasjon som hadde eksistert i bare noen få år. Mens vi satt der under denne middagen, som i stor grad ble sponset av filmindustrien, og hvor mange filmstjerner var tilstede, kunne jeg se ut gjennom et vakkert karnappvindu. Nede i gaten, på høyden, kunne jeg se de myke flomlysene rundt vårt strålende Los Angeles tempel, og jeg hadde gleden av å peke det ut for mine gjester og venner ved vårt bord og andre bord. Mens vi satt der, tenkte jeg: "Mye av det som foregår i kveld er så uvesentlig. Det som varer, det

som er ekte, det som er viktig, er de tingene som er representert i Guds tempel."[7]

Måtte [templet] være en konstant påminnelse om at livet er evig og at paktene vi inngår i jordelivet, kan være evige.[8]

2

Vi trenger templets ordinanser og pakter for å inngå i fylden av prestedømmet og forberede oss til å gjenvinne Guds nærhet.

Da vår himmelske Fader satte Adam og Eva på denne jord, gjorde han det i den hensikt at de skulle lære hvordan de kunne komme tilbake til hans nærhet. Vår Fader lovet en Frelser som skulle forløse dem fra deres falne tilstand. Han ga dem frelsesplanen og ba dem lære sine barn å ha tro på Jesus Kristus og på omvendelse. Videre befalte Gud at Adam og hans etterkommere skulle bli døpt, motta Den hellige ånd og inngå i Guds Sønns orden.

Å inngå i Guds Sønns orden er det samme som det vi i dag kaller å inngå i fylden av Det melkisedekske prestedømme, og denne fylde får man kun i Herrens hus.

Fordi Adam og Eva hadde oppfylt disse kravene, sa Gud til dem: "Du er etter hans orden som var uten dagers begynnelse eller års ende, fra evighet til evighet." (Moses 6:67.)

Tre år før Adam døde, fant en stor begivenhet sted. Han tok med seg sin sønn Seth, sitt barnebarn Enos og andre høyprester som var hans direkte etterkommere, samt andre av sine rettferdige etterkommere, inn i en dal som ble kalt Adam-ondi-Ahman. Der ga Adam disse rettferdige etterkommerne sin siste velsignelse.

Herren viste seg så for dem [se L&p 107:53-56]…

Hvordan bragte Adam sine etterkommere inn i Herrens nærhet?

Svaret: Adam og hans etterkommere hadde inngått i Guds prestedømsorden. I dag ville vi si at de dro til Herrens hus og mottok sine velsignelser.

Den prestedømsorden som omtales i Skriftene, kalles noen ganger den patriarkalske orden fordi den gikk fra far til sønn. Ellers er denne orden beskrevet i nyere åpenbaring som en styreform

for familien hvor en mann og en kvinne inngår pakt med Gud – akkurat som Adam og Eva – om å bli beseglet for all evighet, om å få etterkommere og utføre Guds vilje og arbeid gjennom hele sitt jordeliv.

Hvis et ektepar er trofaste mot sine pakter, er de berettiget til å velsignes med den høyeste grad i det celestiale rike. Disse paktene kan i dag bare inngås ved å dra til Herrens hus.

Adam fulgte denne orden og bragte sinne etterkommere inn i Guds nærhet…

… Denne prestedømsorden kan bare inngås når vi overholder alle Guds bud og søker fedrenes velsignelser slik Abraham gjorde [se Abraham 1:1-3] ved å gå til vår Faders hus. De kan ikke mottas noe annet sted på denne jord!

… Dra til templet – vår Faders hus – for å motta dine fedres velsignelser så du kan få rett til prestedømmets høyeste velsignelser. "For uten dette kan intet menneske se Guds, ja, Faderens åsyn og leve." (L&p 84:22)

Vår Faders hus er et ordens hus. Vi går til *hans* hus for å inngå i den prestedømsorden som vil gi oss rett til alt som Faderen har, hvis vi er trofaste.[9]

3

Gjennom templets ordinanser og pakter kan vi motta beskyttelse og Guds største velsignelser knyttet til evig liv.

Velsignelsene i Herrens hus er evige. De er av største betydning for oss fordi det er i templene at vi får Guds største velsignelser knyttet til evig liv. Templer er virkelig inngangsportene til himmelen.[10]

Herren ønsker at enhver voksen mann og kvinne i Kirken skal motta templets ordinanser. Dette betyr at de skal motta sin begavelse og at alle ektepar skal bli beseglet for evigheten. Disse ordinansene gir deres ekteskap beskyttelse og velsignelse. Deres barn blir også velsignet med å bli født i pakten. Å bli født i pakten gir disse barna en velsignelse ved fødselsrett som garanterer dem evige foreldre uansett hva som skjer med foreldrene deres, så lenge barna holder seg verdige til velsignelsene.[11]

Er det ikke spesielt at i dag er de hellige spredt over hele jorden, og at det bygges templer for dem i deres adspredte tilstand? Ved de ordinanser de mottar på hellige steder, vil de være væpnet med rettskaffenhet og begavet med Guds kraft i rikt monn.[12]

Det er en kraft forbundet med himmelens ordinanser – ja, guddommelighetens kraft – som kan og vil hindre ondskapens krefter hvis vi vil være verdige til disse hellige velsignelsene. [Vårt] lokalsamfunn vil bli beskyttet, vår familie vil bli beskyttet, våre barn vil bli vernet hvis vi etterlever evangeliet, går i templet og holder oss nær til Herren … Måtte Gud velsigne oss som hellige, så vi kan leve verdig til de pakter og ordinanser som er inngått på dette hellige sted.[13]

Tempelseremonien ble gitt oss av en klok himmelsk Fader for å hjelpe oss å bli mer Kristus-lik.[14]

Vi vil ikke kunne bo sammen med celestiale personer med mindre vi er rene og hellige. De lover og ordinanser som får menn og kvinner til å komme ut av verden og bli helliggjort, forrettes kun på disse hellige stedene. De ble gitt ved åpenbaring, og blir forstått ved åpenbaring. Det er av denne grunn at en av Brødrene har kalt templet for "Herrens universitet".[15]

Intet medlem av Kirken kan være fullkommen uten templets ordinanser. Det er vår oppgave å hjelpe dem som ikke har disse velsignelsene, å motta dem.[16]

4

Vi har privilegiet å kunne åpne dørene til frelse for våre forfedre.

Templer blir bygget og innviet slik at foreldre, ved prestedømmet, kan bli beseglet til sine barn, og barn kan bli beseglet til sine foreldre. Disse beseglingsordinansene gjelder både de levende og de døde. Hvis vi ikke blir beseglet til våre forfedre og våre etterkommere, vil denne jordens hensikt, menneskenes opphøyelse, være fullstendig bortkastet på oss.[17]

Det er ikke tilstrekkelig at en mann og hustru blir beseglet i templet for å garantere deres opphøyelse – hvis de er trofaste – de må også være evig knyttet til sine forfedre og se til at arbeidet blir utført

for disse forfedrene. De kan ikke bli fullkomne uten oss, sa apostelen Paulus, og "ei heller kan vi bli fullkomne uten våre avdøde" (L&p 128:15). Våre medlemmer må derfor forstå at de har et individuelt ansvar for å se til at de blir knyttet til sine forfedre – eller det hellig skrift kaller våre "fedre". Dette er betydningen av kapittel 2, vers 2 i Lære og pakter, hvor Moroni erklærte at Elijah "skal plante i barnas hjerter de løfter som ble gitt til fedrene, og barnas hjerter skal vendes til deres fedre".[18]

Når jeg tenker på slektsforskning, ser jeg mennesker – mennesker jeg er glad i som venter på at vår familie, deres etterkommere, skal hjelpe dem å oppnå opphøyelse i det celestiale rike.[19]

Det er vårt privilegium å åpne dørene til frelse for de sjeler som kanskje sitter fengslet i mørke i åndeverdenen, slik at de kan motta evangeliets lys og bli dømt på samme måte som oss. Ja, "de gjerningene jeg gjør" – å tilby andre de frelsende ordinanser – skal også dere gjøre [se Johannes 14:12]. Hvor mange tusen av våre avdøde venter fortsatt på disse beseglende ordinanser?

Vi gjør lurt i å spørre: "Har jeg gjort alt jeg kan som en som lever på denne siden av sløret? Vil jeg være en frelser for dem – mine egne forfedre?"

Uten dem kan vi ikke bli fullkommengjort! Opphøyelse er et familieanliggende.[20]

Sløret er svært tynt. Vi lever i evigheten. Alt er som én dag for Gud. Jeg kan tenke meg at det ikke er noe slør for Herren. Alt sammen er ett stort program. Jeg er sikker på at det er jubel i himmelen når vi møtes [i templet]. Våre forfedre jubler, og mitt håp og min bønn er at vi vil dra nytte av de mulighetene som nå gis oss til å komme regelmessig til templet.[21]

De av dere som har arbeidet med deres slektshistorie, som innser viktigheten av arbeidet og har følt spenningen som kommer av å knytte sammen familier og lære om deres edle herkomst, må dele denne spenningen med andre. Hjelp dem til å se gleden og tilfredsstillelsen som dere ser i arbeidet. Vi trenger at flere av våre medlemmer deltar i dette arbeidet. Det er mye å gjøre, som dere alle vet, og det er mange, mange medlemmer som kan gjøre arbeidet og

som ville like å gjøre arbeidet hvis noen av oss – alle dere – bare ville tenne den gnisten i dem ved deres entusiasme, eksempel og hengivenhet.[22]

5

Barn og ungdom trenger å lære om de velsignelser som venter dem i templet.

Templet er et hellig sted, og templets ordinanser er hellige. På grunn av dets hellighet nøler vi noen ganger med å si noe om templet til våre barn og barnebarn.

Som følge av dette, er det mange som ikke utvikler et reelt ønske om å reise til templet, eller når de reiser dit, gjør de det uten særlig bakgrunn for å forberede seg til de forpliktelser og pakter de inngår.

Jeg tror en riktig forståelse eller bakgrunn vil bidra umåtelig til å forberede våre unge til å komme til templet. Denne forståelsen tror jeg vil vekke et ønske i dem om å søke sine prestedømsvelsignelser slik Abraham søkte sine [se Abraham 1:1-4].[23]

Når barna spør hvorfor vi gifter oss i templet, skulle dere lære dem at templene er de eneste stedene på jorden hvor visse ordinanser kan utføres. Dere skulle også fortelle barna om deres personlige følelser da dere knelte sammen ved det hellige alter og påtok dere pakter som gjorde det mulig for dem å bli beseglet til dere for alltid.[24]

Hvor passende det er for mødre og fedre å peke på templet og si til sine barn: "Det var der vi ble gift for evigheten." Ved å gjøre det, kan idealet om tempelekteskap bli innpodet i barnas sinn og hjerte mens de er svært unge.[25]

Vi skulle fortelle vår familie om vår kjærlighet til våre forfedre og vår takknemlighet for å kunne hjelpe dem å motta de frelsende ordinanser, slik mine foreldre gjorde med meg. Når vi gjør det, vil sterkere bånd av takknemlighet og hengivenhet utvikle seg i familien.[26]

Jeg tror de unge ikke bare er villige og i stand til å gjøre slektsforskning, men de er et godt middel til å blåse liv i hele programmet.[27]

"Gud velsigne oss så vi kan lære våre barn og barnebarn hvilke store velsignelser som venter dem når de reiser til templet."

Gud velsigne oss så vi kan lære våre barn og barnebarn hvilke store velsignelser som venter dem når de reiser til templet.[28]

6

Flere tempelbesøk fører til mer personlig åpenbaring.

Jeg gjør det til en vane, når jeg utfører en vielse, å foreslå for det unge paret at de kommer tilbake til templet så snart de kan, og går gjennom tempelet igjen som mann og hustru. Det er ikke mulig for dem fullt ut å forstå betydningen av den hellige begavelse eller beseglingene etter en tur gjennom templet, men når de gjentar sine tempelbesøk, vil skjønnheten, betydningen og viktigheten av det hele bli understreket for dem. Jeg har senere fått brev fra noen av disse unge parene som uttrykker takknemlighet fordi dette ble spesielt vektlagt. Når de gjentar sine besøk til templet, har deres kjærlighet til hverandre en tendens til å øke, og ekteskapet deres har en tendens til å bli styrket.[29]

I løpet av våre besøk i templet, får vi innsikt i betydningen av menneskets evige reise. Vi ser vakre og imponerende symboler på de viktigste hendelsene – i fortid, nåtid og fremtid – på menneskets oppgave i forhold til Gud. Vi blir minnet på våre forpliktelser når vi inngår høytidelige pakter knyttet til lydighet, innvielse, offer og trofast tjeneste for vår himmelske Fader.[30]

Jeg lover at med økt tilstedeværelse i Guds templer, vil dere få økt personlig åpenbaring for å velsigne deres liv slik dere velsigner dem som er døde.[31]

I disse herlige templers fred finner vi noen ganger løsninger på livets alvorlige problemer. Under Åndens innflytelse strømmer noen ganger kunnskap til oss der. Templer er steder for personlig åpenbaring. Når jeg har vært tynget av et problem eller en vanskelighet, har jeg gått til Herrens hus med en bønn i mitt hjerte om å få svar. Disse svarene har kommet på klare og umiskjennelige måter.[32]

Kommer vi ofte tilbake til templet for å motta personlige velsignelser som kommer ved regelmessig tempelarbeid? Bønner blir besvart, åpenbaring finner sted og undervisning ved Ånden foregår i Herrens hellige templer.[33]

La oss gjøre templet et hellig hjem borte fra vårt evige hjem.[34]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa at et tempel er "et symbol på alt vi har kjært", og han nevnte noen sannheter som templer symboliserer (se del 1). Hva betyr templer for deg?
- Hvordan angår president Bensons læresetninger i del 2 om prestedømmets velsignelser, alle familiemedlemmer? Når du leser gjennom denne delen, kan du grunne på ditt privilegium og ansvar for å hjelpe familiemedlemmer å forberede seg til å vende tilbake til Guds nærhet.
- Når du leser del 3, kan du grunne på president Bensons læresetninger om de velsignelser vi mottar ved tempelordinanser. På hvilke måter har du blitt velsignet ved tempelordinanser? Hvis du

ennå ikke har mottatt tempelordinanser, kan du tenke over hva du kan gjøre for å forberede deg til å motta dem.

- President Benson sa: "Når jeg tenker på slektsforskning, ser jeg mennesker – mennesker jeg er glad i" (del 4). Hvordan kan denne uttalelsen påvirke din tilnærming til slektshistorie? Hva kan vi gjøre for å hjelpe flere av våre forfedre å motta evangeliets velsignelser?
- Hva kan vi gjøre for å hjelpe barn og unge å forberede seg til templets ordinanser og pakter? På hvilke måter kan ungdom "blåse liv i hele programmet" for slektshistorie? (Se del 5.)
- President Benson oppfordret oss til å "gjøre templet til et hellig hjem borte fra vårt evige hjem" (del 6). Hva betyr dette utsagnet for deg? Reflekter over velsignelser du har mottatt når du har gått i templet.

Aktuelle skriftsteder

Jesaja 2:1-3; L&p 97:15-16; 109:8-23; 124:39-41; 138:32-34

Hjelp til undervisningen

"Ofte inneholder en leksjon mer stoff enn du kan bruke på den tiden du har til rådighet. I slike tilfeller skulle du velge ut det som vil ha størst nytte for dem du underviser" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 98).

Noter

1. "Hva jeg håper dere vil lære deres barn om templet," *Lys over Norge,* mai. 1986, 9.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 260.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 256.
4. "Hva jeg håper dere vil lære deres barn om templet,", 6.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 252.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 256; uttalelsen av Harold B. Lee finnes i Conference Report, april 1942, 87.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 85.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 256.
9. "Hva jeg håper dere vil lære deres barn om templet," 6.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 255.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 259.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 255-56.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 256.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 250.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 252; se også ElRay L. Christiansen, i Conference Report, april 1968, 134.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 252.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 248.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 248-49.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 164.
20. *Come unto Christ* (1983), 126.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 253.
22. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 162.
23. "Hva jeg håper dere vil lære deres barn om templet,", 8.

24. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 258.
25. "Hva jeg håper dere vil lære deres barn om templet," 6.
26. *Come unto Christ through Temple Ordinances and Covenants* (hefte, 1987), 2.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 163.
28. "Hva jeg håper dere vil lære deres barn om templet,", 10.
29. *God, Family, Country,* 183.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 251.
31. "Mormons bok og Lære og pakter," *Lys over Norge,* juli 1987, 77.
32. "Hva jeg håper dere vil lære deres barn om templet,", 8.
33. "Kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham," *Lys over Norge,* juli 1988, 76.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 256.

Ekteskap og familie – forordnet av Gud

"Familien er et av Guds viktigste festningsverker mot vår tids onder. Gjør ditt beste for å holde familien sterk og sammensveiset og verdig vår himmelske Faders velsignelser."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Helt siden de giftet seg, gjorde Ezra og Flora Benson sitt hjem og sin familie til sin høyeste prioritet. Da deres barn var små, begynte de å understreke at de ikke ønsket at familien skulle ha noen "tomme stoler" i evigheten.[1] President Benson understreket det samme budskapet i løpet av sin tjeneste som leder i Kirken. Han sa:

"Gud vil at familien skal være evig. Av hele min sjel vitner jeg om at denne erklæringen er sann. Måtte han velsigne oss så vi kan styrke vårt hjem og hvert familiemedlem, slik at vi når tiden er inne kan rapportere til vår himmelske Fader i hans himmelske hjem at vi er alle der – far, mor, søster, bror, alle som har hverandre kjær. Hver stol er fylt. Vi er alle hjemme."[2]

President og søster Benson startet arbeidet med å styrke familien ved å pleie sitt ekteskap. De var kjærlige og hengivne, lojale og trofaste. Selv om de ikke var tilbøyelige til å krangle, hadde de ofte åpenhjertige diskusjoner.[3] De hadde absolutt tillit til hverandre, noe de følte var en av de virkelig sterke sidene ved deres ekteskap. "Jeg var aldri, *aldri* det minste i tvil om Floras lojalitet," sa president Benson.[4]

President og søster Benson støttet og styrket hverandre. "Flora har vært mer fremsynt med hensyn til meg og mine muligheter enn noen annen i mitt liv. Hennes tro og støtte har vært en stor velsignelse," sa president Benson.[5] Når han følte at han ikke strakk til i

President og søster Benson var alltid lojale og trofaste mot hverandre.

sine krevende oppgaver, pleide søster Benson ofte å tørke tårene hans og trøste ham.[6] Hun søkte Herrens hjelp til å oppholde ham, og hun fikk barna til å gjøre det samme. "Det var mye bønn og faste for pappa," sa datteren Barbara.[7]

Ved å bygge på sitt ekteskap som en solid grunnvoll, lærte president og søster Benson sine barn viktigheten av evige familieforhold. "Mor og far innpodet dype følelser av lojalitet og kjærlighet blant oss barn," sa sønnen Mark. "Jeg tror ikke den slags atmosfære skapes naturlig i et hjem, den oppmuntres til og fremmes av en omtenksom og kjærlig mor og far."[8]

Den adferdsnorm som familien Benson forventet, så vel som den prioritet de ga familien, hadde utspring i evangeliet. De arbeidet for å skape et hjem der kjærligheten rådet, der barna lærte og utviklet seg, og der de hadde det gøy. Familien Benson ønsket at deres hjem skulle være et fristed fra verden. "Det betyr ikke at vi ikke hadde uoverensstemmelser," sa sønnen Reed. "Vi kom ikke alltid overens. Vi gjorde ikke alltid det vi skulle. Vi tøyde noen ganger mors tålmodighet til grensen. Men under det hele lå det en følelse av samhold og samarbeid i familien."[9] Søster Benson erkjente: "Ingen er fullkommen. I vår familie er det ikke vårt mål å fremheve hverandres svakheter, men å oppmuntre hverandre til å bli bedre."[10]

Barna i familien Benson var fortsatt unge da faren ble kalt til å virke i De tolv apostlers quorum, og han var bekymret over hvordan hans mange reiser ville kunne påvirke hans tid med dem. Han skrev i dagboken sin: "Omfattende reiser på oppdrag for Kirken vil holde meg borte fra familien i stor grad … Jeg håper virkelig at jeg kan være trofast mot min familie, holde dem nær til Kirken og likevel utføre mine plikter som en av generalautoritetene. Dette vet jeg blir ikke lett."[11]

Det faktum at det ikke var lett, fikk president Benson til å arbeide hardt for å holde seg nær sin familie. "Noen av de beste, mest tilfredsstillende inntrykk og erfaringer i [mitt] liv er knyttet til hjem og familiebånd," sa han.[12]

I 1957, som USAs landbruksminister, foretok president Benson en fire ukers reise rundt i verden for å utvikle handelsmuligheter.

Søster Benson og døtrene Beverly og Bonnie ledsaget ham. De reiste til 12 land, hvor de møtte statsledere og besøkte landemerker, flyktningleirer og jordbruk. President Benson følte at reisen hadde bidratt til å øke handelsmuligheter og samtidig skape velvilje for Kirken. Da de kom hjem, ventet datteren Beth da flyet landet. Da hun så foreldrene sine, løp hun mot dem med tårer i øynene. Hennes far strakte ut armene og dro henne inn i en kjærlig omfavnelse. Han reflekterte: "Med alle underverkene i verden [som vi hadde sett], var det øyeblikket plutselig det beste ved hele turen."[13]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Familien er den viktigste organisasjonen både i tid og i evighet.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige ser på familien som den viktigste organisasjonen i tid og i all evighet. Kirkens lære er at alt skulle være sentrert i og omkring familien. Den understreker at det å bevare familien for tid og evighet har forrang fremfor alle andre interesser.[14]

Det finnes ingen tilfredsstillende erstatning for hjemmet. Dets grunnvoll er like gammel som verden. Dets oppgave er forordnet av Gud.[15]

Ingen nasjon kan noensinne bli sterkere enn dens hjem. Denne Kirken vil aldri bli sterkere enn dens hjem. Vi er ikke bedre som folk enn våre hjem … Et godt hjem er den solide grunnvoll, sivilisasjonens hjørnesten. Det må bevares. Det må styrkes.[16]

Noen spør meg som leder i Kirken, hvorfor vi legger så stor vekt på hjem og familie når det er så mange større problemer omkring oss. Svaret er selvsagt at større problemer bare gjenspeiler enkeltpersoners og familiers problemer.[17]

Ekteskap og familieliv er forordnet av Gud. I evig forstand er frelse et familieanliggende. Gud holder foreldre ansvarlig for sin forvaltning med hensyn til å oppfostre barn. Det et meget hellig ansvar.[18]

2

I lykkelige ekteskap elsker og tjener mann og hustru Gud og hverandre.

Ekteskap, hjemmet og familien er mer enn bare sosiale institusjoner. De er guddommelige, ikke menneskeskapte. Gud forordnet ekteskapet helt fra begynnelsen. I opptegnelsen om det første ekteskapet i 1 Mosebok gir Herren fire betydelige uttalelser: 1) at det ikke er godt for mennesket å være alene, 2) at kvinnen ble skapt for å være en medhjelp for mannen, 3) at de to skulle være ett kjød og 4) at mannen skulle forlate far og mor og holde seg til sin hustru. (Se 1 Mosebok 2:18, 24.)

Senere, som for å underbygge den tidligere uttalelsen, sa Herren: "Derfor, det som Gud har sammenføyd, det skal et menneske ikke skille" (Matteus 19:6). Han sa også: "Du skal elske din hustru av hele ditt hjerte, og holde deg til henne og ingen annen" (L&p 42:22).[19]

Skriftene forteller oss: "Adam begynte å dyrke jorden… slik jeg, Herren, hadde befalt ham. Og også Eva, hans hustru, arbeidet sammen med ham … De begynte å bli mange og fylle jorden … Og Adam og hans hustru, Eva, påkalte Herrens navn … Og Adam og Eva priste Guds navn, og de kunngjorde alle ting for sine sønner og døtre … Og Adam og hans hustru, Eva, opphørte ikke med å påkalle Gud." (Moses 5:1-2, 4, 12, 16.)

Av denne inspirerte opptegnelsen ser vi at Adam og Eva ga oss et ideelt eksempel på et paktsekteskap. De arbeidet sammen, de fikk barn sammen, de ba sammen, og de underviste sine barn i evangeliet – sammen. Dette er mønsteret Gud ønsker at alle rettskafne menn og kvinner skal følge.[20]

Ekteskapet i seg selv må anses som en hellig pakt for Gud. Et ektepar er forpliktet ikke bare overfor hverandre, men overfor Gud. Han har lovet velsignelser til dem som overholder denne pakten.

Troskap mot ekteskapsløftene er absolutt avgjørende for å ha kjærlighet, tillit og fred. Utroskap blir utvetydig fordømt av Herren…

Beherskelse og selvkontroll må være styrende prinsipper i ekteskapet. Par må lære å tøyle sin tunge, i tillegg til sine lidenskaper.

Bønn i hjemmet og bønn sammen vil styrke [et ektepars] forhold. Gradvis vil tanker, ambisjoner og oppfatninger flettes sammen til en enhet inntil dere har de samme mål og hensikter.

Søk veiledning og hjelp fra Herren, profetenes læresetninger og Skriftene, spesielt når det er uenighet og problemer.

Åndelig vekst kommer ved å løse problemer sammen – ikke ved å løpe fra dem. Dagens overdrevne vekt på individualisme fører til egoisme og adskillelse. To personer som blir "ett kjød", er fortsatt Herrens norm. (Se 1 Mosebok 2:24.)

Hemmeligheten bak et lykkelig ekteskap er å tjene Gud og hverandre. Målet med ekteskap er enhet og samhold, så vel som personlig utvikling. Paradoksalt nok er det slik at jo mer vi tjener hverandre, desto større blir vår åndelige og følelsesmessige vekst.[21]

Rådet fra apostelen Paulus er meget vakkert og går rett på sak. Han sa ganske enkelt: "Dere menn: Elsk deres hustruer, likesom også Kristus elsket menigheten" (Efeserne 5:25).

I nyere åpenbaring taler Herren igjen om denne forpliktelsen. Han sa: "Du skal elske din hustru av hele ditt hjerte, og holde deg til henne og ingen annen" (L&p 42:22). Så vidt jeg vet er det bare én annen ting i Skriftene som vi er befalt å elske av hele vårt hjerte, og det er Gud selv. Tenk etter hva dette betyr!

Dere kan vise deres hustru denne type kjærlighet på så mange måter. Først og fremst skulle ingenting annet enn Gud selv få høyere prioritet i deres liv enn deres hustru – ikke arbeid, ikke rekreasjon, ikke hobbyer. Deres hustru er deres dyrebare, evige medhjelp – deres ledsager.

Hva betyr det å elske noen av hele sitt hjerte? Det betyr å vise kjærlighet med alle dine følelser og av all din hengivenhet. Når du elsker din hustru av hele ditt hjerte, kan du ikke nedverdige henne, kritisere henne, finne feil hos henne eller være grov mot henne med ord, vrangvillig oppførsel eller handlinger.

Hva vil det si å "holde deg til henne"? Det betyr å holde deg nær henne, å være lojal og trofast mot henne, å kommunisere med henne og å uttrykke din kjærlighet til henne.[22]

"Den kjærligheten vi kjenner her, er… selve substansen som binder familier sammen for tid og evighet."

Ektemenn og hustruer som elsker hverandre, vil finne at kjærlighet og lojalitet går hånd i hånd. Denne kjærligheten vil skape en oppbyggende atmosfære der barn kan oppnå følelsesmessig vekst. Familielivet skulle være en tid med lykke og glede som barn kan se tilbake på med gode minner og assosiasjoner.[23]

3

Sterke familier dyrker kjærlighet, respekt og støtte for hvert familiemedlem.

La oss styrke familien. Familiebønn og personlig bønn morgen og kveld kan nedkalle Herrens velsignelser over vår husstand. Måltider er en fantastisk anledning til å snakke om dagens aktiviteter og ikke bare mette kroppen, men også mette ånden ved at familiens medlemmer bytter på å lese i Skriftene, spesielt Mormons bok. Leggetid er en flott anledning for den travle faren til å gå til hvert av sine barns seng for å snakke med dem, svare på deres spørsmål og fortelle dem hvor høyt de er elsket.[24]

Familien er et av Guds viktigste festningsverker mot vår tids onder. Gjør deres beste for å holde familien sterk og sammensveiset og verdig vår himmelske Faders velsignelser. Hvis dere gjør det, vil dere motta tro og styrke som vil velsigne dere for alltid.[25]

En stor ting Herren krever av hver enkelt av oss, er at vi skaper et hjem hvor det finnes en glad og positiv innflytelse. I årene fremover vil ikke prisen på hjemmets møbler eller antall bad bety stort. Det som virkelig vil bety noe, er om våre barn følte kjærlighet og anerkjennelse i hjemmet. Det vil spille en betydelig rolle om det var glede og latter, eller krangling og uenighet der.[26]

Sterke familier har kjærlighet og respekt for hvert familiemedlem. Familiemedlemmene vet at de er elsket og verdsatt. Barn føler at de er elsket av sine foreldre. Dermed er de trygge og selvsikre.

Sterke familier er opptatt av effektiv kommunikasjon. De snakker ut om sine problemer, legger planer sammen og samarbeider mot felles mål. Familiens hjemmeaften og familieråd praktiseres og anvendes som effektive verktøy til å nå dette målet.

Fedre og mødre i sterke familier holder seg nær til barna. De snakker sammen. Noen fedre har et formelt intervju med hvert barn, andre gjør det uformelt, og atter andre benytter anledninger til regelmessig å tilbringe tid alene med hvert barn.

Alle familier har problemer og utfordringer. Men velfungerende familier forsøker å samarbeide om å finne løsninger istedenfor for å ty til kritikk og uenighet. De ber for hverandre, snakker sammen og gir oppmuntring. Av og til faster disse familiene sammen til støtte for et av familiemedlemmene.

Sterke familier støtter hverandre.[27]

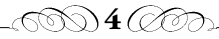

Hjemmet er det beste sted for barn å lære evangeliets prinsipper og handlemåter.

Familien er det mest effektive sted å innpode varige verdier i dens medlemmer. Der hvor familielivet er sterkt og basert på prinsippene og fremgangsmåtene i Jesu Kristi evangelium… oppstår ikke problemer så lett.[28]

Gode foreldre har funnet ut at det ikke er lett å oppdra barn i et miljø som er forurenset med ugudelighet. Derfor treffer de bevisste tiltak for å sørge for det beste av sunne innflytelser. Moralprinsipper blir undervist. Gode bøker gjøres tilgjengelig og leses. TV-titting kontrolleres. God og oppbyggende musikk gjøres tilgjengelig. Men viktigst av alt, Skriftene leses og drøftes som et middel til å bidra til å utvikle åndelighet.

I velfungerende siste-dagers-hellige hjem kan foreldre lære sine barn å forstå tro på Gud, omvendelse, dåp og Den hellige ånds gave. (Se L&p 68:25.)

Familiebønn er en gjennomført vane i disse familiene. Bønn er et middel til å uttrykke takknemlighet for velsignelser og ydmykt erkjenne avhengighet av Den allmektige Gud for styrke, livsopphold og støtte.

Det er en klok og sann leveregel at familier som kneler sammen, står rakt for Herren![29]

Barn trenger å vite hvem de er i evig forstand. De trenger å vite at de har en evig himmelsk Fader som de kan stole på, som de kan be til, og som de kan motta veiledning fra. De trenger å vite hvor de kom fra, slik at deres liv kan ha mening og hensikt.

Barn må læres opp til å be, til å stole på Herren for veiledning og til å uttrykke takknemlighet for sine velsignelser. Jeg husker at jeg knelte ved sengekanten til våre små barn og hjalp dem med deres bønner.

Barn må lære forskjell mellom riktig og galt. De kan og må lære Guds bud. De må lære at det er galt å stjele, lyve, jukse eller begjære det andre har.

Barn må læres opp til å arbeide hjemme. De skulle lære der at ærlig arbeid utvikler verdighet og selvrespekt. De skulle lære gleden ved å arbeide, ved å gjøre en god jobb.

Barnas fritid må på en konstruktiv måte rettes mot sunne, positive aktiviteter.[30]

Kirkens hjemmeaftenprogram har til hensikt å styrke og verne om familien, med én kveld hver uke som er avsatt til at fedre og mødre kan samle sine sønner og døtre rundt seg i hjemmet.[31]

Prinsipper i evangeliet kan innprentes ved effektive familiens hjemmeaftener der ungdom blir beriket, slik at de ikke har noen grunn til å frykte for sin fremtid. Slik undervisning må gjøres med tro, vitnesbyrd og optimisme.[32]

Å sette sitt hus i orden er å holde Guds bud. Dette bringer harmoni og kjærlighet … Det er daglig familiebønn. Det er å lære familien å forstå Jesu Kristi evangelium. Det er at hvert familiemedlem holder Guds bud. Det er… å være verdig til å motta en tempelanbefaling, at alle familiemedlemmer mottar opphøyelsens ordinanser og at familien blir beseglet for evigheten. Det er å være fri for overdreven gjeld, og at familiemedlemmene betaler ærlig tiende og offergaver.[33]

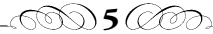

Gud har åpenbart at familien kan bestå på den andre siden av graven.

Den kjærligheten vi kjenner her, er ikke en flyktig skygge, men selve substansen som binder familier sammen for tid og evighet.[34]

Det var gjennom Joseph Smith at himmelens Gud åpenbarte den sannhet at familien kan bestå på den andre siden av graven – at vår sympati, våre følelser og vår kjærlighet til hverandre kan eksistere for alltid.[35]

Intet offer er for stort til å få del i velsignelsene ved et evig ekteskap. For de fleste av oss er et tempel lett tilgjengelig, kanskje så pass tilgjengelig at vi tar for lett på denne velsignelsen. I likhet med alt annet som angår trofasthet i å etterleve evangeliet, krever det å gifte seg på Herrens måte villighet til å nekte oss ugudelighet – verdslighet – og villighet til å gjøre vår Faders vilje. Ved denne troshandling viser vi vår kjærlighet til Gud og vår aktelse for etterkommere som ennå ikke er født. Ettersom vår familie er vår største kilde til glede her i livet, kan det godt være slik i evigheten også.[36]

Hjem og familie. Gode minner veller frem i vårt bryst bare vi hører disse verdsatte ordene! Jeg ber ydmykt av hele min sjel om

at dere må kjenne den usigelig glede og tilfredsstillelse av hederlig foreldreskap. Dere vil gå glipp av en av de dypeste gleder i dette livet og evigheten hvis dere forsettlig unngår det ansvar som følger med foreldrerollen og å skape et hjem. Slik det ble åpenbart gjennom profeten Joseph Smith, er det hjem og varige familieforhold som danner selve grunnlaget for vår lykke både her og siden.[37]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa: "I evig forstand er frelse et familieanliggende" (del 1). Hva betyr dette for deg? Hva kan familiemedlemmer gjøre for hverandres frelse?
- Når du studerer president Bensons råd i del 2, kan du grunne på hvordan det hele forholder seg til det han kalte "hemmeligheten bak et lykkelig ekteskap". Hvorfor tror du denne "hemmeligheten" fører til lykke?
- I del 3 kan du overveie det president Benson sa om vaner i velfungerende familier. Hvordan styrker disse vanene familier? Grunn på hva du kan gjøre for å følge dette rådet.
- Hvorfor tror du at familien er "det mest effektive sted å innpode varige verdier"? (Se del 4, og legg merke til president Bensons konkrete råd om undervisning i familien.) Når har du sett familiemedlemmer hjelpe hverandre å lære evangeliets prinsipper?
- President Benson vitnet om at familier kan "bestå på den andre siden av graven" (del 5). Hvilke tanker og følelser får du når du grunner på denne sannheten? Hva er noen "gode minner" som kommer til deg når du hører snakk om hjem og familie?

Aktuelle skriftsteder

Salmene 127:3-5; 1 Korinterbrev 11:11; 3 Nephi 18:21; L&p 49:15; 132:18-19; se også "Familien – En erklæring til verden", *Liahona,* nov. 2010, 129

Studiehjelpemidler

"Du får mest ut av ditt studium av evangeliet når du undervises av Den hellige ånd. Begynn alltid ditt studium av evangeliet med å be om at Den hellige ånd må hjelpe deg å lære" (*Forkynn mitt evangelium* [2004], 18).

Noter

1. I Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 363.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 493.
3. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 126.
4. I Derin Head Rodriguez, "Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion," *Ensign,* mars 1987, 20.
5. I "Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion," 14.
6. Se *Ezra Taft Benson: A Biography,* 179.
7. Barbara Benson Walker, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 179.
8. Mark Amussen Benson, i "Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion," 20.
9. Reed Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 140.
10. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 133.
11. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 178.
12. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 126.
13. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 327.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 489.
15. I Conference Report, april 1949, 198.
16. I Conference Report, okt. 1953, 122.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 521.
18. "Grunnlag for varige familieforhold," *Lys over Norge,* april 1983, 115.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 534.
20. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 534.
21. "Grunnlag for varige familieforhold," 115.
22. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* (2003), 209-10.
23. "Grunnlag for varige familieforhold," 115.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 491.
25. "Til 'ungdom av den edle fødselsrett'," *Lys over Norge,* nr. 6, 1986, 41.
26. "Great Things Required of Their Fathers," *Ensign,* mai 1981, 34.
27. "Counsel to the Saints," *Ensign,* mai 1984, 6.
28. "Grunnlag for varige familieforhold," 115.
29. "Counsel to the Saints," 6-7.
30. "Grunnlag for varige familieforhold," 115.
31. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 528.
32. "May the Kingdom of God Go Forth," *Ensign,* mai 1978, 33.
33. "Great Things Required of Their Fathers," 36.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 492.
35. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 490.
36. "This Is a Day of Sacrifice," *Ensign,* mai 1979, 33-34.
37. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 491-92.

Fedre og mødres hellige kall

"Måtte vi være trofaste mot foreldrerollens store forpliktelse, denne hellige forpliktelse."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Ved ord og eksempel, hjemme og rundt om i verden, i Kirken og i offentlige sammenhenger, underviste president Ezra Taft Benson om viktigheten av å være gode foreldre. "Styrk deres barn med kjærlighet og Herrens formaninger," sa han.[1] "Gud holder foreldre ansvarlig for sin forvaltning med hensyn til å oppfostre barn. Det er et meget hellig ansvar."[2]

President Benson og hans hustru Flora samarbeidet tett for å oppfylle sitt hellige ansvar som foreldre. De "utførte oppgaven med å pleie sin familieenhet med energi og entusiasme".[3] De rådførte seg ofte med hverandre om sine barn og andre saker. "Jeg kunne se at jeg hadde en åndelig observant kvinne ved min side," sa president Benson.[4]

De samarbeidet om å skape et hjem hvor barna kunne vokse og lære – og hvor deres barn ønsket å være. "Jeg ville heller være hjemme enn noe annet sted," sa deres sønn Mark. "Det var en tilflukt fra stormen. Mor var det beskyttende element, og pappa var der med sin styrke."[5]

President og søster Benson ivaretok sitt ansvar som foreldre med ydmykhet og bønn. Mark sa: "Mor hadde mer tro enn noen kvinne jeg noensinne har kjent… Jeg har aldri i mitt liv sett mer bønn. Uten videre kunne hun gå ned på kne og be for barna, enten det gjaldt en prøve eller en slåsskamp i skolegården, det spilte ingen rolle. Både hun og pappa hadde denne enkle troen."[6]

President Benson var ofte borte fra hjemmet på grunn av sitt arbeid og sine plikter i Kirken, så Flora påtok seg mye av ansvaret

Ezra Taft Benson sammen med sine sønner, Reed og Mark

for omsorgen og undervisningen av deres seks barn. Hun verdsatte morsrollen. "Hjemmet er midtpunktet for vår jordiske kjærlighet," sa hun.[7] Mark fortalte: "Mor elsket virkelig hjemmet. Og hun elsket oss – ikke fordi det var hennes plikt å gjøre det, men fordi det var hennes liv."[8] Idet hun uttrykte sine følelser om viktigheten av å være mor, skrev Flora: "Ønsker du å finne storhet, bør du ikke gå til tronen, men til vuggen. Det er stor kraft i en mor. Hun er den som former hjerter, liv og karakter."[9]

Når president Benson var borte fra hjemmet, prøvde han alltid å finne måter å våke over og styrke sin familie på. Han holdt jevnlig kontakt med dem gjennom telefonsamtaler og brev. Når han var hjemme, tilbragte han så mye tid med dem som mulig. Han fortalte ofte historien om "en travel far som forklarte de timene han tilbragte med å spille ball med sin sønn ved å si: 'Jeg vil heller ha vondt i ryggen nå enn vondt i hjertet senere.'"[10]

Han tilbragte også mye tid sammen med hvert av sine barn på tomannshånd. Mark fortalte at faren tok ham med til Salt Lake City, Utah for å møte en medisinsk spesialist: "Det var så moro å være sammen med pappa, bare han og jeg! Vi snakket om alt jeg ville snakke om. Selv som gutt visste jeg at pappa var glad i meg, for han var sammen med meg og hjalp meg å bli bedre."[11]

Når han kunne, tok president Benson sine barn med seg på sine reiser. I mars 1948 tok han sin datter Bonnie, som var syv år gammel den gangen, med til et landbruksmøte i Nebraska. "Pressen var så fascinert av den lille jentas ro og trygghet, og av det unormale eksemplet ved at en far tok med seg et så lite barn på en så lang reise for å utføre en så fornem funksjon, at det var bilde av Bonnie på forsiden [av avisen] neste morgen. Men for eldste Benson var ikke dette noe uvanlig. Han tok ofte barna med seg på reiser, både som en måte å styrke forholdet med dem på og for å undervise dem."[12]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

En fars kall er evig.

Fedre, dere har et evig kall som dere aldri vil bli løst fra. Så viktige kall i Kirken enn er, så er de av en slik natur at de bare gjelder for en tidsperiode, og så finner en passende avløsning sted. Men en fars kall er evig, og dets betydning overgår tiden. Det er et kall som gjelder både tid og evighet.[13]

Vårt mønster, eller forbilde, på farskap er vår himmelske Fader. Hvordan arbeider han med sine barn? For å vite det må naturligvis [fedre] vite noe om evangeliet, Herrens store plan.[14]

For en mann finnes intet høyere kall enn kallet som rettskaffen patriark, en som er gift i Herrens hus og presiderer over sine barn. Til og med Elohim selv vil at vi skal tiltale ham som "Fader vår, du som er i himmelen" (Matteus 6:9; 3 Nephi 13:9).[15]

2

Fedre skal gi åndelig lederskap i sine familier.

Faren må hungre og tørste og lengte etter å velsigne sin familie, vende seg til Herren, grunne på Herrens ord og leve ved Ånden for å kjenne Herrens sinn og vilje og hva han må gjøre for å lede sin familie.[16]

[Fedre] dere har et hellig ansvar for det åndelig lederskap i deres familie.

I et hefte som ble utgitt av De tolvs råd for noen år siden, sa vi følgende: "Det å være far innebærer lederskap – den viktigste form for lederskap. Slik har det alltid vært, og slik vil det alltid være. Far, med din evige ledsagers hjelp, råd og oppmuntring, presiderer du i hjemmet" (*Father, Consider Your Ways* [hefte, 1973], 4-5)…

I kjærlighet til fedrene i Israel vil jeg foreslå ti konkrete måter fedre kan gi åndelig lederskap til sine barn på:

1. Gi barna en fars velsignelse. Døp og bekreft barna. Ordiner deres sønner til prestedømmet. Dette vil bli åndelige høydepunkter i deres barns liv.

2. Led familiebønner, daglig lesning i Skriftene og ukentlige familiens hjemmeaftener. Deres personlige engasjement vil vise barna hvor viktige disse aktivitetene er.

3. Så sant det er mulig, vær tilstede på Kirkens møter sammen som familie. Det at familien dyrker Gud sammen under ditt lederskap er uhyre viktig for dine barns åndelige velferd.

4. Ha far-datter-avtaler og dra på far-og-sønn-turer med dine barn…

5. Skap tradisjoner med familieferier og utflukter og turer. Disse minnene vil aldri bli glemt av deres barn.

6. Ha regelmessige samtaler med barna på tomannshånd. La dem snakke om hva de har lyst til å gjøre. Lær dem evangeliets prinsipper. Lær dem sanne verdier. Fortell dem at du er glad i dem. Personlig tid med barna forteller dem hvor pappa har sine prioriteringer.

7. Lær dine barn å arbeide, og lær dem verdien av å arbeide mot et verdig mål…

8. Oppmuntre til god musikk og kunst og litteratur i hjemmet. Hjem som har en ånd av raffinement og skjønnhet, vil velsigne deres barn til evig tid.

9. Reis regelmessig til templet sammen med din hustru, når avstandene tillater det. Deres barn vil da bedre forstå betydningen av tempelekteskap og tempelløfter og den evige familieenheten.

10. La dine barn se at du er glad og tilfreds over å tjene i Kirken. Dette kan smitte over på dem, slik at de også vil ønske å tjene i Kirken og vil elske riket.

Ektemenn og fedre i Israel, dere kan gjøre så mye for deres families frelse og opphøyelse! Deres ansvar er så viktig.[17]

Vi hører noen ganger beretninger om menn, også i Kirken, som tror at det å være hjemmets overhode betyr at de har en rolle som er overordnet og gir dem anledning til å diktere og forlange ting av familien sin.

Apostelen Paulus påpeker at "mannen er kvinnens hode, *likesom* også Kristus er menighetens hode" (Efeserne 5:23; uthevelse tilføyd). Det forbildet vi skulle følge i vår rolle som leder i hjemmet.

"Ha regelmessige samtaler med barna på tomannshånd."

Vi ser ikke Frelseren lede Kirken med streng eller uvennlig hånd. Vi ser ikke Frelseren behandle sin kirke med respektløshet eller forsømmelse. Vi ser ikke Frelseren bruke makt eller tvang for å oppnå sine hensikter. Ingen steder ser vi Frelseren gjøre noe annet enn det som oppbygger, løfter, trøster og opphøyer Kirken. Brødre, jeg sier til dere i all nøkternhet, han er det eksempel vi må følge når vi påtar oss den åndelige ledelse i våre familier.[18]

Som patriark i ditt hjem har du et alvorlig ansvar for å påta deg lederskap i arbeidet med dine barn. Du må hjelpe til med å skape et hjem hvor Herrens ånd kan råde…

Deres hjem skulle være et tilfluktssted med fred og glede for deres familie. Intet barn skulle frykte sin egen far – spesielt en prestedømsfar. En fars plikt er å gjøre sitt hjem til et sted for lykke og glede … Den sterke virkningen av rettferdige fedre som setter et eksempel, disiplinerer, underviser og gir omsorg og kjærlighet, er avgjørende for [deres] barns åndelige velferd.[19]

3

En mors rolle er forordnet av Gud.

[Mødre] er, eller burde være, selve hjertet og sjelen i familien. Det finnes ikke noe mer hellig ord i verdslig eller hellig skrift enn ordet *mor*. Det finnes ikke noe edlere arbeid enn det som en god og gudfryktig mor utfører.

I den evige familie har Gud fastsatt at fedre skal presidere i hjemmet. Fedre skal forsørge, elske, undervise og lede familien. En mors rolle er også forordnet av Gud. Mødre skal unnfange, bære frem, oppdra, vise kjærlighet og lære opp. Det erklærer åpenbaringene.[20]

Vi er klar over at noen kvinner ikke kan få barn på grunn av omstendigheter de ikke er herre over. Alle Guds profeter har lovet disse skjønne søstrene at de vil bli velsignet med barn i evigheten, og at etterkommere ikke vil bli nektet dem.

Ved hjelp av ren tro, inderlig bønn, faste og spesielle velsignelser har mange av de samme skjønne søstrene, med sin edle ledsager ved sin side, opplevd mirakler slik at de har blitt velsignet med barn. Andre har ydmykt valgt å adoptere barn. Vi gjør honnør til disse fantastiske parene for de ofre og den kjærligheten dere har gitt de barna dere har valgt å kalle deres egne.[21]

Gud velsigne våre fantastiske mødre. Vi ber for dere. Vi opphølder dere. Vi hedrer dere når dere bærer frem, gir næring til, lærer opp, underviser og viser kjærlighet for evigheten. Jeg lover dere himmelens velsignelser og "alt som [Faderen] har" (se L&p 84:38) når dere foredler det edleste kall av dem alle – å være mor i Sion.[22]

4

Mødre skulle elske, undervise og tilbringe effektiv tid sammen med sine barn.

Mødre i Sion, deres gudgitte oppgave er så avgjørende for deres egen opphøyelse og deres families frelse og opphøyelse. Et barn trenger en mor mer enn alt som kan kjøpes for penger. Den største av alle gaver er å tilbringe tid sammen med dine barn.[23]

I kjærlighet til mødrene i Sion vil jeg nå foreslå 10 konkrete måter våre mødre kan tilbringe effektiv tid med sine barn på.

For det første skulle dere så langt det er mulig være tilstede når barna enten kommer eller går – når de går og kommer tilbake fra skolen, når de går eller kommer hjem fra stevnemøter, når de har venner med seg hjem. Være der om barna er 6 eller 16 år…

For det annet, mødre, ta dere tid til å være en sann venn for deres barn. Lytt til barna, virkelig lytt. Snakk med dem, le og spøk sammen med dem, synge sammen med dem, lek med dem, gråte med dem, klem dem og gi dem oppriktig ros. Tilbring regelmessig tid på tomannshånd med hvert barn. Vær en sann venn for barna.

For det tredje: Ta dere tid til å lese for barna. Les for deres sønner og døtre helt fra vuggen av … Dere vil gi dem kjærlighet til god litteratur og ekte kjærlighet til Skriftene hvis dere vil lese regelmessig for barna.

For det fjerde: Ta dere tid til å be sammen med barna. Familiebønn, under ledelse av faren, skulle holdes morgen og kveld. La barna føle deres tro når dere nedkaller himmelens velsignelser over dem … La barna delta i familiebønn og personlige bønner, og gled dere over deres gode ord til sin Fader i himmelen.

For det femte: Ta dere tid til å ha en meningsfylt hjemmeaften hver uke. La barna delta aktivt. Lær dem riktige prinsipper. Gjør dette til en av deres familietradisjoner…

For det sjette: Ta dere tid til å være sammen ved måltider så ofte som mulig. Dette er en utfordring når barna blir eldre og livet blir travlere. Men gode samtaler, formidling av dagens planer og aktiviteter, og spesielle undervisningsøyeblikk finner sted ved måltider fordi foreldre og barn jobber med saken.

For det syvende: Ta dere tid til å lese i Skriftene sammen som familie hver dag … Det å lese Mormons bok sammen som familie vil spesielt tilføre hjemmet åndelighet og gi både foreldre og barn kraft til å stå imot fristelse og til å ha Den hellige ånd som sin konstante ledsager. Jeg lover at Mormons bok vil forandre familiens liv.

For det åttende, ta dere tid til å gjøre ting sammen som familie. Gjør familieutflukter, landturer, fødselsdagsfeiringer og småturer til noe spesielt som skaper minner. Vær så sant det er mulig tilstede, hele familien, ved begivenheter hvor et av familiemedlemmene deltar, f.eks. i en teaterforestilling på skolen, på fotball- eller

"Ta dere tid til å lese for barna."

håndballkamp, når en skal tale eller fremføre noe. Reis sammen til møter i Kirken og sitt sammen som familie når dere kan. Mødre som hjelper barna å be og leke sammen, vil [hjelpe dem] å ha et nært forhold og være til velsignelse for dem hele livet.

For det niende, mødre, ta dere tid til å undervise deres barn. Benytt anledningen ved måltider, tilfeldige eller i spesielle stunder når dere sitter ned sammen, ved fotenden av sengen ved dagens slutt, eller under en spasertur en tidlig morgen…

En mors kjærlighet og bønn for sine barn er hennes viktigste virkemidler når hun skal undervise sine egne. Lær barna evangeliets prinsipper. Lær dem at det lønner seg å oppføre seg ordentlig. Lær dem at det ikke er noen trygghet i synd. Lær dem å bli glad i Jesu Kristi evangelium og få et vitnesbyrd om dets guddommelighet.

Lær deres sønner og døtre sømmelighet, og lær dem å respektere det å være mann og kvinne. Lær deres barn om seksuell renhet, riktige normer for stevnemøter, tempelekteskap og misjon og betydningen av å ta imot og foredle kall i Kirken.

Lær dem å bli glad i å arbeide, og om viktigheten av en god utdannelse.

Lær dem viktigheten av den rette underholdning, inkludert passende filmer og videoer, musikk, bøker og blader. Snakk med dem om de onder som pornografi og narkotika er, og lær dem verdien av å føre et rent liv.

Ja, mødre, lær deres barn evangeliet i deres eget hjem, ved deres egen arne. Dette er den mest virkningsfulle undervisning deres barn noensinne kommer til å få…

Det tiende og siste punktet, mødre, er å ta dere tid til å være virkelig glad i deres små barn. En mors ubetingede kjærlighet ligger nær opp til Kristus-lignende kjærlighet.

Deres tenåringsbarn trenger også kjærlighet og oppmerksomhet i samme grad. Det virker som det er lettere for mange mødre og fedre å vise barna kjærlighet mens de er små, og langt vanskeligere når de blir eldre. Arbeid med dette i ydmykhet. Det behøver ikke være noen generasjonskløft. Nøkkelen er kjærlighet. Våre unge trenger kjærlighet og oppmerksomhet, ikke overbærenhet. De trenger empati og forståelse, ikke likegyldighet, fra mødre og fedre. De trenger foreldrenes tid. En mors vennlige undervisning og hennes kjærlighet og tillit til en tenåringssønn eller -datter kan bokstavelig talt redde dem fra en ugudelig verden.[24]

Vet du en grunn til at rettferdige mødre elsker sine barn så høyt? Fordi de ofrer så mye for dem. Vi elsker det vi ofrer for, og vi ofrer for det vi elsker.[25]

5

Foreldre skulle samarbeide i enhet og kjærlighet for å oppdra sine barn.

Ektemenn og hustruer skulle, som medskapere, med iver og bønn invitere barn til sitt hjem … Velsignet er den mann og hustru som har familie med barn. Livets dypeste gleder og velsignelser er knyttet til familie, det å være foreldre og til offer. Å få de skjønne åndene inn i sitt hjem er verd praktisk talt ethvert offer.[26]

Når foreldre, i samarbeid, kjærlighet og samhold, oppfyller det ansvar som er pålagt dem fra himmelen, og barn reagerer med kjærlighet og lydighet, følger stor glede.[27]

Måtte Gud hjelpe oss å støtte hverandre. Måtte det begynne i hjemmet ved at vi støtter vår familie. Måtte det være en ånd av lojalitet, samhold, kjærlighet og gjensidig respekt. Måtte ektemenn være lojale mot sin hustru, trofast mot henne, elske henne, forsøke å lette hennes byrder og dele på ansvaret for omsorg, opplæring og oppfostring av barna. Måtte mødre og hustruer være hjelpsomme mot sin mann, oppholde og støtte ham i hans prestedømsplikter og være lojale og trofaste mot de kall som kommer til dem fra Guds prestedømme.[28]

Måtte vi være trofaste mot den store forpliktelse som det å være mor eller far innebærer, denne hellige plikt, så vi kan bygge vårt hjem på en sikker grunnvoll av evige prinsipper, så vi ikke behøver å angre på noe. Måtte vi aldri være troløse med hensyn til den store tillit som er vist oss. Måtte vi alltid huske på at disse åndene som har kommet inn i vårt hjem, er utvalgte ånder.[29]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa: "Vårt mønster, eller forbilde, på farskap er vår himmelske Fader" (del 1). På hvilke måter kan jordiske fedre følge det mønster vår himmelske Fader har fastsatt?
- Overvei president Bensons liste over "ti konkrete måter fedre kan gi åndelig lederskap til sine barn på" (del 2). Hvordan tror du hver av disse anbefalingene kan påvirke barna?
- President Benson erklærte: "Det finnes ikke noe edlere arbeid enn det som en god og gudfryktig mor utfører" (del 3). Hvilke eksempler har du sett på gode mødre? Hva kan vi gjøre for å opprettholde mødres edle og hellige ansvar etter hvert som verdens holdninger til morsrollen endres?
- Hva er noen fordeler ved at foreldre og barn tilbringer tid sammen? (Du finner noen eksempler i del 4.)
- Hva er noen velsignelser som kommer til et hjem når foreldrene står sammen om sitt ansvar? (Se del 5.) Hva kan fedre og mødre gjøre for å bli mer samstemt? På hvilke måter kan enslige forsørgere få den styrken de trenger for å oppfylle dette ansvaret?

Aktuelle skriftsteder

Ordspråkene 22:6; Efeserne 6:4; Mosiah 4:14-15; Alma 56:45-48; 3 Nephi 22:13; se også "Familien – En erklæring til verden", *Liahona,* nov. 2010, 129

Hjelp til undervisningen

"Når du forbereder deg åndelig og erkjenner Herren i din undervisning, vil du bli et redskap i hans hånd. Den hellige ånd vil forøke dine ord med kraft" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 41).

Noter

1. "Grunnlag for varige familieforhold," *Lys over Norge,* april 1983, 115; kursiv fjernet fra originalen.
2. "Grunnlag for varige familieforhold," 115.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 127.
4. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 141.
5. Mark Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 133.
6. Mark Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 139.
7. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 134.
8. Mark Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 133.
9. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 130.
10. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 134.
11. Mark Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 138.
12. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 165.
13. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* (2003), 205.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 503.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 496.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 511.
17. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson,* 208, 212-13.
18. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson,* 209.
19. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson,* 211.
20. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson,* 215.
21. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson,* 216.
22. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson,* 222.
23. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson,* 217.
24. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson,* 218-21.
25. "Jesus Kristus – gaver og forventninger," *Lys over Norge,* des. 1987, 5.
26. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson,* 216.
27. "Counsel to the Saints," *Ensign,* mai 1984, 6.
28. I Conference Report, okt. 1951, 155.
29. I Conference Report, okt. 1953, 123.

De eldre i Kirken

"Måtte disse gylne år bli deres aller beste ved at dere i fullt monn lever, viser kjærlighet og yter tjeneste. Og Gud velsigne dem som hjelper dere i deres behov – deres familie, deres venner og andre medlemmer og ledere i Kirken."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Ezra Taft Benson var 86 år gammel da han ble Kirkens president. Han forsto hvilke gleder og utfordringer som kommer i de senere år av livet. En glede for ham var hans vedvarende vennskap med sin hustru Flora. Paret feiret sin 60-års bryllupsdag i hans første år som president. De trivdes i hverandres selskap, og gikk i templet sammen nesten hver fredag morgen. Under hans 87. fødselsdagsfeiring var det en som spurte president Benson om hemmeligheten bak hans lange, lykkelige liv. "Før han fikk svart, sa søster Benson ertende, men oppriktig: 'Han har en god hustru'."[1]

I sine eldre år elsket president og søster Benson å tilbringe tid med sine barn og sine barnebarn, og deres familie fortsatte å lære av deres eksempel. "Ett barnebarn bodde sammen med sine besteforeldre i store deler av hans første atten måneder som president, og på anmodning reiste hun ofte sammen med dem for å hjelpe dem og dekke deres personlige behov. Hun iakttok besteforeldrene på nært hold hjemme – når de hadde stevnemøter på en iskrembar, når de satt i sofaen og holdt hverandre i hendene mens de mimret, sang og lo sammen, de varme samtalene de hadde med hjemmelærere og andre som kom på besøk."[2]

Barnebarna skjønte hvilken velsignelse det var å ha kloke og kjærlige besteforeldres innflytelse. "Et barnebarn skrev og takket etter at president Benson hadde rådet henne og hennes mann med

"Jeg har en spesiell følelse for de eldre … Jeg føler at jeg i noen grad forstår dem, for jeg er selv en av dem."

hensyn til en vanskelig avgjørelse. 'Vi spurte deg hva du syntes, og du sa: "Be om det. Jeg har tro på at dere vil ta den riktige avgjørelsen." Din tro på oss ga oss ekstra trygghet.'"[3]

Til generalkonferansen som fulgte umiddelbart etter hans 90-årsdag, forberedte president Benson en tale rettet "til de eldre i Kirken, til deres familier og til de som hjelper dem i deres behov". I innledningen uttrykte han sin personlige tilknytning til emnet: "Jeg har en spesiell følelse for de eldre – for denne enestående gruppe menn og kvinner. Jeg føler at jeg i noen grad forstår dem, for jeg er selv en av dem."[4]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Herren kjenner og elsker de eldre og har gitt dem mange av sine største ansvarsoppgaver.

Herren kjenner de eldre blant sitt folk og elsker dem. Slik har det alltid vært, og dem skjenker han mange av sine største ansvarsoppgaver. I forskjellige evangelieutdelinger har han ledet sitt folk gjennom profeter som var langt opp i årene. Han har trengt alderens visdom og erfaring, den inspirerende ledelse fra dem som i mange år har vist seg trofaste overfor hans evangelium.

Herren velsignet Sara så hun i høy alder fødte Abraham et barn. Kong Benjamins kanskje største tale ble holdt da han var svært gammel og nær døden. Han var i sannhet et redskap i Herrens hender ettersom han var i stand til å være en leder og opprette fred blant sitt folk.

Mange andre menn og kvinner gjennom tidene har oppnådd store ting mens de arbeidet for å tjene Herren og hans barn, selv i høy alder.

Mange av de… profeter som er blitt kalt av Herren i vår evangelieutdeling, ble kalt da de var i 70-eller 80-årene, eller til og med eldre. Hvor Herren kjenner og elsker sine barn som har gitt så mye gjennom sine mange år med erfaring!

Vi elsker dere som er eldre i Kirken. Dere er den del av vår befolkning som vokser raskest i verden i dag, så vel som i Kirken.

Vi ønsker at deres gylne år må bli gode og givende. Vi ber om at dere må føle gleden ved et liv som er brukt på en god måte, et liv fullt av gode minner og enda større forventninger gjennom Kristi forsoning. Vi håper at dere vil føle den fred som Herren lovet dem som fortsetter å gjøre sitt ytterste for å holde hans bud og følge hans eksempel. Vi håper deres dager er fylt med ting å gjøre og muligheter til å yte tjeneste for andre som ikke er like heldige som dere. Eldre betyr nesten alltid det bedre, for deres rike visdom og erfaring kan fortsette å utvide seg og øke mens dere hjelper andre.[5]

2

Vi kan gjøre mest mulig ut av våre eldre år.

Vi kan nevne åtte områder der vi kan gjøre mest ut av våre eldre år:

1. *Arbeid i templet og dra dit ofte.* Vi som er eldre, skulle bruke vår energi ikke bare til å velsigne våre forfedre, men så langt det er mulig sikre at alle våre etterkommere kan motta opphøyelsens ordinanser i templet. Arbeid med deres familier, gi dem råd og be for dem som måtte være uvillige til å forberede seg.

Vi ber dere innstendig om å dra til templet ofte og ta imot kall til å virke i templet når helse og styrke og avstand gjør det mulig. Vi stoler på at dere hjelper til med tempelarbeidet. Med et økende antall templer, er det nødvendig at flere av våre medlemmer forbereder seg til denne gode tjeneste. Søster Benson og jeg er takknemlige for at vi nesten hver uke kan gå i templet sammen. For en velsignelse dette har vært i vårt liv!

2. *Samle og skriv familiehistorier.* Vi kaller på dere til å gå energisk til verks og skrive personlige historier og familiehistorier. I mange tilfeller har dere alene historien inni dere, minnet om kjære personer, datoene og begivenhetene. I enkelte situasjoner *er* dere familiehistorien. Det er få måter deres arv kan bli bedre bevart på enn ved at dere samler og skriver deres historie.

3. *Engasjer dere i misjonærtjeneste.* Vi trenger et økende antall eldre misjonærer ute på misjon. Der helse og midler gjør det mulig, kaller vi på hundrevis av flere av våre ektepar til å sette sitt liv og sine saker i orden og reise på misjon. Hvor vi trenger dere på

misjonsmarken! Dere kan utføre misjonærarbeide på måter som våre yngre misjonærer ikke kan.

Jeg er takknemlig for at to av mine egne søstre som er enker, kunne være på misjon sammen i England. De var henholdsvis 68 og 73 år da de ble kalt, og begge fikk en enestående erfaring.

For et eksempel og en velsignelse det er for en families etterkommere når besteforeldrene reiser på misjon. De fleste eldre ektepar som reiser ut, styrkes og får nytt liv ved misjonærtjeneste. Gjennom denne hellige tjenestevei blir mange helliggjort og føler gleden ved å bringe andre til kunnskap om fylden av Jesu Kristi evangelium…

4. *Vær ledere ved å bygge opp samhold i familien.* Vi ber inntrengende eldre medlemmer, når det er mulig, om å kalle sin familie sammen. Organiser dem i sammenhengende enheter. Vær ledere ved familiesammenkomster. Begynn med slektsstevner der fellesskap og familiearv kan føles og læres. Noen av de beste minner jeg har, er fra våre egne slektsstevner og sammenkomster. Fremelsk gode familietradisjoner som vil binde dere sammen for evig. Ved å gjøre det, kan vi skape et stykke himmel her på jorden innenfor den enkelte familie. Når alt kommer til alt, vil evigheten bare være en forlengelse av et rettferdig familieliv.

5. *Ta imot og utfør kall i Kirken.* Vi stoler på at alle eldre medlemmer som på noen måte kan det, vil ta imot kall i Kirken og utføre dem med verdighet. Jeg er takknemlig for å kjenne personlig brødre i 70-og 80-årene som virker som biskoper og grenspresidenter. Hvor vi trenger råd og innflytelse fra dere som har vandret på livets vei! Vi trenger alle å høre hvordan dere selv har lykkes og hvordan dere har hevet dere over hjertesorg, smerte eller skuffelse, og har blitt sterkere fordi dere har opplevd det.

Dere har rikelig anledning til tjeneste i Kirkens organisasjoner. Dere har tid og en fast grunnvoll i evangeliet som gjør dere i stand til å utføre et stort arbeide. Dere går på så mange måter foran i trofast tjeneste i Kirken. Vi takker dere for alt dere har gjort og ber om at Herren må styrke dere til å gjøre mer.

6. *Planlegg deres økonomiske fremtid.* Etter hvert som tiden går og dere nærmer dere pensjonsalderen og tiårene etter den, innbyr vi alle eldre medlemmer til å planlegge nøysomt for årene som

"Måtte disse gylne år bli deres aller beste ved at dere i fullt monn lever, viser kjærlighet og yter tjeneste."

kommer etter heltidsarbeid. La oss unngå unødvendig gjeld. Vi råder også til forsiktighet med kausjonering, selv for familiemedlemmer, når inntekten som pensjonist kan komme i fare.

Vær om mulig enda mer forsiktig i alderdommen med "bli rik"-ordninger, pantsettelse av hus og hjem, eller investering i usikre foretagender. Gå forsiktig frem, slik at et helt livs planlegning ikke blir ødelagt av en enkelt eller en rekke dårlige økonomiske avgjørelser. Planlegg deres økonomiske fremtid tidlig, og følg så planen.

7. *Yt Kristus-lignende tjeneste.* Kristus-lignende tjeneste opphøyer. Ettersom vi vet dette, kan vi kalle på alle eldre medlemmer som er i stand til å støte frem med sin sigd i tjeneste for andre. Det kan være en del av prosessen med helliggjørelse. Herren har lovet at de som mister sitt liv i tjeneste for andre, skal finne seg selv. Profeten Joseph Smith sa at vi skulle "gi hele vårt liv" for å tilveiebringe Herrens hensikter (L&p 123:13).

Fred, glede og velsignelser vil følge dem som tjener andre. Ja, vi anbefaler Kristus-lignende tjeneste til alle, men det er spesielt godt i de eldres liv.

8. *Hold dere i fysisk form, sunne og aktive.* Vi er henrykt over de anstrengelser som blir gjort av så mange av de eldre for å sikre god helse når de kommer høyt opp i årene…

Hvor det gleder oss å se våre eldre holde seg sterke og aktive! Når man holder seg aktiv, fungerer både sinn og legeme bedre.[6]

3

Å tjene andre bidrar til å helbrede dem som har mistet sine kjære eller som er redde for å være alene.

Til dem av dere som har mistet sin ektefelle, vil vi også gjerne gi uttrykk for vår kjærlighet. Av og til har enkelte av dere en følelse av å være unyttige og alene, og det kan nesten føles uoverkommelig. I mange tilfeller trenger det ikke å være slik. I tillegg til de åtte hovedforslag jeg nettopp har nevnt, følger her eksempler på aktiviteter som har vist seg nyttige for andre.

Enkelte som er alene, holder seg beskjeftiget ved å lage tepper til hvert nytt barnebarn som gifter seg, eller til hvert nytt barn som blir født i familien. Andre skriver brev til fødselsdagene eller blir med barnebarna på tilstelninger på skolen eller sportsstevner når de kan. Enkelte lager album med bilder av hvert barnebarn som vedkommende får til en fødselsdag…

Vi ser utallige andre av våre enker melde seg frivillig… på sykehusene eller yter annen slags tjeneste i samfunnet. Så mange finner tilfredsstillelse ved å hjelpe til på slike måter.

Nøkkelen til å overvinne ensomhet og en følelse av at man ikke er til noen nytte for en som fysisk sett er i stand til det, ligger i å se lenger enn til seg selv ved å hjelpe andre som virkelig trenger hjelp. Vi lover dem som vil yte denne slags tjeneste, at tapet av kjære eller sorgen over å være alene i en viss grad vil bli lindret. Vi får en bedre følelse for vår egen situasjon ved å forbedre en annens omstendigheter.[7]

4

I tider med sykdom og smerte kan vi fortsatt være sterke i holdning og ånd.

Til dem som er syke og lider under smerter og livets omskiftelser, uttrykker vi vår spesielle kjærlighet og omsorg. Vi føler med

dere og ber for dere. Husk hva fader Lehi sa da han velsignet sin sønn Jakob, som hadde lidd på grunn av sine eldre brødre Laman og Lemuel. Han sa: "[Du kjenner] Guds storhet, og han skal hellige dine lidelser til ditt gavn" (2 Nephi 2:2). Og det vil han også gjøre for dere.

Vi ber om at dere må fortsette å gjøre deres beste for å holde dere sterke i holdning og ånd. Vi vet at det ikke alltid er lett. Vi ber om at de som nå utfører oppgaver for dere som dere ikke lenger er i stand til å utføre selv, må gjøre det i kjærlighet, i mildhet og med en omsorgsfull ånd.

Vi håper at dere vil fortsette å utvikle gode tanker og følelser i deres hjerte og sinn og straks skyve bort dem som er skadelige og ødeleggende for dere. Vi stoler på at dere ber hver dag, og endog hver time, om nødvendig. Mormons bok lærer oss at vi skulle leve "i takksigelse for all barmhjertighet og alle velsignelser [Gud] skjenker [oss]" (Alma 34:38).

Dere vil oppdage at daglig lesning i Mormons bok vil oppløfte deres ånd, trekke dere nærmere til deres Frelser og hjelpe dere til å studere evangeliet så dere kan dele store sannheter med andre.[8]

5

Det er viktig at familier gir sine gamle foreldre og besteforeldre den kjærlighet, omsorg og respekt som de fortjener.

Jeg vil gjerne tale noen minutter til de eldres familier. Vi gjentar et skriftsted fra Salmenes bok: "Forkast meg ikke i alderdommens tid, svikt meg ikke når min kraft forgår" (Salmene 71:9).

Vi oppfordrer familiene til å gi sine gamle foreldre og besteforeldre den kjærlighet, omsorg og oppmerksomhet som de fortjener. La oss huske Skriftenes befaling om at vi må dra omsorg for dem som tilhører vårt eget hus så vi ikke skal bli regnet for å være "verre enn en vantro" (1 Timoteus 5:8). Jeg er så takknemlig for min egen kjære familie og for den kjærlige omsorg de har gitt sine foreldre gjennom så mange år.

Husk, foreldre og besteforeldre er vårt ansvar, og vi skal ta oss av dem etter beste evne. Når de eldre ikke har noen familie til å ta seg

av dem, skulle ledere i prestedømmet og Hjelpeforeningen gjøre alt de kan for å dekke deres behov på den samme kjærlige måte. Vi vil gi noen forslag til de eldres familier.

Helt siden Herren preget De ti bud på stentavlene, har hans ord fra Sinai gjenlydt ned gjennom århundrene om å "hedre din far og din mor" (2 Mosebok 20:12).

Å hedre og respektere våre foreldre, vil si å ha stor aktelse for dem. Vi elsker dem og verdsetter dem og er opptatt av deres lykke og velvære. Vi behandler dem med høflighet og stor omtanke. Vi søker å forstå deres synspunkt. Lydighet mot foreldrenes rettferdige ønsker, er i sannhet en del av det å hedre dem.

Våre foreldre fortjener også vår heder og respekt for at de har gitt oss selve livet. Utover dette har de nesten alltid gjort utallige ofre mens de hadde omsorg for oss opp gjennom hele barndommen, ga oss livets nødvendigheter og puslet rundt oss under sykdom og de følelsesmessige vanskelighetene forbundet med å vokse opp. I mange tilfeller ga de oss anledning til å få utdannelse, og i en viss grad lærte de oss opp. Mye av det vi vet og gjør, lærte vi ved deres eksempel. Måtte vi alltid være takknemlige overfor dem og vise denne takknemlighet.

La oss også lære å være tilgivende mot våre foreldre, som kanskje gjorde feil mens de oppdro oss, men som nesten alltid gjorde sitt aller beste. Måtte vi alltid tilgi dem, på samme måte som vi ønsker at våre barn skal tilgi oss våre egne feil.

Selv når våre foreldre blir eldre, burde vi hedre dem ved å la dem ha frihet til å velge og anledning til å være uavhengige så lenge som mulig. La oss ikke ta fra dem de valg de ennå kan foreta. Enkelte foreldre er i stand til å bo for seg selv og stelle seg selv langt inn i høy alder, og foretrekker å gjøre det. La dem gjøre det når de kan.

Hvis de blir mindre i stand til å leve uavhengig, da kan det bli nødvendig at familien, Kirken og samfunnet hjelper dem. Når de eldre blir ute av stand til å greie seg selv, selv med ekstra hjelp, kan det sørges for pleie hjemme hos et familiemedlem, når dette er mulig. I denne situasjon kan det også bli nødvendig med ressurser fra Kirken og samfunnet.

Rollen som omsorgsgivende er av største betydning. Det er stort behov for støtte og hjelp til en slik person. Vanligvis er dette en eldre ektefelle eller en middelaldrende datter med egne barn å ta seg av ved siden av omsorgen for sin gamle far eller mor.[9]

De som er velsignet med å ha besteforeldre og andre eldre mennesker i nærheten, har et rikt kameratskap og fellesskap.

Vi håper også at dere vil ta de eldre med på familieaktiviteter når det er mulig. Hvor det gleder oss å se viltre, søte barnebarn med en kjærlig bestefar eller bestemor midt iblant seg. Barn elsker slike anledninger. De fryder seg når besteforeldrene kommer på besøk og kommer til middag, familiens hjemmeaften og andre spesielle anledninger. Dette gir anledninger til å undervise i måter å hedre, elske, respektere og ha omsorg for dem som er høyt oppe i årene.

Besteforeldre kan ha stor innflytelse på sine barnebarn. De er vanligvis ikke så travelt opptatt som foreldrene, så bøker kan åpnes og leses, historier kan fortelles og anvendelse av prinsipper i evangeliet læres. Barn kan da få et perspektiv på livet som ikke bare er givende, men som kan gi dem trygghet, fred og styrke. Man kan sende brev, [lydopptak] og bilder, spesielt når avstanden er stor og det ikke er mulig å treffes så ofte. De som er velsignet med å ha besteforeldre og andre eldre mennesker i nærheten, har et rikt kameratskap og fellesskap. Noen ganger kan de være med på eksamensfester, brylluper, tempelturer… og andre spesielle begivenheter sammen med familiemedlemmene.

Vi liker å se våre barn og barnebarn vokse og oppnå resultater på spesielle måter, mens vi tar del i mange av deres gleder og fryder oss over deres seire. Vi velsignes med lykke når våre barn gjør sitt beste og oppnår noe i livet. I 3 Johannes 1:4 leser vi: "Større glede har jeg ikke enn dette at jeg hører mine barn vandrer i sannheten." Vissheten om dette kan fornye kjærligheten og motet til å fortsette i våre egne kamper.[10]

"Besteforeldre kan ha stor innflytelse på sine barnebarn."

7

Kirkens ledere skulle ydmykt søke Ånden for å hjelpe medlemmene å dekke de eldres behov.

Vi vil be de eldres prestedømsledere innstendig om å være følsomme overfor vår himmelske Faders Ånd når det gjelder å vurdere og dekke de eldres åndelige, fysiske, følelsesmessige og økonomiske behov. Vi stoler på at dere vil benytte deres rådgivere, ledere i Det melkisedekske prestedømme og Hjelpeforeningen, hjemmelærere og besøkende lærerinner i dette store ansvar, for vi må utføre disse plikter uten å nøle.

Vi håper at lederne i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene vil fortsette å gi de eldre kall der de kan bruke sine forråd av visdom og råd. Så langt det er mulig, håper vi at den enkelte kan være hjemmelærer eller besøkende lærerinne. Selv de som er delvis bundet til sengen eller hjemmet, kan av og til være behjelpelig med slik omsorg gjennom telefonisk kontakt, ved å skrive beskjeder eller utføre andre spesielle oppdrag.

En prestedømsleder kan gjøre mye for å hjelpe og oppmuntre enkeltpersoner og ektepar mens de forbereder seg til en misjon. Tempeluttreknings- [nå kalt kartotekføring av slektshistoriske opptegnelser] og velferdsprogrammet blir storlig velsignet på grunn av de eldre som har anledning til å virke på disse områdene.

Vi håper at alle eldre enkeltpersoner og ektepar har fått følsomme og omsorgsfulle hjemmelærere og besøkende lærerinner. Stor trøst og fred kan bli dem til del som vet at de har noen de kan vende seg til i tider med krise eller nød. Det er viktig å vise takt, diplomati og oppriktighet når man skal vurdere og ta seg av slike behov.

Vi håper dere vil engasjere de uavhengige eldre ved å gi dem oppgaver innen barmhjertighetstjeneste. Ta dem også med i stavens og menighetens sosiale aktiviteter, spesielt enslige medlemmer og de som har en avhengig ektefelle. De blir så ofte glemt. Spesielt når en ektefelle dør, kan man gi kjærlig omsorg. Dette er en meget vond tid for de fleste.

Av og til har familiemedlemmer som hele tiden har fysisk og følelsesmessig omsorg for personer med spesielle behov, stor trang til, og verdsetter høyt, midlertidig avløsning. Det er viktig å hjelpe familien å beholde sine funksjoner som en familie med periodevis frihet fra de tunge ansvarsoppgaver som langvarig eller dødelig sykdom kan pålegge dem. Alle trenger kjærlig støtte og avløsning fra de overveldende plikter i forbindelse med alvorlig sykdom eller alvorlige problemer.

Transport er ofte en stor bekymring for de eldre. Vi kan hjelpe til ved å gi dem en mulighet til å kunne komme til søndagsmøtene, besøke sine kjære, gjøre innkjøp og komme til lege eller sykehus.

Jeg gjentar, vi skulle ved bønn søke inspirasjon og veiledning i forbindelse med omsorg for de eldre. Det er alltid en stor mangfoldighet av individer og individuelle behov.[11]

8

Våre eldre år kan være våre beste år.

Gud velsigne de eldre i Kirken. Jeg elsker dere av hele mitt hjerte. Jeg er en av dere.

Dere har så mye å leve for. Måtte disse gylne år bli deres aller beste ved at dere i fullt monn lever, viser kjærlighet og yter tjeneste. Og Gud velsigne dem som hjelper dere i deres behov – deres familie, deres venner og andre medlemmer og ledere i Kirken.

Jeg gir dere mitt vitnesbyrd om gleden ved å leve – om gledene ved *fullt ut* å etterleve evangeliet og ved å gå gjennom smelterens ild og den helliggjørelsesprosess som finner sted. Som apostelen Paulus så treffende sa: "Vi vet at alle ting samvirker til gode for dem som elsker Gud" (Romerne 8:28).

Jeg gir dere min velsignelse. Frelseren lever. Dette er hans kirke. Verket er sant, og, som vår Herre og Frelser sa: "Se hen til meg og hold ut til enden, og dere skal leve, for den som holder ut til enden, vil jeg gi evig liv" (3 Nephi 15:9).[12]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- Hvordan har du hatt nytte av deres "visdom og erfaring" som er eldre enn deg? (Se del 1.)
- I del 2 nevner president Benson åtte ting eldre mennesker kan gjøre for å "gjøre mest ut av [sine] eldre år". Overvei hvert av disse forslagene. Hvordan kan disse forslagene berike vårt liv uavhengig av vår alder?
- Hvorfor tror du at tjeneste er "nøkkelen til å overvinne ensomhet og en følelse av at man ikke er til noen nytte"? (Se del 3.) Når har du sett at dette er sant?
- Overvei president Bensons råd til oss når vi opplever sykdom og smerte (se del 4). Hvordan kan dette rådet hjelpe oss å "holde [oss] sterke i holdning og ånd"?
- Overvei president Bensons læresetninger i del 5. På hvilke måter kan barn og barnebarn hedre sine eldre foreldre og besteforeldre?
- Når har du sett unge og eldre mennesker trives i hverandres selskap? (Se del 6.) Hva kan vi gjøre i våre familier og i Kirken for å gi næring til slike forhold?

- Hvordan kan Kirkens ledere og medlemmer bidra til å dekke de eldres behov? (Du finner noen eksempler i del 7.)
- Hva betyr det for deg å oppleve "gledene ved fullt ut å etterleve evangeliet"? (Se del 8.) Hvilke eksempler har du sett på folk som holder trofast ut til enden?

Aktuelle skriftsteder

Ordspråkene 20:29; Jesaja 46:3-4; Lukas 2:36-38; Efeserne 6:1-3; Titus 2:1-5; Jakobs brev 1:27; L&p 121:7-8

Studiehjelpemidler

"Å gjøre det du har lært vil gi enda mer og varigere forståelse (se Johannes 7:17)" (*Forkynn mitt evangelium* [2004], 19). Tenk over hvordan du kan anvende evangeliets læresetninger hjemme, på jobb og i dine ansvarsoppgaver i Kirken.

Noter

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 502.
2. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography,* 504.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography,* 504-5.
4. I Conference Report, okt. 1989, 3; se også *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.
5. I Conference Report, okt. 1989, 3; se også *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.
6. I Conference Report, okt. 1989, 3-5; se også *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.
7. I Conference Report, okt. 1989, 5; se også *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.
8. I Conference Report, okt. 1989, 5-6; se også *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.
9. I Conference Report, okt. 1989, 6-7; se også *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.
10. I Conference Report, okt. 1989, 7; se også *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.
11. I Conference Report, okt. 1989, 7-8; se også *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.
12. I Conference Report, okt. 1989, 8; se også *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.

Hold kyskhetsloven

"Himmelens moralnorm for både menn og kvinner er fullstendig kyskhet før ekteskapet og fullkommen troskap etterpå."

Fra Ezra Taft Bensons liv

President Ezra Taft Benson, som reiste mye som religiøs og politisk leder, var svært klar over det stadige moralske forfallet over hele verden, spesielt med hensyn til kyskhetsloven. Han hadde et klart standpunkt mot dette forfallet, og sa at "kyskhetsloven er et prinsipp av evig betydning".[1] Han erklærte at "i Kirken og Guds rike vil aldri kyskhet bli avleggs, uansett hva verden måtte gjøre eller si".[2] Videre sa han: "Vi må være *i* den amoralske og umoralske verden… men ikke *av* den. Vi må kunne falle i søvn om kvelden uten først å synge vuggesanger for vår samvittighet."[3]

For å illustrere viktigheten av å holde oss rene for verdens umoralske påvirkninger, fortalte president Benson følgende historie:

"Jeg tenker på en historie om en ung jente som, sammen med sin kjæreste, skulle til et sted med et tvilsomt rykte, stikk i strid med hennes foreldres kloke råd. Hun spurte: 'Hvorfor gjør det noe om vi bare går inn for å se hva som foregår der?' Foreldrene ga tilsynelatende etter, og foreslo at hun skulle gå i sin vakre hvite kjole for anledningen. Før den unge mannen kom, sa faren: 'Vil du gjøre meg en tjeneste før du går, og gå ut til røykeriet og hente et stykke bacon?'

Jenta ble forferdet over denne forespørselen og sa: 'I min beste kjole? Jeg ville aldri bli kvitt den forferdelige lukten.' Moren sa: 'Det er riktig, du kan ikke gå inn i røykeriet uten å absorbere noe av innflytelsen der. Vi tror du er smart nok til ikke å gå inn på et sted hvor du ville komme ut noe mindre vakker og ren enn du var da

Lydighet mot kyskhetsloven gir "en dyp og meningsfylt glede og lykke".

du gikk inn.' Etter dette kloke rådet tok denne unge jenta en riktig beslutning og holdt seg ubesmittet og ren for onde innflytelser i verden."[4]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Gud har fastsatt kyskhetsnormen for sine barn.

I denne evangelieutdeling gjentok Herren budet som ble gitt på Sinai, da han sa: "Du skal ikke … drive hor … *eller gjøre noe lignende*" (L&p 59:6, uthevelse tilføyd). Siden tidens begynnelse har Herren fastsatt en klar og umiskjennelig norm for seksuell renhet. Den har alltid vært, er det nå, og vil alltid være den samme. Denne normen er kyskhetsloven. Den er den samme for alle – for menn og kvinner, for gamle og unge, for fattig og rik.[5]

Kirken har ingen dobbelt moralnorm. Himmelens moralnorm for både menn og kvinner er fullstendig kyskhet før ekteskapet og fullkommen troskap etterpå.[6]

I Mormons bok forteller profeten Jakob oss at Herren har behag i sine barns kyskhet (se Jakobs bok 2:28). Hører dere det, mine brødre og søstre? Herren er ikke bare glad når vi er kyske, han *har behag* i kyskhet. Mormon lærte sin sønn Moroni det samme da han skrev at kyskhet og dyd er "mer kjært og dyrebart enn noe annet" (Moroni 9:9).[7]

Det naturlige ønsket menn og kvinner har om å være sammen, er fra Gud. Men en slik forening er avgrenset av hans lover. De tingene som skulle forbeholdes ekteskapet, når de foregår innenfor ekteskapets bånd, er riktige og til behag for Gud, og oppfyller budet om å bli mange og fylle jorden. Men når de samme tingene foregår utenfor ekteskapets bånd, er de en forbannelse.[8]

Kom rene og verdige til vigselsalteret. Spar til ekteskapet den skjønne og intime forening som himmelens Gud ville skulle være en del av ekteskapet og ikke skulle nytes utenfor ekteskapspakten. Jeg bryr meg ikke om hva verden sier, men dette er Guds rikes normer.[9]

2

Denne generasjons hjemsøkende synd er seksuell umoral.

Denne generasjons hjemsøkende synd er seksuell umoral. Dette, sa profeten Joseph, skulle bli kilde til flere fristelser, mer kamp og flere problemer for Israels eldster enn noe annet.[10]

Seksuell umoral er en hoggorm som rammer ikke bare i verden, men i Kirken i dag. Å ikke innrømme det er å være farlig likeglad, eller som å stikke hodet i sanden. Som forbrytelse er bare mord og det å fornekte Den hellige ånd alvorligere enn forbudt seksuell omgang, som vi kaller alvorlig utukt, eller hor utenfor ekteskap, når det gjelder en ugift person, eller den enda alvorligere synd hor når det gjelder en som er gift. Jeg vet at landets lover ikke ser like alvorlig på hor som Gud gjør, og heller ikke straffer like hardt som Gud gjør, men det forandrer ikke dets avskyelighet. I Guds øyne er det bare én moralnorm for menn og kvinner. I Guds øyne vil aldri kyskhet bli avleggs…

Ingen synd forårsaker i større grad tap av Herrens ånd blant våre medlemmer i dag enn seksuell promiskuitet. Det får våre medlemmer til å snuble, hemmer deres vekst, formørker deres åndelige styrke og gjør dem utsatt for andre synder.[11]

Det er stor fare forbundet med å bygge deres førekteskapelige forhold på det fysiske … Skadevirkningene av slike ulovlige foreninger finner vi igjen i ekteskapet i form av skuffelse, hjertesorg og svekkelse av hjemmets struktur.[12]

Moralsk renhet er et evig prinsipp. Guds ånd "[bor ikke] i vanhellige templer" [se Helaman 4:24]. Renhet er livgivende. Urenhet er dødelig. Guds hellige lover kan ikke brytes ustraffet. Store nasjoner har falt når de ble moralsk fordervet, fordi umoralske synder gjorde folket til arrete og vanskapte vesener som ikke var i stand til å møte tidens utfordringer.[13]

Ukyskhet er den mest fordømmende av alle onder, mens moralsk renhet er et av de beste bolverk for et velfungerende hjem. Lykkelige og velfungerende hjem kan ikke bygges på umoral.[14]

Noen prøver å rettferdiggjøre sin umoral med argumentet om at restriksjoner mot den bare er religiøse regler, regler som er meningsløse fordi det i virkeligheten ikke finnes noen Gud. Dette

vil dere skjønne bare er en usann bortforklaring for å rettferdiggjøre kjødelig begjær og lidenskap. Guds lover er ugjenkallelige. De gjelder for alle, uansett om de tror på Gud eller ikke. Alle er underlagt deres straff, uansett hvordan man forsøker å bortforklare eller ignorere dem.

Umoral… fører alltid til anger. Man kan ikke hengi seg til promiskuøse relasjoner uten å lide negative konsekvenser av det. Man kan ikke gjøre noe galt uten å føle seg skyldig – det er umulig. Når som helst man bryter en av Guds lover, får man en straff i form av hjertesorg, bedrøvelse, anger eller mangel på selvrespekt, og man trekker seg bort fra Guds ånd.[15]

3

For å holde oss moralsk rene, må vi forberede oss på å motstå fristelse.

De fleste faller i seksuell synd som følge av feilaktige forsøk på å dekke grunnleggende menneskelige behov. Vi har alle behov for å føle oss elsket og verdsatt. Vi forsøker alle å oppnå glede og lykke i livet. Satan vet dette og lokker ofte mennesker inn i umoral ved å oppmuntre dem til å tilfredsstille sine grunnleggende behov. Han lover tilfredsstillelse, lykke og oppfyllelse.

Men dette er naturligvis et bedrag. Som forfatteren av Ordspråkene sier: "Den som driver hor med en kvinne, er uten forstand i sitt hjerte. Den som gjør det, ødelegger sin egen sjel" (Ordspråkene 6:32). Lamanitten Samuel forkynte det samme da han sa: "dere har søkt etter lykke i ugudelighet, hvilket er i strid med det som kjennetegner… rettferdighet" (Helaman 13:38). Alma sa det enklere: "Ugudelighet har aldri vært lykke" (Alma 41:10).[16]

Et gammelt ordtak lyder: Det er bedre å forberede og forebygge, enn å reparere og omvende seg. Det gjelder ikke minst kyskhetsloven. Den første forsvarslinjen når det gjelder å holde oss moralsk rene, er å forberede oss til å bekjempe fristelse og forhindre at vi faller i synd.[17]

Rene tanker

Kontroller dine tanker. Ingen blir umoralsk på et øyeblikk. Umoralens første frø sås alltid i sinnet. Når vi tillater våre tanker å

dvele ved upassende eller umoralske ting, har vi tatt det første skritt på veien til umoral. Jeg advarer dere spesielt mot pornografiens onde. Gang på gang hører vi fra dem som fanges i dyp synd, at det første skrittet på veien til overtredelse ofte begynte med pornografisk stoff. Frelseren sa at selv når en mann ser på en kvinne for å begjære henne, eller med andre ord, når han lar sine tanker begynne å komme ut av kontroll, har han allerede begått hor med henne i sitt hjerte (se Matteus 5:28; L&p 63:16).[18]

De som tenker rene tanker, gjør ikke urene gjerninger. Du er ikke bare ansvarlig overfor Gud for dine handlinger, men også for å styre dine tanker. Lev slik at du ikke ville rødme av skam hvis dine tanker og handlinger ble sendt over en skjerm i din menighet. Det gamle ordtaket er fortsatt sant at du sår tanker og høster handlinger, du sår handlinger og høster vaner, du sår vaner og høster en karakter, og din karakter avgjør din evige fremtid. "Som han tenker i sin sjel, slik er han." (Se Ordspråkene 23:7.)[19]

Overvei omhyggelig profeten Almas ord til sin villfarne sønn Corianton: "[Forsak] dine synder og [gå] ikke mer… etter dine øynes lyster." (Alma 39:9.)

"Dine øynes lyster." Hva betyr dette uttrykket i våre dager?

Kinofilmer, TV-programmer og videoer som er både assosiasjonsvekkende og utuktige.

Tidsskrifter som er uanstendige og pornografiske.

Vi råder dere… til ikke å tilsmusse deres sinn med slike nedbrytende saker, for det sinn som denne skitt går gjennom, blir aldri det samme etterpå.[20]

Vær rene. Være dydige i deres tanker og handlinger. Les gode bøker. Utsett aldri deres sinn for pornografi … Som Herren selv har sagt: "La alltid dine tanker være prydet med dyd, da skal du ha større frimodighet for Guds åsyn. Den Hellige Ånd skal stadig være din ledsager." (L&p 121:45-46.)[21]

Be om styrke

Be alltid om styrke til å stå imot fristelse. Fristelse vil komme til oss alle. Den kan anta mange former og forekommer i mange

forkledninger, men Herren har gitt oss nøkkelen til å motstå den. Han sa til profeten Joseph Smith: "Be alltid så du kan seire, ja, så du kan seire over Satan og at du kan unnslippe Satans tjeneres hender som støtter hans verk" (L&p 10:5). Vi bør gjøre det til en del av vår daglige bønn å be Herren om stadig styrke til å motstå fristelse, og særlig fristelser som berører kyskhetsloven.[22]

Du vil aldri møte en fristelse som du ikke kan tåle. Tillat aldri at du havner i situasjoner hvor det er lett å falle. Lytt til Åndens tilskyndelser. Hvis du holder på med ting som gjør at du ikke føler at du kan be Herren velsigne det du gjør, da driver du med feil type aktivitet.[23]

Unngå upassende situasjoner

Gifte menn og kvinner flørter noen ganger med og erter opp det motsatte kjønn. Man ordner såkalte harmløse møter, eller tilbringer litt for mye tid sammen. I alle disse tilfellene rettferdiggjør man sine handlinger ved å si at dette er naturlige uttrykk for vennskap. Men det som kan synes som uskyldig spøk og moro med det annet kjønn, kan lett føre til mer alvorlige forbindelser og til slutt til utroskap.

Et godt spørsmål å stille seg, er: Ville min ektefelle like det hvis han eller hun visste hva jeg gjorde?[24]

Hvis du er gift, bør du unngå å være alene med det annet kjønn så sant det er mulig. Mange av umoralens tragedier begynner med at en mann og en kvinne er alene på kontoret, i kirken eller i en bil. Til å begynne med er det kanskje overhodet ingen syndige baktanker. Men omstendighetene skaper en fruktbar grobunn for fristelser. En ting fører til en annen, og før man får sukk for seg, er tragedien en kjensgjerning. Det er så mye lettere å unngå slike situasjoner helt fra begynnelsen av slik at fristelsen ikke får anledning til å slå rot.[25]

Sømmelighet

Vær sømmelige. Sømmelighet i påkledning og tale og opptreden er et sikkert tegn på edelhet og et kjennetegn på en dydig sistedagers-hellig kvinne … Hold dere unna det dårlige og det vulgære og det insinuerende.[26]

"De som er enslige og har stevnemøter, bør omhyggelig planlegge konstruktive aktiviteter."

Sunne, positive aktiviteter

Overvinn det onde med det gode. Dere kan overvinne mange onde tilbøyeligheter ved hjelp av god fysisk anstrengelse og sunne aktiviteter. En sunn sjel, fri for alkoholens og tobakkens innflytelse som sløver kropp og ånd, er bedre rustet til å motstå djevelen.[27]

De som er enslige og har stevnemøter, bør omhyggelig planlegge konstruktive aktiviteter slik at de ikke er alene uten noe annet å gjøre enn å dele fysisk hengivenhet … Det gjelder å fylle sitt liv med positive aktiviteter slik at de negative ikke får anledning til å utvikle seg.[28]

Fyll ditt liv med positive kilder til kraft. Det er ikke tilstrekkelig bare å prøve å motstå det onde eller tømme vårt liv for synd. Vi må også fylle det med rettferdighet. Vi må engasjere oss i noe som gir oss åndelig kraft.

Jeg snakker om slike ting som å studere Skriftene inngående. Det er en kraft som strømmer inn i vårt liv når vi leser og studerer Skriftene daglig, som vi ikke kan få på noen annen måte. Daglig bønn er en annen kilde til stor kraft. Faste for å oppnå spesiell styrke eller spesielle velsignelser kan styrke oss utover vår normale

evne. Kristen tjenestegjerning, tilstedeværelse på møter i Kirken, tjeneste i riket – alt dette kan bidra til å øke vårt lager av styrke og kraft.

Vi må gjøre mer enn bare å fjerne de negative innflytelser i vårt liv. Vi må erstatte dem med rettferdige aktiviteter som fyller oss med styrke og beslutning om å leve slik vi bør.[29]

4

Ved hjelp av behørig omvendelse kan de som blir viklet inn i seksuell synd, bli rene igjen.

For noen kan rådet om å forberede seg og forebygge komme for sent. Dere vil kanskje allerede være i dyp synd. Hvis dette er tilfelle, har dere intet annet valg enn å forandre kurs og omvende dere fra deres synder. Til dere vil jeg foreslå fem ting dere kan gjøre for å vende tilbake til moralsk renhet. Fjern dere øyeblikkelig fra den situasjon som enten forårsaker synd eller kan få dere til å synde. Bønnfall Herren om kraft til å seire. La dine prestedømsledere hjelpe deg til å fjerne overtredelsen og komme tilbake til fullt fellesskap hos Herren. Drikk fra den guddommelige kilde, og fyll ditt liv med kraftens positive kilder. Husk at vi kan bli rene igjen ved riktig omvendelse.

For dem som betaler prisen som kreves av sann omvendelse, er løftet sikkert. Dere kan bli rene igjen. Fortvilelsen kan løftes bort. Tilgivelsens gode fred vil strømme til dere. I denne evangelieutdeling har Herren uttalt seg like tydelig da han sa: "Se, den som har omvendt seg fra sine synder er tilgitt, for jeg Herren, kommer dem ikke mer i hu" (L&p 58:42).[30]

5

Foreldre skulle lære sine barn å etterleve kyskhetsloven.

Foreldre skulle gi barna konkrete instruksjoner om kyskhet i tidlig alder, for både deres fysiske og deres moralske beskyttelse.[31]

Hvis foreldre elsker og respekterer hverandre, og hvis det i deres hellige partnerskap finnes full støtte og ubestridt troskap, vil disse grunnprinsippene bli overført til morgendagens hjem. Hvis det derimot finnes småkjekling, krangel og mangel på harmoni i hjemmet,

President Ezra Taft Benson rådet foreldre til å lære sine barn om kyskhetsloven.

og deltagelse i den farlige praksis å flørte med andre når de er borte, da vil morgendagens hjem bli svekket…

… Våre hjem må bli bolverk av styrke ved rettskaffenhet og ved å bringe inn i dem den fred, enhet og uselviskhet som kommer av personlig renhet, ubestridt troskap og enkle familieandakter. Foreldre må se på ekteskapet som en guddommelig institusjon, og verdsette foreldreansvaret. Barn må inspireres ved ord og eksempel som forberedelse til ekteskap, for å beskytte dem mot ukyskhet som om det var mot en avskyelig sykdom, og å utøve andre grunnleggende kristne dyder.[32]

6

Gud har gitt oss kyskhetsloven for å gi oss glede.

Vår himmelske Fader ønsker bare at vi skal være lykkelige. Han forteller oss bare det som vil gi oss glede. Og ett av de sikreste prinsipper som Gud har gitt oss for å finne denne gleden, er kyskhetsloven. Jeg ber av hele mitt hjerte at dere innstendig vil overveie den glede som følger ved å holde denne loven, og de tragiske følger ved å bryte den.[33]

En årsak til dyd – som omfatter personlig kyskhet, rene tanker og handlinger, og integritet – er at vi må ha Ånden og Guds kraft i vårt liv for å kunne gjøre Guds arbeid. Uten denne kraft og innflytelse er vi ikke bedre enn enkeltpersoner i andre organisasjoner. Denne dyden skinner gjennom og vil påvirke andre til et bedre liv, og få ikke-medlemmer til å spørre om vår tro.[34]

Vær trofaste mot Guds hellige lover. Husk, de kan ikke brytes ustraffet. Hvis dere vil være lykkelige og fremgangsrike i deres jordiske forbindelser, i deres frieri og når dere skal skape et hjem, må dere rette dere etter himmelens evige lover. Det finnes ingen annen måte.[35]

Det finnes ingen varig lykke i umoral. Det finnes ingen glede i å bryte kyskhetsloven. Det stikk motsatte er tilfellet. Man kan oppnå midlertidig tilfredsstillelse. En kort tid kan alt synes vidunderlig. Men så går forholdet i stykker. Skyld og skam overtar. Vi frykter at våre synder skal oppdages. Vi må snike oss unna, skjule oss, lyve og bedra. Kjærligheten begynner å dø. Bitterhet, sjalusi, sinne og til og med hat kan finne grobunn. Alt dette er naturlige resultater av synd og overtredelse.

Når vi på den annen side adlyder kyskhetsloven og holder oss moralsk rene, vil vi bli velsignet med større kjærlighet og fred, større tillit og respekt for vår ektefelle, dypere forpliktelse for hverandre og derfor en dyp og meningsfylt glede og lykke.[36]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa at Herrens norm for seksuell renhet er "klar og umiskjennelig" (del 1). Hvordan avviker denne normen fra verdens budskap?
- Hva er noen konsekvenser av å bryte kyskhetsloven? (Du finner noen eksempler i del 2.)
- Hva er noen konkrete ting vi kan gjøre for å beskytte oss selv og våre familier mot seksuell fristelse? (Du finner noen eksempler i del 3.)

- Gjennomgå president Bensons råd til dem som "befinner seg i alvorlig synd" (del 4). Hva tenker og føler du når du grunner på Herrens løfte om å ønske den angrende velkommen "tilbake til fullt fellesskap"?
- Hvorfor tror du det er viktig at foreldre "[gir] barna konkrete instruksjoner om kyskhet i tidlig alder"? Hvordan kan foreldres trofasthet mot hverandre påvirke deres barns følelser med hensyn til ekteskap og kyskhetsloven? (Se del 5.)
- Hva er noe av "den glede" som kommer av å holde kyskhetsloven? (Du finner noen eksempler i del 6.)

Aktuelle skriftsteder

1 Mosebok 39:7-21; 1 Korinterbrev 6:18-20; Galaterne 5:16; Alma 38:12; 39:3-5; 3 Nephi 12:27-30; L&p 42:22-25

Hjelp til undervisningen

"Oppfordre elevene til å komme til klassen forberedt til å lære og til å delta. Når de strever individuelt for å tilegne seg evangeliet, er det større sannsynlighet for at de vil bidra til læreatmosfæren i klasseperioden" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 80).

Noter

1. "The Law of Chastity," *New Era,* jan. 1988, 4.
2. "To 'the Rising Generation,'" *New Era,* juni 1986, 6.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 285.
4. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 282-83.
5. "The Law of Chastity," 4.
6. "To 'the Rising Generation,'" 5-6.
7. "The Law of Chastity," 4.
8. I Conference Report, okt. 1964, 59.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 281.
10. "Rens karet innvendig," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 3; uttalelsen av Joseph Smith er sitert i Brigham Young, "Instructions to Missionaries," *Deseret News,* 13. juni 1860, 113.
11. I Conference Report, okt. 1964, 59.
12. "Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man," *New Era,* sep. 1979, 43.
13. I Conference Report, okt. 1959, 113.
14. I Conference Report, april 1949, 196.
15. *This Nation Shall Endure* (1977), 97.
16. "The Law of Chastity," 4-5.
17. "The Law of Chastity," 6.
18. "The Law of Chastity," 6.
19. I Conference Report, okt. 1964, 60.
20. "Til ungdom av den edle fødselsrett," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 45; se også "Til Kirkens unge kvinner," *Lys over Norge,* jan. 1987, 71.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 285.
22. "The Law of Chastity," 6.
23. I Conference Report, okt. 1964, 60.
24. "The Law of Chastity," 6.
25. "The Law of Chastity," 6.
26. "Til Kirkens unge kvinner," *Lys over Norge,* jan. 1987, 74.
27. I Conference Report, okt. 1964, 60.
28. "The Law of Chastity," 6.

29. "The Law of Chastity," 7.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 284.
31. I Conference Report, okt. 1964, 59.
32. I Conference Report, april 1949, 197, 198.
33. "The Law of Chastity," 7.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 278.
35. "Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man," 43.
36. "The Law of Chastity," 5.

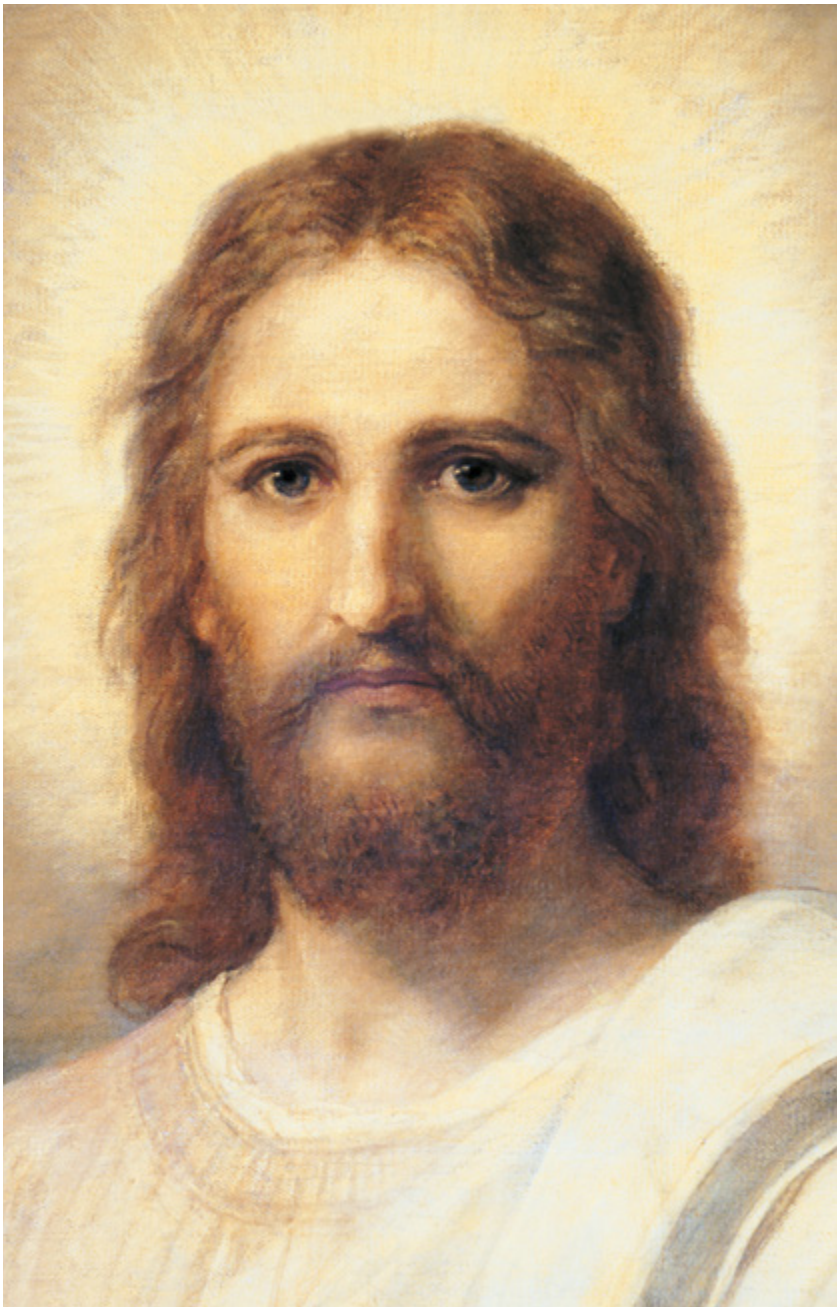

Frelseren, som er "saktmodig og ydmyk av hjertet" (Matteus 11:29), er vårt store eksempel på ydmykhet.

Vær på vakt mot stolthet

"Stolthet er den universelle synd, den store last. Motgiften mot stolthet er ydmykhet."

Fra Ezra Taft Bensons liv

I sin første generalkonferansetale som Kirkens president, underviste president Ezra Taft Benson om forskjellene mellom stolthet og ydmykhet:

"Stoltheten ser ikke opp til Gud og bryr seg om hva som er rett. Den ser sidelengs mot mennesket og argumenterer om hvem som har rett…

Stolthet karakteriseres ved 'Hva ønsker jeg av livet?' istedenfor 'Hva vil Gud at jeg skal gjøre med mitt liv?' Det er egenviljen i motsetning til Guds vilje. Menneskefrykt tar over foran gudsfrykt.

"Ydmykhet forholder seg til Guds vilje – til frykten for hans dom og behovene hos mennesker rundt oss. Verdens bifall klinger i den stoltes ører, mens himmelens bifall varmer den ydmykes hjerte."[1]

Disse lærdommene var kjent for de menn som hadde virket sammen med president Benson i De tolv apostlers quorum. De visste at som president for deres quorum, tok han aldri hensyn til sitt personlige syn – kun til å lære og følge Guds vilje. President Boyd K. Packer, som senere selv ble president for De tolvs quorum, fortalte om president Bensons tilnærming til diskusjoner på quorumsmøtene: "Man kunne være uenig med president Benson uten å bekymre seg for om det var noe personlig ved det. Vi hadde livlige diskusjoner om saker uten å bekymre oss for hva hans syn måtte være."[2] Eldste Russell M. Nelson, som virket i De tolvs quorum i to år under president Bensons ledelse, sa: "Ved enhver overveielse målte president Benson en situasjon kun opp mot én norm – Hva er best for riket? selv om det ikke nødvendigvis var hans mening.

Hvis det betydde at noen ting kanskje måtte gjøres på en annen måte enn han ville ha gjort det, så fikk det være. Han ønsket bare det som var best for riket."[3]

Som en av regjeringens ledere var president Benson like opptatt av å gjøre det som var best for Guds rike. Da han var USAs landbruksminister, fikk han mye av "verdens bifall"[4], i tillegg til en god del hard kritikk. Han lot ingen av delene få klinge i ørene. I stedet levde han opp til en påminnelse han ofte fikk av sin hustru Flora: "Ikke bekymre deg om verdens oppfatning av deg så lenge du har Herren på din side."[5] Han var tilfreds med "himmelens bifall"[6] i det stille, og han forsøkte alltid å gjøre Guds vilje.

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Herren har bedt oss være på vakt mot stolthet.

Lære og pakter forteller oss at Mormons bok er "et fallent folks historie". (L&p 20:9) Hvorfor falt de? Dette er et av hovedbudskapene i Mormons bok. Mormon gir svaret med følgende ord i bokens avsluttende kapitler: "Se, denne nasjons eller det nephittiske folks stolthet forårsaker deres ødeleggelse." (Moroni 8:27.) Og så, for at vi ikke skal gå glipp av dette viktige budskap fra et fallent folk i Mormons bok, advarer Herren oss i Lære og pakter: "Vokt dere for stolthet for at dere ikke skal bli som nephittene i fordums tid." (L&p 38:39)

Jeg ber oppriktig om støtte i deres tro og bønner når jeg nå skal forsøke å bringe frem i lyset dette budskapet fra Mormons bok – stolthetens synd. Jeg har tenkt meget på dette budskapet i det siste. Jeg vet at Herren vil at jeg skal fremføre dette budskap nå.

I det førjordiske råd var det stolthet som felte Lucifer, en "morgenrødens sønn". (2 Nephi 24:12-15; se også L&p 76:25-27; Moses 4:3.) Ved denne verdens ende, når Gud renser jorden ved ild, vil de stolte bli brent som halm og de saktmodige vil arve jorden. (Se 3 Nephi 12:5; 25:1; L&p 29:9; JS – H 1:37; Malaki 4:1.)

I Lære og pakter bruker Herren tre ganger ordene "vokt deg for stolthet", heriblant en advarsel til Kirkens andre eldste, Oliver

Cowdery, og til Emma Smith, profetens hustru. (L&p 23:1; se også 25:14; 38:39.)[7]

2

Det sentrale trekk i stolthet er fiendskap mot Gud og fiendskap mot vår neste.

Stolthet er en meget misforstått synd, og mange synder i uvitenhet. (Se Mosiah 3:11; 3 Nephi 6:18.) I Skriftene er det ingenting som kalles rettferdig stolthet – den blir alltid ansett som en synd. Så uansett hvordan verden bruker denne betegnelsen, må vi forstå hvordan Gud bruker dette ordet, slik at vi kan forstå et språk som benyttes i hellige skrift, og dra nytte av det. (Se 2 Nephi 4:15; Mosiah 1:3-7; Alma 5:61.)

De fleste av oss anser stolthet som selvopptatthet, forfengelighet, selvskryt, arroganse og hovmod. Alt dette inngår i denne synden, men selve kjernen mangler.

Det sentrale trekk i stolthet er fiendskap – fiendskap mot Gud og fiendskap mot vår neste. *Fiendskap* betyr, "motstand eller opposisjon". Det er den kraft som Satan vil benytte for å herske over oss.

Stolthet er i bunn og grunn utfordrende av natur. Vi setter vår vilje opp mot Guds vilje. Når vi retter vår stolthet mot Gud, skjer det i en ånd av "min vilje skje, ikke din". Som Paulus sa, "søker alle sitt eget, ikke det som hører Kristus Jesus til." (Filipperne 2:21.)

Når vår vilje utfordrer Guds vilje, får begjær, grådighet og lidenskaper frie tøyler. (Se Alma 38:12; 3 Nephi 12:30.)

De stolte kan ikke godta at Guds myndighet gir veiledning for deres liv. (Se Helaman 12:6.) De setter sin oppfatning av sannhet opp mot Guds store kunnskap, sine evner opp mot Guds prestedømskraft, sine bragder opp mot hans mektige gjerninger.

Vårt fiendskap mot Gud har mange merkelapper, som opprør, hårdhjertethet, stivnakkethet, uvillighet til å omvende seg, oppblåsthet, lett å fornærme, tegnsøkere. De stolte vil at Gud skal være enig med dem. De er ikke interessert i å forandre mening for å være enig med Gud.

En annen viktig del av denne hyppig forekommende synd er fiendskap mot våre medmennesker. Vi fristes daglig til å heve oss

over andre og redusere deres betydning. (Se Helaman 6:17; L&p 58:41.)

De stolte gjør alle til sine fiender ved å utfordre deres intellekt, meninger, arbeid, rikdom, talenter, eller anvende en hvilken som helst annen verdslig målesnor på andre. Ifølge C. S. Lewis: "Den stolte føler ingen glede over å eie noe, bare over å eie mer enn en annen … Det er sammenligningen som gjør deg stolt, gleden ved å kunne heve seg over andre. Når konkurranseelementet blir borte, blir også stoltheten borte." (*Mere Christianity,* New York: Macmillan, 1952, s. 109-10.)

I det førjordiske råd satte Lucifer sitt forslag opp mot Faderens plan som fikk støtte av Jesus Kristus. (Se Moses 4:1-3.) Han ønsket å bli gjort ære på over alle andre. (Se 2 Nephi 24:13.) Kort sagt gikk hans stolte ønske ut på å avsette Gud. (Se L&p 29:36; 76:28.)

Skriftene er fulle av eksempler på de alvorlige følger som stolthet kan få for personer, grupper, byer og nasjoner. "Forut for undergang går overmot." (Ordspråkene 16:18.) Det ødela nephittenes nasjon og byen Sodoma. (Se Moroni 8:27; Esekiel 16:49-50.)[8]

3

De stolte frykter menneskers dom mer enn Guds dom.

Det var på grunn av stolthet at Kristus ble korsfestet. Fariseerne var arge fordi Jesus hevdet at han var Guds Sønn. Dette var en trussel mot deres stilling, og førte til at de planla å drepe ham. (Se Johannes 11:53.)

Saul ble Davids fiende på grunn av sin stolthet. Han var sjalu fordi et stort antall israelittiske kvinner sang at "Saul har slått sine tusener, men David sine ti tusener". (1 Samuelsbok 18:6-8.)

De stolte frykter menneskenes dom mer enn Guds dom. (Se L&p 3:6-7; 30:1-2; 60:2.) "Hva vil andre synes om meg?" veier tyngre enn "Hva vil Gud synes om meg?"

Kong Noah skulle til å befri profeten Abinadi, men en appell til hans stolthet fra hans ugudelige prester sendte Abinadi i flammene. (Se Mosiah 17:11-12.) Herodes sørget over sin hustrus ønske om at han skulle halshugge døperen Johannes, men hans stolte ønske

Kong Noahs stolthet førte til Abinadis død, men også til hans egen.

om å vise seg overfor "sine gjester" fikk ham til å gjøre det. (Matteus 14:9; se også Markus 6:26.)

Frykt for menneskenes dom tilkjennegir seg i konkurransen om menneskers anerkjennelse. De stolte vil "heller ha ære av mennesker enn ære av Gud". (Johannes 12:42-43.) Synden kommer til uttrykk i motivene for de gjerninger vi gjør. Jesus sa at han "alltid gjør det som er [Gud] til behag". (Johannes 8:29.) Ville det ikke være bedre å ha Guds behag som motiv enn å prøve å heve oss over våre medmennesker og utkonkurrere hverandre?

Noen stolte mennesker er ikke så opptatt av at deres inntekt skal dekke deres behov som at deres inntekt er større enn andres. Deres belønning er å ligge et hakk over andre. Dette er stolthetens onde.

Når stoltheten griper vårt hjerte, mister vi vår uavhengighet av verden og overgir vår frihet til den trelldom menneskenes dom representerer. Verden roper høyere enn Den hellige ånds hvisken. Menneskenes fornuft underkjenner Guds åpenbaringer, og den stolte slipper jernstangen. (Se 1 Nephi 8:19-28; 11:25; 15:23-24.)[9]

4

Stolthet tilkjennegir seg på mange måter.

Stolthet er en synd som lett kan sees i andre, men sjelden i oss selv. De fleste av oss anser stolthet som en synd som fester ved dem som står på toppen, slike som de rike og lærde som sies å se ned på oss andre. (Se 2 Nephi 9:42.) Men det finnes en langt mer utbredt sykdom blant oss – og det er den stolthet som skuer opp fra bunnen. Den kommer til uttrykk på så mange måter, slik som ved kritikk av andre, sladder, baksnakking, knurring, å leve over evne, misunnelse, begjær, å være tilbakeholden med takknemlighet og ros som kan løfte andre, og ved å være utilgivende og sjalu.

Ulydighet er i det store og hele motstand mot noen som står over oss i myndighet. Det kan være foreldre, en prestedømsleder, en lærer eller til og med Gud. De stolte hater den kjensgjerning at det står noen over dem. De tror at dette reduserer deres posisjon.

Selviskhet er et av stolthetens vanligste ansikter. "Hvordan alt berører meg" er sentralt for alt som teller – innbilskhet, selvmedlidenhet, verdslig selvrealisering, selvtilfredsstillelse og selvopptatthet.

Stolthet fører til hemmelige forbund som organiseres for å få makt, rikdom og heder i verden. (Se Helaman 7:5; Ether 8:9, 16, 22-23; Moses 5:31.) Denne frukten av stolthetens synd, dvs. hemmelige forbund, tilintetgjorde jareditternes og nephittenes samfunn, og vil fremdeles forårsake mange nasjoners fall. (Se Ether 8:18-25.)

Et annet av stolthetens ansikter er strid. Argumentering, krangler, urettferdig herredømme, generasjonskløfter, skilsmisser, mishandling av ektefelle, opprør og bråk, faller alt sammen inn under kategorien stolthet.

Strid i vår familie støter Herrens ånd bort. Det driver også mange av våre familiemedlemmer bort. Strid dekker alt fra et uvennlig ord til verdensomspennende konflikter. Skriftene forteller oss at "hovmot volder bare trette". (Ordspråkene 13:10; se også Ordspråkene 28:25.)

Skriftene vitner om at de stolte lett blir fornærmet og bærer nag. (Se 1 Nephi 16:1-3.) De holder tilbake tilgivelse for å kunne binde et

annet menneske i et gjelds- og skyldforhold og for å rettferdiggjøre sine sårede følelser.

De stolte tar ikke lett imot råd eller veiledning. (Se Ordspråkene 15:10; Amos 5:10.) En forsvarsholdning brukes til å rettferdiggjøre og forklare skrøpeligheter og svikt. (Se Matteus 3:9; Johannes 6:30-59.)

De stolte setter sin lit til at verden forteller dem hvorvidt de har noen verdi eller ikke. Deres selvaktelse avgjøres av hvor de plasseres på verdens rangstige. De føler seg verdifulle hvis antallet personer under deres eget nivå når det gjelder prestasjoner, talent, skjønnhet eller intellekt, er stort nok. Stoltheten er heslig. Den sier: "Hvis du lykkes, lider jeg nederlag."

Hvis vi elsker Gud, gjør hans vilje og frykter hans dom mer enn menneskenes, har vi selvaktelse.[10]

5

Stolthet begrenser eller stopper fremgang.

Stolthet er en fordømmende synd i ordets rette forstand. Den begrenser eller stopper fremgang. (Se Alma 12:10-11.) De stolte lar seg ikke lett undervise. (Se 1 Nephi 15:3, 7-11.) De vil ikke skifte mening for å kunne godta sannhet, av den grunn at for å gjøre det må de innrømme at de har tatt feil.

Stolthet har negativ innflytelse på alle våre forhold – vårt forhold til Gud og hans tjenere, forholdet mellom mann og hustru, foreldre og barn, arbeidsgiver og arbeidstager, lærer og elev, og hele menneskeheten. Vår grad av stolthet bestemmer hvordan vi behandler vår Gud og våre brødre og søstre. Kristus ønsker å løfte oss opp til det sted hvor han er. Ønsker vi å gjøre det samme for andre?

Stolthet overskygger vår følelse av å være Guds barn og vår fellesskapsfølelse med andre. Den adskiller oss i "klasser" etter "rikdom" og "anledning til å lære". (3 Nephi 6:12.) Enhet er umulig for et stolt folk, og hvis vi ikke er ett, er vi ikke Herrens. (Se Mosiah 18:21; L&p 38:27; 105:2-4; Moses 7:18.)

Forestill dere hva stolthet har kostet oss i fortiden, og hva den nå koster oss, våre familier og Kirken.

Ydmykhet fører til samhold og styrke i ekteskap og familier.

Forestill dere hvor mye omvendelse som kunne funnet sted som følge av forandrede liv, bevarte ekteskap og styrkede hjem, hvis ikke stolthet hadde forhindret oss i å bekjenne våre synder og avstå fra dem. (Se L&p 58:43.)

Tenk på de mange som er mindre aktive medlemmer av Kirken fordi de har blitt fornærmet og fordi deres stolthet hindrer dem i å tilgi eller ta del i nadverden.

Se for dere de titusener av unge menn og ektepar som kunne vært på misjon hvis det ikke hadde vært for at deres stolthet hindret dem i å gi sitt hjerte til Gud. (Se Alma 10:6; Helaman 3:34-35.)

Tenk på hvilken økning i tempelarbeide vi ville oppleve hvis den tid som ble tilbragt i denne guddommelige tjeneste, var viktigere enn de mange verdslige hensyn som opptar vår tid.[11]

6

Motgiften mot stolthet er ydmykhet.

Stolthet berører oss alle til forskjellige tider og i forskjellig grad. Nå kan dere sikkert forstå hvorfor bygningen i Lehis drøm som

representerer denne verdens stolthet, var stor og rommelig, og stor var folkemengden som strømmet inn i den. (Se 1 Nephi 8:26, 33; 11:35-36.)

Stolthet er den universelle synd, den store last. Ja, stolthet *er* den universelle synd, den store last.

Motgiften mot stolthet er ydmykhet og underkastelse. (Se Alma 7:23.) Det er et sønderknust hjerte og en angrende ånd. (Se 3 Nephi 9:20; 12:19; L&p 20:37; 59:8; Salmene 34:18; Jesaja 57:15; 66:2.) Rudyard Kipling sa det treffende på denne måten:

Tummel og høye rop tar slutt.
Ledere og konger drar.
Det gamle offer varer ved,
et hjerte ydmykt, angerfullt.
Hærskarenes Gud, vær med oss nå,
slik at vi aldri glemme må…

Gud vil ha et ydmykt folk. Vi kan velge å være ydmyke, eller vi kan tvinges til å være ydmyke. Alma sa: "Velsignet er de som ydmyker seg uten å være tvunget til å være ydmyke." (Alma 32:16.)

La oss velge å være ydmyke.

Vi kan velge å ydmyke oss ved å overvinne vår fiendskap mot våre brødre og søstre, ved å akte dem som oss selv, og ved å løfte dem like høyt eller høyere enn oss selv. (Se L&p 38:24; 81:5; 84:106.)

Vi kan velge å ydmyke oss ved å motta råd og irettesettelse. (Se Jakobs bok 4:10; Helaman 15:3; L&p 63:55; 101:4-5; 108:1; 124:61, 84; 136:31; Ordspråkene 9:8.)

Vi kan velge å ydmyke oss ved å tilgi dem som har krenket oss. (Se 3 Nephi 13:11, 14; L&p 64:10.)

Vi kan velge å ydmyke oss ved å yte nestekjærlig tjeneste. (Se Mosiah 2:16-17.)

Vi kan velge å ydmyke oss ved å reise på misjon og forkynne det ord som kan ydmyke andre. (Se Alma 4:19; 31:5; 48:20.)

Vi kan velge å ydmyke oss ved å reise oftere til templet.

Vi kan velge å ydmyke oss ved å bekjenne og forsake synder og bli født av Gud. (Se L&p 58:43; Mosiah 27:25-26; Alma 5:7-14, 49.)

Vi kan velge å gjøre oss selv ydmyke ved å elske Gud, underkaste oss hans vilje og sette ham først i vårt liv. (Se 3 Nephi 11:11; 13:33; Moroni 10:32.)

La oss velge å være ydmyke. Vi kan klare det. Det vet jeg vi kan.

Mine kjære brødre og søstre, vi må forberede oss til å forløse Sion. Det var hovedsakelig stolthetens synd som gjorde det umulig å opprette Sion på profeten Joseph Smiths tid. Det var den samme stolthetens synd som gjorde slutt på å ha alle ting felles blant nephittene. (Se 4 Nephi 1:24-25.)

Stolthet er Sions store anstøtssten. Jeg gjentar: Stolthet *er* Sions store anstøtssten.

Vi må rense vårt indre kar ved å overvinne stolthet. (Se Alma 6:2-4; Matteus 23:25-26.)

Vi må underkaste oss "Den hellige ånds tilskyndelser", legge av det stolte, "naturlige menneske", bli "en hellig gjennom den Herre Kristi forsoning" og bli "som et barn, lydig, saktmodig, ydmyk". (Mosiah 3:19; se også Alma 13:28.)

Måtte vi gjøre dette og fortsette på veien til oppfyllelsen av vår guddommelige fremtid, er min inderlige bønn.[12]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson påpekte at stolthet førte til nephittenes undergang (se del 1). Hvorfor tror du stolthet har en så ødeleggende virkning?
- Hvordan kan folk "[sette sin] vilje opp mot Guds vilje"? (Se del 2.) Hva er noen velsignelser som kommer til oss når vi følger Guds vilje?
- Hvorfor tror du vi noen ganger spør: "Hva vil andre synes om meg?" istedenfor "Hva vil Gud synes om meg?" (Se del 3.) Hvordan kan vårt liv forandre seg når vårt største ønske er å behage Gud?

- Gjennomgå uttrykkene for stolthet som er nevnt i del 4. Hvordan kan vi unngå disse uttrykkene for stolthet i vårt liv?
- President Benson sa: "Stolthet har negativ innflytelse på alle våre forhold" – til Gud og til andre (del 5). Hvorfor er det slik? På hvilke måter blir våre relasjoner bedre når vi er ydmyke?
- I del 6 forteller president Benson hvordan vi kan velge å være ydmyke. Hvorfor tror du det er bedre å velge å være ydmyk enn å bli tvunget til å være ydmyk?

Aktuelle skriftsteder

Matteus 23:12; Lukas 18:9-14; Jakobs brev 4:6; Alma 5:27-28; L&p 112:10; 121:34-40

Studiehjelpemidler

For å anvende en profets ord på deg selv, kan du tenke på hvordan hans læresetninger angår deg (se *Undervisning, intet større kall* [1999], 159). Overvei hvordan disse læresetningene kan hjelpe deg med bekymringer, spørsmål og utfordringer.

Noter

1. "Rens karet innvendig," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 7.
2. Boyd K. Packer, i Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 429-30.
3. Russell M. Nelson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 430.
4. "Rens karet innvendig," 3.
5. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 293.
6. "Rens karet innvendig," 3.
7. "Vær på vakt mot stolthet," *Lys over Norge,* juli 1989, 3.
8. "Vær på vakt mot stolthet," 3.
9. "Vær på vakt mot stolthet," 3.
10. "Vær på vakt mot stolthet," 3.
11. "Vær på vakt mot stolthet," 3.
12. "Vær på vakt mot stolthet," 3; salmetekst for "God of Our Fathers, Known of Old" av Rudyard Kipling i *Hymns,* nr. 80.

President Ezra Taft Benson og hans rådgivere i Det første presidentskap: President Gordon B. Hinckley (venstre) og president Thomas S. Monson (høyre)

KAPITTEL 19

Lederskap

"Hvis dere skal kunne gi fremtidig lederskap for Kirken, [deres] land og deres eget hjem, må dere stå fast i troen, urokkelig i møte med det onde."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Ezra Taft Benson begynte i sin ungdom å lære å bli en leder. Da han var nesten 13 år gammel, ble hans far kalt på misjon. Som eldste barn i familien, påtok Ezra seg mye av lederansvaret på familiegården i løpet av sin fars fravær. Flere år senere, da han ble kalt til å virke i Den britiske misjon, ble han grenspresident og president for Newcastle Conference (omtrent som et distrikt i dag). Senere virket han i tre stavspresidentskap – én gang som rådgiver, én gang en kort periode som stavspresident, og én gang en lengre periode som stavspresident. I sin yrkeskarriere hadde han mange lederstillinger i landbruket. Fordi han ble leder og ekspert på landbruk, ba president Dwight D. Eisenhower ham om å tjenestegjøre i den høyeste landbruksstillingen i USA. I åtte år arbeidet han sammen med president Eisenhower som USAs landbruksminister.

Før han ble Kirkens president, virket president Benson i 12 år som president for De tolv apostlers quorum. Quorumsmedlemmene hadde stor respekt for ham som sin leder. Eldste Bruce R. McConkie "fortalte ofte familiemedlemmer at han aldri hadde sett maken til president Bensons administrative evner i Kirken".[1]

Som leder for De tolv, oppfordret president Benson quorumsmedlemmene til å uttrykke sine tanker åpent, selv om han hadde en annen oppfatning. Da eldste Russell M. Nelson var nytt medlem av quorumet, tenkte han kanskje at han ikke burde si sin mening. "Men [president Benson] ville ikke ha noe av det," sa han. "Hvis jeg forholdt meg taus om noe, halte han det faktisk ut av meg."[2]

Selv om president Benson ønsket alles mening, lot han ikke diskusjoner spore av. President Howard W. Hunter sa at han "visste hvordan han fikk til en åpen og ærlig diskusjon fra Brødrene, og [han var] i stand til å lede og kontrollere den og komme frem til en enstemmig avgjørelse som alle sto sammen om".[3] Når "han følte at vi hadde snakket nok om et emne, pleide han å si: 'Jeg tror vi har slått nok høy nå. La oss pakke litt høyballer' og komme til en løsning."[4]

President Benson brydde seg om dem han ledet, og han underviste ved eksempel. "Jeg kjenner ingen som er mer hensynsfull overfor sine kolleger eller mer opptatt av deres trivsel," sa president Gordon B. Hinckley. "Han ber ikke andre om å gjøre noe som han ikke er villig til å gjøre selv, men setter heller et eksempel på tjeneste for oss andre å følge."[5] President Benson var også effektiv til å delegere arbeid til andre, undervise og bygge dem opp gjennom denne prosessen.

På den generalkonferansen hvor president Benson ble oppholdt som Kirkens president, uttrykte president Gordon B. Hinckley sin overbevisning om at Herren hadde valgt og forberedt president Benson til å lede Kirken:

"Jeg gir dere mitt vitnesbyrd om at det var Herren som valgte Ezra Taft Benson til medlem av De tolvs råd for nesten 43 år siden. Det er Herren som i løpet av disse årene har prøvet og disiplinert ham, instruert og forberedt ham…

Som en som kjenner ham og som står ved hans side, bærer jeg vitnesbyrd om at han er en mann av stor tro, som er prøvet som leder, som har dyp kjærlighet til Herren og hans verk, og kjærlighet til Guds sønner og døtre overalt. Han er en mann som har vist sin kapasitet."[6]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Effektive ledere står fast i troen, og setter et godt eksempel.

Styrken i Kristi lederskap kom av den utfordring som hans eksempel bød på. Hans opprop lød: "Kom, følg meg!" …Hans [suksess med å oppnå] menneskers lojalitet og hengivenhet til

rettferdighetens prinsipper var avhengig av kjærlighet som den store motivasjonsfaktor. Han hjalp oss å innse at de gudlignende egenskapene som kjemper om å komme til uttrykk i hver enkelt av oss, kan bli strålende, levende realiteter. Hans eksempel fortsetter som menneskehetens største håp og styrke.[7]

Hvis dere skal kunne gi fremtidig lederskap for Kirken, [deres] land og deres eget hjem, må dere stå fast i troen, urokkelig i møte med det onde, og som Paulus sa: "Ta på dere Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens listige angrep. Vi har ikke kamp mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet." (Efeserne 6:11-12.)[8]

Våre unge trenger færre kritikere og flere forbilder. Dere er forbildene som de vil se på for å finne et mønster i livet som de kan følge og overholde. De vil trenge den inspirasjon som kan komme fra dere når dere fullt ut retter dere etter evangeliets læresetninger.[9]

2

Folk reagerer positivt på effektivt lederskap.

Ydmykhet

Ett av kjennetegnene på godt lederskap har alltid vært og vil alltid være ydmykhet.[10]

Åndelig styrke

Åndelig styrke fremmer positiv tenkning, positive idealer, gode vaner, gode holdninger og god innsats. Dette er egenskaper som fremmer visdom, fysisk og psykisk velvære, og andres entusiastiske aksept og respons.[11]

Bare de rettskafne har evne til å løfte og oppmuntre hverandre til større tjeneste, til større prestasjoner, til større styrke.[12]

Inspirasjon er avgjørende for å kunne lede på en god måte… Vi må ha inspirasjonens ånd enten vi underviser (L&p 50:13-14) eller leder i Kirken (L&p 46:2).[13]

Det finnes ingen tilfredsstillende erstatning for Ånden.[14]

Kunnskap

En sann leder forsøker å holde seg godt informert. Han handler ifølge prinsipper, ikke egennytte. Han prøver å lære av all menneskelig erfaring målt mot åpenbarte prinsipper for guddommelig visdom.[15]

En av de beste måter for en leder å forstå korrekte prinsipper på, er å ha grundig kjennskap til og forståelse av skriftstedene og den aktuelle håndboken. De fleste situasjoner har funnet sted før, kanskje mange ganger, og retningslinjer og fremgangsmåter for å håndtere problemet er allerede trukket opp. Det er derfor alltid klokt å henvende seg til og være kjent med de eksisterende skrevne instruksjonene og retningslinjene Kirken har når spørsmålene oppstår.[16]

Ledere blir rådet til å studere Kirkens læresetninger for å kunne formidle våre læresetninger til andre på en fullgod måte. For å anvende apostelen Paulus ordbruk, forventer vi at dere skal være en "arbeider som ikke har noe å skamme seg over" (2 Timoteus 2:15).[17]

Lojalitet

En god leder forventer lojalitet. Han er lojal tilbake. Han støtter dem som han har gitt en oppgave. Lojaliteten strekker seg utover det som hører inn under pliktens kall. Han er lojal når æresbevisninger kommer til dem han virker sammen med. Han er stolt når de lykkes. Han overprøver ikke en avgjørelse uten først å rådføre seg med den hvis avgjørelse han overprøver. Han gjør ikke en medarbeider forlegen foran andre. Han er ærlig og åpen med ham.[18]

Fellesskap

Vi må være "forenet slik det celestiale rikes lov forlanger. Og Sion kan ikke bygges opp med mindre det skjer ved de prinsipper som tilhører det celestiale rikes lov". (L&p 105:4-5.) Blant de nødvendige prinsippene og egenskapene er et forenet sinn og hjerte. "Jeg sier til dere: Vær ett, og hvis dere ikke er ett, er dere ikke mine," er Frelserens befaling til sin kirke i vår tid (L&p 38:27; Johannes 17:20-23). Ingen steder er dette kravet mer avgjørende enn blant dem han har kalt til å presidere i hele hans rike.[19]

"Kjærlighet til andre er avgjørende for effektivt lederskap."

Kjærlighet og uttrykk for tillit

Kjærlighet til andre er avgjørende for effektivt lederskap. Er du glad i dem du arbeider sammen med? Er du klar over at sjeler er av stor verd i Guds øyne (L&p 18:10)? Har du tro på ungdommene? Pleier du å berømme deres gode egenskaper og rose dem for deres prestasjoner? Eller har du en kritisk holdning til dem på grunn av deres feil?[20]

Å ikke høre et ord fra vår leder om det arbeidet vi har fått tildelt, kan av og til være enda verre en kritikk. Små kommentarer eller tips som er oppriktige og konkrete, hjelper mye underveis.[21]

Vi vet… at tiden en leder bruker på personlig kontakt med medlemmene, er mer produktiv enn tiden han bruker på møter og administrative oppgaver. Personlig kontakt er nøkkelen til at det inaktive medlemmet skal bli omvendt til evangeliet.[22]

Ikke minst i Kirken gir det å spørre bedre resultater enn å beordre – bedre følelser også. Husk å fortelle hvorfor. Følg opp for å se hvordan det går. Vis takknemlighet når noen er flinke til å følge instruksjonene de har fått. Uttrykk tillit når det kan gjøres oppriktig. Når noe går galt, er det lurt å se tilbake og prøve å finne ut hvor

du selv mislyktes – og ikke være redd for å innrømme at du gjorde det. Husk at våre medlemmer er frivillige arbeidere med fri vilje. De elsker også Herren og hans arbeid. Vær glad i dem. Verdsett dem. Når du blir fristet til å refse en medarbeider, la det være. Prøv en interessant utfordring og en klapp på skulderen i stedet. Vår Faders barn over hele verden er i hovedsak gode. Han elsker dem. Det skulle vi også.[23]

Folk liker ikke å bli tvunget til å gjøre noe, selv om det er til deres eget beste. De reagerer imidlertid positivt på effektivt lederskap.[24]

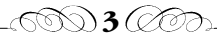

Gode ledere delegerer klokt.

Frelserens eksempel på delegering

Selve verdens grunnvoll ble lagt ved delegert myndighet. Mange ganger minnet Jesus folk på at hans oppgave på jorden ble utført ved delegert myndighet. Gjenopprettelsen av hans Kirke begynte ved delegert myndighet.

Da han talte til jødene i synagogen, fortalte Jesus dem at han var utsendt av sin Fader: "For jeg er kommet ned fra himmelen, ikke for å gjøre min vilje, men for å gjøre hans vilje som har sendt meg" (Johannes 6:38).[25]

Jesus gir oss fasiten på god administrasjon gjennom behørig delegering… Mange av hans utsendte misjonærer reiste uten pung eller skreppe. Mange led store vanskeligheter når de gjennomførte hans instruksjoner. Noen av dem led en grusom død i hans tjeneste. Men hans utsendte disipler gikk ut i verden dristige som løver på hans befaling. De oppnådde ting de aldri hadde drømt om. Ingen leder har noensinne motivert menn og kvinner slik han gjorde.[26]

Jesu Kristi Kirke utvikler ledere ved å engasjere folk som får delegert myndighet. Da [Jesus] var på jorden, kalte han tolv apostler til å hjelpe seg å lede Kirken. Han kalte også De sytti. Han delegerte [til] andre. Det var ingen tilskuere i hans kirke. Alle skulle engasjeres i å hjelpe til med å bygge opp riket. Og når de bygget opp riket, bygget de opp seg selv.

Jesus ønsket å opphøye den enkelte…

Under sitt virke på jorden delegerte Jesus Kristus myndighet til sine tolv apostler.

Jesus tok sikte på å gjøre hver mann til en konge, til å utvikle ham til en leder for evigheten. På den minneverdige kvelden etter det siste måltid, sa han til de elleve: "Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerninger jeg gjør. Og han skal gjøre større gjerninger enn disse, for jeg går til min Far." (Johannes 14:12.) Ved å delegere ønsket Jesus å bygge opp den enkelte, ikke undertrykke. Og over hele Kirken i dag utvikler menn og kvinner seg i stillinger som er delegert til dem.[27]

Delegering i våre organisasjoner

God ledelse innebærer å delegere myndighet. Å delegere en del av arbeidsmengden hjelper deg og din organisasjon. Effektiv ledelse er kunsten å mangfoldiggjøre deg selv gjennom andre.[28]

Klok delegering krever ydmyk forberedelse, akkurat som effektiv undervisning eller forkynnelse. Herren gjør dette klart med følgende ord: "Og Ånden skal bli gitt dere ved troens bønn, og hvis dere ikke mottar Ånden, skal dere ikke undervise" (L&p 42:14). Og vi kan legge til at vi ikke skulle delegere uten Ånden.[29]

En klok leder i Kirken i dag vil ikke prøve å gjøre jobben alene, og dermed gi inntrykk av at ingen andre er helt kvalifisert. Og når han delegerer, vil han forsikre vedkommende som han har delegert til, om at han har hans fulle støtte.[30]

Når ansvaret er gitt, vil lederen hverken glemme personen som fikk oppdraget, eller oppdraget han fikk. Han følger interessert med, men uten å "titte over skulderen". Han gir konkret ros når det er på sin plass. Han gir nyttig oppmuntring når det trengs. Når han føler at oppgaven ikke blir gjort, og en endring er nødvendig, handler han med mot og fasthet, men også med vennlighet. Når en tjenesteperiode er over, gir han anerkjennelse og takk.[31]

Ingen klok leder mener at alle gode ideer kommer fra ham selv. Han inviterer til forslag fra dem han leder. Han lar dem føle at de er en viktig del av beslutningsprosessen. Han lar dem føle at de gjennomfører sine retningslinjer, ikke bare hans.[32]

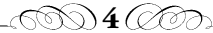

Kirkens ledere er redskaper i Guds hender, og skulle søke Ånden for å kunne lede og bygge opp andre.

I Kirken i dag får en leder som regel i ytelse det han egentlig forventer. Han må tenke stort. Han skulle forsikre dem han gir oppgaver, om at i Herrens tjeneste har de enda større evner enn i vanlige oppgaver. Det er umulig å mislykkes i Herrens arbeid når [vi] gjør [vårt] beste. Vi er bare redskaper. Dette er Herrens verk. Dette er hans kirke, hans evangelieplan. Det er hans barn vi arbeider med. Han vil ikke tillate oss å mislykkes såfremt vi gjør vår del. Han vil styrke oss endog utover våre egne talenter og evner når det er nødvendig. Dette vet jeg.[33]

Vi må huske på at… Kirken… ikke er næringslivet. Dens suksess måles i form av frelste sjeler, ikke i resultatregnskap. Vi må naturligvis være effektive og produktive, men vi må også holde fokus på evige mål. Vær forsiktig med å anvende verdslige metoder og terminologi på hellige prestedømsfunksjoner. Husk at rasjonelle problemløsningsmetoder, selv om de kan være nyttige, ikke alene vil være tilstrekkelig i rikets arbeid. Guds arbeid må utføres ved tro, bønn og ved Ånden, "og hvis det skjer på noen annen måte, er det ikke av Gud" (L&p 50:18).[34]

Hele hensikten med Kirken er å bygge opp menn og kvinner som vil være guddommelige i sine holdninger og i sine egenskaper og i sine idealer.[35]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson sa at ledere skulle være et godt eksempel (se del 1). Hvorfor er eksemplets makt så stor? Hvordan har rettferdige lederes eksempel påvirket deg?
- Studer egenskapene til gode ledere som er forklart i del to. Hvordan tror du folk reagerer positivt på den slags lederskap? Tenk over hva du kan gjøre for å utvikle disse egenskapene.
- President Benson sa at Kirkens ledere skulle følge Frelserens eksempel med hensyn til å delegere (se del 3). Hvordan bidrar delegering til å bygge opp Guds rike? På hvilke måter har du hatt nytte av ansvarsoppgaver som har blitt delegert til deg?
- Hvordan kan vår tjeneste i Kirken forandre seg når vi husker at "dette er Herrens verk" og at "det er hans barn vi arbeider med"? (Se del 4.) Hva har du opplevd når du har virket som et redskap i Herrens hender for å hjelpe andre mennesker?

Aktuelle skriftsteder

2 Mosebok 18:13-26; Matteus 5:13-16; Lukas 22:31-32; Alma 17:1-11; L&p 38:23-27

Hjelp til undervisningen

"Det rører ved et menneske at det blir satt pris på deres bidrag. Du kan gjøre deg spesielt flid med å anerkjenne en persons kommentarer og, om mulig, gjøre kommentarene til en del av klassediskusjonen" (*Undervisning, intet større kall,* 35).

Noter

1. I Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 429.
2. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 430.
3. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 430.
4. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 429.
5. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 474-75.
6. Gordon B. Hinckley, "Kom og ta del," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 44.
7. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 345.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 372.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 375-76.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 371.

11. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 371.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 455.
13. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 126.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 375.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 377.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 375.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 375.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 371.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 372.
20. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 370.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 371.
22. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 147.
23. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 376-77.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 345.
25. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 378.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 378.
27. *God, Family, Country,* 135-36.
28. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 379.
29. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 379-80.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 379.
31. *God, Family, Country,* 140.
32. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 371.
33. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 372.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 372-73.
35. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 373.

KAPITTEL 20

"Fø mine lam"

"Vi må alle lære å være sanne hyrder. Vi må tilkjennegi den samme kjærlighet til andre som den gode hyrde har til oss alle. Enhver sjel er dyrebar for ham."

Fra Ezra Taft Bensons liv

President Ezra Taft Benson fortalte om en opplevelse han hadde da han var rådgiver i et stavspresidentskap:

"På et møte i stavspresidentskapet i Boise, Idaho for mange år siden prøvde vi å velge en president for det svakeste og minste eldstenes quorum i staven. Sekretæren hadde kommet med en liste over alle eldstene i dette quorumet, og på listen sto navnet på en mann som jeg hadde kjent i noen år. Han kom fra en sterk siste-dagers-hellig familie, men han gjorde ikke stort i Kirken.

Hvis biskopen ba om hjelp til å utføre litt arbeid på møtehuset, pleide han å stille opp, og hvis eldstene ønsket å spille softball, hendte det at han spilte sammen med dem. Han hadde lederevner. Han var leder for en tjenesteklubb, og gjorde en god jobb.

Jeg sa til stavspresidenten: 'Vil du gi meg myndighet til å gå ut og møte denne mannen og utfordre ham til å innrette sitt liv etter Kirkens normer og ta ledelsen i sitt quorum? Jeg vet at det kan være litt risikabelt, men han har evnen til det.'

Stavspresidenten sa: 'Vær så god, og Herren velsigne deg'

… Jeg dro hjem til mannen. Jeg glemmer aldri ansiktsuttrykket hans da han åpnet døren og så et medlem av stavspresidentskapet stå der. Han inviterte meg nølende inn. Hans hustru laget middag, og jeg kunne kjenne duften av kaffe fra kjøkkenet. Jeg ba ham om å få sin hustru til å slutte seg til oss, og da vi hadde satt oss, fortalte jeg ham hvorfor jeg hadde kommet. 'Jeg kommer ikke til å be deg om svar i dag,' sa jeg. 'Jeg vil bare at du skal love meg at du vil

"Nå er det på tide å anvende Frelserens lære om den gode hyrde."

tenke på det, be angående det, tenke på hva det vil bety for din familie, og så kommer jeg tilbake i neste uke. Hvis du bestemmer deg for ikke å ta imot kallet, vil vi være like glad i deg for det,' tilføyde jeg.

Så snart han åpnet døren søndagen etter, kunne jeg se at det hadde skjedd en forandring. Han var glad for å se meg, og han inviterte meg raskt inn og ba sin hustru om å slutte seg til oss. Han sa: 'Bror Benson, vi har gjort som du sa. Vi har tenkt på det, og vi har bedt om det, og vi har besluttet å ta imot kallet. Hvis dere brødre har så stor tillit til meg, er jeg villig til å innrette mitt liv etter Kirkens normer, noe jeg burde ha gjort for lenge siden.'

Han sa også: 'Jeg har ikke drukket kaffe siden du var her i forrige uke, og jeg kommer ikke til å drikke det mer.'

Han ble beskikket som eldstenes quorumspresident, og fremmøtet i quorumet hans begynte å gå opp – og det fortsatte å gå opp. Han gikk ut, la armen rundt de mindre aktive eldstene og ledet dem tilbake. Noen måneder senere flyttet jeg fra staven.

Årene gikk, og en dag på Temple Square i Salt Lake City kom en mann bort til meg, rakte ut hånden og sa: 'Bror Benson, du husker meg ikke, gjør du vel?'

'Jo, det gjør jeg,' sa jeg, 'men jeg husker ikke navnet ditt.'

Han sa: 'Husker du at du kom hjem til en dårlig stilt eldste i Boise for syv år siden?' Da husket jeg naturligvis alt sammen. Så sa han: 'Bror Benson, jeg kommer aldri til leve lenge nok til å takke deg for at du kom hjem til meg den søndags ettermiddagen. Jeg er nå biskop. Jeg trodde jeg var lykkelig, men jeg visste ikke hva ekte lykke var.'"[1]

Etter å ha blitt inspirert av denne og andre opplevelser, oppfordret president Benson trofaste siste-dagers-hellige til å strekke seg ut til medlemmer av Kirken som levde "borte fra Kirken og evangeliets innflytelse".[2] På generalkonferansen i april 1984 sa han: "Vi er glad for at av mange av våre brødre og søstre har blitt aktivisert. Vi oppfordrer ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene til å fortsette dette store arbeidet."[3] Samme uke talte han til en gruppe prestedømsledere om behovet for å drive fellesskapsfremmende

arbeid overfor menn i Kirken som ennå ikke hadde blitt ordinert til eldste:

"Mitt hjerte blør for disse mennene, ledere i familier… Jeg tror ikke vi har en større utfordring i Kirken i dag enn å aktivisere disse mennene og bringe dem til et punkt hvor de kan ta sin familie med til Herrens hus og få tilgang til de største velsignelser som er kjent for menn og kvinner i denne og den kommende verden.

Brødre, vi håper og ber om at dere vil se på denne aktiviseringsinnsatsen som mer enn bare et midlertidig program. Vi håper at når denne perioden av vår kirkes historie bli nedtegnet, vil det bli sagt at dette var en tid da mange villfarne og fortapte sjeler ble gjenvunnet av Guds kirke."[4]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Som Herrens folk, er en del av vår oppgave å strekke oss ut til våre brødre og søstre som har forlatt Kirken.

Hensikten med Herrens kirke er å fremme alle Guds sønner og døtres utvikling mot det evige livs høyeste velsignelser…

Jeg ønsker å drøfte vår oppgave å fullkommengjøre de hellige, spesielt utfordringen å aktivisere dem som har forlatt full aktivitet i Kirken. Disse medlemmene, som er våre brødre og søstre, lever i dag adskilt fra Kirken og evangeliets innflytelse.

I denne gruppen mindre aktive medlemmer er det mange som ikke kommer, og som kanskje er likegyldige og ikke bryr seg. Det finnes også dem som midlertidig er borte fordi vi ikke vet hvor de befinner seg. Noen av disse er nye konvertitter som tydeligvis ikke har fått den omsorg og oppmerksomhet og undervisning som ville ha fått dem til å være "de helliges medborgere". (Se Efeserne 2:19.) Mange er enslige voksne.

Til alle slike må vi, som medlemmer av Kirken og Herrens folk, vise og fornye vår kjærlighet og dyptfølte oppfordring til å komme tilbake. "Kom tilbake. Kom tilbake og fryd dere ved Herrens bord, og nyt igjen de gode og berikende fruktene ved fellesskapet med de hellige." (*Ensign,* mars 1986, s. 88.)

Utfordringen som ligger foran oss, er stor. [Vi må utøve] større tro, mer energi og større engasjement hvis vi skal nå frem til disse brødre og søstre. Men vi må gjøre det. Herren forventer at vi gjør det. Og det skal vi![5]

2

Når vi forsøker å gi næring til dem som har gått seg vill, skulle vi anvende Frelserens lære om den gode hyrde.

Nå er det på tide å anvende Frelserens lære om den gode hyrde på utfordringen vi står overfor om å gjenvinne de tapte får og villfarne lam.

"Hva mener dere? Dersom en mann har hundre sauer og én av dem går seg vill, forlater han ikke da de nittini i fjellet, og går av sted og leter etter den som har gått seg vill?

Og skulle han finne den, sannelig sier jeg dere: Han gleder seg mer over den ene enn over de nittini som ikke har gått seg vill." (Matteus 18:12-13.)

På Jesu tid kjente den palestinske hyrde hver av sauene sine. Sauene kjente stemmen hans og stolte på ham. De ville ikke følge en fremmed. Så når han ropte, pleide sauene å komme til ham. (Se Johannes 10:1-5, 14.)

Om natten ledet gjeterne sauene sine til en innhegning eller en sauekve. Høye vegger omsluttet sauekveen, og torner ble lagt på toppen av veggene for å hindre ville dyr og tyver i å klatre over. Noen ganger kunne imidlertid et vilt dyr drevet av sult hoppe over veggene og inn til sauene og skremme og true dem.

En slik situasjon skilte den sanne hyrde – en som var glad i sauene sine – fra leiekaren, som bare arbeidet for lønn og av plikt. Den sanne hyrde var villig til å ofre livet for sauene. Han gikk inn blant sauene og kjempet for dem. Leiekaren, derimot, verdsatte sin egen sikkerhet høyere enn sauene, og pleide som regel å flykte fra faren.

Jesus brukte denne vanlige illustrasjonen fra sin tid til å erklære at han var den gode hyrde, den sanne hyrde. På grunn av sin kjærlighet til sine brødre og søstre, ville han frivillig legge ned sitt liv for dem. (Se Johannes 10:11-18.)

Når vi pleier vennskap i våre menigheter og grener, hjelper vi hverandre å holde oss i den gode hyrdes flokk.

Til slutt ga den gode hyrde sitt liv for sauene – for deg og meg, for oss alle.

Symbolikken i den gode hyrde er ikke uten en betydelig parallell i Kirken i dag. Sauene trenger å bli ledet av vaktsomme hyrder. Altfor mange er på villspor. Noen blir lokket bort av forbigående distraksjoner. Andre har blitt helt borte.

Vi innser, som i tidligere tider, at noen av sauene vil gjøre opprør og er "som en vill hjord som flykter fra hyrden". (Mosiah 8:21.) Men de fleste av våre problemer kommer av mangel på kjærlig og oppmerksom gjeting, og flere gjetere må utvikles.

Med en hyrdes omsorg må våre nye medlemmer, de som nylig har blitt født inn i evangeliet, næres ved oppmerksomt vennskap mens de vokser i kunnskap om evangeliet og begynner å følge nye normer. Den slags oppmerksomhet vil bidra til at de ikke vil vende tilbake til gamle vaner.

Med en hyrdes kjærlige omsorg vil ikke våre unge mennesker, våre unge lam, være like tilbøyelige til å komme på avveier. Og hvis

de gjør det, vil kroken på hyrdestaven – en kjærlig arm og et lydhørt hjerte – bidra til å gjenvinne dem.

Med en hyrdes omsorg kan mange av dem som nå er utenfor flokken, fortsatt gjenvinnes. Mange som har giftet seg utenfor Kirken og lagt seg til verdens levesett, kan reagere positivt på en invitasjon til å komme tilbake til hjorden.[6]

3

Siste-dagers-hellige som har kommet bort, trenger ekte, dyptfølt omtanke fra sanne og kjærlige hyrder.

Det finnes ingen *nye* løsninger på dette *gamle* problemet med at sauer søker føde andre steder. Befalingen Jesus ga Peter, som han understreket ved å gjenta den tre ganger, er den velprøvde løsningen: "Fø mine lam! Vokt mine får. Vokt mine får." (Se Johannes 21:15-17.)

Som i den strålende formaningen i Mormons bok, må de som blir døpt inn i Kristi kirke, stadig bli "husket og næret ved Guds gode ord". (Moroni 6:4.)

Løsningen finnes altså i ydmykt å gjete og fôre flokken – med andre ord, personlig omsorg. Det må være ekte, dyptfølt omtanke fra en sann og kjærlig hyrde, ikke bare den grunne omtanken som en leiesvenn kanskje vil vise.

Når vi drøfter begrepet en sann hyrde, er vi klar over at Herren har gitt dette ansvaret til prestedømsbærere. Men søstrene er også kalt til å "gjete" i den kjærlige tjeneste de yter for hverandre, og for andre. Vi må altså alle lære å være sanne hyrder. Vi må tilkjennegi den samme kjærlighet til andre som den gode hyrde har til oss alle. Enhver sjel er dyrebar for ham. Hans invitasjon er til ethvert medlem – enhver sønn og datter av Gud.

"Se, han innbyr alle mennesker, for barmhjertighetens armer er rakt ut mot dem, og han sier: Omvend dere, og jeg vil ta imot dere…

Kom til meg, og dere skal spise av frukten fra livets tre…

Ja, kom til meg og gjør rettferdige gjerninger." (Alma 5:33-35.)

Ingen blir nektet hans invitasjon. Alle er velkommen som vil motta hans nådige invitasjon til å ta del i hans evangelium. Sauene – noen distrahert, noen likegyldige, noen opptatt med andre ting – må finnes og elskes tilbake til aktivitet. Enhver ressurs i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene må brukes til å bistå i dette arbeidet.

Denne utfordringen vil aldri bli oppfylt før ledere i staver og menigheter, quorum og hjelpeorganisasjoner, og trofaste medlemmer overalt utøver sin vilje og tro for å bringe de mindre aktive tilbake til full aktivitet i Kirken.

Når dere oppriktig gjør deres beste for å oppnå dette verdige målet, oppfordrer vi dere til å legge fornyet vekt på effektiv hjemmeundervisning ved både hjemmelærere og besøkende lærerinner. Hjemmelæreres og besøkende lærerinners arbeide er inspirerte programmer. De er utformet for å nå ethvert medlem av Kirken hver måned, både de aktive og de mindre aktive. Vær så snill å legge større vekt på hjemmeundervisning.[7]

4

Hvis vi fortsetter å betjene våre brødre og søstre, kan vi hjelpe dem å motta alle evangeliets ordinanser og velsignelser.

Våre bønner i dag må være av samme intensitet og omtanke som Almas bønner var da han forsøkte å gjenvinne de villfarne zoramittene som hadde kommet bort fra Herren:

"O Herre, vil du hjelpe oss så vi kan lykkes med å bringe dem *tilbake* til deg i Kristus.

Se, O Herre, deres sjeler er dyrebare, og mange av dem er våre brødre. Gi oss derfor kraft og visdom, O Herre, så vi kan bringe disse våre brødre *tilbake* til deg." (Alma 31:34-35; uthevelse tilføyd)…

Prinsippene for å aktivisere sjeler endres ikke. De er:

1. De bortkomne eller mindre aktive må finnes og kontaktes.

2. Kjærlig omtanke må vises. De må føle vår kjærlighet.

3. De må bli opplært i evangeliet. De må føle Den hellige ånds kraft gjennom lærerne.

4. De må inkluderes i vårt fellesskap.

5. De må ha meningsfylte ansvarsoppgaver i Kirken.

Slik Mormons bok uttrykker det, skulle vi "fortsette å betjene". (3 Nephi 18:32.)

Vi er spesielt opptatt av at nye konvertitter blir integrert i fullt fellesskap i Kirken. De må ønskes velkommen med åpne armer.

La oss stå sammen i vår innsats for å bringe de mindre aktive tilbake til full aktivitet i Kirken. Ved å gjøre det, vil vi alle stå sterke for å kunne utføre Kirkens oppgave – å bringe evangeliet, med alle dets velsignelser og ordinanser, mer fullstendig inn i livet til alle medlemmer av Kirken. Kirken "trenger hvert [medlem]" (L&p 84:110), og hvert medlem trenger evangeliet, Kirken og alle dets ordinanser.

Måtte vi alle søke Herrens velsignelser for å styrke oss og gi oss den nødvendige styrke og innflytelse vi trenger når vi står sammen om dette store kjærlighetsarbeid.[8]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- Hva føler du når du tenker på familiemedlemmer eller venner som "lever adskilt fra Kirken og evangeliets innflytelse"? Hva kan vi gjøre for å hjelpe dem? (Se del 1.)
- Grunn på president Bensons læresetninger om forskjellene mellom en leiesvenn og en hyrde (se del 2). Hva kan vi gjøre for å bli bedre hyrder?
- President Benson minnet oss på at folk trenger "ekte, dyptfølt omtanke fra sanne og kjærlige hyrder" (del 3). Hvordan kan vi utvikle dyptfølt omtanke for andre? Når du grunner på dette spørsmålet, kan du tenke på din tjeneste som hjemmelærer eller besøkende lærerinne.
- Hva tror du det vil si å "fortsette å betjene"? (3 Nephi 18:32). Overvei de fem prinsippene president Benson ga oss for å hjelpe oss å tjene dem som trenger å vende tilbake til aktivitet i Kirken (se del 4). På hvilke måter kan hvert av disse prinsippene hjelpe noen å motta evangeliets velsignelser?

Aktuelle skriftsteder

Matteus 9:10-12; Lukas 15; 22:32; 1 Peter 5:2-4; Moroni 6:4; L&p 18:10-16; 84:106

Studiehjelpemidler

"Å lese, studere og grunne er ikke det samme. Vi leser ordene og får mange ideer. Vi studerer og finner kanskje mønstre og sammenhenger i Skriftene. Men når vi grunner, søker vi åpenbaring ved Ånden. Det å grunne er for meg den ettertanke og bønn som foregår etter at jeg har lest og studert Skriftene omhyggelig" (Henry B. Eyring, "Tjen med Ånden," *Ensign* eller *Liahona,* nov. 2010, 60).

Noter

1. "Fø mine får," *Lys over Norge,* sep. 1987, 3.
2. "Fø mine får," 3.
3. "Counsel to the Saints," *Ensign,* mai 1984, 8.
4. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 234.
5. "Fø mine får," 3.
6. "Fø mine får," 3.
7. "Fø mine får," 4.
8. "Fø mine får," 3.

Prinsipper for timelig og åndelig velferd

"Alt som angår den menneskelige families økonomiske, samfunnsmessige og åndelige velferd, er, og vil alltid være, i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges interesse."

Fra Ezra Taft Bensons liv

I 1936, da mennesker over hele verden slet med de økonomiske utfordringene under den store depresjonen, innførte Det første presidentskap et nytt velferdsprogram. Dette programmet, kalt Kirkens sikkerhetsplan, ble opprettet ikke for å gi almisser til mennesker i nød, men for "å hjelpe medlemmene å hjelpe seg selv".[1] Da Det første presidentskap og andre ledere i Kirken opprettet dette programmet, underviste de i de grunnleggende prinsippene hardt arbeid, selvhjulpenhet og tjeneste. De oppfordret Kirkens medlemmer til å betale tiende og fasteoffer, produsere og lagre mat, unngå unødvendig gjeld og spare penger til fremtidige behov.

På den tiden var president Ezra Taft Benson rådgiver i et stavspresidentskap i Boise, Idaho. Han var også økonom, markedsføringsspesialist og landbrukskonsulent for delstaten Idaho. Han fikk i oppdrag av sin stavspresident å delta på et møte hvor Kirkens sikkerhetsplan skulle presenteres. Han fortalte senere: "Min sjel reagerte helhjertet på alt jeg hørte den dagen. Jeg dro tilbake til Boise stav og uttrykte til mine brødre at dette programmet som hadde blitt bekjentgjort, er økonomisk, sosialt og åndelig klokt, og uttrykte tillit til at Kirkens medlemmer ville reagere helhjertet positivt på det, som noe som ikke bare er klokt, men også nødvendig."[2]

To måneder etter at president Benson presenterte programmet for staven, "var mange velferdsprosjekter igangsatt: én menighet

Eldste Ezra Taft Benson (th) sammen med president Max Zimmer, fungerende president for Den sveitsiske misjon, kontrollerer velferdsforsyninger i Genève, Sveits, 1946

hadde plantet en stor kjøkkenhage, en annen hadde sådd femten dekar sukkerroer, og Hjelpeforeningen i en annen hermetiserte mat og laget lappetepper og klær. [Én menighet] bygget til og med en liten hermetikkfabrikk."[3]

President Benson så velferdsprogrammets ekspansive innflytelse 10 år senere. Som medlem av De tolv apostlers quorum fikk han ansvar for å presidere over Kirken i Europa like etter 2. verdenskrig. I disse krigsherjede landene ledet han Kirkens innsats for å levere varer som ville hjelpe folk å gjenvinne sin selvforsynthet. Han fortalte om sin opplevelse da Kirkens første forsendelse av velferdsforsyninger ankom Berlin i Tyskland:

"Jeg tok med meg den fungerende misjonspresidenten, president Richard Ranglack. Vi gikk til det gamle, forfalne lageret som, under væpnet vakthold, huset de dyrebare velferdsvarene. I enden av lageret så vi kassene stablet nesten til taket.

'Er det kasser med mat?' spurte Richard. 'Mener du å fortelle meg at det er kasser fulle av mat?'

'Ja, min bror,' svarte jeg, 'mat og klær og sengetøy – og noen legemidler, håper jeg.'

Richard og jeg tok ned en av kassene. Vi åpnet den. Den var fylt med den enkleste av enkle matvarer – tørkede bønner. Da denne gode mannen så det, stakk han hånden ned i den og lot bønnene gli gjennom fingrene, og så brøt han sammen og gråt som et barn av takknemlighet.

Vi åpnet en annen kasse fylt med knust hvete, ingenting lagt til eller tatt bort, akkurat slik Herren skapte den og mente at den skulle være. Han tok en håndfull opp til munnen sin. Etter en stund så han på meg med tårevåte øyne – og mine var også våte – og mens han sakte ristet på hodet, sa han: 'Bror Benson, det er vanskelig å tro at noen som aldri har sett oss, kunne gjøre så mye for oss.'

Det er Herrens system! Frivillige bidrag motivert av broderlig kjærlighet og frivillige ofre, og å hjelpe andre å hjelpe seg selv. Dette sikrer verdighet og selvrespekt."[4]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Herren er svært villig til å velsigne sitt folk både timelig og åndelig.

Jeg vet, mine brødre og søstre, at med hensyn til timelige saker har Herren sagt:

"For meg er alle ting åndelige, og aldri har jeg noen gang gitt dere en lov som var timelig…" [L&p 29:34.]

Målet er naturligvis åndelig. Vi lever imidlertid i en materiell, fysisk, timelig verden…

…Mennesket er en tosidig skapning, timelig og åndelig, og i de tidlige åpenbaringer til dette folket benyttet Herren ofte anledningen til å gi rettledning og befalinger om timelige saker. Han ledet de hellige og Kirkens ledere i kjøp av tomter og annen eiendom, i bygging av templer, til og med i etableringen av en trykkpresse og en butikk, og i byggingen av et pensjonat for den "trette reisende" [se L&p 124:22-23]. I den store åpenbaringen som er kjent som Visdomsordet, antydet han ikke bare hva som er bra og hva som ikke er bra for mennesket, men han skisserte en plan for foring av husdyr, som i løpet av mer enn hundre år etter hvert har blitt understøttet av menneskers vitenskapelige undersøkelser [se L&p 89]. Alt som påvirker menneskenes velferd, har alltid vært og vil alltid være det Kirken er opptatt av. Våre medlemmer har alltid blitt rådet i timelige saker…

Det er viktig at vi holder orden på våre tanker, mine brødre og søstre. La oss alltid huske at alle materielle ting bare er et middel for å nå et mål, og at målet er åndelig, selv om Herren gjerne vil velsigne sitt folk timelig. Dette har han antydet i mange av åpenbaringene. Han har gang på gang påpekt at vi skulle be for våre avlinger, for våre husdyr, for våre husstander, vårt hjem, og nedkalle Herrens velsignelse over våre materielle anliggender. Han har lovet at han vil være der og være klar og villig til å velsigne oss…

…Herren vil ikke gjøre noe for oss som vi kan og bør gjøre selv. Han har imidlertid til hensikt å ta vare på sine hellige. Alt som angår den menneskelige families økonomiske, samfunnsmessige

og åndelige velferd, er, og vil alltid være, i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges interesse.[5]

Når vi administrerer et hvilket som helst aspekt av velferdsprogrammet, må vi ha klart for oss hovedhensikten med at det ble opprettet. Denne hensikten er "å etablere, så langt det er mulig, et system som ville fjerne lediggangens forbannelse og forsorgsvesenets onder, og gjeninnføre uavhengighet, flid, sparsommelighet og selvrespekt blant våre medlemmer. Kirkens mål er å hjelpe medlemmene å hjelpe seg selv. Arbeid skal gjenvinne sin posisjon som det styrende prinsipp i livet til Kirkens medlemmer."[6]

Styrken i Kirkens velferdsprogram ligger i at hver familie følger den inspirerte rettledningen fra Kirkens ledere om å være selvhjulpne ved hjelp av tilstrekkelig forberedelse. Gud ønsker at hans hellige skal forberede seg slik at "Kirken [slik Herren har sagt] kan stå uavhengig over alle andre skapninger under den celestiale verden". (L&p 78:14)[7]

Lignelsen i Skriftene om de fem kloke og de fem uforstandige jomfruene [se Matteus 25:1-13] er en påminnelse om at man kan vente for lenge med å forsøke å sette sitt åndelige og timelige hus i orden. Er vi forberedt?[8]

2

Ved hjelp av energisk, målrettet, uselvisk arbeid oppnår vi livets nødvendigheter og vokser i guddommelige egenskaper.

Et av de første prinsippene som ble åpenbart til Adam da han ble drevet ut av Edens hage, var dette: "I ditt ansikts sved skal du ete ditt brød, inntil du vender tilbake til jorden" (1 Mosebok 3:19). Alt vi oppnår i livet av materiell art, kommer som et produkt av arbeid og Guds forsyn. Arbeid alene produserer livets nødvendigheter.[9]

Menneskene er befalt av Gud å leve ved sitt eget ansikts sved, ikke et annets.[10]

Vårt evangelium er et arbeidets evangelium – målbevisst, uselvisk og utført med Kristi rene kjærlighet. Det er bare slik vi kan utvikle guddommelige egenskaper. Bare slik kan vi bli verdige redskaper i

Herrens hender for å velsigne andre ved den kraft som kan hjelpe menn og kvinner å forandre sitt liv til det bedre.

Vi skulle være ydmykt takknemlige for denne utfordringen, denne arven, denne muligheten til tjeneste og dens rike belønninger. Hvor heldige de er som kan følge Herrens plan for å utvikle denne kraften og bruke den til velsignelse for andre. Det var det Kristus gjorde. Det er vårt privilegium å kunne gjøre det.[11]

Velferdsmottakere skulle arbeide i den grad de kan for å fortjene vare- eller fasteofferbistand. Hvis det ikke sørges for meningsfylte jobber, hvis folk ikke oppfordres til å arbeide, kan det utvikle seg en demoraliserende almissekultur i Kirken, og grunnen til at velferdsprogrammet ble opprettet kan bli undergravd. Det er en lov i himmelen, en vi ikke har lært fullt ut her på jorden, om at du ikke kan hjelpe noen permanent ved å gjøre noe for dem som de kan og bør gjøre selv.[12]

Vi skulle be om Herrens velsignelser over alt vi gjør, og skulle aldri gjøre noe som vi ikke kan be om hans velsignelser over. Vi skulle ikke forvente at Herren skal gjøre noe for oss som vi kan gjøre selv. Jeg tror på tro og gjerninger, og at Herren mer fullstendig vil velsigne en som arbeider for det han ber om, enn han vil velsigne en som bare ber.[13]

Energisk, målrettet arbeid fører til god helse, prisverdige prestasjoner, ren samvittighet og oppkvikkende søvn. Arbeid har alltid vært et gode for menneskene. Måtte du ha sunn respekt for arbeid, enten det gjøres med hodet, hjertet eller hånden. Måtte du alltid nyte tilfredsstillelsen ved hederlig arbeid… Du kan aldri ønske eller drømme deg inn i himmelen. Du må betale prisen i form av hardt arbeid, offer og et rettskaffent liv.[14]

3

Når vi produserer og lagrer mat, høster vi umiddelbare fordeler og forbereder oss for fremtidige behov.

Har du noen gang tenkt over hva som ville skje med lokalsamfunnet eller landet om transporten ble lammet, eller om det var krig eller depresjon? Hvordan ville du og dine naboer skaffe mat? Hvor lenge ville matbutikken på hjørnet – eller supermarkedet – kunne dekke lokalsamfunnets behov?

Alle familiemedlemmer kan delta i arbeidet med å produsere mat.

Kort tid etter 2. verdenskrig ble jeg kalt av Det første presidentskap til å reise til Europa for å gjenopprette våre misjoner og organisere et program for distribusjon av mat og klær til de hellige. Jeg har et levende minne om alle menneskene som tok toget hver morgen med allslags krimskrams i armene på vei ut på landet for å bytte sine eiendeler i mat. På kveldstid var jernbanestasjonen full av mennesker med armene fulle av grønnsaker og frukt, og et menasjeri av skrikende griser og høns. Det var et oppstyr uten like. Disse menneskene var naturligvis villige til å bytte bort nesten hva som helst for det som opprettholder livet – mat.

Et nesten glemt middel til økonomisk selvhjulpenhet er hjemmeproduksjon av mat. Vi er altfor vant til å gå i butikker og kjøpe det vi trenger. Ved å produsere noe av maten vår reduserer vi, i stor grad, inflasjonens virkning på pengene våre. Men ikke minst lærer vi å produsere vår egen mat og involvere alle familiemedlemmer i et nyttig prosjekt…

… Jeg foreslår at dere gjør det andre har gjort. Slå dere sammen med andre og søk om tillatelse til å bruke en ledig tomt som kjøkkenhage, eller lei en tomt og anlegg kjøkkenhager. Noen eldstenes quorumer har gjort dette som quorum, og alle som har deltatt, har

høstet fordelene av en grønnsaks- og fruktavling og velsignelsene ved samarbeid og familieengasjement. Mange familier har gravd opp plenen for å gi plass til en kjøkkenhage.

Vi oppfordrer dere til å bli mer selvhjulpne, slik at Kirken, som Herren har sagt "til tross for de trengsler som skal komme over dere, kan stå uavhengig over alle andre skapninger under den celestiale verden" (L&p 78:14). Herren ønsker at vi skal være selvstendige og selvhjulpne fordi vi vil få mange trengsler i vår tid. Han har advart og forberedt oss på muligheten…

Matproduksjon er bare en del av den gjentatte vektleggingen av å lagre mat… der hvor det er lovlig å gjøre det. Kirken har ikke fortalt dere hva slags mat som skulle lagres. Denne beslutningen er opp til de enkelte medlemmer…

…Åpenbaringen om å produsere og lagre mat kan være likeså nødvendig for vår timelige velferd i dag som det var for folket på Noahs tid å gå om bord i arken…

…Planlegg å bygge opp matvarelageret akkurat slik dere gjør med en sparekonto. Sett av litt av hver lønning til lagring. Hermetiser frukt og grønnsaker fra hager og frukthager. Lær å konservere mat ved tørking og frysing om mulig. Gjør lageret til en del av budsjettet. Oppbevar frø, og ha tilstrekkelige redskaper tilgjengelig til å gjøre jobben. Hvis dere sparer og planlegger å kjøpe en bil nummer to eller en TV eller noe annet som bare er til komfort eller nytelse, kan det være nødvendig å endre deres prioriteringer. Vi oppfordrer dere til å gjøre dette ydmykt og med bønnens hjelp, og å *gjøre det nå*…

Altfor ofte soler vi oss i vår komfortable selvtilfredshet og resonnerer med at krigens herjinger, økonomisk katastrofe, hungersnød og jordskjelv ikke kan skje her. De som tror dette, er enten ikke kjent med Herrens åpenbaringer, eller så tror de ikke på dem. De som selvtilfreds tror at disse ulykkene ikke vil skje, at de på en eller annen måte vil bli satt til side på grunn av de helliges rettferdighet, tar feil og vil angre at de næret en slik vrangforestilling.

Herren har advart og forberedt oss på en tid med stor trengsel og gitt oss råd, gjennom sine tjenere, om hvordan vi kan være forberedt på disse vanskelige tidene. Har vi fulgt hans råd?…

Vær trofaste, mine brødre og søstre, mot dette rådet, og dere vil bli velsignet – ja, de mest velsignede mennesker på hele jorden. Dere er gode mennesker. Jeg vet det. Men vi trenger alle å bli bedre enn vi er. La oss sette oss i stand til ikke bare å livnære oss selv ved hjemmeproduksjon og -lagring, men også andre.

Måtte Gud hjelpe oss å være forberedt på tiden foran oss, som kan bli den vanskeligste hittil.[15]

4

Vi føler fred og tilfredshet når vi sparer en del av vår inntekt og unngår unødvendig gjeld.

Jeg vil med all respekt oppfordre dere til å etterleve de grunnleggende prinsippene arbeid, sparsommelighet og selvhjulpenhet, og undervise deres barn ved deres eksempel… Lev innenfor rammen av deres inntekt. Legg regelmessig en del av denne inntekten til side for å spare den. Unngå unødvendig gjeld. Vær kloke ved ikke å prøve å utvide for raskt. Lær å forvalte det dere har før dere tenker på å utvide ytterligere.[16]

Dessverre har noen fått en forventning om at når vi opplever vanskelige tider, når vi har vært ukloke og ekstravagante med våre ressurser og har levd over evne, kan enten Kirken eller myndighetene redde oss. Noen av våre medlemmer har glemt et underliggende prinsipp i Kirkens velferdsplan om at "ingen sann siste-dagers-hellig som er fysisk i stand til det, vil frivillig velte byrden av sitt eget underhold over på en annen"…

Mer enn noensinne trenger vi å lære og anvende prinsippene for økonomisk selvhjulpenhet. Vi vet ikke når en krise som sykdom eller arbeidsledighet kan påvirke våre egne omstendigheter. Vi vet at Herren har varslet om verdensomspennende katastrofer i fremtiden og har advart og sagt at vi må være forberedt. Av denne grunn har Brødrene gjentatte ganger bedt oss gå tilbake til det grunnleggende når det gjelder timelig og åndelig velferd.[17]

Herren ønsker at hans hellige skal være frie og uavhengige i den avgjørende tiden fremover. Men intet menneske er helt fritt som er i økonomisk trelldom.[18]

Å leve over evne kan skape "en verden av hjertesorg".

I 2 Kongebok leser vi om en kvinne som kom gråtende til profeten Elisa. Mannen hennes var død, og hun hadde en gjeld som hun ikke kunne betale. Pengeutlåneren var på vei for å ta hennes to sønner og selge dem som slaver.

Ved et mirakel gjorde Elisa henne i stand til å skaffe seg en betydelig tilgang på olje. Så sa han til henne: "Gå og selg oljen og betal din gjeld. Så kan du og dine sønner leve av det som blir til overs." (Se 2 Kongebok 4:1-7.)

"Betal din gjeld. Så kan du… leve." Hvor fruktbare disse ordene har vært! For et klokt råd de er til oss i dag!…

Mange tror ikke at en alvorlig konjunkturnedgang noensinne vil komme igjen. De er trygge på at de vil beholde jobben og en jevn strøm av lønninger, og binder derfor sine fremtidige inntekter uten tanke på hva de ville gjøre hvis de skulle miste jobben, eller hvis deres inntekter opphørte av en annen grunn. Men de beste myndigheter har gjentatte ganger sagt at vi ennå ikke er smarte nok til å styre vår økonomi uten nedjusteringer. Før eller senere vil disse justeringene komme.

En annen grunn til økningen i gjeld stikker enda dypere og forårsaker større bekymring. Dette er den økende materialismen, i motsetning til engasjement for åndelige verdier. Mange familier binder seg til et større og dyrere hus enn nødvendig i et kostbart nabolag, bare for å vise seg frem… Med den økende levestandarden øker fristelsen for hver ny innretning som kommer på markedet. De underfundige, nøye planlagte teknikkene i moderne reklame er rettet mot de svakeste punktene i forbrukernes motstand. Resultatet er dessverre en voksende oppfatning av at materielle ting bør skaffes nå, uten å vente, uten å spare, uten selvfornektelse.

Enda verre er det at en stor andel familier med personlig gjeld ikke har likvide midler [sparepenger] overhodet å falle tilbake på. Hvilke problemer de inviterer hvis deres inntekt plutselig skulle bli avskåret eller alvorlig redusert! Vi vet alle om familier som har forpliktet seg til mer enn de kunne betale. Det ligger en verden av hjertesorg bak slike tilfeller.[19]

Nå mener jeg ikke å si at all gjeld er et onde. Naturligvis ikke. Fornuftig foretaksgjeld er et av virkemidlene for å skape vekst. Et fornuftig boliglån er til stor help for en familie som må låne til en bolig.[20]

I det lange løp er det lettere å leve innenfor vår inntekt, og motstå å båndlegge fremtidige reserver, unntatt når det er helt nødvendig – aldri til luksus. Det er ikke rettferdig overfor oss selv eller våre lokalsamfunn å være så uforutseende i vårt forbruk at vi samme dag som vår inntekt stopper, må be hjelpeorganisasjoner eller Kirken om økonomisk støtte.

Jeg oppfordrer dere på det sterkeste til ikke å binde dere til kredittkostnader som ofte er ublu. Spar nå og kjøp senere, og dere vil komme mye lenger. Det vil spare dere for høye renter og andre utbetalinger, og pengene dere sparer, kan gi dere anledning til å kjøpe senere til betydelige kontantrabatter

…Motstå fristelsen til å låne til en bolig som er langt mer pretensiøs eller romslig enn dere egentlig trenger.

Hvor mye bedre dere vil få det, særlig unge familier som skal etablere seg, hvis dere først kjøper et lite hus som dere kan forvente å nedbetale på relativt kort tid…

La ikke dere selv eller familien være ubeskyttet mot økonomisk hardt vær. Gi avkall på luksus, i det minste inntil videre, for å bygge opp en reserve. Hvor klokt det er å sørge for barnas fremtidige utdannelse og for deres alderdom…

Brødre og søstre, fred og tilfredshet blir oss til del når vi lever innenfor våre midler. Måtte Gud gi oss visdom og tro til å følge de inspirerte rådene fra prestedømmet om å kvitte oss med gjeld, om å leve innenfor våre midler og om å betale etter hvert – kort sagt, "betal din gjeld og lev."[21]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- I del 1 forklarer president Benson de grunnleggende prinsipper i Kirkens velferdsprogram. På hvilke måter bidrar disse prinsippene til vårt timelige velbefinnende? På hvilke måter bidrar de til vårt åndelige velvære?
- Hva er noen fordeler ved "energisk, målrettet arbeid"? (Du finner noen eksempler i del 2.) Hva er noe av det du liker ved å arbeide? Hva kan vi gjøre for å hjelpe barn og ungdom å lære å like å arbeide?
- Hvordan blir vi velsignet når vi følger president Bensons råd i del 3? Tenk over hva du vil gjøre i dine nåværende omstendigheter for å følge dette rådet.
- Hvorfor tror du at fornuftig bruk av penger fører til "fred og tilfredshet"? Til sammenligning, hva kan vi oppleve når vi ikke lever innenfor vår inntekt? (Se del 4.)

Aktuelle skriftsteder

Jakobs bok 2:17-19; Alma 34:19-29; L&p 19:35; 42:42; 75:28-29; 104:78; Moses 5:1

Hjelp til undervisningen

"For å hjelpe elevene å forberede svar på spørsmål kan du før du leser eller presenterer noe, fortelle dem at du vil be om svar… Du kan for eksempel si: 'Lytt mens jeg leser dette avsnittet så dere kan fortelle meg hva som interesserer dere mest i det'" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 69).

Noter

1. Heber J. Grant, i Conference Report, okt. 1936, 3.
2. "Church Welfare – Economically Socially Spiritually Sound," i Welfare Agricultural Meeting, 7. okt. 1972, 5.
3. Sheri Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 119.
4. "Ministering to Needs through the Lord's Storehouse System," *Ensign,* mai 1977, 84.
5. I Conference Report, okt. 1945, 160, 163, 164.
6. "Ministering to Needs through the Lord's Storehouse System," 83; sitat av Heber J. Grant, i Conference Report, okt. 1936, 3.
7. "Prepare Ye," *Ensign,* jan. 1974, 81.
8. I Conference Report, april 1967, 61.
9. "Prepare for the Days of Tribulation," *Ensign,* nov. 1980, 32.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 481.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 484.
12. "Ministering to Needs through the Lord's Storehouse System," 83.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 485.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 481.
15. "Prepare for the Days of Tribulation," 32-33, 34.
16. "The Ten Commandments: America at the Crossroads," *New Era,* juli 1978, 39.
17. "Prepare for the Days of Tribulation," 32; sitat fra *Welfare Plan Handbook* (1952), 2, som sitert av Marion G. Romney, i "Church Welfare – Some Fundamentals," *Ensign,* jan. 1974, 91.
18. "Prepare Ye," 69.
19. "Betal din gjeld og lev," *Lys over Norge,* okt. 1987, 2.
20. I Conference Report, april 1957, 54.
21. "Betal din gjeld og lev," 2.

"Vi gir frivillig av vår tid og de midler [Herren] måtte velsigne oss med, til oppbyggingen av hans rike."

Bring evangeliet ut til verden

"Vi er glade for å kunne samarbeide med vår himmelske Fader i det store arbeidet for hans barns frelse og opphøyelse."

Fra Ezra Taft Bensons liv

For president Ezra Taft Benson var misjonærarbeid en familietradisjon. "I min fars familie var det elleve barn," forklarte han. Vi har alle elleve vært på misjon. Min hustru utførte også en misjon og hadde den glede å ha sin mor, som var enke, som ledsager de siste seks månedene [av sin misjon]. Da min egen far reiste på misjon, husker jeg, som eldste sønn, brevene han skrev fra misjonsmarken i Midtvesten. Hjemmet ble fylt av en misjonærånd som aldri forlot det, og som jeg er ydmykt takknemlig for."[1]

President Benson var heltidsmisjonær i Den britiske misjon fra 1921 til 1923, og han hadde fortsatt "misjonærarbeidets ånd" lenge etter disse to og et halvt årene. Som USAs landbruksminister fra 1953 til 1961, samhandlet han for eksempel med mange av en annen tro. Under generalkonferansen i april 1961 fortalte han de hellige: "Jeg har navnene på ca 9000 menn som jeg har hatt personlig kontakt med i embeds medfør. Jeg håper å kunne henvise misjonærene til dem. Jeg ønsker at hver og en av dem skal få høre evangeliet. Jeg skulle ønske at alle vår Faders barn kunne nyte de velsignelser som kommer ved å motta og etterleve Jesu Kristi evangelium."[2]

President Bensons entusiasme for misjonærarbeid fortsatte i hans eldre år, og han ivret for at alle medlemmer av Kirken skulle få den samme entusiasmen. Han snakket direkte til unge menn om å forberede seg til heltidsmisjon. "Forbered dere nå," sa han. "Forbered dere fysisk, psykisk, sosialt og åndelig."[3] Han oppfordret foreldre til å veilede sine sønner i denne forberedelsen. Han rådet også unge søstre og eldre medlemmer av Kirken til seriøst å vurdere

heltidsmisjon. Og han formante alle medlemmer av Kirken til å dele evangeliet med sine naboer.

President Thomas S. Monson fortalte om en gang da president Bensons forkjærlighet for misjonærarbeid inspirerte en fremtidig misjonær: "En fredag deltok han og søster Benson som vanlig på en sesjon i Jordan River tempel. Mens de var der, kom en ung mann bort til president Benson, og han strålte av glede idet han hilste på ham og tilkjennega at han hadde blitt kalt på heltidsmisjon. President Benson tok den nylig kalte misjonæren i hånden, og med et smil erklærte han: 'Ta meg med! Ta meg med!' Som misjonær vitnet han om at han, på en måte, *tok* president Benson med seg på misjon, ettersom dette møtet viste president Bensons vedvarende kjærlighet, hans hengivenhet til misjonærarbeid og hans ønske om alltid å være i Herrens tjeneste."[4]

Kjærlighet til alle vår himmelske Faders barn var kjernen i president Bensons engasjement for å dele evangeliet med andre: "Vår Faders barn trenger evangeliet … Jeg vet at Herren elsker dem, og som hans ydmyke tjener er jeg full av kjærlighet til denne verdens yrende millioner."[5] Idet han reflekterte over kraften i Frelserens kjærlighet, vitnet han: "Våre velsignelser mangfoldiggjøres når vi deler hans kjærlighet med vår neste."[6]

Etter et liv med deltagelse i misjonærarbeid og med å oppmuntre sine medhellige til å gjøre det samme, kunne president Benson bekrefte: "Jeg har kjent gleden ved misjonærarbeid. Det finnes ikke noe arbeid i hele verden som kan gi den enkelte større glede og lykke."[7]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Verden hungrer etter sann religion, og vi har den.

Etter at Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus viste seg i sin herlighet for Joseph Smith, ser det ut til at det første store ansvar som ble pålagt den gjenopprettede kirke, var å bringe evangeliet ut til verden – til alle vår Faders barn.

Det har virkelig vært et stor drama av enorm betydning – et drama av offer, glede, motgang, mot, og fremfor alt, kjærlighet til

medmennesker. Det finnes ikke et tilsvarende menneskelig drama i hele verden. Ja, det har kostet blod, svette og tårer å utføre dette kjærlighetsarbeidet. Og hvorfor har vi gjort det? Fordi himmelens Gud har befalt det, fordi han elsker sine barn, og det er hans vilje at jordens yrende millioner skal ha mulighet til å høre, og av egen fri vilje, motta og etterleve de strålende, frelsende og opphøyende prinsipper i Jesu Kristi evangelium.[8]

Jeg er overbevist om at verden mer enn noe annet trenger Jesu Kristi evangelium, og verdens innbyggere ønsker det evangeliet kan gi, men de er ikke klar over det. De ønsker det anker som evangeliet gir, som gir dem svar på problemene de opplever, som gir dem en følelse av trygghet og en følelse av indre fred. Evangeliet er det eneste svaret på verdens problemer, mine brødre og søstre.[9]

Bare evangeliet vil frelse verden fra den fryktelige ulykke dens selvødeleggelse vil føre til. Bare evangeliet vil forene mennesker fra alle raser og nasjonaliteter i fred. Bare evangeliet vil bringe glede, lykke og frelse til menneskehetens familie.[10]

Verden hungrer etter sann religion, og vi har den.[11]

Dette er det strålende budskapet vi ønsker å dele med verden, at Guds rike har blitt gjenopprettet ved Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus. Det er det største budskap siden Jesu Kristi oppstandelse.[12]

Vi aksepterer ydmykt og takknemlig dette store ansvar som er lagt på Kirken. Vi er glad for å kunne samarbeide med vår himmelske Fader i det store arbeidet for hans barns frelse og opphøyelse. Vi gir frivillig av vår tid og de midler han måtte velsigne oss med, til oppbyggelsen av hans rike på jorden. Dette vet vi er vår første plikt og vår store mulighet. Denne ånden har preget misjonærarbeidet i Jesu Kristi Kirke til alle tider. Det har vært et enestående kjennetegn på innledningen av evangelieutdelingen i tidenes fylde – vår tid. Uansett hvor det finnes trofaste siste-dagers-hellige, finnes denne ånd av uselvisk offer for den største sak i hele verden.[13]

Vi har en stor oppgave. Vi må være forberedt, både unge og gamle. Vi må være en surdeig blant nasjonene, trofaste mot rettferdighetens prinsipper.[14]

2

Vi kan alle være misjonærer, uansett omstendigheter eller livssituasjon.

Som medlemmer av Herrens kirke, må vi ta misjonærarbeidet på alvor. Hvis du arbeider slik du skulle, hvis du er glad i dette arbeidet, vil du være med på å redde menneskenes barns sjeler.[15]

Å dele evangeliet med andre skulle ikke bare betraktes som en prestedømsplikt, men vi skulle alle se frem til denne erfaringen med stor glede og forventning. Den egentlige hensikten med å dele evangeliet med andre er å bringe sjeler til Kristus, å undervise og døpe vår himmelske Faders barn, slik at vi kan glede oss sammen med dem (se L&p 18:15) i vår Faders rike.[16]

Vi deler alle dette store ansvaret. Vi kan ikke unngå det. La ingen mann eller kvinne tro at vi på grunn av vårt bosted, eller på grunn av vår stilling i samfunnet, eller på grunn av vårt yrke eller vår status, er fritatt for dette ansvaret.[17]

Unge menn og unge kvinner

Vi håper at alle unge menn har planer om å være en budbringer for Herren.[18]

Hvordan kan dere vekke i gutter et stort ønske om å tjene? Dere venter ikke… med å hjelpe dem å bestemme seg for å reise på misjon. Dere hjelper dem å bestemme seg når de er ni, ti, eller elleve! Hjemmet er grobunnen for unge menns forberedelse. Og *enhver* ung mann skulle forberedes i sitt hjem til å tjene.

Tidlig forberedelse innebærer å lære en ung gutt å be, å lese historier fra Mormons bok og andre skrifter for ham, å ha hjemmeaftener og gi ham en del av leksjonen [å undervise], å lære ham prinsippene for moralsk renhet, å åpne en sparekonto til hans fremtidige misjon, å lære ham å arbeide og å gi ham muligheter til å tjene andre.[19]

Vi ønsker unge menn på misjonsmarken som kan sette i gang straks, som har tro, ervervet gjennom personlig rettferdighet og et rent liv, på at de kan ha en god og fremgangsrik misjon.[20]

Herren ønsker at alle unge menn skal reise på heltidsmisjon … En ung mann kan ikke gjøre noe viktigere. Utdannelse kan vente.

Stipender kan utsettes. Yrkesrettede mål kan forskyves. Ja, selv tempelekteskap skulle vente til etter at en ung mann har fullført en hederlig heltidsmisjon for Herren…

Unge kvinner… har kanskje også anledning til å reise på heltidsmisjon. Jeg er takknemlig for at min egen evige ledsager var på misjon på Hawaii før vi ble viet i Salt Lake tempel, og jeg er glad for at tre av mine barnebarn har vært på heltidsmisjon som unge kvinner. Noen av våre beste misjonærer er unge søstre.[21]

Seniormisjonærer

Vi trenger et økende antall eldre misjonærer ute på misjon.[22]

Mange eldre par kunne ha reist på misjon. Ved å gjøre det vil de oppdage at en misjon velsigner deres barn, barnebarn og oldebarn på en måte som ellers ikke ville være mulig. Det vil sette et utmerket eksempel for deres etterkommere.[23]

Mange ektepar kan bevitne at deres misjonærtjeneste var blant deres lykkeligste stunder sammen, fordi de var helt viet til ett mål – misjonærarbeid.[24]

Medlemsmisjonærer

Vi må understreke behovet for mer medlemsmisjonær-arbeid. Erfaring har vist at dette er det mest fruktbare misjonærarbeidet. Medlemsmisjonær-arbeid er en av de viktige nøkler til individuell vekst blant våre medlemmer. Det er min overbevisning at medlemsmisjonær-arbeidet vil heve åndeligheten i enhver menighet som gjør bruk av det.[25]

Hvor lenge er det siden du har invitert en nabo til nadverdsmøtet eller til en stavskonferanse, eller hjem til deg på en hjemmeaften? Hvor lenge er det siden du har hatt en ordentlig samtale om evangeliet? Dette er dyrebare erfaringer.[26]

Herren vil støtte medlemmene i deres misjonæransvar hvis de bare har tro til å prøve.[27]

Det er på tide å heve blikket og virkelig se omfanget av dette store arbeidet. Herren forventer det av oss. Det er ikke nok bare å være medlem av Kirken og gå på nadverdsmøtet, betale vår tiende eller støtte velferdsprogrammet. Det er bra – men det er ikke nok.

"Herren forventer at vi skal være misjonærer."

Herren forventer at vi skal være misjonærer, etterleve evangeliet – ja, fullstendig, og bidra til å bygge opp hans rike.[28]

3

Mormons bok er det store banner vi skal bruke i vårt misjonærarbeid.

Mormons bok er for både medlem og ikke-medlem. Sammen med Herrens Ånd er Mormons bok det beste redskap Gud har gitt oss for å omvende verden. Hvis vi skal få oppleve innhøstingen av sjeler, må vi bruke det redskap Gud har utarbeidet for oppgaven – Mormons bok.

Og det å lese Mormons bok er det som i størst grad kan overtale oss til å reise på misjon. Vi trenger flere misjonærer. Men vi trenger også bedre forberedte misjonærer som kommer fra menigheter og grener og hjem der de kjenner og elsker Mormons bok. Vi trenger

misjonærer som har et brennende vitnesbyrd om dens guddommelighet, og som ved Ånden kan utfordre sine undersøkere til å lese og grunne på dens sider, idet de vet med full visshet at Herren vil åpenbare dens sannhet for dem ved Den hellige ånds kraft. Vi trenger misjonærer som er på høyde med vårt budskap.[29]

Mormons bok er det store banner vi skal bruke i vårt misjonærarbeid. Den viser at Joseph Smith var en profet. Den inneholder Kristi ord, og dens store misjon er å føre mennesker til Kristus. Alt annet er sekundært. Det gylne spørsmål i forbindelse med Mormons bok er: "Vil du vite mer om Kristus?" … Mormons bok er det redskap som hjelper oss å finne den gylne kontakt. Den inneholder ikke det som er "til behag for verden", og derfor er ikke de verdslige interessert i den. Den er en stor sikt. (Se 1 Nephi 6:5.)

Det er forskjell på en konvertitt som bygger på Kristi klippe gjennom Mormons bok og holder fast i jernstangen, og en som ikke gjør det.[30]

Vi må ikke glemme at Herren selv ga oss Mormons bok som sitt fremste vitne. Mormons bok er fortsatt vårt beste misjonærredskap. La oss bruke den.[31]

4

For å lykkes med misjonærarbeid må vi ha Ånden, utvikle ydmykhet, være glad i mennesker og arbeide flittig.

Misjonærer spør noen ganger: "Hvordan kan jeg lykkes? Hvordan blir man effektiv i misjonærarbeid?" Her er fire utprøvde nøkler til godt misjonærarbeid for både misjonærer og medlemmer.

For det første: Gjør ditt beste for å motta Ånden.

For å lykkes må vi ha Herrens ånd. Vi har lært at Ånden ikke vil dvele i urene tabernakler. Derfor er en av våre første prioriteringer å sørge for at vårt eget liv er i orden. Herren erklærte: "Vær rene, dere som bærer Herrens kar." (Lære og pakter 38:42.)

Frelseren har gitt oss sin lov om å undervise i hans evangelium: "Ånden skal bli gitt dere ved troens bønn, og hvis dere ikke mottar Ånden, skal dere ikke undervise." (Lære og pakter 42:14.)[32]

Hvis det er ett budskap jeg har gjentatt til mine brødre i De tolv, er det at det er Ånden som teller. Det er Ånden som betyr noe. Jeg

vet ikke hvor ofte jeg har sagt dette, men jeg går aldri lei av å si det – Ånden er det viktigste.[33]

For det annet: Utvikle ydmykhet.

Herren har sagt at ingen kan hjelpe til med dette arbeidet med mindre han er ydmyk og full av kjærlighet. Se Lære og pakter 12:8.) Men ydmykhet betyr ikke svakhet. Det betyr ikke forsagthet eller frykt. [Vi] kan være ydmyke og samtidig uredde. [Vi] kan være ydmyke og samtidig modige. Ydmykhet er å erkjenne vår avhengighet av en høyere makt, et konstant behov for Herrens støtte i hans arbeid.[34]

Vi kan ikke utføre dette arbeidet alene. Dette er hans verk. Dette er hans evangelium. Vi trenger hans hjelp. Be inntrengende om det, lev for det, utøs din sjel til Herren for å motta det.[35]

For det tredje: Vær glad i mennesker.

Vi må utvikle kjærlighet til mennesker. Vi må strekke oss ut til dem med evangeliets rene kjærlighet, med et ønske om å løfte dem, bygge dem opp og vise veien til et høyere, bedre liv og til slutt til opphøyelse i det celestiale rike. Vi legger vekt på de gode egenskapene til dem vi omgås, og vi elsker dem som Guds barn, som Herren elsker…

Vi vil aldri være effektive før vi lærer å ha medfølelse med alle vår Faders barn – før vi lærer å elske dem. Mennesker kan føle når noen viser dem kjærlighet. Mange lengter etter det. Når vi forstår deres følelser, vil de i sin tur gjengjelde det med velvilje overfor oss. Vi vil ha fått en venn.[36]

Vi… har en stor forpliktelse til å elske vår neste. Det er det andre av de to store bud. Mange av våre naboer er ennå ikke medlem av Kirken. Vi må være gode naboer. Vi må elske alle vår Faders barn og omgås med dem.

Jeg ber inderlig om at vi må bli fylt med Guds kjærlighet til våre medmennesker![37]

For det fjerde: Arbeid flittig.

Hvis vi vil ha Ånden hos oss, må vi *arbeide.* Det finnes ikke noe mer opplivende eller tilfredsstillende enn å vite, etter en dag med hardt arbeid, at vi har gjort vårt beste.

En av de største hemmelighetene ved misjonærarbeidet er å arbeide. Hvis en misjonær arbeider, vil han få Ånden. Hvis han får Ånden, vil han undervise ved Ånden, og hvis han underviser ved Ånden, vil han røre ved folks hjerter, og han vil bli lykkelig … Arbeid, arbeid, arbeid – det finnes ingen tilfredsstillende erstatning, spesielt ikke i misjonærarbeidet.[38]

Jeg vet at Gud lever. Dette er hans verk. Han har igjen talt fra himmelen med et budskap til hele verden, ikke bare til en håndfull siste-dagers-hellige, men til alle våre brødre og søstre, både i og utenfor Kirken. Måtte Gud gi oss styrke til å bringe dette budskapet ut til verden, til å etterleve evangeliet, til å holde og forsvare Kirkens normer, slik at vi kan ha krav på de lovede velsignelser.[39]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- Hvorfor trenger verden evangeliet "mer enn noe annet"? (Du finner noen eksempler i del 1.) Hva er noen gjengitte sannheter som du tror "verden hungrer etter"?
- Når du leser gjennom del 2, kan du overveie de råd som gjelder for deg og din familie. På hvilke måter kan hver enkelt av oss, uavhengig av våre omstendigheter, dele evangeliet med andre? Hva kan vi gjøre for å forberede oss til heltidsmisjonærtjeneste? Hva kan vi gjøre for å hjelpe andre å forberede seg til heltidsmisjonærtjeneste?
- President Benson sa at Mormons bok er "det beste redskap Gud har gitt oss for å omvende verden" (del 3). Når har du sett noen bli omvendt til evangeliet ved hjelp av et studium av Mormons bok? På hvilke måter kan vi forbedre vår innsats for å dele Mormons bok med andre?
- President Benson ga oss "fire utprøvde nøkler til godt misjonærarbeid" (del 4). Hvorfor tror du disse nøklene fører til fremgang i misjonærarbeidet? Hvilke eksempler har du sett på folk som følger disse prinsippene?

Aktuelle skriftsteder

Markus 16:15; 1 Timoteus 4:12; Alma 17:2-3; 26:1-16; L&p 4; 12:7-9; 15:4-6; 88:81; 123:12-17

Studiehjelpemidler

"Fortell andre om det du har lært. Når du gjør det, vil tankene bli klarere, og du vil være bedre i stand til å bevare kunnskapen" (*Undervisning, intet større kall* [1999], 17).

Noter

1. "Our Responsibility to Share the Gospel," *Ensign,* mai 1985, 8.
2. I Conference Report, april 1961, 112-13.
3. "Preparing Yourselves for Missionary Service," *Ensign,* mai 1985, 37.
4. Thomas S. Monson, "Gud vær med deg til vi ses igjen," *Lys over Norge,* jan. 1991, 80.
5. I Conference Report, april 1970, 129.
6. "Life Is Eternal," *Ensign,* juni 1971, 34.
7. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 213.
8. I Conference Report, april 1970, 128.
9. I Conference Report, april 1961, 113.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 188.
11. I Conference Report, april 1955, 49.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 110.
13. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 49-50.
14. I Conference Report, okt. 1950, 147.
15. "Of the Most Worth," *New Era,* June 1989, 4.
16. "Of the Most Worth," 6.
17. "Our Responsibility to Share the Gospel," 8.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 189.
19. "Our Responsibility to Share the Gospel," 7.
20. "Til ungdom av den edle fødselsrett," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 41.
21. "Til Kirkens unge kvinner," *Lys over Norge,* jan. 1987, 74.
22. "Til de eldre i Kirken," *Lys over Norge,* jan. 1990, 3.
23. "Et hellig ansvar," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 79.
24. "Our Responsibility to Share the Gospel," 8.
25. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 208-9.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 210.
27. "Of the Most Worth," 4-6.
28. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 211.
29. "Of the Most Worth," 6.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 203-4.
31. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 204.
32. *Come unto Christ* (1983), 91-92.
33. Seminar for nye misjonspresidenter, 3. april 1985.
34. *Come unto Christ,* 94.
35. "Principles for Performing Miracles in Missionary Work," seminar for nye misjonspresidenter, 21. juni 1988.
36. *Come unto Christ,* 96.
37. "Our Responsibility to Share the Gospel," 8.
38. *Come unto Christ,* 96, 97.
39. I Conference Report, okt. 1943, 21.

"Styrk dine staver"

"Sions staver og distrikter er symbolske for de hellige steder Herren omtaler hvor hans hellige skal samles i de siste dager som en tilflukt fra stormen."

Fra Ezra Taft Bensons liv

Den 13. januar 1935 oppholdt medlemmene i Boise Idaho stav den 35 år gamle Ezra Taft Benson som førsterådgiver i deres stavspresidentskap. Under ledelse av president Scott S. Brown fikk president Benson mange muligheter til å tjene, lede og undervise. Han var for eksempel med på å hjelpe en bærer av Det melkisedekske prestedømme tilbake til aktivitet i Kirken,[1] og han hjalp til med å lede stavens innsats for å gjennomføre Kirkens velferdsprogram.[2]

I 1938 hadde staven vokst til mer enn 8000 medlemmer, så Det første presidentskap ga instruksjon om at den skulle deles inn i tre staver. President Benson sa at han ble "sjokkert" da han, den 27. november 1938, ble kalt til å presidere over en av disse stavene. Hans hustru Flora fortalte sine barn at det var en velsignelse for deres far å motta dette kallet.[3]

President Bensons tjeneste som stavspresident var til velsignelse for hele staven. Han fortsatte å undervise i velferdsprinsipper, og han viet spesiell oppmerksomhet til de unge. Før et møte på én stavskonferanse la han merke til en gruppe unge menn som forsøkte å snike seg vekk fra møtehuset. "De gikk sakte nedover gangen mot bakdøren, mens de holdt øye med på foajeen for å være sikre på at ingen oppdaget at de gikk. Omtrent da kom [han] ut av kontoret sitt, vurderte situasjonen og strakte armene tvers over gangen, slik at guttene gikk rett inn i dem. 'Så godt å se dere gutter,' sa han. 'La oss gå til konferansen sammen.' Han ledet dem til forreste benk, og senere inviterte han dem opp for å bære sitt vitnesbyrd."[4]

En av hensiktene med en stav er å "forene og fullkommengjøre medlemmene… ved å gi dem Kirkens programmer og ordinanser, og undervisning i evangeliet".

Mindre enn to måneder etter at president Benson begynte i sin tjeneste som stavspresident, fikk han en ny overraskelse. Han ble tilbudt stillingen som utøvende sekretær i Farmernes nasjonale samvirkeråd, noe som ville innebære å arbeide i Washington, DC. Først avslo han tilbudet, men etter å ha snakket med Flora og Det første presidentskap, bestemte han seg for å takke ja.[5] Da han ble avløst som stavspresident 26. mars 1939, skrev han at det var "den vanskeligste dagen jeg noensinne har opplevd … I min tale [til stavens medlemmer] ble jeg rikelig velsignet av Herren, men hadde store vanskeligheter med å kontrollere følelsene. Det finnes ingen bedre mennesker i hele verden, [og] jeg elsker hver og en."[6]

Familien Benson flyttet til Bethesda, Maryland, nær Washington, DC. Litt over et år senere besøkte president Rudger Clawson, president for De tolv apostlers quorum, og eldste Albert E. Bowen, også i De tolvs quorum, området for å organisere en ny stav. President Clawson møtte Ezra Taft Benson og sa: "Bror Benson, Herren ønsker at du skal være president for denne staven. Hva har du å si til det?" Igjen ble president Benson overrasket. Han svarte: "Jeg kjenner ikke disse menneskene." Jeg har knapt bodd her i et år."[7] Men han tok ydmykt imot kallet og presiderte over ca 2000 medlemmer i en geografisk stor stav. Flora sa følgende om hans tjeneste som stavspresident: "Han elsker det. Det er ikke tittelen som teller for ham, men gleden over å kunne hjelpe så mange som mulig å se evangeliets sannhet."[8]

Senere, som apostel, besøkte president Benson staver over hele verden. Han sa: "Jeg har noen ganger sagt til min hustru når jeg har kommet hjem fra et besøk i stavene, at jeg ikke vet nøyaktig hvordan det vil bli i himmelen, men jeg kunne ikke be om noe bedre der enn å ha gleden av å omgås den type menn og kvinner jeg møter i ledelsen i staver og menigheter i Sion og i verdens misjoner. Vi er virkelig rikt velsignet."[9]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Som medlemmer av Kirken samles vi i Sions staver.

Ikke-medlemmer spør noen ganger: "Hva er en stav?" Medlemmer spør også: "Hva er betydningen av en stav? Hva vil det si for oss som medlemmer?"

For ikke-medlemmer ligner en stav på et bispedømme i andre kirkesamfunn. En stav er et geografisk område som består av flere menigheter og ledes av et presidentskap.

For medlemmer er betegnelsen *stav* et symbolsk uttrykk. Se for dere et stort telt som blir holdt oppe av snorer som er utstrakt til mange plugger (staver) som er satt godt fast i bakken. Profetene sammenlignet Sion i de siste dager med et stort telt som omfattet jorden [se Jesaja 54:2; 3 Nephi 22:2]. Teltet ble holdt oppe av snorer festet til staver. Disse stavene er naturligvis forskjellige geografiske organisasjoner spredt utover jorden. I dag blir Israel samlet til de forskjellige Sions staver.[10]

En stav har minst fire hensikter:

1. Hver stav, som blir ledet av tre høyprester og støttet av tolv menn som kalles et høyråd, blir en miniatyrkirke for de hellige i et bestemt geografisk område. Hensikten er å forene og fullkommengjøre medlemmene som bor innenfor disse grensene ved å gi dem Kirkens programmer og ordinanser, og undervisning i evangeliet.

2. Medlemmer av staver skal være forbilder eller bannere for rettferdighet.

3. Staver skal være et forsvarsverk. Medlemmene gjør dette når de samarbeider under sine lokale prestedømsfunksjonærer og vier seg til å gjøre sin plikt og holde sine pakter. Hvis disse paktene holdes, blir de en beskyttelse mot villfarelse, ondskap eller katastrofer.

Vi bygger bare templer der vi har staver. Templets velsignelser og ordinanser forbereder oss til opphøyelse. Det er naturligvis ikke mulig for hver stav å ha et tempel, men vi er i dag vitne til en bemerkelsesverdig, ja, mirakuløs utvikling med hensyn til bygging

av templer i forskjellige deler av verden. Et slikt program gjør Kirkens medlemmer i stand til å motta Herrens fulle velsignelser.

4. Staver er en tilflukt fra stormen som vil komme over jorden.[11]

2

Staver organiseres for å hjelpe foreldre å undervise evangeliet og lede sine barn til frelsens ordinanser.

I Lære og pakter leser vi:

"I den grad foreldre i Sion eller *i noen av hennes organiserte staver* har barn, og de ikke lærer dem å forstå læren om omvendelse, tro på Kristus den levende Guds Sønn og om dåp og Den Hellige Ånds gave ved håndspåleggelse når de er åtte år gamle, skal synden være på foreldrenes hoder. For dette skal være en lov for Sions innbyggere og *for alle hennes organiserte staver.*" (68:25-26; uthevelse tilføyd.)

Her ser du en av hovedhensiktene med staver. De organiseres for å hjelpe foreldre "som har barn i Sion" å lære dem Jesu Kristi evangelium og forrette de frelsende ordinanser. Staver dannes for å fullkommengjøre de hellige, og denne utviklingen begynner i hjemmet med effektiv undervisning i evangeliet.[12]

3

Når stavens medlemmer gjenspeiler Herrens norm for hellighet, blir staven et vakkert symbol som hele verden kan se.

Herren sier: "For Sion må tilta i skjønnhet og i hellighet, hennes grenser må utvides, hennes staver må styrkes, ja, sannelig sier jeg dere, Sion må stå opp og iføre seg sine skjønne klær." (Lære og pakter 82:14.)

Her erklærer Herren en annen stor hensikt med en stav – å være et vakkert symbol som hele verden kan se. Formuleringen "iføre seg sine skjønne klær" sikter naturligvis til den indre hellighet som må oppnås av hvert medlem som kaller seg en hellig. Sion er "de rene av hjertet". (Lære og pakter 97:21.)

Sions staver blir styrket og Sions grenser utvidet når medlemmer gjenspeiler den norm for hellighet som Herren forventer av sitt utvalgte folk.[13]

4

Hver stav fungerer som et forsvar mot og en tilflukt fra synlige og usynlige fiender.

Enda en åpenbaring fra Herren gir denne forklaringen av hensikten med staver: "Sannelig sier jeg til dere alle: Stå opp og la deres lys skinne, så deres lys kan være et banner for nasjonene, og at innsamlingen til Sions land og til hennes staver, kan tjene som et forsvar og en tilflukt fra stormen og fra vreden når den i fullt mål skal utøses over hele jorden." (Lære og pakter 115:5-6.)

I denne åpenbaringen er det en befaling om å la vårt lys skinne så det blir et banner for nasjonene. Et banner er en målestokk som man måler nøyaktighet eller fullkommenhet opp mot. De hellige skal være et banner for hellighet som verden kan se. Dette er Sions skjønnhet.

Herren åpenbarer så at Sions staver skal være "et forsvar og en tilflukt fra stormen og fra vreden når den i fullt mål skal utøses over hele jorden". Staver er et forsvarsverk for de hellige mot både synlige og usynlige fiender. Forsvaret er rettledning gitt gjennom prestedømskanaler som styrker vitnesbyrd og fremmer familiesolidaritet og personlig rettferdighet.

I sitt forord til sine åpenbaringer i Lære og pakter, advarte Herren: "Dagen kommer hastig – timen er ikke ennå, men er nær for hånden – da fred skal bli borttatt fra jorden, og djevelen skal ha makt over sitt eget herredømme" [Lære og pakter 1:35].

I dag… ser vi oppfyllelsen av denne forutsigelsen der Satan, med uforminsket raseri, viser makt over "sitt eget herredømme" – jorden. Aldri har hans innflytelse vært så stor, og bare de som har tatt Den hellige ånd som sin veileder – og fulgt rådene fra prestedømslederne – vil bli spart for ødeleggelsene ved hans onde innflytelse.

Herren sier også i denne innledende åpenbaring at han vil ha makt over sine hellige, "og skal regjere i deres midte" [Lære og pakter 1:36]. Han gjør dette når han arbeider gjennom sine utvalgte tjenere og stavens og menighetens ledere.[14]

Etter hvert som Kirken vokser, er det svært viktig at vi bygger solid og godt, at våre potensielle staver har de grunnleggende

Når vi samles med våre medhellige, ser vi at en stav kan "tjene som et forsvar og en tilflukt fra stormen" (L&p 115:6).

ingredienser som er nødvendig for å lykkes, og at eksisterende staver arbeider utrettelig for fullt ut å være en stav med hensyn til åndelig prestasjon. Disse stavene skulle være Sions samlingssteder i dag, og de må være åndelige tilfluktssteder og være selvforsynt på så mange måter som mulig.[15]

Sions staver og distrikter er symbolske for de hellige steder Herren omtaler hvor hans hellige skal samles i de siste dager som en tilflukt fra stormen. Du og dine barn vil samles her for å tilbe, for å utføre hellige ordinanser, for å omgås sosialt, for å lære, for å fremføre musikk, dans og drama, for å drive sport og generelt å forbedre dere selv og hverandre. Det blir ofte ansett som betydningsfullt at våre møtehus har spir som peker mot himmelen, som symbol på at vårt liv stadig skulle bevege seg oppover mot Gud.[16]

Profeten Nephi i Mormons bok forutså tiden da de hellige ville være spredt i staver over hele verden. Han så tiden da Herren ville gi dem sin beskyttelse når de ble truet av ødeleggende stormer som truet deres eksistens. Nephi profeterte: "Og det skjedde at jeg,

Nephi, så at Guds Lams kraft falt på de hellige i Lammets kirke og på Herrens pakts folk som var adspredt over hele jordens overflate, og de var væpnet med rettskaffenhet og med Guds kraft i stor herlighet." (Mormons bok, 1 Nephi 14:14.)

Ved åpenbaring vet vi at det vil være farer, ulykker og forfølgelse i de siste dager, men på grunn av rettferdighet kan de hellige bli spart. Herrens løfte i Mormons bok er sikkert: "[Han vil] beskytte de rettferdige ved sin makt." (1 Nephi 22:17.)[17]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- Etter å ha lest del 1, hvordan vil du svare noen som spør hvorfor Kirkens medlemmer er organisert i staver?
- President Benson minnet oss på at staver hjelper foreldre å undervise sine barn i evangeliet og gi dem prestedømsordinanser (se del 2). På hvilke måter har din stav styrket din innsats hjemme?
- Når har du sett medlemmer av en stav komme sammen for å sette et eksempel "som hele verden kan se"? (Se del 3.) Hvordan har du hatt nytte av disse aktivitetene?
- På hvilke måter gir en stav beskyttelse "mot både synlige og usynlige fiender"? (Se del 4.) Hvilke anledninger har vi til å delta i staven? Hva er noen velsignelser vi kan motta hvis vi gjør det?

Aktuelle skriftsteder

Jesaja 25:3-5; Matteus 5:14-16; Moroni 10:31-33; L&p 101:17-21; 133:7-9

Hjelp til undervisningen

"En dyktig lærer tenker ikke: 'Hva skal jeg gjøre i klassen i dag?' Men han spør: 'Hva skal elevene mine gjøre i klassen i dag?'ikke 'hva skal jeg undervise i i dag?' men 'Hvordan kan jeg hjelpe mine elever å oppdage det de trenger å vite?'" (Virginia H. Pearce, "Et vanlig klasserom – et mektig sted for stabil og fortsatt vekst," *Lys over Norge,* jan. 1997, 12; sitat fra *Undervisning i evangeliet: En håndbok for lærere og ledere i Kirkens skoleverk* [1994], 13).

Noter

1. Se kapittel 20 i denne boken.
2. Se kapittel 21 i denne boken.
3. Se Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 122; Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 104.
4. Sheri L. Dew, basert på en beretning av Don Schlurf, in *Ezra Taft Benson: A Biography,* 122.
5. Se kapittel 1 i denne boken.
6. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 144.
7. I *Ezra Taft Benson: A Biography,* 156-57.
8. Flora Amussen Benson, sitert i *Ezra Taft Benson: A Biography,* 159.
9. I Conference Report, okt. 1948, 98.
10. *Come unto Christ* (1983), 101.
11. *Come unto Christ,* 104-5.
12. *Come unto Christ,* 101-2.
13. *Come unto Christ,* 102.
14. *Come unto Christ,* 103-4.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 151.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson,* 151-52.
17. *Come unto Christ,* 104.

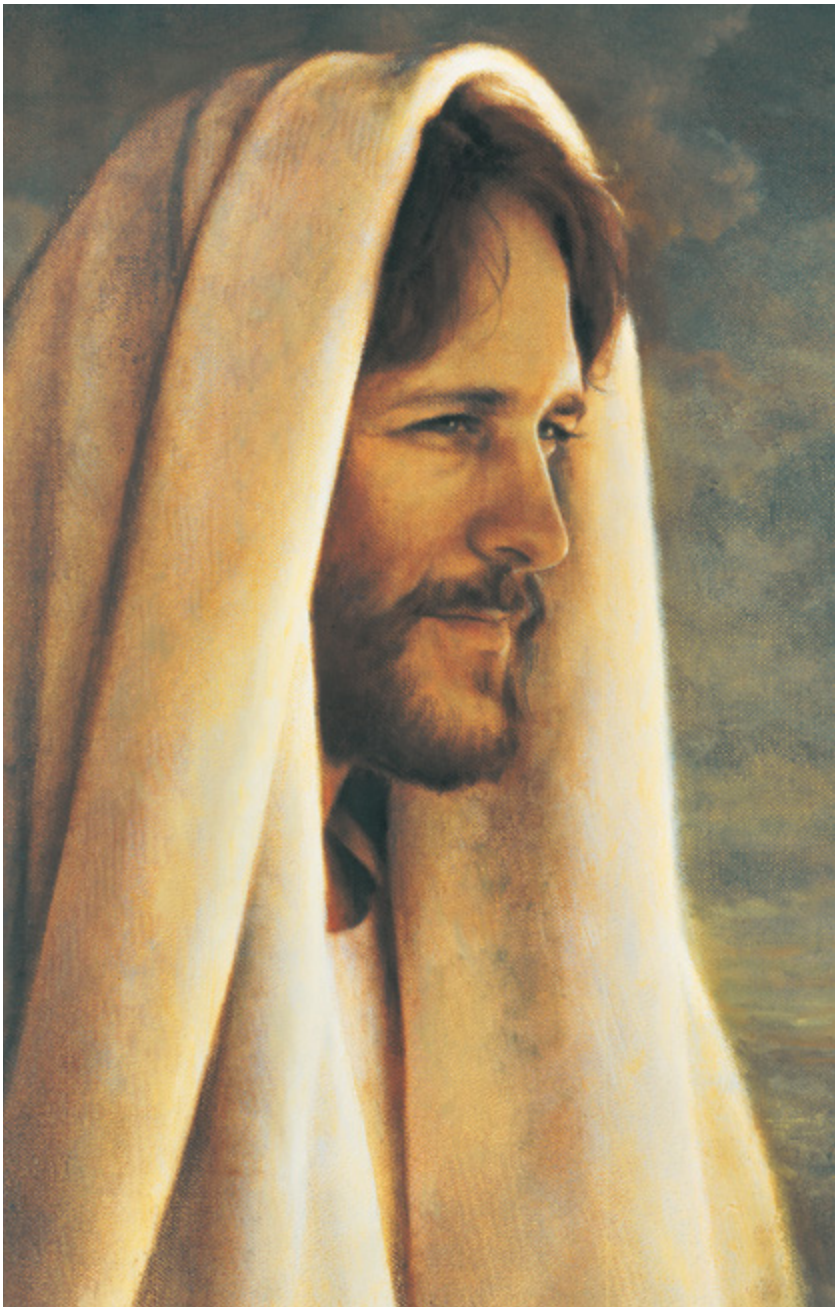

"Jesus sier… Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg" (Johannes 14:6).

Et liv med Kristus som midtpunkt

"Det beste mål på sann storhet er hvor Kristus-like vi er."

Fra Ezra Taft Bensons liv

President Ezra Taft Benson siterte ofte Frelserens råd til de tolv nephittiske disiplene: "Hva slags menn burde dere være? Sannelig sier jeg dere, likesom jeg er" (3 Nephi 27:27).[1] Dette prinsippet – behovet for å være mer Kristus-lik – var et tilbakevendende tema i president Bensons tjenestegjerning, spesielt mens han var president for De tolv apostlers quorum og Kirkens president.

Etter å ha viet sitt liv til å tjene Herren, talte president Benson med kraft og overbevisning da han bar følgende vitnesbyrd:

"Jeg vitner for dere at det ikke finnes noen utfordring som er større, mer spennende og mer foredlende for sjelen enn å prøve å lære om Kristus og vandre i hans fotspor. Vårt forbilde, Jesus Kristus, vandret på denne jord som det største eksempel. Han er vår talsmann hos Faderen. Han utarbeidet det store sonoffer, slik at vi kunne få en fylde av glede og bli opphøyet i overensstemmelse med hans nåde og vår omvendelse og rettferdighet. Han gjorde alle ting fullkomment og befaler oss å være likesom han og hans Fader er fullkomne. (Se 3 Nephi 12:48.)

'Hva ville Jesus gjort?' eller 'Hva vil han at jeg skal gjøre?' er de overordnede personlige spørsmål i dette livet. Å vandre på hans vei er den største bragd i livet. Den mann eller kvinne hvis liv ligner mest på Mesterens, er den mest fremgangsrike."[2]

Når president Benson formante de hellige til å følge Frelserens fullkomne eksempel, minnet han dem på at de bare kunne klare det med Frelserens hjelp. Han sa:

"Jeg vet at Herren lever. Jeg vet at han elsker oss. Jeg vet at uten ham kan ingen lykkes, men i kompaniskap med ham kan ingen mislykkes.

Jeg vet at Gud kan gjøre mye mer ut av vårt liv enn vi kan.

Måtte vi alle ha moralsk mot fra dette øyeblikk av til mer fullstendig å anstrenge oss hver dag for å tenke på Kristus, lære av ham, vandre i hans fotspor og gjøre det han vil at vi skal gjøre."[3]

Ezra Taft Bensons læresetninger

1

Jesu Kristi undervisning og eksempel er den store norm for hele menneskeheten.

For to tusen år siden vandret en fullkommen mann på jorden: Jesus Kristus. Han var sønn av en himmelsk far og en jordisk mor. Han er denne verdens Gud, under Faderen. Han lærte menneskene sannheten så de kunne være fri. Hans eksempel og forskrifter gir oss den store norm, den eneste sikre vei for hele menneskeheten.[4]

Ingen annen enkelt innflytelse har hatt så stor innvirkning på denne jord som Jesu Kristi liv. Vi kan ikke forestille oss vårt liv uten hans læresetninger. Uten ham ville vi være hjelpeløse i en luftspeiling av tro og tilbedelse med utgangspunkt i frykt og mørke hvor det sanselige og materialistiske råder. Vi er langt unna målet han satte for oss, men vi må aldri tape det av syne, og heller ikke må vi glemme at vår store klatring mot lyset, mot fullkommenhet, ikke ville være mulig uten hans undervisning, hans liv, hans død og hans oppstandelse

… Vi må lære og lære på nytt at bare ved å ta imot og etterleve kjærlighetens evangelium slik det ble forkynt av Mesteren, og bare ved å gjøre hans vilje, kan vi bryte båndene av uvitenhet og tvil som binder oss. Vi må lære denne enkle, strålende sannhet, slik at vi kan oppleve Åndens edle gleder nå og for evig. Vi må glemme oss selv for å gjøre hans vilje. Vi må sette ham først i livet.[5]

I det 14. kapittel i Johannes tar Jesus kjærlig farvel med sine disipler etter det siste måltid. Han forteller dem at han går for å forberede et sted for dem i sin fars hus, at der han er, kan de også være. Og Tomas sier til ham:

"Herre, vi vet ikke hvor du går hen, hvordan kan vi da vite veien?

Jesus sier til ham: Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg." (Johannes 14:5-6.) Veien ligger foran oss. Den er tydelig merket.[6]

2

Vi kommer til Kristus når vi ser hen til ham i enhver tanke og etterligner hans egenskaper.

Slik Mormons bok uttrykker det, må vi "tro på Kristus og ikke fornekte ham". (2 Nephi 25:28.) Vi må stole på Kristus og ikke på kjøds arm. (Se 2 Nephi 4:34.) Vi må komme "til Kristus og bli fullkommengjort i ham". (Moroni 10:32.) Vi må komme "med et sønderknust hjerte og en angrende ånd" (3 Nephi 12:19), idet vi hungrer og tørster etter rettferdighet (se 3 Nephi 12:6). Vi må komme idet vi nyter Kristi ord (2 Nephi 31:20) slik vi mottar det gjennom hans skrifter, hans salvede og hans Hellige ånd.

Kort sagt, må vi følge "det eksempel som den levende Guds Sønn har vist" (2 Nephi 31:16).[7]

Herren sa: "Se hen til meg i enhver tanke." (L&p 6:36) Å se hen til Herren i enhver tanke er den eneste muligheten til å være den slags menn og kvinner som vi burde være.

Herren spurte sine disipler: "Hva slags menn burde dere være?" Han svarte på sitt eget spørsmål ved å si: "Likesom jeg er." (3 Nephi 27:27.) For å bli som han er, må vi stadig ha ham i våre tanker. Hver gang vi tar del i nadverden, lover vi å "alltid minnes ham". (Moroni 4:3; 5:2; L&p 20:77, 79.)

Hvis tanker gjør oss til det vi er, og vi skulle være lik Kristus, må vi tenke Kristus-lignende tanker. La meg gjenta dette: Hvis tanker gjør oss til det vi er, og vi skulle være lik Kristus, må vi tenke Kristus-lignende tanker

… Vi skulle tenke på Herren. Vi skulle tenke på Kristus.[8]

La vårt privatliv, vårt hjem og vår arbeidsinnsats gjenspeile vår Kristus-lignende karakter. Lev slik at andre vil si om deg: "Det er en sann kristen!"

Ja, vi tror på Jesus Kristus, men enda viktigere er det at vi ser hen til ham, vi stoler på ham og gjør vårt beste for å etterligne hans egenskaper.[9]

Kristus er vårt ideal. Han er vårt forbilde … Det beste mål på sann storhet er hvor Kristus-like vi er."[10]

A være Frelseren lik – hvilken utfordring for hvem som helst! Han er et medlem av Guddommen. Han er Frelseren er Forløseren. Han var fullkommen på alle områder av sitt liv. Det var ingen lyte eller svakhet i ham. Er det mulig for oss… å bli slik som han er? Svaret er ja. Ikke bare ***kan*** vi bli det, men det er pålagt oss, det er vårt ansvar å bli det. Han ville ikke ha gitt oss dette budet hvis han ikke mente at vi skulle følge det [se Matteus 5:48; 3 Nephi 12:48].

Apostelen Peter talte om prosessen hvorved en person kan få del "i guddommelig natur" (2 Peter 1:4). Dette er viktig, for hvis vi virkelig tilegner oss det som er guddommelig, blir vi Ham lik. La oss se nærmere på hva Peter lærer oss om denne prosessen. Han sa følgende:

"Så legg nettopp derfor all vinn på at dere i troen viser dyd, og i dyden skjønnsomhet,

og i skjønnsomheten avhold, og i avholdet tålmodighet, og i tålmodigheten gudsfrykt,

og i gudsfrykten broderkjærlighet, og i broderkjærligheten kjærlighet til alle" (2 Peter 1:5-7).

De dyder Peter skisserte, er en del av den guddommelige natur, eller Frelserens karakter. Dette er dyder vi må oppta i oss hvis vi vil bli ham lik. La oss drøfte noen av disse viktige egenskapene.

Den første egenskapen, som alle de andre føyes til, er *tro*. Tro er den grunnvoll som en gudlignende karakter bygges på…

Peter sier videre at vi til vår tro må tilføye *dyd*… Dydig oppførsel innebærer at [en person] har rene tanker og rene handlinger. Han vil ikke ha begjær i sitt hjerte, for i så fall måtte han "fornekte troen" og miste Ånden (L&p 42:23) – og det finnes ikke noe viktigere i dette arbeidet enn Ånden…

Dyd er beslektet med hellighet, en guddommelig egenskap. [Vi] skulle aktivt søke det som er dydig og skjønt, og ikke det som er

Apostelen Peter, her avbildet sammen med den oppstandne Jesus Kristus, underviste om hvordan vi kan etterligne Frelserens karakter.

nedverdigende og skittent. Dyd vil alltid pryde [våre] tanker (se L&p 121:45). Hvordan kan noen mann hengi seg til onder som pornografi, blasfemi eller vulgaritet og likevel anse seg som fullt ut dydig?…

Det neste trinnet Peter beskriver i vekstprosessen, er å føye *kunnskap* til vår tro og dyd. Herren har sagt: "Det er umulig for et menneske å bli frelst i uvitenhet" (L&p 131:6). Et annet sted befalte Herren: "Søk visdoms ord fra de beste bøker, søk lærdom ved studium og også ved tro" (L&p 88:118) … Selv om et hvilket som helst studium av sannhet vil ha verdi, er de frelsende sannheter de viktigste sannheter vi alle kan lære. Herrens spørsmål: "For hva gagner det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel?" (Matteus 16:26), kan anvendes på det å skaffe seg utdannelse så vel som jakten på jordisk gods. Herren kunne også ha spurt: "For hva gagner det et menneske om han lærer alt i verden, men ikke lærer å bli frelst?" …

Når vi føyer vår åndelige utdannelse til vår verdslige læring, vil det hjelpe oss å holde søkelyset på det som har størst betydning i dette liv…

En annen egenskap som Peter beskriver som en del av den guddommelige natur, er *måtehold*. [En måteholden person] behersker seg med hensyn til følelser og verbale uttrykk. Han gjør ting med måte og ligger ikke under for overdreven nytelse. Kort sagt, han har kontroll over seg selv. Han er herre over sine følelser, og ikke omvendt…

I tillegg til måtehold må vi ha *tålmodighet*… Tålmodighet er en annen form for selvkontroll. Det er evnen til å utsette belønning og til å tøyle sine lidenskaper. I sitt forhold til sine nære vil en tålmodig mann ikke beskjeftige seg med ubesindig adferd som han senere vil angre på. Tålmodighet er besinnelse under stress. En tålmodig mann har forståelse for andres feil.

En tålmodig mann venter også på Herren. Vi leser eller hører av og til om folk som søker en velsignelse fra Herren, og så blir de utålmodige når den ikke kommer raskt. En del av den guddommelige natur er å stole nok på Herren til å være "stille og kjenne at [han er] Gud" (L&p 101:16).

En [person] som er tålmodig, vil være tolerant overfor feil og svakheter hos sine kjære. Fordi han elsker dem, vil han hverken finne feil eller kritisere eller legge skylden på andre.

En annen egenskap Peter nevner, er *vennlighet*… En som er vennlig, er sympatisk og velvillig overfor andre. Han har omtanke for andres følelser og er høflig i sin oppførsel. Han er hjelpsom av natur. Vennlighet unnskylder andres svakheter og feil. Vennlighet er noe vi viser alle – eldre og unge, dyr, de av lavere status så vel som de høyt ansette.

Dette er de sanne egenskaper som tilhører den guddommelige natur. Kan dere se hvordan vi blir mer lik Kristus når vi er mer dydige, vennlige og tålmodige, og har bedre kontroll over våre følelser?

Apostelen Paulus brukte noen levende uttrykk for å illustrere at et medlem av Kirken må være annerledes enn verden. Han

anbefalte oss å ikle oss Kristus (Galaterne 3:27), "avlegge det gamle menneske" og "ikle [oss] det nye menneske" (Efeserne 4:22, 24).

Den siste dyd i den guddommelige karakter, den som setter kronen på verket, er *nestekjærlighet,* eller Kristi rene kjærlighet (se Moroni 7:47). Hvis vi virkelig vil søke å bli mer lik vår Frelser og Mester, da skulle vårt høyeste mål være å lære å vise kjærlighet slik han gjør det. Mormon beskrev kjærlighet som "det største av alt" (Moroni 7:46).

Vår verden taler en god del om kjærlighet, og mange søker den. Men Kristi rene kjærlighet er svært forskjellig fra det verden kaller kjærlighet. Kjærligheten søker aldri selvisk tilfredsstillelse. Kristi rene kjærlighet søker bare andres evige vekst og glede…

Frelseren erklærte at det evige liv er å kjenne den eneste sanne Gud og hans Sønn Jesus Kristus (se Johannes 17:3). Hvis dette er sant, og jeg bærer høytidelig vitnesbyrd om at det *er* sant, må vi spørre hvordan vi kan lære Gud å kjenne. Prosessen med å legge én guddommelig egenskap til en annen, som beskrevet av Peter, blir nøkkelen til å oppnå denne kunnskapen som fører til evig liv. Legg merke til Peters løfte, som kommer umiddelbart etter prosessen som beskrives:

"For når disse ting finnes hos dere *og får vokse,* viser de at dere ikke er uvirksomme eller ufruktbare i kunnskapen om vår Herre Jesus Kristus" (2 Peter 1:8; uthevelse tilføyd)

… Jeg ber om at disse Frelserens egenskaper og evner må vokse i oss, slik at vi når vi står overfor dommen og Han spør hver enkelt av oss: "Hva slags mann er du?" kan løfte hodet i takknemlighet og glede og svare: "Likesom du er."[11]

3

Frelseren vil trøste oss og løfte oss opp i våre anstrengelser for å holde oss på veien han har staket ut for oss.

I den grad vi avviker fra den vei som er staket ut for oss av mannen fra Galilea, i den grad mislykkes vi i våre personlige kamper … Men vi er ikke uten hans hjelp. Om og om igjen fortalte han sine disipler og oss alle: "La ikke deres hjerte forferdes…"

"Om dere ber meg om noe i mitt navn, så skal jeg gjøre det!"

"Jeg skal ikke etterlate dere farløse…"

"Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. …" (Johannes 14:1, 14, 18, 27.)[12]

La oss igjen vende oss til Mormons bok… for å lære noen prinsipper om å komme til Kristus, bli ham hengiven, la ham være det sentrale i vårt liv og gå helt opp i ham. Vi skal bare sitere noen få av de tallrike skriftsteder om denne saken.

Først må vi vite at Kristus ber oss komme til ham. "Se, han innbyr alle mennesker, for barmhjertighetens armer er rakt ut mot dem… Ja, han sier: Kom til meg, og dere skal spise av frukten fra livets tre" (Alma 5:33-34).

Kom, for han står "med åpne armer for å ta imot dere" (Mormon 6:17).

Kom, for "han vil trøste dere i deres plager, og han vil tale deres sak" (Jakobs bok 3:1).

"Kom til ham, ofre hele deres sjel som et offer til ham" (Omni 1:26).

Da Moroni avsluttet opptegnelsen over jareditternes nasjon, skrev han: "Jeg [vil] råde dere til å søke denne Jesus som profetene og apostlene har skrevet om" (Ether 12:41).

I Moronis avslutningsord skrevet mot slutten av den nephittiske sivilisasjon, sa han: "Ja, kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham… Og hvis dere nekter dere all ugudelighet og elsker Gud av hele deres makt, sinn og styrke, da er hans nåde tilstrekkelig for dere" (Moroni 10:32).

De som har forpliktet seg overfor Kristus, vil "stå som Guds vitner til alle tider og i alle ting og på alle steder" de måtte være, "like til døden" (Mosiah 18:9). De vil alltid ha Kristi navn skrevet i sitt hjerte (Mosiah 5:12). De påtar seg "Kristi navn og [er] fast bestemt på å tjene ham til enden" (Moroni 6:3).

Når vi setter Kristus i sentrum, "taler [vi] om Kristus, vi gleder oss i Kristus, vi forkynner om Kristus" (2 Nephi 25:26). Vi "[mottar] Guds behagelige ord, og [nyter] av hans kjærlighet" (Jakobs bok 3:2). Selv da Nephis sjel sørget på grunn av hans skrøpeligheter, sa

han: "[Jeg vet] hvem jeg har satt min lit til. Min Gud har vært min støtte" (2 Nephi 4:19-20).

Vi husker Almas råd: "La alle dine gjerninger være for Herren, og hvor du enn går, så la det være i Herren. Ja, la alle dine tanker være rettet mot Herren, ja, la alltid ditt hjertes ønsker være hos Herren. Søk råd hos Herren i alt du foretar deg" (Alma 37:36-37).

"Husk, ja, husk," sa Helaman, "at det er på vår Forløsers klippe som er Kristus… at dere må bygge deres grunnvoll, så djevelen, når han sender ut sine mektige vinder… ikke skal ha noen makt over dere til å trekke dere ned i elendighetens og den evige pines avgrunn" (Helaman 5:12).

Nephi sa: "[Herren] har fylt meg med sin kjærlighet, ja, så mitt kjød fortæres" (2 Nephi 4:21). De som føler at de blir fortært av Kristus, "er levendegjort i Kristus" (2 Nephi 25:25). De har ikke "noen lidelser som ikke ble oppslukt i gleden over Kristus" (Alma 31:38). Jesus tar dem i sine armer (Mormon 5:11). Nephi sa: "Jeg fryder meg i min Jesus, for han har forløst min sjel" (2 Nephi 33:6). Lehi sa: "Jeg er for evig omfavnet i hans kjærlighets armer" (2 Nephi 1:15)…

… Denne store sjel, Mormon [skrev et] brev til sin elskede sønn Moroni med disse ord:

"Min sønn, vær trofast i Kristus, og måtte ikke det som jeg har skrevet, bedrøve deg så det knuger deg ned til døde. Men måtte Kristus løfte deg opp, og måtte hans lidelser og død og det at han viste våre fedre sitt legeme, og hans barmhjertighet og langmodighet og håpet om hans herlighet og om evig liv for evig hvile i ditt sinn.

Og måtte den nåde som kommer fra Gud Faderen, hvis trone er høyt i himlene, og fra vår Herre Jesus Kristus, som sitter ved hans krafts høyre hånd inntil alle ting skal bli ham underlagt, være hos deg og med deg i all evighet" (Moroni 9:25-26).

Min bønn for enhver av oss er at også vi må følge dette inspirerte råd: "Vær trofast i Kristus." Da vil han løfte oss opp, og hans nåde vil være og bli hos oss for evig.[13]

Forslag til studium og undervisning

Spørsmål

- President Benson erklærte: "Ingen annen enkelt innflytelse har hatt så stor innvirkning på denne jord som Jesu Kristi liv" (del 1). På hvilke måter har Frelserens liv hatt innflytelse på jorden? På hvilke måter har hans liv påvirket deg?
- Hvordan blir vårt liv forandret når vi tenker på Kristus? Hvilken sammenheng er det mellom våre tanker og våre egenskaper? Når du studerer del 2, kan du tenke over hva du kan gjøre for mer fullstendig å utvikle de Kristus-lignende egenskaper som er nevnt der.
- Hvordan kan læresetningene i del 3 gi oss håp når vi gjør vårt beste for å bli mer lik Frelseren? Hvordan har Frelseren hjulpet deg i din innsats for å følge ham?

Aktuelle skriftsteder

Markus 8:34; Filipperne 4:13; 1 Johannes 3:23-24; 2 Nephi 25:23, 26; Mosiah 3:19; Alma 7:11-13; Moroni 7:48

Studiehjelpemidler

"Planlegg studieaktiviteter som vil bygge opp din tro på Frelseren" (*Forkynn mitt evangelium* [2004], 22). Mens du studerer kan du for eksempel tenke over spørsmål som de følgende: "Hvordan kan disse læresetningene hjelpe meg å øke min forståelse av Jesu Kristi forsoning? Hvordan kan disse læresetningene hjelpe meg å bli mer lik Frelseren?"

Noter

1. Se for eksempel "Styrk dine staver," *Lys over Norge,* aug. 1991, 2; "Think on Christ," *Ensign,* mars 1989, 4; "I hans fotspor," *Lys over Norge,* feb. 1989, 3.
2. "Think on Christ," *Ensign,* april 1984, 13.
3. "Think on Christ," *Ensign,* april 1984, 13.
4. I Conference Report, april 1967, 58.
5. "Life Is Eternal," *Ensign,* juni 1971, 34.
6. I Conference Report, april 1966, 128.
7. "Glede i Kristus," *Lys over Norge,* nov. 1986, 2.
8. "Think on Christ," *Ensign,* april 1984, 11, 13.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 328.
10. "Et hellig ansvar," *Lys over Norge,* nr. 6 1986, 79.
11. I Conference Report, okt. 1986, 59, 60-62, 63; eller *Ensign,* nov. 1986, 45, 46-47, 48.
12. "Life Is Eternal," 34.
13. "Kom til Kristus," *Lys over Norge,* jan. 1988, 77.

Liste over fotografier og bilder

Forside: Bakgrunn © Artbeats

Forside: Foto av Ezra Taft Benson © Busath.com

Side 36: Detalj fra *Kristus og den rike unge mannen,* av Heinrich Hofmann. Gjengitt med tillatelse fra C. Harrison Conroy Co., Inc.

Side 40: *Oldtidens eksempler/nåtidens løfter,* av Jeff Ward

Side 58: *Den førjordiske Kristus,* av Robert T. Barrett

Side 80: *Alma søker omvendelse,* av Robert T. Barrett

Side 84: Detalj fra *Den tomme graven,* av Del Parson

Side 88: Detalj fra *Kristus og Maria ved graven,* av Joseph Brickey

Side 92: *"Fred etterlater jeg dere" (Johannes 14:27),* av Walter Rane

Side 97: *Kristus kaller Peter og Andreas,* av Harry Anderson

Side 102: *Josephs Smiths første syn,* av Greg K. Olsen

Side 106: *Joseph Smith mottar platene,* av Kenneth Riley

Side 124: *Bror Joseph*, av David Lindsley

Side 129: *Bibelen og Mormons bok vitner om Kristus,* av Greg K. Olsen

Side 134: *Moroni gir gullplatene til Joseph på Cumorah-høyden,* av Lewis A. Ramsey

Side 228: Detalj fra *Kristi ansikt,* av Heinrich Hofmann. Gjengitt med tillatelse fra C. Harrison Conroy Co., Inc.

Side 233: *Abinadi hos kong Noah,* av Arnold Friberg

Side 247: *Disse tolv sendte Jesus ut,* av Walter Rane

Side 252: *Ikke lenger tapt,* av Greg K. Olsen

Side 294: *Den milde helbreder,* av Greg K. Olsen

Side 299: *Fø mine får,* av Kamille Corry

Emneoversikt

A

Arbeid
- gir resultater, 57
- i misjonærarbeid, 283
- verdien av, 265-66

B

Barn
- undervise, om kyskhet, 223-24
- undervise, om templer, 172-74

Bedrøvelse, etter Guds sinn, fører til omvendelse, 81-82

Benson, Ezra Taft
- besøker en baptistkirke i Moskva, 26-28
- blir Kirkens president, 29-30, 148, 242
- drar på forretningsreiser med familiemedlemmer, 179-80, 191
- eksempel, for medarbeidere i regjeringen, 37, 47-48
- ekteskap med Flora Smith Amussen, 11, 177, 179, 180, 201
- får hjelp av offentlig tjenestemann som svar på bønn, 53-54
- hans barndom, 2-4, 57
- hans bønner, beskrevet av Gordon B. Hinckley, 47
- hans familie, 14-15, 177, 179-80, 189, 191
- hans far lærer ham å be, 45
- hans foreldre, 4-6, 39, 57, 89
- hans fødsel, 2
- hans kjærlighet til Gud Faderen, 37
- hans kjærlighet til Jesus Kristus, 90
- hans mor lærer ham om templet, 165
- hans patriotisme, 20-25
- hans tjeneste, lokalt, 6-7, 12-14, 241, 253-55, 261-63, 285, 287
- hans tjeneste i etterkrigstidens Europa, 17-21, 53-55, 67-79, 263, 267
- hans tjeneste som USAs landbruksminister, 22-24, 45-47, 241
- hans ydmykhet, 229, 230
- hans yrkeskarriere, 12-14, 37, 241, 287
- heltidsmisjon, 8-9, 101-3, 275
- hennes død, 1, 32
- innlemmer bønn på regjeringsmøter, 45-47
- kaller en mindre aktiv mann som leder, 253-54
- kalt som president for De tolv apostlers quorum, 28-29
- kalt til De tolv apostlers quorum, 15-17
- kalt til å forkynne omvendelse, 75
- lederstil, 28-29, 113, 229, 241, 242, 251-54
- mottar inspirasjon om å kalle en ny stavspresident, 155
- oppmuntrer en ung mann som forbereder seg til misjon, 276
- presenterer Kirkens velferdsprogram for sin stav, 261-63
- stevnemøter med Flora Amussen, 7-8, 10-12
- styrker unge menn i deres aktivitet i Kirken, 6-7, 285

sviktende helse, 32
taler til medlemmer av Kirken i alle aldre, 32
tilbringer tid sammen med familien på tross av plikter i Kirken og arbeid, 193
tradisjon for misjonærarbeid i familien hans, 275
utdannelse, 11, 12
vitner om Jesus Kristus, 25-28, 30, 90, 94, 295-96
vitner om Joseph Smith, 101-3
vitner om Mormons bok, 29-30, 125, 126-27, 135-37
vitner om Spencer W. Kimballs profetiske kall, 147

Benson, Flora Smith Amussen (hustru)
ekteskap med Ezra Taft Benson, 11, 177, 179, 189, 201
heltidsmisjon, 8-10
hennes død, 32
stevnemøter med Ezra Taft Benson, 7-8, 10-12

Benson, George Taft jr. (far)
hans tro, 89
heltidsmisjon, 4-5, 39, 275
leder familien i å følge profeten, 145
lærer sin sønn Ezra å be, 45

Benson, Sarah Dunkley (mor)
hans tro, 89
underviser sønnen Ezra om templet, 165
viser tro når hennes mann blir kalt på misjon, 4-5

Beslutninger
avgjør vår evige fremtid, 61
krever ydmyk innsats og bønn, 62

Besteforeldre
Ezra og Flora Benson som, 201, 203
forhold til, 210-13
Se også Familie

Bønn
for å motstå fristelse, 221-22
for å motta Den hellige ånd, 159
forbedre vår innsats i, 51-52
i familien Benson, for Ezra Taft Benson, 47-48
i familier, 49-51
konstant, 48-49, 71
mønster for, undervist av Jesus, 48-49
svar på, 52-55
til tross for at man føler seg uverdig, 83

D

Delegering, 247-49

Den hellige ånd
er hos oss når vi adlyder Guds lover, 161-62
hans veiledning, 156-57
hans veiledning, er nødvendig i Herrens arbeid, 156-57
kommuniserer gjennom følelser, 158
misjonærarbeid og, 281
oppnå, ved bønn og faste, 158
oppnå, ved skriftstudium, 159-61

Den store depresjonen, 261-63

Det første syn, 103-4

E

Eksempel, lede ved, 246-47

Ekteskap
Ezra og Flora Bensons, 177, 179, 201

lykke i, 181-83
oppdragelse, 179, 180
pakt, 181-83
Se også Familie; Foreldre; Hjemmet

Eldre mennesker
deres ansvarsoppgaver, 203-4
deres styrke, 204
finne tilfredsstillelse, 204-7, 213
forhold til, 212-13
Herrens kjærlighet til, 203-4
holde seg sterk i tider med sykdom, 207
inkludere, i familieaktiviteter, 212
omsorg for, 208-10
råd til Kirkens ledere angående, 211-12

Enhet
effektive ledere viser, 244
i barneoppdragelse, 198-99
i ekteskapet, 181-83
i familier, 49-51, 184-86
ydmykhet er nødvendig for, 236-38

Europa, Ezra Taft Bensons misjon i, 17-21, 53-54, 67-69, 263, 267

F

Familie
bønn i, 49-50
evig, 172, 180, 186-87
forholdet til eldre i, 210-13
styrke, 183-86, 189, 191
undervisning i evangeliet i, 184-85
viktigheten av, i tid og evighet, 180
Se også Besteforeldre; Ekteskap; Fedre; Foreldre; Hjemmet; Mødre

Familiebønn, 50-52

Familiens hjemmeaften, 145-46, 193

Fedre
deres evige kall, 192
råd til, om å utøve åndelig lederskap, 192-93
Se også Foreldre; Mødre

Fellesskap i Kirken, 26, 251-59

Forandring i hjertet
en forandring innenfra, 79-80
og omvendelse, 78-79, 81-83
skjer gradvis, 85-86

Foreldre
deres roller, 192-99
enighet mellom, 201-3
hedre, 208-9
skulle undervise barn om kyskhet, 223-24
skulle undervise barn om templet, 172-73
Se også Ekteskap; Familie; Fedre; Hjemmet; Mødre

Fortiden, ikke leve i, 86

Fremtid, leve for, 85

Fristelse
motstå, 219-23
unngå, 221

G

Gjeld, 269-72

Gjenopprettelsen, 108-9

Gud Faderen.
Se vår himmelske Fader

Guds ord
flittig studium av, fører til trofasthet, 120-21
omfatter Skriftene, levende profeters ord og personlig åpenbaring, 116
skulle ikke behandles lettsindig, 121-22

styrker oss mot dagens utfordringer, 115-16
velsignelser ved å studere, 119-21
Se også Mormons bok; Skriftstudium

H

Handlefrihet
et evig prinsipp, 60-61
utøvelse av, medfører konsekvenser nå og i evigheten, 61-66

Hjelpe mindre aktive medlemmer av kirken, 251-59

Hjemmet
livets beste opplevelse i, 186-87
som en tilflukt fra verden, 179
Se også Ekteskap; Familie; Foreldre

Håp, 83-86

J

Jesus Kristus
egenskaper, 294-301
er ivrig etter å hjelpe oss å forandre vårt liv, 82-83
Ezra Taft Bensons kjærlighet til, 90
forandrer oss så vi kan forandre verden, 75-77
forsøke å bli som, 83-86, 98-99
følge hans eksempel, 98-99, 242, 246-48, 255-57, 296-303
hans forsoning, 90-93
hans kirke, 85-86
hans kjærlighet til oss, 38-39, 93
hans korsfestelse, 90-93
hans misjon, 90-93
hans oppstandelse, 93-94
i Mormons bok, 128-30
se hen til, i enhver tanke, 297
som Frelser, 89-99, 298-99
tapper i vitnesbyrdet om, 94-96
tro på, 78, 96-98
trøster oss og løfter oss, 301-3
viste seg for Joseph Smith, 103-4

Joseph Smith. *Se* Smith, Joseph

K

Kirkens president
er den viktigste profet for oss, 147-48
forteller oss det vi trenger å høre, 149-50
mottar åpenbaring for Kirken, 149-51
velsignelser ved å følge, 147-48, 150-51
vil aldri lede Kirken på villspor, 151

Kirkens velferdsprogram
dets innflytelse, i etterkrigstidens Europa, 17-20, 52-55, 263
Ezra Taft Benson presenterer, for sin stav, 261-63
gir muligheter til arbeid, 265-66
hovedhensikten med, 264-65

Kjærlighet
i hjemmet, 177, 179-80
i lederskap, 245-46
i misjonærarbeid, 276, 282
til "bortkomne får", 251-59
til Gud, 38-43

Kristus. *Se* Jesus Kristus

Kyskhet
aldri foreldet, 218
gir glede, 224-25
loven, 217-27
motstå fristelsen til å bryte loven, 219-23
normene, er en befaling fra Gud, 217
undervise barn om, 223-24

L

Lederskap
delegering i, 247-49
egenskaper for effektivt, 243-46
eksemplets betydning i forbindelse med, 242-43
Ezra Taft Bensons eksempel på, 28-29, 113, 229-30, 241, 242, 251-54
følg Frelserens eksempel i, 242, 246-49
og å bygge opp andre, 249

Lydighet
som livets store prøve, 38, 43
velsignelser ved, 42-43, 77-78, 165-67

Lykke
et resultat av tro på Gud, 70
krever innsats, 71-72
Kristus-lignende liv fører til, 98-99
planen for, er evangeliets plan, 77-78
til tross for prøvelser, 70-71
vår himmelske Fader ønsker at vi skal oppleve, 72-73

Lære og pakter, 131-32

M

Matvarelager, 266-79

Medlemskap i kirken, betydningen av, 79-80, 85-86

Mindre aktive medlemmer av Kirken, hjelpe, 251-59

Misjonærarbeid
arbeid i, 282
bruk av Mormons bok i, 126, 138-39, 140-42, 280
Den hellige ånds innflytelse i, 281
Ezra Taft Bensons entusiasme for, 275, 277
forberede ungdom til, 278-79
fremgang i, 281-83
gleden ved, 276
i alle stadier av livet, 278-80
i hele verden, 276-77
kjærlighet i, 276-77, 282
pensjonister og, 204-5, 279
tradisjon for, i Ezra Taft Bensons familie, 275
unge kvinner og, 279
unge menn og, 278-79
ydmykhet og, 282

Mormons bok
advarsel mot å forsømme, 125, 126-27
daglig studium av, 139-40
hjelper oss å komme nærmere Gud, 130-31
Joseph Smith og, 107-8
lese, sammen med små barn, 135-36
misjonærarbeid ved hjelp av, 126, 135-37, 140-42, 281
og Lære og pakter, 131-32
oversvømme vårt liv med, 141-42
skrevet for de siste dager, 141-42
skulle stå sentralt i vårt studium og vår undervisning, 126
sluttstenen i de siste-dagers-helliges religion, 125-34
styrken i, 29-30, 139-41
underviser den sanne lære, 130-31
velsignelser ved å lese, som familie, 129-30
vitner om Jesus Kristus, 128-29
Se også Guds ord; Skriftstudium

Mødre
rolle, forordnet av Gud, 195
råd til, om å tilbringe tid sammen med barn, 195-98
Se også Fedre; Foreldre

N

Nestekjærlighet, 39-40

O

Omvendelse. *Se* Forandring i hjertet

Omvendelse
- bedrøvelse etter Guds sinn fører til, 81-82
- er mer enn forbedring av adferd, 79
- for seksuell synd, 223
- følger tro på Kristus, 78
- og forandring i hjertet, 79-80, 80-82
- og håp, 83-86

Optimisme, 71

P

Pakter, 168-69

Patriotisme, 20-25

Planen for lykke, forståelse av, fører til omvendelse, 77-78

Pornografi, 219-20

Prestedømme
- dets kraft, besegler familier ved tempelordinanser, 170
- i dets fylde, finnes bare i templet, 168-69

Profet. *Se* Kirkens president

Prøvelser, 67-69, 71, 115-17

S

Satan
- hans hat, til oss, 43
- hans løgner, 77, 83

Seksuell overtredelse
- farene ved, 218-19
- motstå fristelsen, 219-23
- tilgivelse for, 223

Selvhjulpenhet, 264-72

Sions staver
- Ezra Taft Bensons lederskap i, 13, 241, 251-54, 261-63, 285, 287
- formål med, 288-92

Skriftstudium
- fører til økt aktivitet i Kirken, 117-19
- innbyr Ånden, 159-61
- velsignelser ved, 117-22
- verdien av, 121-22
- *Se også* Guds ord; Mormons bok

Slektshistorie, 170-72

Smith, Joseph
- englebesøk til, 104-5
- Guds rike på jorden gjenopprettet gjennom, 107-8
- hans bønn, påvirket millioner, 63
- hans forutordinasjon, 109-10
- hans første syn, 103-4
- hans martyrdød, 108-9
- hans trofasthet, 108-9
- og Mormons bok, 105-7
- som leder av den siste evangelieutdeling, 109-10
- åpenbaringer til, 104-5

Stolthet
- begrenser utvikling, 235-36
- fiendskap mot Gud og andre, 231-32
- Herren advarer mot, 230-31
- konsekvenser av, 235-36
- kontra ydmykhet, 229, 231, 236-38
- motgiften mot, er ydmykhet, 236-37
- større frykt for menneskers dom enn for Guds, 232-33
- tilkjennegivelser av, 234-35
- *Se også* Ydmykhet

Strid i himmelen, 59-60

Svakhet, overvinne, 82-83

Sømmelighet, 221

T

Tanker, rene, 219-20

Templet
- beskyttelse og veiledning i, 169-70
- Ezra Taft Benson lærer om, av sin mor, 165
- motta dets ordinanser, 169-70
- motta åpenbaring i, 173-74
- pakter inngått i, 169-70
- prestedømmets fylde bare tilgjengelig i, 168-69
- som et symbol, 167-68
- tjene forfedre i, 170-72
- undervise barn om, 172-73

Tilgivelse
- for seksuelle overtredelser, 223
- løftet om, 82-84

Tjeneste
- for de eldre, 211-12
- i ekteskapet, 181-83
- i Kirken, 248-49

Tro
- fører til optimisme og fred, 70
- innebærer å følge Jesus Kristus, 96-97
- kommer forut for omvendelse, 78
- uttrykt av bønder i Idaho, 69
- uttrykt av hellige i etterkrigstidens Europa, 67

U

Ugudelighet
- har aldri vært lykke, 62, 78, 219
- verdens, 115-17

V

Velferd, prinsipper for timelig og åndelig, 264-72

Vår himmelske Fader
- besvarer bønner, 52-55
- er alltid nær, 45
- er ivrig etter å hjelpe oss å forandre vårt liv, 82-83
- forbedre vår kommunikasjon med, 51-52
- følge hans vilje, 72-73
- hans bud, 38-43, 77-78
- hans kjærlighet til oss, 43
- kjærlighet til, 37-43
- tro på, 97-98
- tvinger oss aldri til å etterleve evangeliet, 61
- velsignelsene ved å overlate sitt liv til, 42-43
- viste seg for Joseph Smith, 103-4
- ønsker at vi skal være lykkelige, 72-73

Y

Ydmykhet
- Ezra Taft Bensons eksempel på, 229, 230
- i lederskap, 243
- i misjonærarbeid, 281
- stolthet i motsetning til, 229, 231, 236-38
- *Se også* Stolthet

Ø

Økonomi, 269-72

Å

Ånd. *Se* Den hellige ånd

Åpenbaring
- gjennom Den hellige ånd, 160
- gjennom den levende profet, 147-48
- gjennom tempelbesøk, 173-74

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

NORWEGIAN
4 02088 60170 2
08860 170